

مەملىكەت بويىچە 100 نۆقتىلىق ژۇرنال
مەملىكەتلىك سەرخىل ژۇرناللار سېپىگە كىرگەن ژۇرنال
شىنجاڭ بويىچە ئىجتىمائىي پەن تۈرىدىكى مۇنەۋۋەر ژۇرنال

MIRAS (HERITAGE) OF UYGHUR FOLK CULTURE

2

2013

美拉斯

ISSN 1004-3829

043

9 771004 382027

كەلدى نوروز،
كۆلدى غونچە،
كۆكۈل يايىدى،
گۈل غەشقدا
خەندان ئورۇپ
بۆلبۈل سايىدى

— ئىمىن تۇرسۇن شېئىرى

2013 - يىل 2 - سان

قوش ئايلىق ژۇرنال

(ئومۇمىي 136 - سان)

نورۇزنامە

باھارنى سۆيۈپ ..... غالىب مۇھەممەد قارلۇق (1)

ئالم بولساڭ ئالەم سېنىڭكى

ئالتە شەھەردىكى سۈپەت سۆزلىرىنىڭ مەدەنىيەت مەنبەسى .....
ئىمىن تاجى تۇرگۈن (3)

ئايدىڭ كېچىلەر

بېيىت — قوشاقلار .....
شۋېتسىيەلىك مىسسىيونېر سىگفريد موئېن توپلىغان ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرىد-
دىن تاللانما ..... مامۇت ئىمىن (75)

ئادەت قېرىماس

ئۇيغۇرلارنىڭ ئوت ساقلاش ئادىتى توغرىسىدا ... ئابدۇغېنى ئوسمان (23)
دولانلارنىڭ ئوۋچىلىق ئادىتى ..... ئېلى ئېقىل (29)
دارۋازلىق ۋە ئۇنىڭ پەيدا بولۇشى ..... ئابدۇرىشات مۇساجان توغرىل (33)

يېمەكلىرىمىز

قاراقاش نانلىرى ..... ئايمۇھەممەد ساھىبى (35)

ۋەسىقىلەر

قەشقەر تېكىستلىرى ..... ئابلىمىت قۇدرەت ھەمراھ (43)

باش مۇھەررىر:

ئازاد سۇلتان

مۇئاۋىن باش مۇھەررىر:

مۇختار مۇھەممەد

جاۋابكار مۇھەررىر:

نۇرنىسا باقى

مۇھەررىرلەر:

نۇرنىسا باقى

خۇرسەنئاي مەمتىمىن

ئەزىزەم تۇيغۇن

باشقۇرغۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق ئەدەبىيات - سەن-
ئەتچىلەر بىرلەشمىسى

نەشر قىلغۇچى: «مىراس»
ژۇرنالى نەشرىياتى

ئۈرۈمچى شەھىرى دوستلۇق جە-
نۇبىي يولى 716 - نومۇر، 14 - قەۋەت
Tel: (0991) 4554017

«شىنجاڭ گېزىتى» ئىدارىسى
باسما ئىشلىرى مەركىزىدە بېسىلدى
ئۈرۈمچى شەھەرلىك پوچتا ئ-
دارىسىدىن تارقىتىلدى

جايلاردىكى پوچتا ئىدارىلىرى
مۇستەرى قوبۇل قىلىدۇ
مەملىكەت بويىچە بىرلىككە
كەلگەن نومۇرى:

CN65 - 1130 / I

خەلقئارالىق نومۇرى:

ISSN1004 - 3829

پوچتا ۋاكالىت نومۇرى: 60 - 58

پوچتا نومۇرى: 830001

E-mail: mirasuyghur@126.com

چەن ئەلگە تارقىتىش ۋاكالىت نومۇرى: 1130BM

ئېلان ئىجازەت نومۇرى: 6500006000040

باھاسى 6.00 يۈەن

جۈپ ئاينىڭ 1 - كۈنى نەشر قىلىنىدۇ

مادەنىيات مىراسلىرىمىزنى قوغداپ، مەدەنىيەتتىمىزنى ساپلاشتۇرالىيى؛

بۇرۇننىڭ بۇرۇنسىدا

(55) ..... كىنەزەم بىلەن بوز كۆرپەش

گۈزەللىك ئوندۇر توققۇزى توندۇر

..... ئۇيغۇرلارنىڭ باش كىيىم مەدەنىيىتىدە تەلپەكنىڭ بارلىققا كېلىشى .....
(61) ..... مۇھەممەد سېلىم مۇھەممەد قاسىم

مىراسلىرىمىز

..... يەكەننىڭ قەدىمىي قول ھۈنەرۋەنچىلىك مەدەنىيىتىدىكى تۆت گۆھەر ...
(71) ..... ئەكرەمجان مەترۇسۇل ئۈمىدى

بۇ يىل «مىراس» ژۇرنىلى نەشر قىلىنغانلىقىغا 30 يىل بولدى. بۇ مۇبا-
رەك ژۇرنال ئۆزىنىڭ 30 يىللىق شانلىق تارىخىدا 136 سان نەشر قىلىندى،
«مىراس» ژۇرنىلىنىڭ ھەر بىر سانى، ھەر بىر پارچىسى، مىللىي مەدەنىيەتتىمىز-
نىڭ شانلىق تارىخىدىن، ئەنئەنىلىرىمىزدىن، ئېسىل ئۆرپ-ئادەتلىرىمىزدىن،
دەۋرىمىزگە مول ۋە قىممەتلىك ئۇچۇرلارنى تەقدىم قىلدى. «مىراس» ژۇر-
نىلى مىللىي مەدەنىيەتتىمىزنىڭ شانلىق نامايەندىلىرىدىن تۈزۈلگەن گۈزەل
مەنەۋى گۈلىستان!

بىز ژۇرنىلىمىز نەشر قىلىنغانلىقىنىڭ 30 يىللىقى مۇناسىۋىتى بىلەن ژۇرنىلىمىز-
نى سۆيۈپ ئوقۇپ كېلىۋاتقان كەڭ ئوقۇرمەنلىرىمىزگە قىزغىن سالام يوللايمىز!
ژۇرنىلىمىزنى ئېسىل ئەمگەك نەتىجىلىرى بىلەن تەمىنلەپ كېلىۋاتقان
ئاپتونورلىرىمىزغا چىن قەلبىمىزدىن تەشەككۈر ئېيتىمىز!

مۇقاۋىنى لايىھەلىگۈچى: ئەزىزەم نۇيغۇن

نەكىلىپلىك كوررېكتور: ھاۋاخان ئارىپ

كومپيۇتېر مەشغۇلاتىدا: ئەنۋەر تىلىۋالدى، مەريەمگۈل ئىدىرس

مۇقاۋىنىڭ 1-بېتىدە: «ئەسلەش» ئەنۋەر ئوسمان سىزغان

مۇقاۋىنىڭ 4-بېتىدە: «تەكلىماكان قۇچقىدا» ئابدۇغېنى ئىمام سىزغان

Chief editor: Azad Sultan

Deputy chief editor: Muhtar Muhammed

Responsible editor: Nurnisa Baki

保护文化遗产 捍卫精神家园

总编:

阿扎提·苏里坦

副总编:

穆合塔尔·穆罕默德

(法人代表)

本期责任编辑:

努尔尼沙·巴克

编辑:

努尔尼沙·巴克

胡尔仙阿依·买买提明

艾孜再木·吐依洪

主管:新疆维吾尔自治区文学
艺术界联合会

出版:《美拉斯》杂志社(乌市友好
南路716号文联14层)

电话:(0991)4554017

印刷:新疆日报社印务中心

发行:乌鲁木齐邮局

订阅:全国各地邮局

国内统一刊号:CN65-1130/1 国外统一刊号:

ISSN1004-3829 邮政代号:58-60

E-mail: mirasuyghur@126.com

海外发行代号:1130BM

广告许可证号:6500006000040

邮编:830001

定价:6.00元

Responsible Commission: Xinjiang
Uyghur Autonomous Regional Federa-
tion of Literary and Art Circles

Editor: "Miras" (Heritages) editorial
department

716 # 14 floor southern friendship road
Urumqi Xinjiang China

Printer: xinjiang newspaper press center

Distributioner: Urumqi post office Post
offices of the whole country

Print number at home: CN65 - 1130/1

Print number abroad: ISSN1004 - 3829

PostCode: 58 - 60

International Standart Book Number:
1130BM

Post Number: 830001

Tel: (0991) 4554017

Price: 6¥

باھارنى سۆيۈپ

غالب مۇھەممەد قارلۇق

— نورۇز ھەققىدە

«نورۇز» دىن ئىبارەت مۇبارەك بايرام ماركىسىنى بارلىققا كەلتۈرگەن. كۆك مەشرىپىدىن نورۇز تەنتەنسىگىچە خەل قىمىزنىڭ تەبىئەتنى سۆيۈش، ئىنسانىي ئويغىنىش، ۋاقىت، مەۋجۇداتلىققا بولغان تېۋىنىش ۋە يىلغا بولغان ئەقىدە ئېڭى ئۆز جۇلاسىنى تاپقان. ئويغىنىش، تەنتەنە، ئەقىدە، ئىرادە، ئۈمىدۋارلىق، ئېتىقاد، مىللىيلىك ئۇيغۇر بايراملىرى ئىچىدىكى نورۇزدا ئەڭ ئىپادىسىنى تاپقان.

بىلىك رەھنامالىرى نورۇز بايرىمىنى تېڭى- تەكتىدىن تەبىئەت بايرىمى دەپ قەيت قىلغان. چۈنكى نورۇز بايرىمى مى ئىسىم مەنىسىدىن «باھار يامغۇرى»، «تۇنجى باھار كۈنى»، «يېڭى كۈن» دېگەندەك مەنىلەرگە ئىگە بولۇپ، شەمسىيە (قۇياش) كالىپندارى بويىچە قىش ئاخىر- لىشىپ، باھارنىڭ باشلىنىش كۈنى، يەنى كۈن بىلەن تۈن تەڭلەشكەن باش باھارنىڭ بىرىنچى كۈنى (ھەر يىلى 3- ئاينىڭ 21- كۈنى) ئۆتكۈزۈلىدۇ. شۇڭا مەلۇم مەنىدىن يېڭى يىلنى دەل مۇشۇ كۈندىن باشلىنىدۇ دەپ ئېيتىشقىمۇ بولىدۇ، بۇ ھەم ئەمەلىيەتكىمۇ ئۇيغۇن. شۇنىڭ ئۈچۈن نورۇز بايرىمى ئەسلىي ماھىيىتى بىلەن يېڭى يىل

«ئىشنىڭ بېشى سەھەرنىڭ، يىلنىڭ بېشى باھاردىن» شۇڭا سەھەر ۋە باھار تېرەنلىرى يازغۇچى، شائىرلارنىڭ قەلبىدىكى قەلەم ئاشناسىغا، كىشىلەرنىڭ ھېسسىيات قەسىرىدىكى ئويىمىستىك مۇتىقلارغا ئايلىنغان. سەھەر ئادەمگە جەڭگىۋارلىق بەرسە، باھار ماددىي ۋە روھىي نېمەتلەرنىڭ يورۇق شولسىنى كۆرسىتىدۇ. باھار تەبىئەتنىڭ تولغاقتىن بوشىنىشى، ھاياتلىقنىڭ يېڭى مۇساپىگە قايتىدىن قەدەم قويۇشى، ھاياتىي كۈچ باھار بىلەن ئويغىنىدۇ، ئۇرغۇيدۇ، باھار بىلەن يېڭى مەنزىلەرگە يول ئالىدۇ، شۇڭا كۆپىنچە ئادەملەرنىڭ قەلبى باھارغا تەلپۈنۈپ، باھاردىن كۆڭلى سۇ ئىچىدۇ.

ئەلۋەتتە پەسىللەرنىڭ ئۆزىگە يارىشا خاسىيەت، ھېكمەتلىرى بولىدۇ، ئۇلارنى ئايرىپ قاراشمۇ تەبىئىي مۇۋازىنەتكە مۇخالپ. ئۇلارنىڭ تەقدىرى چەمبەرچاس باغلىنىپ كەتكەن. ئەمما پەسىللەرگە نىسبەتەن باھار ئاچقۇچ، ئاساس. شۇڭا مول مەدەنىيەت ئارقا كۆرۈنۈش- گە ئىگە پاراسەتلىك ئەجدادلىرىمىز يىل بېشى بولغان باھارغا ئالاھىدە ئىشتىياق ئەقىدە بىلەن قارىغان ھەمدە —

نورۇز نامە

ئىلھامبەخشى بايرام-ھە! شۇڭا نورۇز بايرىمىنى تەشەببۇس قىلىشنىڭ، زورايتىشنىڭ، جۇلالاندۇرۇشنىڭ ئالاھىدە زۆ-رۇرىتىنى ۋە ئەھمىيىتى بار.

شۇنداق، نورۇز بىزنىڭ ئەنئەنىۋى مىللىي بايرىمىمىز. ئۇ مەنە ۋە قىممەتكە باي تىرىك سىمۋول. گەرچە ئۇنتۇشتىن ئىبارەت ئىنساننىڭ تەبىئىي كېسىلى يىللارنىڭ ئۇزۇن-قىسقا قاراڭغۇلۇقلىرىدا بىزنى بۇ بايرىمىمىزدىن مەلۇم دەرىجىدە يىراقلاشتۇرغان بولسىمۇ، بىراق ئەنئەنە-گە باي چېچەنلىكىمىز بۇ بايرامنى يەنە ئارىمىزغا قايتۇرۇپ كەلدى، ئۇنىڭغا يېڭى ئەسىردە يېڭىچە نەزەر بىلەن ئەھمىيەت بەرمەكتىمىز، نورۇز يېزا-قىشلاقلرىمىزدا ئەسلىي رۇخسارى بىلەن، شەھەرلىرىمىزدە سەھنە-ئېكران-لىرىمىز بىلەن ئۆز قەدرىنى تاپماقتا. نېمىلا دېمەيلى، نو-رۇزنىڭ قىممىتىنى تونۇماقتىمىز، ئۇنىڭ بىلەن يىللارغا ئە-قىدە قىلماقتىمىز. توغرا، بىز نورۇز بىلەن كۆكلەيمىز، كۆك مايسىلىرىدەك ئىزلىرىمىز بىلەن يىللارغا گۈل چېكە-مىز، مانا بۇ نورۇزلۇق جاسارەت، نورۇزلۇق ئارمان شۇنداقلا نورۇز ئەھلىنىڭ قەلبى!

(ئاپتور: شىنجاڭ پەننى ئومۇملاشتۇرۇش ژۇرناللىرى نەشرى-ياتىدا)

بايرىمدۇر. بۇ كۈنى يەتتە ياشتىن يەتمىش ياشقىچە يۇرت ئەھلى بايراملىق كىيىملىرىنى كىيىشىپ مەنزىرىلىك جايلار-غا جەم بولۇشقىچە نورۇزغا ئاتالغان تۇرلۇك پائالىيەت-لەرنى باشلىۋېتىدۇ. نورۇز ئېشى ئېتىلىپ ئەل-جامائەت ئورتاق ئېغىزغا تېگىشىدۇ. «تەڭ يېگەن تەنگە سىڭەر» دېگەندەك نورۇز ئېشى ھەممەيلەنگە شادلىق ئاتا قىلىپ، تەنگە قۇۋۋەت، روھىغا مەلەم بولىدۇ. چەۋەندازلىق، ئوغلاق تارتىشىش، ئىلەڭگۈچ ئۇچۇش... قاتارلىق تەن-تەربىيە ئويۇنلىرى قاينايدۇ، مەدداھلار خەلق ھېكايە-قىسسەلىرىنى قېزىۋېتىدۇ، «ئون ئىككى مۇقام»نى مەركەز قىلغان ناخشا-كۈيلەر ئەۋجىگە چىقىدۇ، نورۇزنا-مىلەر ئوقۇلىدۇ.

كۆڭۈلنىڭ چىركىنلىكلىرى يۇيۇۋېتىلىدىغان بۇ كۈن نەقەدەر خاسىيەتلىك، مۇقەددەس-ھە! يىل بېشىنىڭ پاك باشلىنىشى ساائادەتتىن دېرەك. بارلىق كۆڭۈلسىزلىكلەر، نىزا-ئاداۋەتلەر بۇ كۈنى كۆڭۈللەردىن ساقىت قىلىنىدۇ. ئىناقلىق، سالام-سەھەت، ياخشى تىلەكلەر مېلودىيەگە ئايد-لىنىدۇ. ئىلىم-مەرىپەتلىك، ساخاۋەتلىك ۋە دىيانەتلىك بولۇش تەشەببۇس قىلىنىدۇ. قاراڭ، بۇ دەۋر روھىغا نە-قەدەر ئۇيغۇن، ئاجايىپ رېئال ئىجتىمائىي ئۈنۈمگە ئىگە

2
0
1
3
2

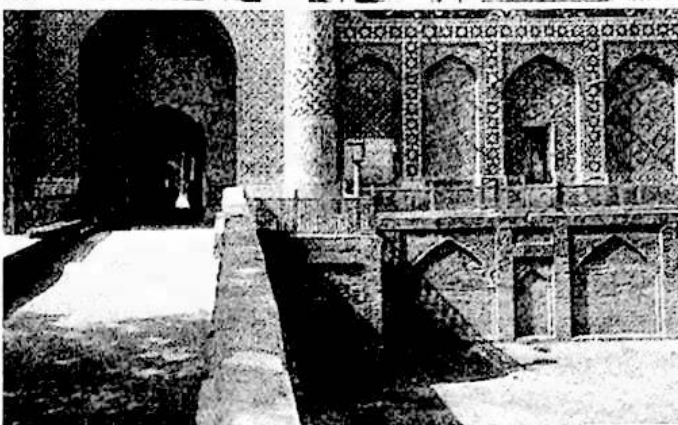
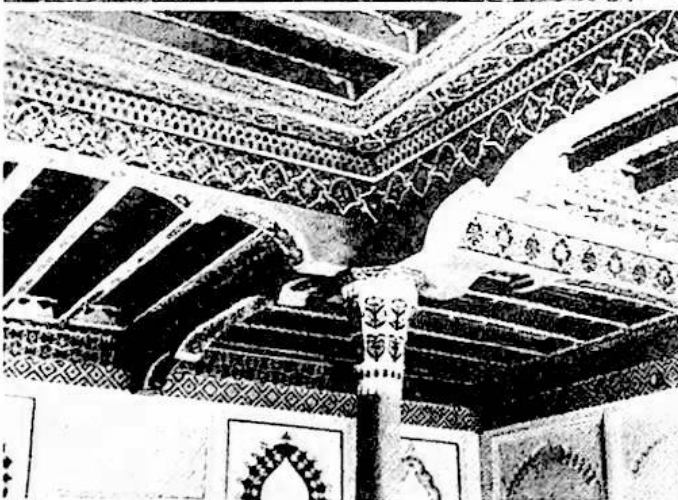
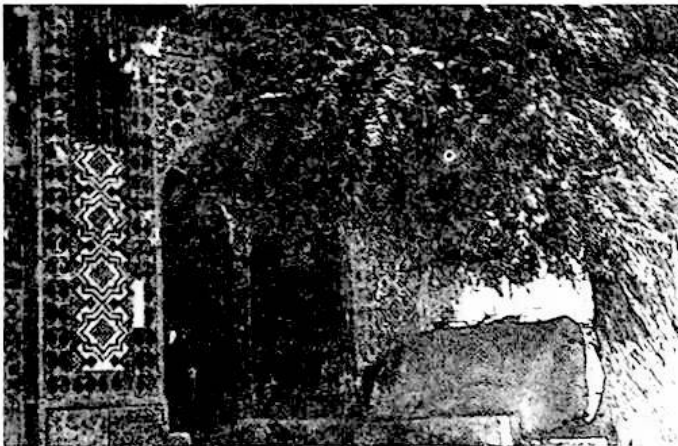

تومۇزدا ئۈچ كۈن يامغۇر ياغسا، چاشقان ئۆلەر

ئالتە شەھەردىكى سۈپەت سۆزلىرىنىڭ دەرىجىسى

ئىمىن تاجى تۈرگۈن

ھەممىمىزگە مەلۇم، ئوتتۇرا ئاسىيا جۈملىدىن شىنجاڭ يىپەك يولىنىڭ ئۆتۈشمە بەلبېغىدىكى مۇھىم ئۆتەڭ ۋە مەدەنىيەت مەركەزلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، تارىختىكى سەيباھ، دىن تارقىتقۇچى، ئارخېئولوگ، ئېكسپېدىتسىيەچى، ئىنسانشۇناس ۋە باشقا ھەر خىل شەكىل ۋە مەقسەت بىلەن بۇ زېمىندا پائال-لىيەت ئېلىپ بارغانلىقى ئادەملەرنىڭ ھەممىسىنىڭ دېگۈدەك ئىنتىلىدىغان ۋە بىر بېرىپ كېلىشىنى ئارزۇ قىلىپ تەلپۈنىدىغان مۇقەددەس جايغا ئايلانغان ھەمدە ئۇلار بۇ جەرياندا ئۆزىنىڭ كۆرگەن بىلگەنلىرىنى ۋە بۇ ھەقتىكى يازغان سايا-ھەت خاتىرىلىرى، ئارخېئولوگىيە دوكلاتلىرى، دۆلىتىگە، ھۆكۈمىتىگە يوللىغان مەخپىي دوكلاتلىرى ۋە ئىلمىي ئەسەر-لىرىنى يېزىپ چەت ئەللەردە شىنجاڭ ئېكسپېدىتسىيە ۋە ئارخېئولوگىيە قىزغىنلىقىنى قوزغىغان. تارىختىن بېرى چەت ئەللىكلەر ۋە خەلقىمىز ئارىسىدىمۇ دىيارىمىزدىكى قەدىمىي شەھەرلەردىن قەشقەر، يەكەن، خوتەن، ئاقسۇ، تۇرپان ۋە قۇمۇللارنى ئۆزگىچە سۈپەت سۆزى بىلەن سۈپەتلىگەن. مەسىلەن، ئەزىزانە قەشقەر، پىرىيانە يەكەن، شەھىدانە خوتەن، غازىيانە ئاقسۇ، غىربانە تۇرپان ۋە سۈپىيانە قۇمۇل دېگەندەك. بۇلار ئۆز نۆۋىتىدە بۇ شەھەر ۋە بوستانلىقلارنىڭ تارىخى، ئىجتىمائىي ۋە مەدەنىيەت ئالاھىدىلىكىنى سۈپەتلىپ بېرىدۇ. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان شىنجاڭ تارىخى، جۈملىدىن يۇقىرىقى ھەر قايسى شەھەرلەرنىڭ مەدەنىيەت تارىخىغا دائىر

ئالم بولساڭ ئالەم سېنىڭكى

شىنجاڭ جۇغراپىيەلىك ئورۇن جەھەتتە ياۋرو-ئاسىيا چوڭ قۇرۇقلۇقىنىڭ مەركىزى ۋە دۇنياغا مەشھۇر يىپەك يولىنىڭ ئوتتۇرا لىنىيەسىگە جايلاشقان بولۇپ، ئىستراتېگىيەلىك ئورنى ئىنتايىن مۇھىم ئىدى. بۇ رايوندا ئۈچ چوڭ ئىقتىساد (دېھقانچىلىق، چارۋىچىلىق، قول ھۈنەرۋەنچىلىك ۋە سودا)، ئۈچ چوڭ دىن (بۇددا دىنى، خىمىستىيان دىنى، ئىسلام دىنى)، ئۈچ چوڭ تىل سىستېمىسى (ھىندى-ياۋروپا تىل سىستېمىسى، ئورال-ئالتاي تىل سىستېمىسى، خەنزۇ-تېبەت تىل سىستېمىسى) ئۆزئارا ئۈچ-رىشىپ بىر-بىرىگە تەسىر كۆرسەتكەن»^④. مانا مۇشۇنداق ئەۋزەل جۇغراپىيەۋىلىك مۇھىتتىن پايدىلانغان ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلىرى، جۈملىدىن تارىم ۋادىسىدىكىلەر ئۆز مەدەنىيەت ئەنئەنىلىرىنى كۈنسېرى يېڭىلاش، دەۋرگە ماسلاشتۇرۇش ۋە باشقا مىللەت مەدەنىيەتلىرى بىلەن مۇۋاپىق ئۇچرىشىش، ئۇنىڭ پايدىلىق تەرەپلىرىنى قوبۇل قىلىشقا ماھىرلىقىدەك مەدەنىيەت پىسخىكىسى بىلەن ئۆز-گىچە مەدەنىيەت ياراتقان. شۇنىڭ بىلەن بۇ زېمىندا دۇنيا شەرقىي ئاسىيا ئىقتىسادىنى تارتقۇدەك مەدەنىيەت سەمەرىلىرى بارلىققا كەلگەن. شۇڭا رۇس ئۇيغۇرشۇناسلىرىدىن بىرى تېخىنوۋ: «شەرقىي ئاسىيانىڭ تاغلىق ئۆلكىسىدىكى ھەرقانداق بىر خەلق غەربىي ياۋروپا ئالىملىرىنى ئۇيغۇرلاردەك ئۆزىگە تارتالمىغان»^③ دەپ يازغان. «يەتتە شەھەر» — چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ھەرقايسى جايلىرى ۋە شىنجاڭنىڭ جەنۇبىدىكى تارىم ئويمانلىقى ئەتراپىدىكى جايلارنىڭ ئومۇملاشتۇرۇلۇپ ئاتىلىشى بولۇپ، بۇ دەۋردە «يەتتە شەھەر دېيىلگەنلەر كۇچا، ئاقسۇ، ئۈچتۇرپان، يەكەن، خوتەن، قەشقەر ۋە يېڭىسارنى كۆرسەتكەن. ياقۇپبەگ 1865-يىلى 1-ئايدا قەشقەرگە كېلىپ كېيىنچە بۇ يەرنى مەركەز قىلىپ ۋە يۇقىرىدا دېيىلگەن شەھەرلەر تېررىتورىيەسىدە قۇرۇلغان قورچاق ھاكىمىيەت «يەتتە شەھەر ھاكىمىيىتى» دەپ ئاتالغان. «سەككىز شەھەر» — چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئوتتۇرا

ماقالىلەر ۋە كىتابلار نەشر قىلىنغان بولسىمۇ، لېكىن بۇ ھەقتە ھېچكىم بۇ تېمىغا ئۈستىدە مەخسۇس تەتقىقات ئېلىپ بارمىدى. بۇ سۈپەت سۆزلىرىنىڭ كېلىشى مەنبەسىنى تارىخ، جۇغراپىيە ۋە مەدەنىيەت ئىلمىلىرى نۇقتىسىدىن يېشىپ ئىلىم ئەھلىگە ئايان قىلىش نۆۋەتتىكى مۇھىم ئىلمىي مەسىلىلەرنىڭ بىرىدۇر.

تەڭرىتاغ — ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئەڭ ئۇزۇن ۋە چوڭ تاغ سىستېمىلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، ئۇنىڭ شىنجاڭدا ئىرىسىدىكى قىسمى شىنجاڭنى قاپ ئوتتۇرىدىن ئىككىگە بۆلۈپ تۇرىدۇ. بۇنىڭغا مۇناسىپ ھالدا ئۇنىڭ شىمالدا چارۋىچىلىققا ماس كېلىدىغان تەبىئىي مۇھىت ۋە ئىگىلىك شەكلى، جەنۇبدا بولسا دېھقانچىلىققا ماس تەبىئىي مۇھىت ۋە ئىگىلىك شەكلى شەكىللەنگەن. تەڭرىتاغنى ئارقىلىق جەنۇب ۋە شىمالدىن ئىبارەت ئىككىگە ئايرىلىپ تۇرغان بۇ گەۋدە — شىنجاڭ تارىخىدا نۇرغۇنلىغان مەدەنىيەت ئۆز-گىرىشى ۋە مىللەتلەرنىڭ كۆچۈشىگە مەيدان ھازىرلىغان مەدەنىيەت بەلبېغىدىن ئىبارەت. مەشھۇر تارىخشۇناس ۋە ئۇيغۇرشۇناس ئالم چىڭ سۇلۇ ئەپەندى بۇ ھەقتە «شىنجاڭ مەملىكىتىمىزدىكى باشقا ئاز سانلىق مىللەت رايونلىرى بىلەن ئوخشىمايدۇ، ئۇ تارىختا مەدەنىيەت رايونى دەپ ئاتالغان»^① دەپ ناھايىتى يۇقىرى باھا بەرگەن. رۇس ئالمى گىروگروپىفمۇ: «شىنجاڭ ئەڭ قەدىمكى دەۋرلەردىلا مەدەنىيەت، مەرپەت جەھەتتە ئۆز قوشنىسى باكتېرىيەدىن قىلىشمايدۇ»^② دەپ يۇقىرى باھا بەرگەن. مۇشۇ ئەسەرنىڭ بېشىدا شىنجاڭدا ئىلمىي تەكشۈرۈش ۋە ئېكسپېدىتسىيە بىلەن شۇغۇللانغان رۇسىيەلىك ئارخېئولوگ ۋە شەرقشۇناس ئوردېنبۇرگ: «ئىنسانىيەت تارىخى ھەققىدە سۆز ئېچىشقا توغرا كەلسە بۇ تارىخقا شەرق خەلقى رىنىڭ تارىخى تولۇق ھوقۇقلۇق بولۇپ كىرگەندىلا ئاندىن سۆز ئېچىشقا بولىدۇ، بۇ جەھەتتە ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخى جۈملىدىن شىنجاڭ تارىخى پەۋقۇلئاددە مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە»^③ دېگەن.

① فېلىك جىياشېلىك: «ئۇيغۇرلار تارىخىغا دائىر بىر قانچە مەسىلە»، «شىنجاڭ گېزىتى»، 1957-يىلى، 6-ئاينىڭ 12-كۈنىدىكى سانى (ئىسمائىل تۆمۈرنىڭ «ئىدىقۇت ئۇيغۇر مەدەنىيىتى» ناملىق كىتابىدىن ۋاسىتىلىك ئېلىنغان ساتات).
② گىروگروپىف «ئوتتۇرا ئاسىيا تارىخى ماتېرىياللىرى»، 1988-يىلى، 1-سان، 6-بەت.
③ چىڭ سۇلۇ: «چەت ئەللەردىكى ئۇيغۇر تارىخى ھەققىدىكى تەتقىقاتلار»، «غەربىي شىمال تارىخ جۇغراپىيەسى» ژۇرنىلى (خەنزۇچە)، 1987-يىللىق 2-سان.
④ تۆمۈر ھەسەن تەييارلىغان: «جەنۇبىي شىنجاڭدىكى شەھەرلەر»، «ئاسىيا كىنىدىكى» گېزىتى، 2010-يىلى 9-ئاينىڭ 24-كۈنى سانى.

مەزگىللىرىدىن باشلاپ كېيىنكى دەۋرلەردە تارىم ۋادىسى-دىكى جايلارنىڭ ئومۇمىي ئاتىلىشىنى كۆرسەتكەن، چىيەنلۇڭ شىنجاڭنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ، مەسلىھەتچى ئامبال تەيىنلەپ قەشقەر، خوتەن، ئاقسۇ، كۇچا، يەكەن، يېڭىسار، ئۇچتۇرپان ۋە قاراشەھەر قاتارلىق سەككىز شەھەردە خان ئامبال تەسىس قىلغان.

يۇقىرىدا دېيىلگەندەك دىيارىمىزدىكى پارچە-پارچە بوستانلىقلاردىن قەشقەر، يەكەن، خوتەن، ئاقسۇ، تۇرپان ۋە قومۇللار جەنۇبىي ۋە شەرقىي شىنجاڭدىكى ئالاھىدە ۋە مۇھىم قەدىمىي شەھەرلەر شىنجاڭنىڭ سىياسىي، ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەت تەرەققىياتىدا ئىنتايىن مۇھىم ئورۇننى تۇتىدىغان بولۇپ، تارىختا ئۇلار ئۆزىنىڭ خاس شەھەر نامىنىڭ ئالدىغا ئۆزىنىڭ جۇغراپىيەلىك، مەدەنىيەت ۋە باشقا ئامىللارنى ئۆزىگە مۇجەسسەم قىلغان بىر قىسىم سۈپەت سۆزلىرى بىلەن ئاتالغان. مەسىلەن، ئۇلار تارىختا ئۆز يۇرت خەلقلىرى ۋە باشقا چەت ئەللىكلەر تەرىپىدىن ئەزىزانە قەشقەر، پىرىيانە يەكەن، شەھىدانە خوتەن، غازدە-يانە ئاقسۇ، غەربانە تۇرپان ۋە سوپىيانە قومۇل دېگەندەك سۈپەت سۆزلىرى بىلەن ئاتالغان. 1879-، 1877- يىللىرى شىنجاڭنىڭ تۇرپان، سانجى، ماناس ۋە ئۈرۈمچى قاتارلىق شەھەرلەرنى ساياھەت قىلغان تارىخشۇناس، سەيياھ قۇربان غەلى خالىدىي ئۆزىنىڭ «كىتاب تارىخى جەيدەئى جەددە» (تارىختىن يېڭى بايانلار) ناملىق ئەسىرىدە بۇ ئالتە شەھەرنىڭ نامى ھەققىدە توختىلىپ: تۇرپان ئىسىملىك ئىككى شەھەر بولۇپ، بىرى، ئۇچتۇرپان، بۇ ئاقسۇ شەھىرىگە يېقىن بولۇپ كونا تۇرپاندىن ھارۋا بىلەن بىر ئايلىق يول يىراقلىقتا. بۇ تۇرپاننى كونا تۇرپان دەپ ئاتايدۇ. خەلقى پېقىر ۋە بىچارە، ياۋاش بولغانلىقتىن غەربانە تۇرپان دېگەن سۈپەتكە لايىق غەربىي بىر شەھەردۇر. غەربان يەنە ئەزىز، غازى، شەھىد دېگەن سۆزلەر ئەسلىدە ئەرەبچە بولۇپ، سۈپەتنى ئىپادىلەيدىغان ئوخشىتىشلار پارىچە ۋە تۈركچە سۆزلەردە شۇ مەنىدە قوللىنىلىدۇ. ئەرەبچە ئەلى (ئا) بىلەن نۇن (ن) مۇئەننەس (ئايالچە سۆز) بەلگىسى بولغاندا، پارىچىدا ئان

(ان) ئىسمىنىڭ ئاخىرىدا كەلگەندە كۆپلۈكنى بىلدۈرىدۇ. مۇشۇ مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، خەلقنىڭ كۆپچىلىكى غەرب بولغاچ غەربانە تۇرپان دېيىلەر، خوتەندە شەھەرلەر كۆپ بولغانلىقتىن شەھىدانە خوتەن، يەكەندە پىرلەر كۆپ بولغانلىقتىن پىرىيانە يەكەن، ئاقسۇدا غازىلار كۆپ بولغانلىقتىن غازىيانە ئاقسۇ، قەشقەردە ئەزىزلەر كۆپ بولغانلىقتىن ئەزىزە زانە قەشقەر دەپ ھەر بىرىنى شۇنداق ئايرىم تەسۋىرلەر»^① دەپ يازغان. مەن بۇ ماقالەمدە ئۇلارنىڭ ئالدىدىكى سۈپەت سۆزىنىڭ كېلىشى مەنبەسى ھەققىدە ئۆز كۆز قاراشلىرىمنى ئوتتۇرىغا قويىمەن.

ئەزىزانە قەشقەر

«ئەزىز» سۆزى — ئەرەبچە بولۇپ، ئىززەت، ھۆر-مەتكە ئىگە، قەدىرلىك، سۆيۈملۈك، ئەتۋارلىق، قىممەتلىك، مۇقەددەس ۋە تەڭداشسىز دېگەن مەنىدە بولۇپ، ئۇنىڭ سۈپەت شەكلى «ئەزىزانە» بولسا ھۆرمەت، ئېتىبار ۋە ياخشى كۆرۈشكە ئېرىشكەن^② دېگەن مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ. خەلق ئارىسىدا كاشغەر ھەققىدە مۇنداق مىسرالار پۈتۈلگەن.

كاشغەر دەپ نامى چىقسا بىلمەين قالماستىكى،
ئەڭ ئەزىز مەشھۇر دەپ نامداردۇر كاشغەر.

ئەزىزانە كاشغەرىنىڭ شېرىن-شەرىپەت سۈيى بار،
ھايات بىلەن قوشكېزەك ياغراق ناخشا كۈيى بار.
قەشقەر 2000 يىلدىن ئارتۇق تارىخقا ئىگە بولغان
قەدىمىي مەدەنىيەتلىك شەھەر بولۇپ، تارىختا ئوتتۇرا ئاسىيا-سىيانىكى مەشھۇر شەھەرلەرنىڭ بىرى، شۇنداقلا شىنجاڭ رايونىنىڭ مۇھىم مەدەنىيەت مەركىزى ۋە شەھەرلىرىدىن بىرى بولۇپ كەلگەن. قەدىمدىن تارتىپ ئۆزىنىڭ گۈللەنگەن سودا-تىجارىتى بىلەن نام چىقارغان ئاۋات شەھەر بولۇپ، ئۇيغۇرلار ۋە ئوتتۇرا ئاسىيا مەدەنىيىتىنىڭ مەركىزى، يىپەك يولىدا پارلىغان نۇرلۇق مەرۋايىت، ئۇزاق تارىخقا ئىگە قەدىمىي شەھەر ئىدى.

تارىم ۋادىسىدا ياشىغان تۈركىي تىللىق مىللەتلەر خېلى قەدىمكى زامانلاردىن باشلاپ قەشقەر ۋە ئۇنىڭ

① رۇس ئالىملىرى كوللېكتىپى تۈزگەن، ئۇيغۇر سايرانى رۇسچىدىن تەرجىمە قىلغان: «ئۇيغۇرلار ۋە غەربىي يۇرتتىكى باشقا تۈركىي خەلقلەرنىڭ قىسقىچە تارىخى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2001-يىلى نەشرى، 7-بەت.

② ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر: «ئەرەب مۇزىكا مەدەنىيىتىنىڭ ئۇيغۇر 12 مۇقامغا بولغان تەسىر مەسىلىسى»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى، 1991-يىللىق 4-سان.

I
R
A

ئالىم بولساڭ ئالەم سېنىڭكى

زىننەت بۇيۇملىرى، كىگىز، گىلەم، كۆرپە دېگەندەك بە- ساتلىرىنىڭ ھەممىسى كاشغەرىينىڭ ئۆزىدىن چىقىدۇ. ئالىي جابدۇقلاردىن ئاددىي نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى كاش- غەرىيدىن تېپىلىدۇ. كاشغەرىيدە زەھەرلىك جانئور - ھاشا- راتلار يوق. يىلان - چايانلارمۇ يوق. كاشغەرىينىڭ ئېرىق - ئۆستەڭ ۋە كۆللىرى سۇغا لىقۇلۇق تولغان. دەرەخلىرى باراقسان، مېۋىلىك دەرەخلىرىنىڭ مېۋىلىرى سانجاق - سانجاق، تۇپرىقى مۇنبەت. كاشغەرىينىڭ شەرەپلىك ئادەم - لىرى ئادەملەرنىڭ ئەڭ شەرەپلىكىدۇر. كاشغەر مەن ھىجرەت قىلغان ئەڭ گۈزەل جاي ۋە مېنىڭ تىجارىتىم (ئىلىم - مەرىپەت ئۆگىنىش مەشغۇلاتىم) ئەڭ راۋاجلانغان جاي. مېنىڭ كاشغەرىيدە ئىقتىسادىي ۋە باشقا جەھەتلەر - دىكى ئەھۋالىم خېلى ياخشى بولدى. كاشغەر مەن ئۈچۈن ئالىم - ئۆلىمالار بىلەن سۆھبەتتە بولغان ناھايىتى ياخشى ئورۇن» ① دەپ يازغان. بۇ ئەينى دەۋردىكى قەشقەر - نىڭ ئىلىم - مەرىپەت، يېزا ئىگىلىك، ھاۋا، ئىقلىم ۋە بۇ يەردىكى مەشھۇر زاتلار ھەققىدىكى تىپىك ۋە رېئال بايان - لار ئىدى. دېمىسىمۇ قەشقەردە مىلادىنىڭ ئالدى - كەينى - دىلا ھەرقايسى دىن ۋە مەدەنىيەتلەر يۇغۇرۇلۇپ مەدەنى - يەتتە بىر ئالتۇن دەۋر يارىتىلغان ۋە ئۇيغۇر مەدەنىيەت تارىخىغا زور تەسىر كۆرسەتكەن شەخسلەر بارلىققا كېلىش - كە باشلىغان. ئالايلىق، ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە بۇددىزم مەدە - نىيەت تارىخىدا يۈكسەك شۆھرەتكە سازاۋەر بولغان ھەم كۇشان ئىمپېرىيەسىنىڭ ئىمپېراتورى قەنشقاغا دۆلەت ئۇستازى بولغان سامەلوشا، 8 -، 9 - ئەسىرلەردە ياشاپ ئۆتكەن جۇڭگو بۇددىزم تارىخىدا «پىر ئۇستاز» دېگەن نامغا نائىل بولغان شەرق بۇددىزم مەدەنىيىتى تارىخىدا - كى ئېنىسكلوپېدىك كاتتا ئەسەر «پارچە نوملار شەرھ» (100 جىلد) نىڭ ئاپتورى بويلا خۇيلىن (پىر خۇيلىن دەپمۇ ئاتىلىدۇ)، تاڭ سۇلالىسى دەۋرىدە ياشاپ ئۆتكەن مەشھۇر سەنئەتكار بويلا چېڭئېن ۋە ئىسلام مەدەنىيىتى دەۋرىنىڭ ۋەكىللىرىدىن مەھمۇد كاشغەرىي، يۈسۈف خاس ھاجىب، ئەھمەد يۈكەنكى ۋە ئابدۇلغايىپ ئالمائىي قاتار - لىق ئالىملار قەشقەردىن ئىبارەت بۇ مۇقەددەس مەدەنىيەت

ئەتراپىدىكى رايونلاردا ياشاپ مول ۋە رەڭدار بولغان شانلىق مەدەنىيەتلەرنى ياراتقان. ئاز كەم 400 يىلغا يېقىن مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان قەشقەرنى مەركەز قىلغان قاراخا - نيىلار خانلىقى مەزگىلىدە ئىلىم - پەننىڭ ھەرقايسى ساھەلە - رىدە زور گۈللىنىش ۋەزىيىتى شەكىللەنگەن. ئەينى ۋاقىتتا بۇخارادا پەن - مەدەنىيەت، مائارىپ ۋە باشقا ساھەلەردە نۇرغۇنلىغان مۇۋەپپەقىيەتلەر بارلىققا كەلگەنلىكىگە تەقلىد قىلىپ كىشىلەر قەشقەرنى «سانى بۇخارا» (ئىككىنچى بۇ - خارا دېگەن مەنىدە) دەپ تەرىپلىگەن، شۇنداقلا يەنە كې - يىنكى دەۋرلەردە «ئەزىزانە قەشقەر» دېگەن نام بىلەن ناھايىتى شۆھرەت قازانغان.

قەشقەر ئۆزىنىڭ تارىختىكى مەدەنىيەت سەلتەنىتى بىلەن بىر نەچچە خانلىقنىڭ پايتەختى قىلىنغان. چاتاغا ي خانلىقى دەۋرىدە ياشىغان ئالىم جامال قارشى «سۇرراھ لۇغىتى» گە تولۇقلىما» ناملىق ئەسىرىدە قەشقەر ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق يازغان: «كاشغەر شەھىرىنىڭ پەخىرلىك شەھەر بولۇشى ئۇنىڭ ئىسلام مەركىزى ۋە ئالىم - ئۆلىما - لار جايلاشقان ئىلىم - مەرىپەت بۇلىقى، ئېسىل پادىشاھ - خاقانلارنىڭ ۋەتەنى، كاتتا ئالىملارنىڭ يۇرتى بولۇشىدا. كاشغەرىينىڭ ئوت - چۆپلىرى كۆپ، تۈرلۈك نازۇ - نېمەت - لەر، ئۈزۈم تاللىرى كۆپ بولۇپ، سانجاق - سانجاق مېۋە - لەيدۇ. يېسە زىيان قىلمايدۇ. ۋادىلىرىدا سۇ ناھايىتى كۆپ، زىرائەتلىرى يامغۇردىن بەھجەت. باھار پەسلى ۋە يازدا يامغۇر ياغمايدۇ، قىشتا قار يېغىپ، يازدا مېۋىلەر كۆپ بولىدىغان، يازدا يامغۇر يېغىپ، كۈزدە ئوت - چۆپلەر ئۈنىدىغان شەھەرلەردەك ئەمەس (قار - يامغۇر ياغمىسىمۇ ئوت - چۆپ، مېۋە - چۈپلەر بۇلۇق ئۆسۈۋېرىد - دۇ) كاشغەرىيدە ھاۋانىڭ ھۆل بولۇشى زىيان ۋە ئاپەت ئېلىپ كېلىدۇ. ھاۋانىڭ قۇرغاق بولۇشى رەھمەت ۋە مې - رىبانلىق ئېلىپ كېلىدۇ، كاشغەر ئەھلى زىرائەت تېرىش ئۈچۈن كالا بىلەن ساپانغا موھتاج ئەمەس. كەتمەن بىلەن جوتۇ ئارقىلىق دېھقانچىلىق قىلىش ئۇلارغا ئاسان. كاشغەر ئەھلى تۇرمۇشتا موھتاج بولىدىغان مېۋە - چېۋە - لەر، سەي - كۆكتاتلار، ئالىي، ئېسىل كىيىم - كېچەكلەر،

① قۇربان غەلىي خالدى: «كىتاب تارىخى جەرىدەئى جەددە» («تارىختىن يېڭى بايانلار» دېگەن مەنىدە بولۇپ، بۇ كىتابنى مەجىت ئەبۇزەر نەشرگە تەييارلىغان)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1989 - يىلى نەشرى، تاتارچە (ئىچكى قىسىمدا تارقىتىلغان) 19 -، 20 - بەتلەر.
② تىل - يېزىق كومىتېتى لۇغەت بۆلۈمى تەرىپىدىن تۈزۈلگەن: «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى»، 1 - توم، 261 -، 262 -، 263 -، 264 -، 265 -، 266 -، 267 -، 268 -، 269 -، 270 -، 271 -، 272 -، 273 -، 274 -، 275 -، 276 -، 277 -، 278 -، 279 -، 280 -، 281 -، 282 -، 283 -، 284 -، 285 -، 286 -، 287 -، 288 -، 289 -، 290 -، 291 -، 292 -، 293 -، 294 -، 295 -، 296 -، 297 -، 298 -، 299 -، 300 - بەتلەر.

چوڭ گەۋدىسى — ئاپتوردىن تولۇقلىما) ئۇرۇشلىرى ۋە قەھرىمانلىرىغا بېغىشلانغان. مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئافرا-سىياپنى قەشقەردە تۇرغان دېيىشى بىرى قەشقەردە ياش-ھۇچىلارنى ئافراسىياپنىڭ ئەۋلادى دېگەن پىكىرنى ئىلگىرى سۈرۈش، يەنە بىرى ئۇنىڭ قەشقەردە ياشغانلىقىنى تىلغا ئېلىش ئارقىلىق ئۆزى تۇغۇلۇپ ئۆسكەن قەشقەرنى ناھايىتى يۈكسەك ئورۇنغا ئىگە قىلىشتىن ئىبارەت.

يەر ناملىرى تەتقىقاتچىسى نىياز كېرىمى تۆپە ئاتا «شىنجاڭنىڭ قەدىمكى كارۋان يوللىرى» ناملىق ئەسىردە دە قەشقەر ھەققىدە مۇنداق خاتىرىلەر قالدۇرۇلغان: «بۇ يەرنىڭ قەلئەسى بار، بازىرى بار، غەربىي يۇرت بويىچە ھەممە دۆلەتلەردىن چوڭراق ھەمدە كوچىلىرى گىرەلەشكەن، بازارلىرى تۇتاشقان، رەڭگارەڭ ئۈنچە-مەرۋايىتلار ھەمىشە تېپىلىدىغان، چارۋا، مېۋە-چۈپلەر ساناپ تۈگەت-كۈسۈز ئاۋات جاي بولۇپ، ھەرقايسى دۆلەتلەردىن كەلگەن كارۋانلىرى ئۆزئارا ئۇچرىشىدىغان، سودىسى ئىنتايىن گۈللەنگەن قاتناش تۈگۈنى ئىدى»^②. بىز بۇنىڭدىن يۇقىرىدا دېيىلگەنلەردىن باشقا قەشقەرنىڭ شەھەر مەدەنىيىتى، قەلئەلىرى، مېۋە-چۈپلىرى ۋە يەر ئاستى-ئۈستى بايلىقلىرى بىلەن ناھايىتى داڭلىق ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالالايمىز. بۇلارمۇ كاشغەرىينىڭ ئەزىزلىكىنى كۆرسىتىپ تۇرىدىغان مۇھىم ئىسپاتلارنىڭ بىرىدۇر.

قەشقەردە ياشاپ ئۆتكەن ئوغلانلار قەشقەردە تۇغۇلۇپ ئۆسكەنلىكى، ياشغانلىقى ۋە ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغانلىقىدىن پەخىر ھېس قىلغان ۋە مۇقەددەس نام «كاشغەر»نى ئۆزىگە تەخەللۇس قىلغان، مىلادى 10-ئەسىرلەردىن باشلاپ ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخىدا ئابدۇلغاپ-پار بىننى ھۈسەيىن كاشغەرى، ھۈسەيىن ئىبنى خەلىق كاشغەرى، رابىيە كاشغەرى، ئىمادىدىن كاشغەرى، جامالىدىن كاشغەرى، رەشىد ئىبنى ئەل كاشغەرى، موللا توختى كاشغەرى، مۇھەممەد ياقۇپ بىننى ئۆمەر روزى كاشغەرى، مەھمۇد كاشغەرى، زۇلپىيە كاشغەرى، مۇھەممەد ئىبنى رەشىد ئىبنى ئەلى كاشغەرى، زەينىدىن كاغراقى كاشغەرى، موللا ئەيسا بىننى موللا تاشمۇھەممەد كاشغەرى، موللا ئىلمۇددىن بىننى موللا مۇھەممەد كاشغەرى،

دىيارىدا يېتىشىپ چىقىپ ئىلىم-پەننىڭ ھەرقايسى ساھەلىرىدە تېڭىشلىق مۇھىم تۆھپىلىرى بىلەن دۇنيا ئىلىم ئەھلىسىنىڭ دىققىتىنى قوزغىماقتا. ئالم مەھمۇد كاشغەرىي شاھانە ئەسىرى «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك»دە قەشقەرنى ناھايىتى يۇقىرى سۈپەتلەر بىلەن باھالىغان. مەسىلەن، ئۇ قەشقەر ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق يازىدۇ: كاشغەر — ئوردۇ كەنت دېيىلىدۇ، بۇنىڭ مەنىسى خان تۇرىدىغان شەھەر، مەركەز دېگەنلىك بولىدۇ. قەشقەرنىڭ ھاۋاسى ناھايىتى ساپ بولغاچقا ئافراسىياپ مۇشۇ شەھەردە تۇرغان»^② دەپ ئىزاھات بەرگەن. ئاپتور بۇ يەردە ئافراسىياپتەك بىر تارىخىي ۋە ئۇلۇغ شەخسنى قەشقەرگە باغلىشى ئۇنىڭ قەشقەرگە بولغان يۈكسەك مۇھەببىتىنىڭ ئەينەن ئىپادىسىدۇر. ھەممەيلەنگە مەلۇم، ئافراسىياپ تۇران خەلقلەرنىڭ مىلادىدىن نەچچە يۈز يىل بۇرۇن ياشىغان خاقانى (بەزىلەر ئۇنى مىلادىدىن بۇرۇنقى 6، 7-ئەسىرلەردە دەپ قارايدۇ، يەنە بەزىلەر مىلادىدىن بۇرۇنقى 550-يىلىدىن 520-يىللارغىچە ھۆكۈم سۈرگەن ئىران شاھى دارانىڭ يىل-دەۋرى بىلەن ئوخشاش دەپ قارايدۇ، بۇ ھەقتە ھېچكىم تېخى كىشىنى قايىل قىلىدىغان ئىلمىي ئىسپاتلارنى تاپالمىدى). مەھمۇد كاشغەرىينىڭ ئۇنى قەشقەردە ياشىغان دەپ ئېيتىشى ھەم ئاپتورنىڭ نەزەردىكى تۇرانىيىلارنىڭ خاقانى ئافراسىياپقا بولغان يۈكسەك ئىپتىخار ھەم قەشقەرگە بولغان قىزغىن مۇھەببەتنىڭ نەتىجىسىدۇر خالاس. شۇنداقلا، ئۈچ توملۇق ئەسىرىدە 50 نەچچە قېتىم قەشقەرنى تىلغا ئالغان. بۇ ئۇنىڭ ئانا يۇرتى كاشغەرىگە بولغان ئوتتەك مېھىر-مۇھەببەتنىڭ مەھسۇلىدۇر. ئەينى دەۋرلەردە يەنى ئوبۇلقاسم فرىدەۋسنىڭ «شاھنامە» داستانى يېزىلغان ۋە ئۇنىڭدىنمۇ ئىلگىرىكى دەۋرلەردە ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلەرنىڭ نەزەردە تۇرغان شۇ چاغدا ئاسىيا دائىرىسىدە ئىككىلا قوۋم بار دەپ قارالغان. بىرى ئىرانىيلار، يەنە بىرى تۇرانىيلار. بۇلار تارىختا بۈگۈنكى ئوتتۇرا ئاسىيا يايلىقى ۋە تۈزلەڭلىكلەردىن پەسلى قىلغان ھالدا ناھايىتى كۆپ قېتىم ئۇرۇشقان. فرىدەۋسنىڭ «شاھنامە» داستانىمۇ مۇشۇ ئىككى قوۋمنىڭ (قەبىلىلەر ئىتتىپاقى ياكى شۇ ۋاقىتتىكى مىللەتلەر

I
R
A

① خۇاتاۋ: «8، 10-ئەسىرلەردىكى غەربىي يۇرت تارىخى ھەققىدە تەتقىقات» (ئۆمەر جان نۇرى تەرجىمىسى)، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى، 2003-يىلى نەشرى، 252، 253-بەتلەر.
② مەھمۇد كاشغەرىي: «دىۋانۇ لۇغەتت تۈرك»، 1-توم، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1981-يىلى نەشرى، 41-بەت.
③ نىياز كېرىمى: «شىنجاڭنىڭ قەدىمكى كارۋان يوللىرى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2000-يىلى نەشرى، 58-بەت.

ئابدۇرېھىم بىننى مۇھەممەد فازىل كاشغەرىي، ئابدۇلقادىر بىننى موللا بەھادۇر كاشغەرىي، موللا ئابدۇسەمەت كاشغەرىي، ئابدۇل ئەلى سىرەمنى كاشغەرىي، مەۋلانا سەئىد دىن كاشغەرىي، مىرزا ھەيدەر كاشغەرىي، موللا مۇھەممەد تۆمۈر كاشغەرىي، مۇھەممەد ئابدۇل ئەلى كاشغەرىي، موللا مىرسالىھ كاشغەرىي، مۇھەممەد سادىق كاشغەرىي، كىپەك سۈبى كاشغەرىي، ئەھمەد پەرىدە ئابباس كاشغەرىي، موللا سەنجەر ئىبنى ئىبراھىم كاشغەرىي، سەئىدى جېلىل كاشغەرىي، مۇترىبان كاشغەرىي، خىسلەت كاشغەرىي، سۇلتان مالىك كاشغەرىي، موللا توختى خەلىپەت كاشغەرىي، ئىبنى مۇھەممەد كاشغەرىي، ھاجى ئابدۇلبوۋا. قى كاشغەرىي، موللا مۇھەممەد شەمشىدىن كاشغەرىي، ئابدۇللا نىدايى كاشغەرىي، مۇھەممەد ئەبەيدۇللا كاشغەرىي، مۇھەممەد ئابدۇ ئەلى كاشغەرىي، موللا ياقۇپ بىننى ئۆمەر كاشغەرىي، مۇھىددىن كاشغەرىي، موللا توختى خەلىپەت كاشغەرىي، ھاجى ئابدۇلباقى كاشغەرىي، موللا مۇھەممەد شەمشىدىن كاشغەرىي، موللا شىجائىدىن كاشغەرىي، ئابدۇرېھىم ئىبنى مۇھەممەد فازىل كاشغەرىي، ئابدۇلقادىر ئىبنى موللا باھادىر كاشغەرىي، موللا توختى ئىبنى موللا نۇرۇمۇھەممەد كاشغەرىي، ئابدۇلقادىر ئىبنى موللا باھاۋۇدۇن كاشغەرىي، مۇھەممەد ئىبنى رەشىد ئىبنى ئەلى كاشغەرىي، ئابدۇلقادىر بىننى ئابدۇۋارىس كاشغەرىي، مىرسەئىد جېلىل كاشغەرىي، مۇھەممەد ئابدۇل ئەلى كاشغەرىي، خاجە شەرىف كاشغەرىي، يۈسۈف ھاجىم قاتارلىق ئەللامە، ئەدىب، خەتتات، شائىر ۋە تىبابەت شۇناس ۋە باشقا ئىلىم-پەننىڭ ھەرقايسى ساھەلىرىدىكى ئالىم-دەھلەر كاشغەرىي تەخەللۇس قىلغان. بۇ بىر تەرەپتىن ئۇلارنىڭ كاشغەرىي تۇغۇلۇپ ئۆسكەنلىكىدىن چەكسىز پەخىرلىنىش ھېسسىياتىنى بىلدۈرسە، يەنە بىر تەرەپتىن كاشغەرىي مەدەنىيىتىگە بولغان چەكسىز مۇھەببىتىنىڭ مەھسۇلىدۇر خالاس. بۇ يەردە تىلغا ئېلىشقا تېگىشلىك يەنە بىر ئەھۋال، بەزى ئەدىبلەر ئۆزى گەرچە كاشغەرىي دە تۇغۇلمىغان بولسىمۇ، لېكىن ئەينى ۋاقىتتىكى كاشغەرىيگە بولغان ئوتتەك مۇھەببىتى، ئىنتىلىشلىرىنى ئۆزىگە تەخەللۇس قىلىپ قوللىنىش ئارقىلىق قالدۇرغان ۋە كۆڭلى ئەمەن تاپقان. بەزىلىرى كاشغەرىيگە بىر كېلىپ زىيارەت قىلالماي ئارماندا كەتكەن، بەزىلىرى بۇ تەخەللۇسنى ئاتا-بالا ۋارىسلىق بويىچە قوللانغان ئەھۋاللارمۇ بار، بۇلارمۇ كاشغەرىيگە بولغان يۈكسەك ھۆرمەت، ئىپتىخار ۋە قايىل-

لىقىنىڭ ئىپادىسىدۇر.

بىز بۇ ھەقتە يەنە شۇنداق يەكۈننى چىقىرايلىمىزكى، ئۇيغۇر ئەدەبىي تارىخىدا ئۆزى تۇغۇلغان يۇرت نامىنى ئۆزىنىڭ تەخەللۇسى قىلىش ۋە بۇ ئارقىلىق ئۆزىنىڭ نامىنى يۇرتىغا بېغىشلاش، ئۇنى تەخەللۇس قىلىش، بۇ زېمىن-دا تۇغۇلۇپ ئۆسكەنلىكىدىن ئەبەدىي پەخىرلىنىش ۋە يۇرت نامى بىلەن ئۆز نامىنىڭ مەڭگۈ باغلىنىشىنى ئۈمىد قىلغان ئاساستا ئۆز يۇرتىنى تەخەللۇس قىلىپ ئىشلىتىش بىر خىل يۈزلىنىشنىڭ بىر قىسمىغا ئايلانغان. بۇ جەھەتتە ئۇيغۇر يۇرت ناملىرىنى ئۆزىگە تەخەللۇس قىلىش جەھەتتە تە «كاشغەرىي» نى تەخەللۇس قىلىپ ئىشلىتىش باشقا يۇرت ناملىرىدىن ھەسسىلەپ ئېشىپ كەتكەن. ئوتتۇرا ئاسىياددىكى فاراب، خوجەند، بۇخارا، خارەزىم، ئەندىجان، سەمەرقەند قاتارلىق قەدىمىي شەھەرلەرنى تەخەللۇس قىلغان ئەدىبلەرمۇ خېلى بار، شىنجاڭدا بولسا يەركەن، ئاقسۇ، خوتەن، قاراقاش ۋە قومۇل قاتارلىق يۇرت ناملىرىنى تەخەللۇس قىلغان ئەھۋاللارمۇ مەۋجۇت. لېكىن كاشغەرىي تەخەللۇس قىلغان مەدەنىيەت ئەربابلرىنىڭ سانى يۇقىرىدىكىلاردىن ھەسسىلەپ كۆپ بولغان. ئالايلىق، «خوتەن» نى تەخەللۇس قىلغانلارمۇ خېلى كۆپ بولۇپ، ئۇلارنىڭ سانى 15 (مەن بۇلارنى ئاساسىي مەزمۇن قىلغان «ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخىدا «خوتەن» نى تەخەللۇس قىلغان ئەدىبلەر» («شىنجاڭ مائارىپ ئىنستىتۇتى ئىلمىي ژۇرنىلى»- نىڭ 2011- يىللىق 2- سانىدا ئېلان قىلىنغان) ناملىق ماقالەمدە بۇ ھەقتە توختالغان ۋە «خوتەن» نى تەخەللۇس قىلغان ئەدىبلەرنىڭ ھاياتى ۋە ئەسەرلىرى ھەققىدە قىسقاچە مەلۇمات بەرگەن. بۇلارنىڭ سانى پەقەت 15 بىلەنلا چەكلىنىپ قالغان بولۇشى ئېنىق. مېنىڭ ماتېرىيال مەنبەلىرىم ۋە كۆرگەنلىرىمنىڭ چەكلىك بولۇشى بىلەن مۇشۇنداق چىلىك تاپالغانىدىم. بۇلاردىن باشقا يەنە «قاراقاش» نى تەخەللۇس قىلغانلار 14 (بۇ ھەقتە «ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخىدا «قاراقاش» نى تەخەللۇس قىلغان ئەدىبلەرگە ناملىق ماقالەم «ئاقسۇ مائارىپ ئىنستىتۇتى ئىلمىي ژۇرنىلى» نىڭ 2011- يىللىق 4- سانىدا ئېلان قىلىنغان، بۇلارنىڭ سانى ئون نەچچە ئەتراپتا)، «ياركەند» نى تەخەللۇس قىلغانلار 20 نەچچە ۋە باشقا يۇرت ناملىرىنى تەخەللۇس قىلغانلار بۇ ساندىن ئاز. بىز بۇنىڭدىن «كاشغەرىي» دە ياشىغانلارنىڭ تەخەللۇس قىلىپ ئىشلىتىش بەدىلىگە ئۇنىڭغا تېخىمۇ چوڭقۇر مۇھەببىتى ۋە «كاشغەرىي» نى ئىنتايىن ئەزىز-

كۆرگەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

ئوتتۇرا ئاسىيادىكى تۈركىي مىللەتلەرنىڭ ئەدىبلىرى ئادەتتە ئۆزلىرى تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يۇرتىنىڭ نامىنى ئۆزىدە تەخەللۇس قىلىپ ئىشلىتىش بىر خىل ئەنئەنىگە ئايلانغان ۋاقىتلاردا ئۇلار كۆپرەك ھالدا «بۇخارىي، سەمەرىي، قەندىي، ئەندىجانى، خارەزىمىي» دېگەندەكلەرنى كۆپرەك ئىشلەتكەن. چۈنكى بۇ جايلار ئەينى ۋاقىتلاردا كى ئىلىم - مەرىپەت ۋە مەدەنىيەت بۆشۈكلىرىدىن ئىدى. بۇ جەھەتتە شۇنداق دېيىشكە بولىدۇكى، ئوتتۇرا ئاسىيادا ئۆز يۇرت نامىنى ئۆزىگە تەخەللۇس قىلغانلار ئىچىدە «كاشغەرىي» نى تەخەللۇس قىلىپ ئىشلەتكەنلەر باشقىلاردىن ھەسسىلەپ كۆپ ئىدى. بۇ بىر تارىخىي ھەقىقەت. بۇ ئەل ۋەتتە كاشغەرىيگە سىڭگەن بىر خىل مەدەنىيەت روھى ۋە قايىللىقتىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى. دىققەت قىلىشقا تېگىشلىك يەنە بىر تەرەپ تېخى بەزىلىرى كاشغەرىيىدە تۇرغۇلمىغان بولسىمۇ شۇنداقتمۇ ئۇنى تەخەللۇس قىلغان، بۇمۇ ئۇلارنىڭ كاشغەرىيگە بولغان ئىنتىلىش، قايىللىق ۋە ئۇنىڭدا يارىتىلغان پارلاق مەدەنىيەت ئەنئەنىسىگە ياندىشىش، ئۇنىڭغا بولغان قايىللىق ۋە باشقا مەنىۋى پائالىيەتلەرنىڭ مۇجەسسسىمى ئىدى.

بۇنىڭدىن باشقا بۇ دىياردا تۇغۇلۇپ ئۆسكەن تارىخىي رىخشۇناسلاردىن ئالايلىق ئابدۇل جاپپار ئالمائىنىڭ (11- ئەسىردە ياشىغان) «كاشغەرىي تارىخى» ناملىق كىتابىدىن باشلاپ ئىمىر ھۈسسىيىن قارىھاجىمنىڭ (1985- يىلى ھەج قىلىپ قايتاشدا ئالمۇئاتادا ۋاپات بولغان) «كاشغەرىي تارىخى» ناملىق ئەسىرى يېزىلغان ۋاقىتلارغا قەدەر يەتتە ئاپتور «كاشغەرىي تارىخى» دېگەن نامدا يازغان. بۇلارنىڭ «كاشغەرىي تارىخى» نامىدا يېزىلغان تارىخىي ئەسەرلىرىدە ئوقۇللا كاشغەرىيىنىڭ تارىخى سۆزلەنمەستىن، باشقا يەنە شىنجاڭ، ھەتتا ئوتتۇرا ئاسىيادىكى بىر قىسىم شەھەرلەرنىڭ تارىخلىرىمۇ قوشۇلۇپ خاتىرىلەنگەن ۋە بايان قىلىنغان. بۇمۇ ئاشۇ ئاپتورلارنىڭ ئۇيغۇر يۇرتىنىڭ تارىخىنى يازغاندا «كاشغەرىي تارىخى» نامىدا يېزىشى كاشغەرىيگە بولغان بىر خىل مۇھەببىتىنى ۋە ئۇنى باشقا يۇرتلارغا قارىغاندا كاشغەرىيىنى ئۈستۈن كۆرگەنلىكىنى ۋە ئەزىزلىگەنلىكىنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇ.

11- ئەسىردە ئۆتكەن ئەرەب، پارس تارىخچىسى

گەردىزى «زەينۇل ئەخبار» ناملىق ئەسىرىدە قەشقەر ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق يازغان: «بۇ يەردە مېۋە-چۈە ناھايىتى كۆپ. ئارپا، بۇغداي، قوناقنىڭ كۆپلۈكىدىن ئاياغ بېسىپ ماڭغىلى بولمايدۇ. باغۋەنچىلىك ئىشلىرى شۇنچىلىك تەرەققىي قىلغانكى، ئالما، ئۆرۈك، ئامۇت دېگەنلەر يولدا چېچىلىپ ياتىدىكەن. خۇسۇسىي يىپەكچىلىك ئىشلىرى ئالاھىدە تەرەققىي قىلغانكەن...، بۇ يەرنىڭ سۇلىرى شۇنداق ئەلۋەك (مول) بولۇپ، سۇ تېگىدە قىسما-قىسما ئېسىل مەرۋايىت تاشلار، يەر ئاستىدا ئالتۇن-كۈمۈشلەر كۆمۈلۈپ ياتىدىكەن. ئۇيغۇرلار بۇ تاشلاردىن ھەر خىل زىبۇ-زىننەت بۇيۇملىرىنى ياساپ ساتىدىكەن»^①.

ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا كاشغەرىي ھەققىدە مەدھىيە ناخشىسىنى ياغراتمىغان شائىرلار ئاز بولسا كېرەك. بۇ ھەقتە كلاسسىك ئەدەبىياتىمىزدىكى شائىرلاردىن گۈمنامنىڭ شېئىرلىرىنى مەسال تەرىقىسىدە كۆرسىتىلى.

شائىر كاشغەرىي ھەققىدە مۇنداق يازىدۇ:

يۇرتىنى ئۇنتار بولۇر، ھەركىم دۇچارى كاشغەرىي.
بۇنىڭ مەنىسى كىمكى كاشغەرىيگە بىر قېتىم بېرىپ قالسا، ئۆزىنىڭ يۇرتىنى ئۇنتۇپلا كېتىدۇ دېگەندىن ئىبارەت. يۇقىرىقى سۆزىمىزنىڭ دەلىلى سۈپىتىدە گۈمنامنىڭ بۇ غەزىلىنىڭ تولۇق نۇسخىسىنى ئوقۇرمەنلەر دىققىتىگە سۇنۇشنى لايىق تاپتىم.

مەزىرە ئۇلتى ئالاھىدۇر دىيارى كاشغەرىي،
ئىشقى ئەلنىڭ قىبلىگاھىدۇر مەزارى كاشغەرىي.

ئىشقى-ئۇلەت چەشەسىدىن دەردۇ-مېھنەت جۇش ئەتەر،
تۇپراغى ھەسرەت بىلەن بىتكەن ھىسارى كاشغەرىي.

دىلرەبالار باغرىنى لەئلى بەدەخشان ئەيلەگەي،
بىر نىگاھى غەمەزەسىدىن گۈلئۇزارى كاشغەرىي.

ئابى رۇكنەبات گۈلەشتى مۇسەللا سەھىل ئەرۇر،
خۇلدىدىن ئەفرۇن تۈمەنمىڭ لالەزارى كاشغەرىي.

ئەيش ئېلىگە خارىدىن كەلگەي گۈلى ئەشرەت ئىشى،
چۈن سۈلەيمان دەۋلەتدۇر خارزارى كاشغەرىي.

① ئابدۇرېھىم سابىت: «ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىيات تارىخى» (1-قىسىم، 1-كىتاب)، قەشقەر شەھەرلىك ئوقۇتقۇچىلار بىلىم-شۇرۇش بۆلۈمى باستۇرغان، 1982-يىلى نەشىرى، 7-بەت.

I
R
A

ئالىم بولساڭ ئالەم سېنىڭكى

رەك مەقبەرىلىرى بار. شۇڭا مۇشۇنداق ئەزىزلەر ھۆرمەت-تىگە كاشغەر شەھىرى «ئەزىزانە كاشغەر» دەپ ئاتالغان، بۇ يەرنىڭ خەلقىمۇ ئەزىز بولغۇسىدۇر دەپ رىئايەت قىلىدۇ»⁽²⁾، بۇلار كاشغەرىدىكى ئۇلۇغ مازار ۋە يۇرت كاتتىلىرىنىڭ ھۆرمىتى بەدىلىگە كەلگەن كاشغەر مۇھەببىتىنىڭ نېگىزلىك ئىپادىسىدۇر.

شەرق قىزغىنلىقى ۋە 19-ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىن باشلاپ تاكى 20-ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىغىچە بولغان ئاردا-لىقتا شىنجاڭ، جۇملىدىن قەشقەرگە كەلگەن دىن تارقاتقۇ-چىلار، سەيياھلار، ئېكسپېدىتسىيەچىلەر، ئارخېئولوگلار ۋە باشقىلار قەشقەر ھەققىدە قىممەتلىك مەلۇماتلارنى قال-دۇرغان، شۇنداقلا ئۇلارمۇ قەشقەرگە بولغان بىر خىل مۇھەببىتىنى، قايىللىقىنى ۋە مەمنۇنىيىتىنى بىلدۈرگەن.

مرزا مۇھەممەد ھەيدەرەنىڭ 16-ئەسىردە يېزىلغان «تارىخى رەشىدى» ناملىق ئەسىرىدە قەشقەر ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق يازغان بولۇپ، بۇ قەشقەرنىڭ ئەزىزلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان مۇھىم مەنبەلەرنىڭ بىرىدۇر. ئاپتور بۇ ھەقتە مۇنداق يازغان: «بىلىش كېرەككى، كاشغەر مەشھۇر ۋە قەدىمىي شەھەردۇر. قەدىمكى زاماندا-لاردا كاشغەرىينىڭ سۇلتانلىرى ئافراسىياپ تۇركىنىڭ نەس-لىدىن ئىدى. ئاپتور يەنە «جامى گىتىنەماي» ناملىق قەدىمىي كىتابتا قەشقەر ھەققىدە «كاشغەر تۈرك شەھەرلىرىنىڭ كاتتىسىدۇر» دېيىلگەن سۆزنى نەقىل ئالغان. بۇ ھەقتە ئۇ يەنە ئەگەر شەھەر خەلقى كاشغەرىگە بارسا، كاشغەرىنى سەھرا كۆرىدۇ. ئەگەر سەھرا خەلقى كۆرسە، شەھەر خىيال قىلىدۇ. دېمەك، كاشغەر فېردەۋس (جەننەت) ماكان شەھەرلەرگىمۇ، دوزاخ نىشان سەھرالارغىمۇ مەنسۇپ دېيىشكە بولىدىغان ئەتراپ (جەننەت بىلەن دوزاخنىڭ ئارىلىقىدە-كى ئورۇن)، بولۇپمۇ بۇ يەر ياتلارنىڭ خەتىرىدىن يىراق، چەت جاي بولۇپ، پېقىردەك قانائەتچان، ئۆي-ئوتاقنى غەنىمەت بىلىدىغانلار ئۈچۈن تىنچ ماكاندۇر. ئۆتكەن ئەزىزلەرنىڭ بەرىكىتىدىن تەرىقتە ئەھلىگە بۇ ۋىلايەتتە مۇۋەپپەقىيەتلەر ھاسىل بولدى. مەن سۈلۈك ئەھلىنىڭ نۇرغۇنلىرىدىن ئاڭلىدىم. ئۇلار: «ئەگەر بۇ ۋىلايەتتىن باشقا دىيارغا بارساق، ئۆزىگە دىياردا بۇ يەردىكىدەك

ئۇد، ئەنئەنە تۇپراغىدۇر، ئابى كەۋسەردۇر سۈيى، دۇررۇ مەرجان تاشلاردۇر كۆھسارى كاشغەر.

يا پەرى، يا ھۆرى، يا باغى ئىرەم ياد ئەيلەمەس، شەھرىنى ئۇنتار بولۇر ھەر كىم دۇچارى كاشغەر.

ھۈشەندۇ دەردەندۇ مەردۇزەن لەبى چۇ قەند، نارى خەندەن، سىيى رەئنا ھەر نەبارى كاشغەر.

كاشغەر شەھرىدىن بىلىڭ گۇمانىنىڭ يايلاغىدۇر، دىلكۇشا، ئىشەرەتفەزا ھەر سەبەزەزى كاشغەر.

مانا بۇ لىرىك شائىر گۇمانىنىڭ يۈكسەك ئىپتىخار ۋە مۇھەببەتكە تولغان مەشھۇر ئەسىرى ۋە كاشغەر مەدھىيەسىدىكى ۋەكىللىك ئەسەردۇر.

بۇنىڭدىن باشقا كاشغەر دىيارىدا ئۆتكەن تارىخشۇناس ۋە تەزكىرىچىلەرنىڭ بۇ ھەقتىكى مەلۇماتلىرىمۇ يۇقىرىقى كۆز قارىشىمىزنى قۇۋۋەتلەيدىغان مۇھىم مەنبەلەر. نىڭ بىرى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. يەنى ئۇلار بۇ ھەقتە مۇنداق يازىدۇ: «شائىر مۇھەممەد سادىق زەلىلى ۋە مۇ-ھەممەد سادىق كاشغەرى قاتارلىق ئالىملارنىڭ «ددۋان زەلىلى»، «سەپەرنامە»، «تەزكىرەئى ئەزىزان» قاتار-لىق ئەسەرلەردە بېرىلگەن تەبىرلەرگە ئاساسلانغاندا، سۇتۇق بۇغراخان، ئەبۇ نەسىر ساھانى، شەيخ ھەببى، ئى-ماددىن كاشغەرى، مەھمۇد كاشغەرى، يۈسۈف خاس ھاجىب، ئىمام زاھىت ھۈسەيىن پەيزۇللا، خوجا ياقۇب، ئىمام زاھىت خەلەپ، ئەبى ھۈسەيىن، ئىمام زاھىت خۇتبە-دىن، مۇسا بۇغراخان، ئوسمان بۇغراخان، ئابدۇغاپپار بىنى ھۈسەيىن كاشغەرى، بىبى مەرىيەم بىنى سۇتۇق بۇغراخان، تۈركەن خاتۇن — نۇر ئەلانۇرخان بىنى سۇتۇق بۇغراخان، يۈسۈپ قادىرخان، سەيىد جالالىدىن باغدىدى، خوجا مۇھەممەد يۈسۈپ بىنى مەخدۇم ئەزەم ئوغلى مۇھەممەد ئىمىن، خوجا ھىدايتۇللا ئايپاق، مىرات باخشى ئاتا، بىبى مەسۇم ئەزەم ئىپارخان قاتارلىقلارنىڭ كاشغەر شەھىرى ئەتراپىدا ئاتۇش، بەشكېرەم، قاز ئېرىق، دۆلەتباغ، قاراقىر، پايىناپ، ئەسكەمسار قاتارلىق جايلاردا «گويى ئاسماندىن چۈشكەن يۇلتۇزلاردەك مۇبا-

① ئەمەت دەرۋىش، مۇنەۋۋەر ئابلىزىلار تۈزگەن: «ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتىدا دائىم ئۇچرايدىغان ئاتالغۇلارغا ئىزاھات» (2) قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى، 2002-يىلى 9-ئاي نەشرى، 226-، 227-بەتلەر.

شۇڭا ئۇ كاشغەرىيگە بولغان مانا مۇشۇنداق يۈكسەك مۇ-
ھەببەت ۋە ئىنتىلىشنىڭ تۈرتكىسى بىلەن كاشغەرىيگە
كەلگەن ھەمدە ئۇنىڭ باشقا جايلاردا ساياھەتتە بولغان.

بۇلاردىن باشقا قەشقەردە نىسبەتەن ئۇزاق تۇرغانلار-
دىن دىئاننا سىپتون: «قەشقەر مېنىڭ ئۇزاقتىن بۇيان،
ھەتتا چۈشۈمدىمۇ تەلپۈنىدىغان جاي ئىدى... شىنجاڭدا
ئۆتكەن چاغلارنى «قەدىمكى ماكان» دەپ ئاتالغان
يىراق ۋە سىرلىق بۇ جايىنى چوڭقۇر مۇھەببەت ۋە مەن-
نەتدارلىق ھېسسىيات بىلەن مەڭگۈ ئەسلەيمەن ۋە
سېغىنمەن» ① دەپ يازغان. 1948-يىلى نەنجىڭدىن
ئۈرۈمچى ئارقىلىق قەشقەرگە كەلگەن فىرانسىيەلىك
مۇخبىر ئاننا فىلېمۇ قەشقەرنى «غەربىي شىمالدىكى
گۈزەل بوستانلىق»، «بىر پارچە گۆھەر زېمىن» ۋە
«قۇملۇق جەننىتى» دەپ سۆيەتلىگەن.

يىپەك يولىدىكى نۇرلۇق مەرۋايىت دەپ ئاتالغان
قەشقەر ماركوبولونىڭ ساياھەت خاتىرىسىدە: قەشقەر
غەربلىكلەرنىڭ جۇڭگوغا كىرىشىدىكى تۇنجى ئۆتكەل. بۇ
يەرنىڭ تەبىئىي مەنزىرىسى ئادەمنى جەلپ قىلىپلا قالماستىن،
بەلكى شەھەرلىرى ناھايىتى ئاۋات. سودىسى روناق
تاپقان دەپ خاتىرىلەنگەن. قەشقەرنىڭ شەرق-غەرب قات-
نىشىدىكى ئالاھىدە ئىستراتېگىيەلىك ئورنى مۇھىم بولغان-
لىقتىن غەربلىكلەر ھىندىستاندىن جۇڭگونىڭ ئىچكىرىسىدە-
كى جايلارغا كىرىپ تەكشۈرۈش ياكى ئېكسپېدىتسىيە پائالى-
يىتىنى ئېلىپ بارغان ياكى جۇڭگو چېگراسى ئىچىدە
يىپەك يولىنى بويلاپ قۇرۇقلۇق ئارقىلىق ئوتتۇرا ئاسىيا-
دىكى ھەرقايسى جايلارغا بارغاندا قەشقەر بۇ جەرياندا
چوقۇم ئۆتۈلدىغان مۇھىم ئۆتكەل ئىدى دەپ خاتىرىلەن-
گەن. ئەنگلىيەلىك ئېكسپېدىتسىيەچى ياك خازەندىنىڭ خا-
تىرىسى ۋە باشقىلارنىڭ ئەسەرلىرىدىكى مەلۇماتلاردا تۆ-

جەمئىيەتكە مۇيەسسەر بولغىلى بولمايدۇ» دېيىشىدۇ.
ئۇلار شۇ سەۋەبتىن كاشغەرىيىنى كۆپ ئەسلەيدۇ، بۇ
شەرەپ ئۇنىڭغا يېتەرلىكتۇر» ①.

چەت ئەل سەيياھلىرى ئارىسىدا كاشغەر ھەققىدە
نىسبەتەن ئەڭ دەسلەپ ياخشى ۋە ئىشەنچلىك مەلۇمات
قالدۇرغىنى ئىتالىيەلىك سەيياھ ماركوبولو بولۇپ، ئۇ
كاشغەر ھەققىدە مۇنداق يازغان: «بىز ئاخىر قەشقەر
دېگەن يەرگە يېتىپ كەلدۇق. رىۋايەت قىلىنىشىچە بۇ يەر
قەدىمكى زاماندا بىر پادىشاھلىق دۆلەت ئىكەن. لېكىن بۇ
ھازىر ئۇلۇغ خاننىڭ زېمىنىغا ئايلىنىپتۇ. ئاھالىسى ئىسلام
دىنىغا ئىشىنىدىكەن. بۇ يەرنىڭ زېمىنى ئىنتايىن كەڭ
بولۇپ، شەھەر-راباتلىرى ۋە قەلئە-قورغانلىرى كۆپ
ئىكەن. بۇنىڭ ئىچىدە قەشقەر ئەڭ مۇھىمى ھېسابلىنىدۇ-
كەن. خەلقى ئۆزىنىڭ ئالاھىدە تىلى بىلەن سۆزلىشىدۇ-
كەن. ئۇلار سودا-تىجارەت ۋە قول ھۈنەرۋەنچىلىك
بىلەن تىرىكچىلىك قىلىدىكەن، بولۇپمۇ توقۇمىچىلىق
خېلى تەرەققىي قىلغانىكەن. ئۇلارنىڭ چىرايلىق باغلىرى،
مېۋىزارلىقلىرى ۋە ئۈزۈمزارلىقلىرى بار ئىكەن. كېۋەز،
زىغىر ۋە كەندىرنىڭ مەھسۇلاتلىرىمۇ مول ئىكەن،
بۇلارنى مۇشۇ دۆلەتنىڭ سودىگەرلىرى دۇنيانىڭ ھەرقايدى-
سى جايلارىغا ئاپىرىپ ساتىدىكەن» ①.

تۈركىي تىللىق خەلقلەردىن تۇنجى بولۇپ قەشقەرگە
كەلگەن سەيياھ ۋە ھەربىي، جۇغراپىيەشۇناس چۇقان ۋە-
لىخانوف قەشقەرنىڭ ئىقلىمى ھەققىدە توختىلىپ: «ئادەمگە
يېقىشلىق، سالامەتلىككە پايدىلىق، ياتلارنىمۇ يەكلەيدۇ.
قىش پەسلى قىسقا، تۈزۈك قار ياغمايدۇ» ② دەپ
يازغان. شائىر مەشرەپ قەشقەر ھەققىدە توختىلىپ:
«قەشقەر داغى ئالەمگە پۇر كەتكەن شەھىرى ئەزىمىدۇر،
بۇ يەردە گۆمراھلار ئورنىدا كامىللار تۇرۇر» ③ دېگەن.

① مرزا مۇھەممەد ھەيدەر كۆرەگان: «تارىخىي رەشىدى» (مۇھەممەد تۇردى مەزىنەخمەت نەشرىگە تەييارلانغان)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2007-يىلى 7-ئاي 1-نەشرى، 616، 631، 645، 638-بەتلەر.

① ماركوبولو: «ماركوبولونىڭ ساياھەت خاتىرىسى» (سەلمەخان ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلغان)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 1991-يىلى 2-ئاي نەشرى، 82، 83-بەتلەر.

② ۋېي چانخۇڭ، خې خەنمىن: «چەت ئەل ئېكسپېدىتسىيەچىلىرىنىڭ غەربىي يۇرتتىكى ساياھەت خاتىرىلىرى» (خەنزۇچە نەشرى)، شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت نەشرىياتى، 1994-يىلى 9-ئاي نەشرى، 74-بەت.

③ خەيرىددىن بەگمەت (ئۆزبېكىستان): «مەھربانم قايدىسەن» (روزنامە مۇھەممەد مۇتەللىپ ئۆزبېكىدىن ئۇيغۇرچىلاشتۇرغان)، شىنجاڭ ئون-سەن، فوتو سۈرەت نەشرىياتى، 2011-يىلى نەشرى، 110-بەت.

ئالىم بولساڭ ئالەم سېنىڭكى

ۋە ھۈنەرۋەنلەرنىڭ تىرىشچانلىقى جەھەتتە باشقا شەھەر ئادەملىرىدىن ئۈستۈن تۇردى. خۇسۇسەن ئۆلىمالارنىڭ راۋاجى، سودىگەر تىجارەتچىلەرنىڭ تەرەققىياتىدا گويا «ئىككىنچى بۇخارا» دەپ ئاتالسا ھەرگىز مۇبالىغە بولمايدۇ»^①. بۇ 20 - ئەسىرنىڭ بېشىدا ياشىغان تارىخ-شۇناس ئالىمنىڭ قەلىمىدىكى قەشقەر ھەققىدىكى بايانلار. بۇنىڭغىمۇ قەشقەرنىڭ نەچچە مىڭ يىللىق مەدەنىيەت ئەنئەنىسى ۋە ئۇنىڭ كىشىلەر قەلبىدىكى ئورنىنىڭ سېھمىسى ئەكس ئېتىپ چىن دىلىدىن ئېيتىلغان يۈرەك سۆزى، خالاس.

ئۇنىڭدىن باشقا بىز ئادەتتە چوغلارنىڭ ئېغىزىدىن «ئەزىزلىنىدىغان دېسەڭ قەشقەرگە بار، غېرىبلىنىدىغان (بۇ يەردە يەكەننىڭ سۈپەت سۆزى «غېرىبان» بىلەن تۇرپاننىڭ سۈپەت سۆزى «غېرىبان» ئارىلىشىپ كېتىلگەندەك قىلىدۇ) دېسەڭ يەكەنگە بار» دەيدىغان سۆزنى ئاڭلاپ تۇرىمىز. بۇمۇ ئەل ئارىسىدا كەڭ تارقالغان ئاتلار سۆزىدىن ئىبارەت، بۇنىڭغىمۇ ئەلۋەتتە يۇقىرىدا دېيىلگەندەك بىر قاتار ئامىللار سىڭگەن ئەلۋەتتە.

1998 - يىلى 8 - ئايدا، فىزىكا ئىلمى بويىچە نوبېل مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن پاكىستانلىق ئالىم، 3 - دۇنيا ئەللىرى فىزىكا ئاساسىي زەرەتلەر تەتقىقات ئورنىنىڭ مۇدىرى، دوكتور مۇھەممەد ئابدۇسالام تەكلىپ بىلەن قەشقەرگە كەلگەن. ئۇ قەشقەر ۋىلايەتلىك پەن - تېخنىكا كومىتېتىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى بويىچە قەشقەر - دىكى ئىلىم - پەن، مەدەنىيەت ۋە مائارىپ ئورۇنلىرىدىكى ۋەكىللىرى بىلەن پاراڭلاشقان. 8 - ئاينىڭ 10 - كۈنى ئۆتكۈزۈلگەن قەشقەر خەلق باغچىسىنىڭ ئۈزۈم - زارلىقىدىكى سۆھبەتكە قەشقەر شەھىرىدىكى ھەر ساھە زاتلار، ئوقۇتقۇچىلار، پەن - تېخنىكا خادىملىرى، مەدەنىيەت ئەربابلىرى ۋە نەشرىيات خادىملىرى قاتارىدا

ۋەندىكىدەك خاتىرىلەنگەن: «ئاخىر قەشقەر تۈزلەڭلىك - گە قەدەم باسقاندا، ئۇنىڭ ئالدى بىردىنلا يورۇپ كەتتى. بۇ يەردىكى ئاھالە باشقا يەردىكىدىن كۆپ ئىدى. يەرلەر باشقا يەردىكىگە قارىغاندا تېخىمۇ تۈجۈپلەپ تېرىلاتتى، قەشقەرنىڭ سودا ئىشلىرى ئىنتايىن گۈللەنگەنلىكى بىلەن داڭقى چىقارغانىدى. ياكى خازىنە يەنە قەشقەر شەھىرىگە كىرگەندە خۇددى يەنە قايتىدىن مەدەنىيەت بوسۇغىسىغا قەدەم قويغاندەك ھېس قىلغان»^②. بۇمۇ ئەلۋەتتە قەشقەر ئورنىنىڭ مەدەنىيەت ئورنىغا قارىتا ئېيتىلغان يۈكسەك مەمۇنلۇق ۋە قايىللىق تۇيغۇسىدىن دېرەك بېرىدۇ. ئەينى ۋاقىتتا ياكى خازىنە دۇنيادىكى ئەڭ تەرەققىي قىلغان ئەل - ئەنگىلىيەدىن كەلگەن ئېكسپېدىتسىيەچى. ئۇنىڭ شۇنداق تەرەققىي قىلغان ئەلدىن بۇ يەرگە كېلىپ خۇددى مەدەنىيەت دەۋرىگە كىرگەندەك تۇيغۇدا بولدۇم دېيىشى ئادەم - نى ئويلىنىدۇرىدىغان بىر مەسىلىدىن ئىبارەت. مېنىڭچە بۇ نىڭمۇ جاۋابى يەنىلا كاشغەرىينىڭ ئەزىزلىكىدىن ۋە بۇ يەردە يارىتىلغان قەدىمىي مەدەنىيەتكە بولغان قايىللىق ۋە مەمۇنلۇقتىن باشقا نەرسە ئەمەس.

يۇقىرىقىلاردىن باشقا 20 - ئەسىرنىڭ بېشىدا ئۆتكەن تارىخ ئالىمىمىز موللا مۇسا سايرامى ئۇيغۇر يۇرتلىرىدىن قەشقەر، خوتەن، تۇرپان، ئۇچتۇرپان، كۇچا قاتارلىق جايلاردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ پىسخىكىسى ھەققىدە توختىلىپ قەشقەردىكى ئۇيغۇرلار ھەققىدە مۇنداق مەلۇماتلارنى يازغان: «قەشقەر قەدىمىي شەھەر بولۇپ، ئا - دەملىرى ئۆلىما ۋە ياخشى كىشىلەر بىلەن ھەمىشە سۆھبەت بولۇشقا ئامراق. جاپا چېكىشكە ۋە سەپەر قىلىشقا ھېرىس، دوستلۇق ۋە ئۆلپەتچىلىكتە نازۇك ۋە ئىنچىكە، ئاقىل ۋە دانا. يامان ئادەملەرگە نەپرەتلىنىدىغان بولۇپ، قەشقەردە ئىلىم ئەھلى ۋە ئۆلىمالار راۋاج تاپىدۇ. تىجارەتچى سۈ - دىگەرلەر، دېھقانلار ئۈش - زاكاتنى ۋاقتىدا تاپشۇرىدۇ

① دىئاننا سېتون (ئەنگىلىيە): «قەدىمكى ماكان» (مەريەم مەمتىمىن ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلغان)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2000 - يىلى 2 - ئاي نەشرى، 1 - بەت.
② «غەرب ئېكسپېدىتسىيەچىلەرنىڭ نەزەرىدىكى قەشقەر» (قادىر راخمان تەرجىمىسى)، «مىراس» ژۇرنىلى، 2006 - يىلى 3 - سان، 24 - بەت. بۇ ھەقتىكى مەلۇماتلار يەنە گېرمانىيەلىك ئېكسپېدىتسىيەچى تېرىنكىرنىڭ «ئاخىرلاشمىغان ئېكسپېدىتسىيە» ناملىق كىتابىدىمۇ ئېنىق خاتىرىلەنگەن.
③ موللا مۇسا سايرامى: «تارىخىي ئەمىنىيە» (مۇھەممەد زۇنۇن نەشرىگە تەييارلىغان)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2003 - يىلى 2 - نەشرى، 398 - بەت.

ئابدۇرېشىت قارىم سابىتمۇ ① بار ئىكەن. شۇ ۋاقىتتىكى پائالىيەتكە نەق مەيدانغا قاتناشقان ھەمدە دوكتور ئابدۇ-سالام بىلەن ئابدۇرېشىت قارىم سابىتنىڭ دىيالوگىنى ئاڭلىغان مۇھەممەد تۇرسۇن ئىبراھىمى مۇنداق يازىدۇ: «ئابدۇرېشىت قارىم سابىتنىڭ ئوردۇ تىلىدىكى راۋان تەلەپ-پۇزىغا قايىل بولغان مۇھەممەد ئابدۇسالام: «سەن ئوردۇ تىلىنى كىمدىن ۋە قەيەردىن ئۆگەندىڭ؟» دەپ سورىغاندا، ئۇ: «مەن ئوردۇ تىلىنى قەشقەردە، ئۆز ئاتام سابىت ئاخۇن خەلىپىتىمىدىن ئۆگەنگەندىم» دەپ جاۋاب بەرگەن. بۇ يەردىكى سۆھبەتتە دوكتور مۇھەممەد ئابدۇ-سالام قەشقەرگە كەلگەندىن كېيىن كۆرگەن جايلار، ھەر خىل زىيارەتگاھلار، مەشھۇر مەسچىت ۋە مەدرىسىلەرگە قاراپ ھاياجانلانغان تەسىراتىنى چىقىش قىلىپ: «مۇھەممەد بابۇرشاھ سەمەرقەند، بۇخارالارنى دۇنيانىڭ جەننىتى دېگەن بولسا، مەن قەشقەرنى دۇنيانىڭ جەننىتى دەيمەن» دېگەندە، ئابدۇرېشىت قارىم سابىت زور پەخىرلىنىش ھېسسىياتى بىلەن ئۇنىڭ سۆزىنى سۆھبەت ئەھلىگە تەرجىمە قىلىپ بەرگەن ھەمدە ئۆزىنىڭ مەننەتدارلىقىنى بىلدۈرۈپ بېشىدىكى يېڭى چىمەن تاشكەنت دوپپىسىنى ئۇنىڭغا تەقدىم قىلغان» ②. دېگەندەك بابۇر «بابۇرنامە» ناملىق ئەسىرىدە سەمەرقەندنى ناھايىتى زوق-شوق بىلەن دۇنيا-نىڭ جەننىتى دەپ ئاجايىپ تەرىپلەيدۇ ۋە ماختىنىدۇ، ئۆزىنىڭ سەمەرقەندتە ياشىغانلىقىدىن ئالەمچە خۇشال بولىدۇ. ئالىم مۇھەممەد ئابدۇسالامنىڭ قەشقەرنى دۇنيانىڭ جەننىتى دەپ تەرىپلىشى قەشقەر ھەققىدىكى يېڭى بىر باھا بولۇپ، ئالىمنىڭ قەشقەرگە بولغان قايىللىقىنىڭ مەھسۇلى، ئەلۋەتتە ئۇنىڭدا قەشقەرنىڭ تارىخى، مەدەنىيىتى ۋە جۇغراپىيەسىگە بولغان مەنۇنلۇق، قايىللىق ۋە مۇھەببەت مۇجەسسەملەنگەن.

قىسقىسى، كاشغەر ئوتتۇرا ئاسىيا، جۇملىدىن شىنجاڭنىڭ پەن-مەدەنىيەت، مائارىپى ۋە باشقا ساھەلىرىدە ئىزچىل باشلامچىلىق رولىنى ئويناپ كەلگەن. ئەينى ۋاقىتلاردىكى مەشھۇر شائىرلار ئىچىدە كاشغەر ھەققىدە مەدھىيە ئوقۇمىغىنى يوق دېيەرلىك. بىر نەچچە تارىخچى

شىنجاڭ ياكى ئۇيغۇر تارىخىنى يازغان ۋاقىتتا «كاشغەر تارىخى» دېگەن نامدا يازغان، بۇنىڭغا مۇشۇ خىل نامدا يېزىلغان يەتتە پارچە ئەسەر شاھىتتۇر. 19- ئەسىرنىڭ ئاخىرى، 20- ئەسىرنىڭ بېشىدا غەرب دۇنياسىدا قىزغىنلىققا ئايلانغان «ئوتتۇرا ئاسىيا ئېكسپېدىتسىيە قىزغىنلىقى» دا شىنجاڭ، جۇملىدىن كاشغەر چەت ئەل ئېكسپېدىتسىيەچىلىرى، ئارخېئولوگلىرى، سەيياھلىرى، دىن تارقاتقۇچىلىرى، شۇنداقلا مۇشۇ تۈردىكى ھەر خىل مەقسەت بىلەن كەلگۈ-چىلەرنىڭ چوقۇم ئۆتەشكە تېگىشلىك ياكى بېسىپ ئۆتمەسە بولمايدىغان مۇھىم ئۆتەڭلىرىنىڭ بىرىگە ئايلانغان. بۇ ئەلۋەتتە شىنجاڭنىڭ دىن، مەدەنىيەت ياكى ئارخېئولوگىيە تارىخىدا تۇتىدىغان ئورنىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان مۇھىم ئىسپاتلارنىڭ بىرىدۇر. شۇنداق دېيىشكە بولىدۇكى، كاشغەرنىڭ ئەزىزانە دەپ سۆيەتكە ئىگە بولۇشى بۇنىڭ پەن-مەدەنىيەت ۋە ئىلىم-مەرىپەتتە تۇتقان ئورنى، شۇنداقلا ئۇنىڭ باشقا يۇرت ۋە شەھەرلەردە يوق بولغان پەۋقۇلئاددە ئەۋزەل مۇھىتقا ئىگە بولغانلىقىدا ئىدى. شۇڭا ئۇ يېقىنقى زاماندا شەھەرلەرنىڭ شەھىرى، سەيياھلارنىڭ كۆڭلىدىكىدەك ساياھەت ماكانى ۋە مەدەنىيەت قەسىرىنى ئىزدەپ ماڭغۇچىلارنىڭ ئىستىلىدىغان مۇقەددەس جايغا ئايلىنىپ كىشىلەرنىڭ نەزەرىدە «ئەزىزانە كاشغەر» دېگەن شەرەپلىك نامغا مۇشەرىپ بولغان. بۇنىڭغا كاشغەردىكى ھەر قانداق شەيئىگە بولغان مۇھەببەت، قايىللىق ۋە ھۆرمەت تۇيغۇسى مۇجەسسەملەنگەن.

شۇڭا «ئەزىزانە كاشغەر» ھەققىدىكى تەكشۈرۈش-لەر، تەتقىقاتلار ۋە مەدھىيە ناخشىلىرى تا بۈگۈنگە قەدەر ئۆزىنىڭ سېھرىي كۈچىنى نامايان قىلىپ كەلمەكتە. بۇ جەھەتتە كاشغەر ئۆزىگە مۇجەسسەملەنگەن پەۋقۇلئاددە ئەۋزەللىك بىلەن ئوقۇسا تۈگىمەيدىغان كىتابقا، قازىسا تېگى كۆرۈنمەيدىغان كانغا ئوخشاش زامان ئەھلىنىڭ ئىزدىنىشى ئويىڭىغا ئايلانماقتا. بۇلارنىڭ ھەممىسى «ئەزىزانە كاشغەر»گە مۇجەسسەملەنگەن مۇھەببەتنىڭ داۋامىدۇر.

پىرىيانە يەكەن

يەكەن قەدىمىي شەھەر قەشقەرنىڭ شەرقىي جەنۇبىدىكى

② مۇھەممەد تۇرسۇن ئىبراھىمى: «مەھمۇد ئىزنى ئىزدەپ»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر مۇنبىرى»، 2006-يىللىق 6-سان، 44-بەت، ئاپتور بۇ ھەقتىكى مەلۇماتنى يەنە 2011-يىلى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى نەشر قىلغان «تۆھپە ئۇنتۇلمايدۇ» ناملىق كىتابىدىمۇ قەيت قىلىپ ئۆتكەن.

I
R
A

ئالىم بولساڭ ئالەم سېنىڭكى

رىلىشىپ ئىنتايىن ئېچىنچىلىق ئىشلارغا ۋە ۋەقەلەرگە سەۋەب بولغان. بەزى خاتىرىلەردە شۇ چاغدا يەكەننىڭ ھەر بىر كوچىسىدا بىر خانىقا، ھەر مەھەللىدە «ئىشان-پىر كامىلار» بار ئىدى. شۇڭا پۈتۈن پىر-ئىشانلار توپلاندىغان ياكى كۆپ بولغانلىقى ئۈچۈن بۇ شەھەر «پىرىيەنە يەكەن» (پىر سۈپەتلىك يەكەن) دەپ ئاتالغان. ھازىرمۇ پىرلارنىڭ ئەۋلادلىرىنى يەكەندىن تاپقىلى بولىدۇ. ئاددىسى ئەينى ۋاقىتتا سەئىدىيە خانلىقىنىڭ خانلىرىدىن سەئىدىخان (خوجا مۇھەممەد شېرىپقا قول بېرىپ مۇرت بولغان) ۋە مۇھەممەدخان (مەخدۇم ئەزەمنىڭ ئوغلى خوجا مۇھەممەد ئىسھاققا قول بېرىپ مۇرت بولغان) قول بېرىپ پىرلەرگە مۇرت بولغان. شۇنىڭ بىلەن پۈتكۈل ئەل پىرلارنىڭ ئۆز سۈلۈكلىرىنى ئەركىن-ئازادە تارقىتىدىغان ئەۋزەل مۇھىتقا ئىگە بولغان. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار بۇنى ئۆزىنىڭ سىياسىي مەنپەئىتىنىڭ قورالى قىلىۋالغان خوجىلارنىڭ ئالاقىسىدىكى ئويۇنچۇققا ئايلىنىپ، بىر-بىرىنى ئەشەددىي دۈشمەن كەبى ناھەق قىرغان. بۇ شۇ ۋاقىتلاردا شۇ پىرلارنىڭ ئۇيغۇر جەمئىيىتىگە كەلتۈرگەن ئېغىر زىيانلىرىنىڭ بىرى، شۇنداقلا پىرلارنىڭ قانچىلىك كۆپلۈكىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان مۇھىم ئاساسلارنىڭ بىرى.

خوجىلارنىڭ بوۋىسى ئوتتۇرا ئاسىيادىن كەلگەن نەقىشەندىيە مەزھىپىنىڭ سەردارى مەخدۇم ئەزەمدۇر. ئۇ دەسلەپ ئۆزبېكلەر بىلەن قەشقەرلىكلەرنىڭ توقۇنۇشىنى ياراشتۇرۇش ئۈچۈن «ئەۋلىيا» سۈپىتىدە قەشقەرگە كەلگەن، ئۇ كېلىشى بىلەنلا ئابدۇرەشىدخان ئۇنى ئوردا مەسلىھەتچىلىكىگە تەكلىپ قىلغان ھەمدە ئۇنىڭغا بىر پارچە زېمىن تارتۇق قىلغان، شۇنىڭ بىلەن سوپىزم قەشقەر، جۈملىدىن يەكەندە تېز سۈرئەت بىلەن كېڭىيىشكە باشلىغان.

مۇھەممەدخان زامانىسىدىمۇ خوجىلارنىڭ يەكەن سەئىدىيە خانلىرىغا بولغان ئۈستازلىق تەسىرى چوڭ ئىدى، يەنى مىلادى 1591-يىلى ئابدۇكېرىمخان ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭ 5-ئىنىسى مۇھەممەدخان تەختكە چىققان. ئۇ بۇنىڭدىن بۇرۇن ئاقسۇنىڭ ھۆكۈمرانى ئىدى، ئىسھاق ۋەلى قەشقەرگە تۇنجى قېتىم كەلگەندە

ئەڭ مۇھىم مەدەنىيەت مەركىزىنىڭ بىرى، ئۇلۇغ ئالىم مەھمۇد كاشغەرىي «دۇۋانۇ لۇغەتتۇرۇك» ناملىق ئەسىرىنىڭ ئاخىرىدىكى يۇمىلاق خەرىتىگە «ياركەنت» دەپ بۇ شەھەرگە ئەينى ۋاقىتتىكى ئوتتۇرا ئاسىيا، شۇنداقلا دۇنيانىڭ خەرىتىسىنىڭ ئەڭ بالدۇرقى نۇسخىسى دەپ قارىلىدىغان خەرىتىدىن ئورۇن بەرگەن. 15-ئەسىر دە قۇرۇلغان يەكەن سەئىدىيە خانلىقىنىڭ پايتەختى قىلىندىغان. دېمەك، يەكەن ئەينى ۋاقىتتا ئوتتۇرا ئاسىيادىكى ئەڭ مۇھىم سودا ۋە مەدەنىيەت مەركەزلىرىنىڭ بىرى ئىدى.

يەكەننىڭ ئالدىدىكى سۈپەت سۆزى «پىرىيەنە» بولۇپ، بۇ سۆزگە «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» دا مۇنداق ئىزاھات بېرىلگەن: «پىر [ئەرەبچە] تۇغ باغلاپ، داپ چېلىپ ئايەتلەرنى ئوقۇش ئارقىلىق كىشىنى داۋالايدىغان بىر خىل دىنىي پائالىيەت. ئۇنىڭ پېئىل شەكلى پىر تۇتماق، ئۇستاز تۇتماق، چوقۇنماق دېگەندەك مەنىلەرنى بىلدۈرىدۇ»^①.

15-ئەسىردە ئوتتۇرا ئاسىيادىن شىنجاڭغا كەلگەن خوجىلارنىڭ پائالىيەتلىرى قەشقەر ۋە يەكەننى مەركەز قىلىپ ئېلىپ بېرىلغان. كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئېلىپ بېرىلغان ئاق تاغلىق ۋە قارا تاغلىقلارنىڭ كۈرەشلىرى ۋە ئېغىر دەرىجىدىكى قىرغىنچىلىق ھەرىكەتلىرىمۇ قەشقەر ۋە يەكەننى مەركەز قىلىپ قانات يايدىغان. شىنجاڭنىڭ يېقىنقى زامان تارىخىدا، بولۇپمۇ 15-ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدىن باشلاپ ئوتتۇرا ئاسىيادىن ئارقىمۇئارقا ئېقىپ كىرگەن تەسەۋۋۇپ پېشۋالىرىدىن سەمەرقەندلىك خوجا مۇھەممەد شېرىپ بۇزۇرۇكۋار (ئابدۇرېشىدخاننىڭ پىرى)، خوجا ئەخمەت كاسانى (مەخدۇم ئەزەم)، خوجا ئەبەيدۇللا سۇرىدى مەخدۇم ئەزەم ئوغۇللىرىدىن خوجا دانىيال، خوجا ياقۇپ، خوجا ھازىم، خوجا قاسم قاتارلىق 30 دىن ئارتۇق خوجا-ئىشانلار جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ قەشقەر، ئاقسۇ، يەكەن، خوتەن ھەتتا قومۇل قاتارلىق رايونلارغا قەدەر تارقىلىپ تەسەۋۋۇپ-تەرىققەتچىلىك پىكىر ئېقىمىنى كەڭ كۆلەمدە تارقاتقان. ئۇلارنىڭ ھەممىسى يەكەن خانلىقىنىڭ پايتەختى يەكەن شەھىرىگە توپلىشىپ تەرىققەت سۈلۈكىنى يۈرگۈزگەن. ھەتتا بەزىلىرى سىياسىي ئىشلارغا ئا-

① نىل-يېزىق كومىتېتى لۇغەت بۆلۈمى تەرىپىدىن تۈزۈلگەن: «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى»، 1-توم، 261-بەت

ئۇنىڭغا سادىق مۇرىت بولغان ھەمدە ئاقسۇدا ئۇنى زور داغدۇغا بىلەن كۈتۈۋالغان. مۇھەممەدخان تەختكە ۋارىسلىق قىلغاندىن كېيىن ئىسھاق ۋەلى يەتتە ياشلىق ئوغلى خوجا شادىنى يەكەنگە ئەۋەتكەن. مۇھەممەدخان ئۇنى مەنۋى ئۇستاز تۇتۇپ ئۇنىڭغا ئاتاپ قەسىر - سارايلارنى سالدۇرغان ھەمدە نۇرغۇنلىغان يېزا - كەنت، نەچچە يەردە يەر - زېمىنلارنى ھەدىيە قىلغان. بۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ تەسىر كۈچى تېخىمۇ كۈچەيگەن. سەئىدىيە خانلىقىدا خاندانلارنىڭ ھاكىمىيەت ئالدىشى ۋە ۋارىسلىق قىلىش ئەنئەنىسى لىرىمۇ ئاخىرقى ھېسابتا خوجىلارنىڭ قولى ئارقىلىق بولدى. دىغان ھالەت شەكىللەنگەن. «تارىخى رەشىدىي زەيلى» ناملىق كىتابتا ئابدۇكېرىمخاننىڭ ئىشلىرى ھەققىدە مۇنداق خاتىرىلەنگەن: «ئۇ سوپى خوجا مۇھەممەد شېرىپنىڭ دوستىنىڭ مۇرىتى ئىدى، مۇشۇ سەۋەبلىك ئاتىسى بىلەن ئازراق سۈركىلىش يۈز بەرگەندە دىندارلار ئۇنىڭغا: «دىننىڭ كاتتىلىرى ئۆزىنى خانلىققا چىقارغان» دېگەن، كېيىنكى ئەمەلىيەت شۇنى ئىسپاتلىدىكى، ئابدۇكېرىمخان خوجا مۇھەممەد شېرىپ قاتارلىق دىنى يۇقىرى تەبىقىدە كىلەرنىڭ كۈچىگە تايىنىپ تەختنى تارتىۋېلىپلا قالماستىن، بەلكى يەنە ئوتتۇرا ئاسىيادىن خوجا ئىسھاق ۋەلىنىمۇ تەكلىپ قىلىپ ئۇنىڭ قوللىشى ۋە ياردەم بېرىشىنى ئۆتۈندى. مۇھەممەدخان تەختكە چىققاندىن كېيىن ئىسھاق ۋەلىنىڭ ئوغلى خوجا شادى قەشقەرگە كەلگەندە خان ئۆزى سېپىلىنىڭ سىرتىغىچە چىقىپ ئۇنى قارشى ئالغان ھەمدە ئۇنىڭ ئۈچۈن ئوردىدا ئۈچ كۈن مۇراسىم ئۆتكۈزۈپ بەرگەن»^①. بىز بۇنىڭدىن باشقا يۇقىرىقى كىتابتىكى مۇنا - سەۋەنلىك مەزمۇن ۋە يەنە خان - پادىشاھلاردىن يولۋاس - خاننىڭ ئىشى - پائالىيەتلىرىگە دىققەت قىلساقمۇ يۇقىرىقىدەك خوجىلارنى پىر ئۇستاز ۋە دۆلەت ئۇستازى قىلىپ ئارقا تىرەك قىلىپ تۇرغۇزۇشتەك ئىشلاردىن مۇستەسنا ئەمەسلىكىنى كۆرۈپ يېتەلەيمىز. قىسقىسى، سەئىدىيە خانلىرىنىڭ خوجىلارنى پىر ئۇستاز قىلىپ كۆتۈرۈشى پىرىيانە يەكەن نامىنىڭ بىر مەنبەسىنى كۆرسىتىپ بېرىش بىلەنلا قالماي، يەنە ئۇلارنىڭ بۇ ئارقىلىق سەئىدىيە خانلىقى، ھەتتا پۈتكۈل ئۇيغۇر جەمئىيىتىنى بىر مەيدان قالايمىقانچى -

لىق ۋە مەنۋى كىرىزىسكە پاتۇرغانلىقىنى بىلەلەيمىز. مۇسزا مۇھەممەد ھەيدەر «تارىخى رەشىدىي» ناملىق ئەسىرىدە سۇلتان سەئىدىخاننىڭ مۇرىت بولۇش ئىستەكلىرى ھەققىدە ئۆز ئېغىزىدىن ئاڭلىغانلىرى ھەققىدە توختىلىپ: «سەلتەنەت ئىشنى تاشلاپ سەپەرگە چىقىپ، بىر كامىل مۇرىشىنى تېپىپ شۇنىڭغا خىزمەت قىلسام دەيتتىم. پاك ۋە بۈيۈك تەڭرىتاڭلا ئۆزىنىڭ ئىلتىپاتى ۋە ئىنايىتى بىلەن ھەزرىتى خاجەئى نۇرەنى ھېچقانداق سەيى سەۋەبسىزلا بىزگە يەتكۈزۈپ بەردى. ئەمما ئۆزۈمنى ھەرقانچە دەڭسەپ كۆرسەممۇ، ئۆزۈمدە ھەزرىتى خاجەدىن ئىلتىماس قىلغۇدەك لايىقەتنى تاپالمايۋاتىمەن. شۇڭا شۇنداق نىيەتكە كەلدىمكى، ئالدى بىلەن ئەخلاقىمى ئۆزگەرتىپ سۈپەتلىرىمنى ياخشىلاشقا تىرىشىمەن، ئۆزۈمنى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە شۇنىڭغا لايىقلاشتۇرىمەن. قاچانكى مەن ئاشۇ لايىقەتنى ھازىرلىسام، ھەزرىتى خاجەئى نۇرەن مېنى ئىلتىماس قىلدۇرمايلا ئۆزلىرى ئىنايەت نەسىمىنى ئىلتىپات قىلغۇسىدۇر، ئەگەر مەندە لايىقەت بولمىسا، ئىلتىماس قىلغىنىمىڭمۇ پايدىسى يوق. تەڭرىتاڭلا خاجەئى ھەزرىتى نۇرەننى ماڭا سەيى سەۋەبسىزلا يەتكۈزدى، ئەمدى بۇ شەرەپلىك ئىشىنىمۇ ماڭا نېسىپ قىلار دېگەن ئۈمىدىمەن. ئەگەر بۇ بەخت - سائادەت ماڭا مۇيەسسەر بولسا، كۆڭلۈمدىكى ئارزۇيۇم ئەمەلگە ئاشقان بولاتتى دەيتتى»^① دەپ خاتىرىلەنگەن.

20 - ئەسىرنىڭ بېشىدا ياشاپ ئۆتكەن تارىخشۇناس ئالم موللا مۇسا سايرامى «تارىخى ئەمىنىيە» ناملىق ئەسىرىدە يەكەن ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق يازغان: «يەكەن خەلقى بىچارە سۈپەت، كەمتەر ۋە ئۆز ئىشلىرىغا پۇختا، ئىشان - ھەزرەتلەر، سوپى - خەلىپىلەر راۋاج تاپقان، كەشمىر، ھىندى، ئافغان، بەدەخشان قاتارلىق مۇساپىر تا - ئېلىرىمۇ تولا ئورۇنلاشقان شەھەردۇر. خەلقى سەپەرگە كەم چىقىدۇ، دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدۇ، يەر - زېمىنلىرى ناھايىتى كەڭرى، ئاشلىقى كۆپ ۋە ئەرزان، يايلاق ۋە قىشلاقلىرى بىپايان، مال - ۋاران، قوتازلىرى نۇرغۇن. مەشھۇر ۋە تونۇلغان مازارلىرى خوجا مۇھەممەد شېرىپ پىر بۇزۇرۇكۋار ۋە ھەفتە مۇھەممەدان مازىرىدۇر.

① شاھ مۇھەممەد جورراس: «تارىخى رەشىدىي زەيلى»، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى، 1988 - يىلى نەشرى، بۇ ئەسەرنىڭ «ئەبۇ سەئىد سۇلتاننىڭ ۋاپاتى ۋە شۇ چاغدا بولغان ۋەقەلەر» دېگەن قىسمىغا قاراڭ.

I
R
A

جىددىي مۇناسىۋىتى ماھىيەتتە دىنىي ئىدىئولوگىيەنىڭ پەرقى ۋە بۇ سەۋەبتىن كېلىپ چىققان سۈركىلىشىنىڭ مەھ- سۈلى بولۇپ، ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى دىنىي ئۇرۇش 40 يىل داۋاملاشقان. بۇ جەرياندا ئىككى تەرەپتىن نۇرغۇنلىغان چىقىم ۋە قان تۆكۈلۈشلەر بولغان. بولۇپمۇ كېيىنكى ئۇرۇشلار ۋاقتىدا يۈسۈپ قادىرخان ئوتتۇرا ئاسىيادىن ئىسلام پىدائىيلىرىنىڭ ياردىمىگە ئېرىشكەن. 999- يىلىدىكى ئۇرۇش داۋامىدا تۆت ئىمام باشچىلىقىدىكى بۇ قوشۇن قەشقەرگە توپلانغان ۋە ئۇدۇن بۇددىستلىرىغا قارشى ئۇرۇشقا ئاتلانغان، بۇ قېتىملىق ئۇرۇشتا ئوتتۇرا ئاسىيادىن كەلگەن تۆت ئىمام ۋە ئۇلار باشچىلىقىدىكى قوشۇن زور تىرىشچانلىقلارنى كۆرسەتكەن بولسىمۇ، لېكىن ئاخىرقى ھېسابتا قاراقۇرۇم تاغلىق رايونىدا ئۇلار ناماز ئوقۇۋاتقاندا پاجىئەلىك ھالدا بوغۇزلاپ تاشلانغان»^①. شۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ جەستى خوتەن زېمىنىغا كۆمۈلگەن. كېيىن يەرلىك خەلق تەرىپىدىن بەزى رىۋايەتلەر قوشۇلۇپ، سىرلىقلاشتۇرۇلغان ۋە مۇقەددەس ئورۇنلار قاتارىدىن ئورۇن ئالغان، بۇ شەھىدانە سۆزىنىڭ بىر مەنبەسى بولۇشى مۇمكىن.

ئۇنىڭدىن باشقا نايىمان شاھزادىسى كۈچلۈك، ياقۇپ- بەگ، ماخوسەنلەرنىڭ بۇ يەردىكى قىرغىنچىلىقىمۇ شەھىدا- نە سۆزىنىڭ ئىسپاتىدۇر.

كۈچلۈك ئەسلىي نايىمان قەبىلىسىنىڭ قەبىلە باشلىقى تايانخاننىڭ ئوغلى بولۇپ، چىڭگىزخان تەرىپىدىن يېڭىلى- گەندىن كېيىن غەربكە قېچىپ كەلگەن ۋە ھەر خىل ھىيلە- مىكىرلەر بىلەن قاراقتان ھاكىمىيىتىنى قولغا كەلتۈرۈپ ھۆ- كۈمرانلىق دائىرىسىنى قەشقەر ۋە خوتەنگىچە كېڭەيتكەن. كۈچلۈك قەشقەر، خوتەن ۋە يەكەندە دەھشەتلىك ھۆكۈمرانلىق يۈرگۈزگەن. ئۇنىڭ يەرلىك پۇقرالارنى ئىسلام دىنىدىن تاندۇرۇش ئۈچۈن ئېلىپ بارغان قىيناش ئۇسۇللىرى دەھشەتلىك بولغان. ئۇ بۇ خىل ئۇسۇللارنى قوللىنىش داۋامىدا ئىسلام دىنى ۋە مۇھەممەد پەيغەمبەرگە

«ھەفتە مۇھەممەدان» دەپ ئاتالغانلىقىغا قارىغاندا «مۇ- ھەممەد» ئاتلىق يەتتە كىشى دەپنە قىلىنغان بولۇشى مۇمكىن ۋە يەنە ئالتۇن مازار بولۇپ، بۇ مازار قەدىمكى مۇسۇلمان خانلىرىدىن سۇلتان سەئىدىخاندىن باشلاپ ئىسمائىلخان ۋە مۇھەممەد ئىمىنخاننىڭ زامانلىرىغىچە بۇ يەتتە شەھەرنى 200 يىل مىقدارى سوراپ يەكەننى پايتەخت قىلغان پادىشاھلارنىڭ مازىرىدۇر. موغۇللار خان- پادىشاھلارنىڭ جەسەتلىرى بار مازارنى ئىززەتلەپ ۋە ئۇلۇغلاپ «ئالتۇن» دەپ ئاتايدىكەن. شۇنىڭ بىلەن «ئالتۇن مازار» دەپ ئاتالغان بولۇشى مۇمكىن. يەنە مەخدۇم ئەزەم ئەۋلادلىرىدىن خوجا شادى خوجام، خوجا دانيال خوجام باشلىق خوجا ئىسھاق ۋە لىۋىلانىڭ نەۋرى- لىرىنىڭ تەۋەررۈك مازارلىرىمۇ بار»^②. ئالىم موللامۇسا سايرامى تۇنجى بولۇپ ئۇيغۇر يۇرتلىرىنىڭ ئالاھىدىلىكى ۋە بۇ يەردىكىلەرنىڭ مەجەز- خۇلقى، پىسخىكىسى ھەققىدە مۇپەسسەل مەلۇمات بەرگەن ئالىم ۋە مىللەتشۇناس بولۇش سۈپىتى بىلەن بەرگەن يۇقىرىقىدەك بايانلىرى «پىرىيانە يەكەن» نامىنىڭ مەدەنىيەت مەنبەسى ھەققىدە بىزگە ئەڭ تولۇق ۋە ئىشەنچلىك مەلۇماتلارنى بەرگۈچى مۇھىم ئاساستۇر.

شەھىدانە خوتەن

خوتەن شىنجاڭنىڭ جەنۇبىدىكى مۇھىم مەدەنىيەت مەركەزلىرىدىن بىرى بولۇپ، ئۇ بۇددىزىمنىڭ شىنجاڭغا تارقىلىشىدا مۇھىم ئۆتەڭلىك رولىنى ئوينىغان. خوتەننىڭ سۈپەت سۆزى «شەھىدانە» بولۇپ، «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئە- زاھلىق لۇغىتى»دە مۇنداق تەبىر بېرىلگەن: «دىن ياكى دىنىي مەزھەپلەرنىڭ غالبىيىتى ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان ئۇرۇش ۋە جەڭلەردە قۇربان بولغان، جېنىنى پىدا قىلغان شەخس، ۋەتەن، خەلق ئۈچۈن، ھەققانىيەت ئۈچۈن ئۆز جېنىنى پىدا قىلغان، ھەققانىيەت يولىدا قۇربان بولغان كىشى»^③.

قاراخانىيلار خانلىقى بىلەن ئۇدۇن خانلىقىنىڭ

① مىزرا مۇھەممەد ھەيدەر كۆرەگان: «تارىخىي رەشىدىي» (مۇھەممەد تۇردى مىرزىئەخمەت نەشىرگە تەييارلانغان)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2007- يىلى 7- ئاي 1- نەشرى، 616- بەت.
 ② موللامۇسا سايرامى: «تارىخىي ئەمىنىيە» (مۇھەممەد زۇنۇن نەشىرگە تەييارلانغان)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2003- يىلى 2- نەشرى، 400-، 401- بەتلەر.
 ③ تىل- يېزىق كومىتېتى لۇغەت بۆلۈمى تەرىپىدىن تۈزۈلگەن: «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى»، 3- توم، 526- بەتلەر.

ھاقارەت كەلتۈرىدىغان گەپلەرنى قىلىپ خوتەنلىك دىنىي ۋە تېببىي ئالم ئەللىدىن مۇھەممەد خوتەننى باشچىلىقىدا 3000 نەپەر ئىسلام مۇرتى بىلەن دىنىي بەس-مۇنا-زىرىگە چۈشكەن. بۇ مۇنازىرىدە ئۇتتۇرۇپ قويغان كۈچلۈك مەغلۇبىيىتىگە تەن بەرمەي 3000 نەپەر ئىسلام مۇرتىنى قەتلى قىلغان، ئەللىدىن مۇھەممەد خوتەننى ھەزرەتلىرىنى مەسقىد دەرۋازىسىغا چاھار مىخ (ئىككى قول ۋە پۇتنى مىخلاپ قويۇش) قېقىپ ئازابلىغان. ئەللا-مە ئاستا-ئاستا قانسىراپ شېھىت بولغان ۋە ئاخىرقى تىنە-قىغىچە ئۆز دىنىي ئېتىقادىدىن يانمىغان. زالىم كۈچلۈك بۇنىڭ بىلەنلا قالماي، ئەللىنىڭ ئېسىل كۈتۈپخانىسىنى ۋە بارلىق مەسچىتلەرنى بۇزۇپ، كۆيدۈرۈپ تاشلىغان»^②. تارىخشۇناس ئالم موللا مۇسا سايرامى «تارىخى ھەم-دى» ناملىق مەشھۇر ئەسىرىدە بۇنى مۇنداق خاتىرىلەگەن: زالىم كۈچلۈكخان بىر مۇنچە ئەھلى پەزلى، سالە-لارنى قەتئىي قىلغانىدى. بۇلار «قوۋمى شەھىدان» دېگەن نام بىلەن مەشھۇر. شۇ سەۋەبتىن خوتەن زېمىنىمۇ «شەھىدانە خوتەن» دەپ ئاتالغانىدى»^③.

بۇنىڭدىن باشقا ياقۇپبەگ خوتەننى ئېلىش داۋامىدا خوتەندە ئېلىپ بارغان قىرغىنچىلىقى ھەققىدە موللا مۇسا سايرامى يەنە مۇنداق خاتىرىلىگەن: تارىخ كىتابلىرىدا بىر تۈمەن ئادەمگە ھالاكەت يەتكەن بولسا بىر مۇردا قولىنى ئۈستۈن كۆتۈرىدۇ. ئەگەر ئىككى تۈمەن ئادەم ھالەك بولسا ئىككى ئۆلۈك قولىنى ئېگىز كۆتۈرىدۇ. ئەگەر ئون تۈمەن ئادەم ھالەك بولغان بولسا بىر ئۆلۈك ئورنىدىن تۇرىدۇ. بۇ چاغدا خوتەندە بەش ئۆلۈك قولىنى ئېگىز كۆتۈرگەنكەن. بۇنىڭغا قارىغاندا بۇ قېتىم خوتەندە 50 مىڭ ئادەم ھالەك بولغانلىقى مەلۇم»^④. دېمەك، بۇ قېتىمقى قىرغىنچىلىقمۇ قاتتىق ئېغىر بولغان. بۇلاردىن سىرت تارىخشۇناس مىرزى مۇھەممەد ھەيدەر كوراگان «تارىخى رەشىدى» ناملىق ئەسىرىدە خوتەن ۋە بۇ يەردىكى شې-

ھىتلار ھەققىدە توختىلىپ مۇنداق يازغان: «خوتەندە ما-زارلار كۆپ، بىراق بۇ مازارلارنىڭ ئەھۋاللىرى مەلۇم ئەمەس. بۇ ھەقتە خالايق ئاغزىدا تارقىلىپ يۈرگەن رى-ۋايەتلەر مەشھۇر ۋە ھەممىگە تونۇشلۇق. بۇ مازارلارغا «قوۋمى شەھىدان»، «ئىمامى زەبىھە»، «ئىمامى جەئفەرى تەييار»، «ئىمامى جەئفەرى سادىق» دېگەنگە ئوخشاش ئاتالارنى قويۇپتۇ، يەنە نەچچىلىگەن مازارلارغا ساھابىلەر-نىڭ ئىسمىنى قويۇپتۇ. مېنىڭ قارىشىمچە بۇ مازارلارنىڭ بۇنداق ئاتالار بىلەن مەشھۇر بولۇشىدىكى سەۋەب شۇكى، تابىئىنلارغا مەنسۇپ كىشىلەر ئىچىدىن ئاشۇنداق ئىسىم بىلەن ئاتالغان بۇزۇرۇكوارلار بۇ يەرگە كېلىپ شېھىت بولغان بولسا كېرەك، بۇ ۋىلايەتلەر ئىسلامغا كىرگۈزۈلۈشتىن ئىلگىرى تابىئىنلار تەۋەسىدىن بولغان بىر قانچە ئەزىزلەر كېلىپ غازات قىلىپ شېھىت بولغانىكەن. ئاجايىپ ئىش شۇكى، بۇ شېھىتلەر تاۋۇتى بىلەنلا يەرلىكتە قويۇلۇپتۇ. بەزىدە شامال قۇمنى ئۇچۇرۇپ قەبرىە ئېچىلىپ قالىدۇ-دە، شېھىتلەر شۇ پېتى ئاشكارا بو-لىدۇ، ئۇلارنىڭ زەخمىلەنگەن يەرلىرى ئېنىق ۋە سېزد-لەرلىك بىلىنىپ قالىدۇ، ھەتتا ئۇلارنىڭ زەخمىلەنگەن يې-رىدىن چىققان قانلىرىمۇ يارا ئېغىزىدا توختاپ قۇرۇپ قې-لىپتۇ. بۇ مازارلارنى زىيارەت قىلغان كىشى بۇنداق ۋەقە-لەرنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرىدۇ»^①.

بۇنىڭدىن باشقا ماخوسەن خوتەندە ئېلىپ بارغان قىرغىنچىلىقى ۋە گۇمىدىكى قىرغىنچىلىقلاردا قوشۇلۇپ ئون نەچچە مىڭدىن ئېشىپ كەتكەن»^②. ئالم ئابدۇ-شۈكۈر مۇھەممەدئىمىن «كىلاسسىك ئەدەبىياتتا خوتەن تەسۋىرى» ناملىق ماقالىسىدە خوتەن تارىختا ئەڭ ئېغىر كۈنلەرنى باشتىن ئۆتكۈزدى دەپ يازغان. بەلكىم ئالم-نىڭ كۆزدە تۇتقىنى مانا مۇشۇنداق ئۇرۇش، قىرغىنچىلىق ۋە باشقا تەبىئىي ئاپەتلەردە ئۆلگەن، قىرىلغان ۋە قەتئىي قىلىنغانلارنىڭ سانىنىڭ ھەددى-ھېسابسىز

I
R
A

① ھەببە تۇرسۇننىياز: «شەھىدانە» خوتەن نامىنىڭ كېلىپ چىقىشى ھەققىدە دەسلەپكى ئىزدىنىشى، «خوتەن پېداگوگىكا ئالىي تېخنىكومى ئىلمىي ژۇرنىلى»، 2007-يىللىق 2-سان، 106، 107-بەتلەر.
② مىزرا مۇھەممەد ھەيدەر كۆرەگان: «تارىخى رەشىدى» (مۇھەممەدئۇردى مىزرىئەخمەت نەشىرگە تەييارلانغان)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2007-يىلى 7-ئاي 1-نەشرى، 645، 638-بەتلەر.
③ موللا مۇسا سايرامى «تارىخى ھەمىدى»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2003-يىلى نەشرى، 372-بەت.
④ موللا مۇسا سايرامى «تارىخى ھەمىدى»، مىللەتلەر نەشرىياتى، 2003-يىلى نەشرى، 644-بەت.

سوېيانە قومۇل

قومۇل تارىختا شەرق بىلەن غەربنىڭ مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇش يولىدىكى، جۈملىدىن ئېلىمىزنىڭ ئىچكى-رى رايونلىرى بىلەن شىنجاڭنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مۇھىم ئۆتكەل، شۇنداقلا يىپەك يولىنىڭ مۇھىم ئۆتۈشمە يولىدىن بىرى بولۇپ، تارىختا پارلاق مەدەنىيەت ياردىملىغان. ئۇنىڭ سۈپەت سۆزى «سوېيانە» بولۇپ، «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» دە بۇ سۆزگە مۇنداق تەبىر بېرىلگەن: «سوېى — ئىبادەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ۋە سوپىزم يولىنى تۇتقان كىشى. يامان ئىشلاردىن قول ئۈزگەن، گۇناھ بولىدىغان ئىشلاردىن قولنى توختاتقان دېگەن مەنىدە، سوېى يەنە دەرۋىشمۇ دېيىلىدۇ، كىشىلەر ئۇلارنى «دندار» ۋە «زاھىت» دەپمۇ چۈشىنىدۇ»^①.

1430 - يىلىدىن كېيىن ئىسلام دىنى ئەمدىلا تارقىلىشقا باشلىغان قومۇل رايونىدا تەرىقەت پېشىۋالىرىدىن مەرسەيدىن جېلىل قاتارلىق ئىشانلار خەلق ئارىسىدا تەسەۋۋۇپچىلىقنى تەرغىب قىلغان. ئۇزاق مۇددەت بۇدا دىنى تەرىقەتلىرى ھۆكۈمرانلىقىدا بولغان خەلقى ئىسلام دىنى تەسەۋۋۇپ ۋەپىكىرى ئېقىمىنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ، ئىشانلارغا ئىخلاسى قىلغۇچىلار كۆپەيگەن. بۇ خەلق قولاي شارائىتىدىن پايدىلانغان خوجا ئەخمەت كاسانىنىڭ نەۋرىسى خوجا مۇھەممەد يۈسۈپ قومۇلدا تەرىقەت سۈلۈكىنى يۈرگۈزگەن.

تۇرپاندىكى كېپەكبەگ تارخاننى ئۆلتۈرۈپ، سىيا-سىي ھوقۇقنى تارتىۋالغان ئىمىن سوپىمۇ تۇرپان، پىچان، قومۇل قاتارلىق جايلاردا تەسەۋۋۇپچىلىقنى كەڭ كۆلەمدە تارقاتقان.

بەزى ماتېرىياللاردا دېيىلىشىچە ئىسلام دىنىنىڭ قومۇلغا تارقىلىشى ئاساسەن ئىشانلار تەرىپىدىن ئومۇم-لاشتۇرۇلۇپ پۇختلانغان، ھەتتا 16 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا كۆپلىگەن كىشىلەر تەرىقە مۇرىتلىرى بولغان. شۇڭا ئاھالە ئارىسىدا سوپىلارنىڭ كۆپلۈكى، خەلقنىڭ

ئىكەنلىكى كۆزدە تۇتۇلغان بولۇشى مۇمكىن.

غازىيانە ئاقسۇ

ئاقسۇ شىنجاڭنىڭ جەنۇبىدىكى مۇھىم شەھەر، شۇنداقلا يىپەك يولى ئۆتۈشمە بەلبېغىنىڭ ئوتتۇرىسىغا جايلاشقان، ئىستراتېگىيەلىك ئورنى ئىنتايىن مۇھىم تارىخىي يۇرت. ئۇنىڭ سۈپەت سۆزى «غازىيانە» بولۇپ، بۇ سۆزگە «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» دە مۇنداق تەبىر بېرىلگەن: غازى [ئەرەبچە] — غازاتقا، مۇقەددەس ئورۇنغا قاتناشقۇچى، ئۆز ئەقىدىسى، ئېتىقادى يولىدا جەڭ قىلغۇچى دېگەن مەنىدە. غازاتتا ئۆلگەنلەر شېھىت، تىرىك قالغانلار غازى بولىدۇ. ئۇنىڭ سۈپەت شەكلى غا-زىيانە بولۇپ، غازىيلارغا ئوخشاش، غازىيلارچە بولۇپ، بۇ ھەقتە يەرلىك خەلق ئارىسىدا مۇنداق بېيىت توقۇلغان: تىرىش يۈكسەل، يولۇڭ پارلاق ھېلىمەم غازىيانە بول. بېشىڭنى سىلغاي ھەردەم زامانەم شەپقىتى ئاقسۇ»^①. خەلق رىۋايەتلىرىدە ئىپتىلىشىچە، ئاقسۇ شەھىرى ئەتراپىدا قەدىمدىن ھەر خىل جەڭلەردە شېھىتلىك مەقامغا يەتكەن ئاتاقلىق كىشىلەرگە، تولىراق ئۇلار جەڭلەردە غەلبە قىلغان. شۇڭا «غازىيانە ئاقسۇ» دەپ ئاتالغان. بىيى مەسۇم ئەزىزەم ئىپارخان 1759 - يىلى ئۇرۇشتا ھايات قالماچقا شۇ نام بېرىلگەن دېگۈچىلەر مۇ بار.

بۇلاردىن باشقا يەنە موللا مۇسا سايرامنىڭ «تارىخىي ئەمىنىيە» ۋە «تارىخىي ھەمىدى» ناملىق نادىر تارىخىي كىتابلىرىدا كۇچا دېھقانلار قوزغىلىڭى داۋامىدا يەرلىك ئەسكەرلەر قەشقەر، يەكەن، مارالبېشى، ئۈرۈمچى، تۇرپان قاتارلىق جايلارغا يۈرۈش قىلىش جەريانىدا ناھايىتى زور باھادىرلىقلارنى كۆرسەتكەنلىكى خاتىرىلەنگەن، شۇنداقلا يەنە ياقۇپبەگ ئاقسۇنى بويسۇندۇرۇش ئۈچۈن يۈرۈش قىلغاندا ئۆز ئەسكەرلىرىدىن 3000 نى قۇربان قىلىش بەدىلىگە ياقۇپبەگنىڭ 8000 دىن كۆپرەك ئەسكەرلىرىنى يوقىتىپ ئاقسۇ ئەسكەرلىرىنىڭ باتۇرلۇقىنى نامايان قىلغان، بۇلار غازىيانە ئاقسۇ نامىنىڭ يەنە بىر مۇھىم مەنبەسى ۋە ئىسپاتدۇر.

① مىزرا مۇھەممەد ھەيدەر كۆرەگان: «تارىخىي رەشىدى» (مۇھەممەدتۇردى مىزىئەخمەت نەشرگە تەييارلىغان)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2007 - يىلى 7 - ئاي 1 - نەشرى 638 - بەت.
 ② ئىمىن تاجى تۈرگۈن: «خوتەن تارىخىدا يۈز بەرگەن بىر قانچە قېتىملىق قىرغىنچىلىقلار»، «خوتەن پېداگوگىكا ئالىي تېخنىكا كومى ئىلمىي ژۇرنىلى»، 2007 - يىللىق 2 - سان، 124، 125 - بەتلەر.
 ③ تىل-يېزىق كومىتېتى لۇغەت بۆلۈمى تەرىپىدىن تۈزۈلگەن: «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى»، 31 - توم، 868 - بەت.

غازاپەتنۇس، كاشاپەتنۇس، يوۋانۇس، يوۋانۇس يۇنۇس، قىتىمىر قاتارلىقلار تاكى قىيامەتكىچە غاردا ئۇخلاپ ياتىدۇ دېيىلگەن. پۈتۈن شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن ھەر يىلى مىڭلاپ كىشىلەر بۇ غارغا كېلىپ تاۋاپ ۋە دۇئا تەلەپ قىلىدۇ. بېشىغا دەرد كەلگەنلەر يىغا-زار بىلەن مەدەت تىلەيدۇ. بۇنداق مۇساپىر كىشىلەر ھەتتا نەچچە ئايلاپ مازار بېشىدا تۇرىدۇ. مۇساپىر ئاتالغۇسى غېرىب دېگەن مەنىنىمۇ بىلدۈرىدۇ، شۇڭا ئۇلۇغ كىشىلەر سىمۋولى بولغان «ئەسھابۇلكەئى» تۇرپاندا بولغانلىقى ئۈچۈن «غېرىبانە تۇرپان» دەپ ئاتالغان دېگەن رىۋايەت-لەر مۇ تارقالغان.

تارىخقا قارايدىغان بولساق، قوچۇ خانلىقى جەمەت-نىڭ قايدۇ ۋە دۇۋا توپلىغىنىڭ زەربىسىدىن قېچىپ 24 يىلنى گەنسۇنىڭ يۇڭخاڭدا ئۆتكۈزۈپ يەنە تۇرپانغا قايتىپ كېلىشى شۇ ۋاقىتتىكى بىر خان جەمەتىنىڭمۇ مۇ-شۇنداق بىچارە ۋە غېرىب ھالەتكە چۈشۈپ قالغانلىقىنى بىلەلەيمىز. بۇلاردىن باشقا بىر تۇرپان تارىخىغا دائىر ئەسەرلەردىن سۇبىخەينىڭ «قومۇل، تۇرپان ئۇيغۇر ۋاڭ-لىرى تارىخى» ۋە ياپونىيەلىك ئالم ساگوچى تورۇنىڭ «18، -، 19 - ئەسەرلەردىكى شىنجاڭنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇش ئەھۋالى ھەققىدە تەتقىقات» قاتارلىق ئەسەرلەر-دىن شۇ دەۋردىكى تۇرپان ئۇيغۇرلىرىنىڭ جۇڭغار ئاقسۆ-گەكلىرىنىڭ زۇلۇمى سەۋەبىدىن ئىنتايىن ئېچىنشىلىق تۇر-مۇشلارنى بېشىدىن ئۆتكۈزگەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ ھەتتا ياقا-يۇرتلارغا، ئەڭ ئاددىيسى تۇرپانلىقلارنىڭ قومۇلغا ياكى قومۇلۇقلارنىڭ تۇرپانغا بېرىپ كېلىشىلەرمۇ چەكلەنگەن، خەلق ئىنتايىن قىيىن، ئاچ-زار ۋە بىچارلەرچە، غېرىب كۈنلەرنى بېشىدىن ئۆتكۈزگەنلىكىنى كۆرۈپ يېتەلەيمىز.

بۇنىڭدىن سىرت رايونىمىزغا 20 - ئەسىرنىڭ بېشىدا ئېكسپېدىتسىيەگە كەلگەن ئالبىرت فون لېكوك «شىنجاڭ-نىڭ يەر ئاستى مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى» ناملىق ئەس-رىدە مۇنداق يازغان: مېنى ئەڭ ئەپسۇسلاندىرغىنى، بۇلار (يەرلىك خەلقنى دېمەكچى) قەدىمكى مەدەنىيەتنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى، مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى دېگەننىڭ

ياۋاش، مۇلايىملىقىدىن «سوپىيانە قومۇل» دەپ ئاتالغان»^① دەپ قارالغان. بۇمۇ سوپىيانە قومۇل نامىنىڭ مەنبەسىنى كۆرسىتىپ بېرىدىغان مۇھىم ئىسپاتلارنىڭ بىرىدۇر.

تارىخ تەتقىقاتچىسى ئابلىز ئورخۇن «سەمەرقەندتىن قومۇلغىچە» ناملىق ماقالىسىدە قومۇلدا ئىسلام دىنىنىڭ ئومۇملىشىشى 16 -، 17 - ئەسىرلەردە پۈتكۈل شىنجاڭدا يۇقىرى دولقۇنغا كۆتۈرۈلگەن سوپا-ئىشانچىلىق ھەرىكە-تى بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك بولغانلىقى ئۈچۈن ئىسلام دىنى ئەڭ كېيىن ئومۇملاشقان رايون بولۇشىغا قا-رىماي «سوپىيانە قومۇل» دەپ ئاتالغانلىقىنى ۋە پىر، سوپى-ئىشانلارنىڭ توغ باغلاپ سويىچلىق بىلەن شۇ-غۇللىنىدىغان ئورۇن ۋە شەخسلەرنىڭ كۆپلۈكىنى ۋە ئۇ-لۇغلار نامىغا ئاتالغان مازارلارنىڭ شىنجاڭنىڭ ھەرقانداق يېرىدىن كۆپ ئىكەنلىكىنى كۆرسەتكەن»^②. بۇمۇ سوپى-يانە قومۇل نامىنىڭ مەدەنىيەت مەنبەسىنى كۆرسىتىدىغان مۇھىم ئامىلنىڭ بىرىدۇر.

غېرىبانە تۇرپان

تۇرپان شىنجاڭدىكى قەدىمكى مەدەنىيەت مەركەزى-لىرىنىڭ بىرى بولۇپ، ئوتتۇرا ئاسىيا، جۇملىدىن شىنجاڭ-نىڭ تارىخى تەرەققىياتى ۋە مەدەنىيەت يۈزلىنىشىگە زور تەسىر كۆرسەتكەن ۋە نۇرغۇنلىغان تارىخىي ۋەقەلەرنىڭ شاھىتى بولغان ۋە بولۇپ كەلمەكتە. تۇرپاننىڭ ئالدىدى-كى سۈپەت سۆزى «غېرىبانە» بولۇپ، بۇنىڭغا «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى» دە مۇنداق تەبىر بېرىلگەن: غېرىب [ئەرەبچە] ھېچقانداق ئۇرۇق-تۇغىنى بولمىغان، يېتىم، باشپاناھسىز، مۇساپىر دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ»^③. تۇرپاندىكى يەرلىك خەلق ۋە پۈتۈن شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ كۆپ قىسمى ئىسلام دىنىنىڭ مۇقەددەس كىتابى «قۇرئان كەرىم» نىڭ «سۈرە كەئىق» قىسمىدا بايان قىلىنغان «ئەسھابۇلكەئىق» (غاردىكى دوستلار) ۋە قەلىكىنىڭ قاتناشچىلىرى تۇرپاندى-كى تۇيۇق مازىرىدا دەپ قارايدۇ.

تۇيۇق غاردىكى دوستلار ئۇزاق جايلاردىن كەلگەن مۇساپىرلار، ئۇلارنىڭ ئىسىملىرى: يەملەيخا، ماكسىلىمنا،

① تىل-يېزىق كومىتېتى لۇغەت بۆلۈمى تەرىپىدىن تۈزۈلگەن: «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى»، 3-توم، 787-بەت.
② ئەمەت دەرۋىش، مەنەۋەر ئابلىز لار تۈزگەن: «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتىدا دائىم ئۇچرايدىغان ئاتالغۇلارغا ئىزاھات» (2)، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى، 2002-يىلى 9-ئاي نەشرى، 226، -، 227-بەتلەر.
③ ئابلىز ئورخۇن: «سەمەرقەندتىن قومۇلغىچە»، «مىراس» ژۇرنىلى، 2007-يىللىق 4-سان.

M
I
R
A

ئالم بولساڭ ئالەم سېنىڭكى

قىممىتىنى، بىز ئېلىپ كېتىپ بارغان نەرسىلەرنىڭ ئەمەل-يەتتە ئۆزىگە تەئەللۇق قىممەتلىك بايلىق ئىكەنلىكىنى بىل-مەيتتى، دېدى لېكوك سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، شۇ ۋەجە-دىن نۇرغۇنلىغان قىممەتلىك يادىكارلىقلار توپىغا ئايلىنىپ كەتكەن. بىر ئىش مېنى ئەڭ ئېچىندۇردى، بىر دېھقان بىزگە بىرىنچى قېتىملىق يىراققا يۈرۈش قىلغان ئەترەت بۇ يەرگە كەلگەندە تۈزلەپ زىرائەت تېرىش ئۈچۈن بىر بۇتخانىنى بۇزغاندا ئويلىمىغان يەردىن توپتوغرا بەش ھارۋا كەلگۈدەك مانى دىنغا ئائىت قول يازمىلارنى باي-قىغانلىقىنى ئېيتتى. بۇلار بىز ئارزۇ قىلىۋاتقان تەتقىقات ئوبيېكتلىرى بولۇپ، ئۇلارنىڭ قىستۇرما بېتى كۆزنى قا-ماشتۇرىدىغان قىستۇرما رەسىملەر بولاتتى. لېكىن دېھقان-لار بۇلارنى بىدئەتلىك دەپ قورقۇپ، شۇنداقلا مەنچىڭ ئەمەلدارلىرىنىڭ بۇنى باھانە قىلىپ نۇرغۇن نەرسە تەلەپ قىلىشىدىن قورقۇپ بۇ قول يازمىلارنىڭ ھەممىسىنى دەر-ياغا تۆكۈۋەتكەن»^①. مانا بۇ جاھالەت، نادانلىق، نام-راتلىق ۋە مەنئى تۇرمۇشنىڭ بارلىق ئىللەتلەرنىڭ ئىس-كەنجىسىدە ياشاۋاتقان ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ رېئال كارتېن-سى ئىدى. دۇنيادا ئۆز ئەجدادى ياراتقان مەدەنىيەتنىڭ قىممىتىنى بىلمەيدىغان، ئۇلارنى بۇ چەت ئەللىكلەر نېمىگە ئىشلىتىدۇ دەپ ھاڭغۇقۇپ قاراپ تۇرۇشتىنمۇ ئۆتەر غېرىب-لىق بولمىسا كېرەك. بۇ شۇ ۋاقىتتىكى غېرىبلىق باسقان تۇرپاندىكى بىر رېئال كارتېنا ۋە بۇ سۈپەت سۆزىنىڭ مە-دەنىيەت ئاساسىنى كۆرسىتىدىغان مۇھىم ئىسپاتلارنىڭ بى-رىدۇر. بۇنىڭدىن باشقا تارىخشۇناس ئالم موللا مۇسا سايرامنىڭ «تارىخىي ئەمىنىيە» ناملىق ئەسىرىدىكى تۇرپان ئۇيغۇرلىرىنىڭ پىسخىكىسى «غېرىبانە تۇرپان» نا-

مىنىڭ مەدەنىيەت مەنبەسىنى تېخىمۇ ئىلگىرىلەپ ئېچىپ بېرىدۇ. ئاپتور مۇنداق يازغان: «كونا تۇرپان ئادەملىرى-نىڭ مەجەز-خۇلقى ساددا، ئۆز ئىشىغا پۇختا، راست سۆزلۈك، ۋەدىسىدە تۇرىدىغان، ھىيلە-مىكىر، غەدرى-خىيانەتنى بىلمەيدىغان، ئەقىدە ۋە ئىخلاسلارنى تازا ۋە زىيادە خەلقئور»^②.

قىسقىچە خۇلاسە قىلغاندا، ھېچقانداق ئاساسى بولمە-خان شەيئى ۋە ھادىسە بولمىغاندەك رايونىمىزدىكى بىر قىسىم قەدىمىي مەدەنىيەتلىك شەھەرلەرنىڭ تارىختىكى ئورنى، جۇغراپىيەلىك ئەھۋالى، بۇ يەردە يۈز بەرگەن بىر قىسىم تارىخىي ئۆزگىرىشلەر، كىشىلەرنىڭ بۇ شەھەرلەرگە بەرگەن باھالىرى ۋە يەرلىك خەلقنىڭ مىللىي پىسخىكىسى قاتارلىق بىر قاتار ئورتاق ئامىللارنىڭ تەسىرىدە ھەرقاي-سى ئۇيغۇر يۇرتلىرى ئۆزىدە ئۆزىگە خاس بولغان سۈپەت سۆزلىرىنى ھازىرلىغان. بۇ ناملار ئۆز نۆۋىتىدە ئالتۇن ئۈزۈككە ياقۇت كۆز قويغاندەك ياراشقان، شۇنداقلا شۇ يۇرتنىڭ مەدەنىيەت بەلگىسىنى كۆرسىتىدىغان مۇھىم بەلگىلەرنىڭ بىرى بولۇپ قالغان، يۇقىرىقىدەك سۈپەت سۆزلىرىنى ئاشۇ يۇرت خەلقلىرىنىڭ مەدەنىيەت ئەنئەنىسىنىڭ ئەينى دەۋرلەردىكى ئۆچمەس بىر تامىقىنى سۈپىتىدە ئۇلارغا بەلگە بولۇش رولىنى ئوينىغان.

قوشۇمچە:

① موللا مۇسا سايرامى: «تارىخىي ئەمىنىيە» (مۇھەممەد زۇنۇن نەشرىگە تەييارلىغان)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2003-يىلى 2-نەشرى، 416-بەت.

② ئاپتور: ئۈرۈمچى كەسپىي ئۈنۋېرسىتېتى ئىجتىمائىي پەنلەر بۆلۈمىنىڭ ئوقۇتقۇچىسى

013

① تىل-يېزىق كومىتېتى لۇغەت بۆلۈمى تەرىپىدىن تۈزۈلگەن: «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىزاھلىق لۇغىتى»، 3-توم، 914-بەت.

② ئالبېرت فون لېكوك [گېرمانىيە]: «شىنجاڭنىڭ يەر ئاستى مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى» (مۇھەممەد ئىلى، ماخمۇت ۋەلىلەر ئۆي-ھۆرچىغا تەرجىمە قىلغان)، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى، 2003-يىلى نەشرى، 88-بەت.

ئوقۇرمەنلەر سەمىگە

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەنلەر:

نەشرىياتىمىز «مىراس» ژۇرنىلىنىڭ 2003 - يىللىق سانلىرىدىن 2012 - يىللىق سانلىرىغىچە توپلام قىلىپ ئىشلىتىدۇ. سېتىۋالغۇچىلارنىڭ بىز بىلەن ئالاقىلىشىشىنى قىزغىن قارشى ئالىمىز، يەككە باھاسى 200 يۈەن.

ئالاقىلاشقۇچى: خۇرسەنئاي مەمتىمىن Tel: (0991) 4554017

بېت - قوشاقلار

ئىككىمىز ئاشىق بولايلى
ئۆيدىكىلەر تۇيمسۇن،
ئۆيدىكىلەر تۇيسا تۇيسۇن
ۋەدە يالغان بولمىسۇن.

چىشىڭىزنىڭ ئاقلىقى،
ئۈنچە تۇرادۇر.
لېۋىڭىزنىڭ تاتلىقلىقى
تىلنى يارادۇر.

قاشىڭىز تازى بولۇپ،
يۇرتنى سورايدۇ.
كۆزىڭىز ئويناپ تۇرۇپ
جاننى ئالادۇر.

سىزنى كۈندە مىڭ قېتىم
كۆرگۈم كېلەدۇر.
قۇچاقىمغا ئېلىپ
سۆيگۈم كېلەدۇر.

ئوتىڭىز تەڭدى جېنىمغا
ئۈستىخانمىنى شۇلۇپ.
ئەلگە تۇيدۇرماي يۈرەتتىم،
گاھى يىغلاپ، گاھى كۈلۈپ.

قاقىرام سەككىز مېنىڭ
تۆتى ئالا، تۆتى قارا.
ئالتە ئاي ئوتۇڭدا كۆيسەم،
بىلمىگەن كۆڭلى قارا.

قىزىل قىيان ئىچمىدە
قىيىلدىم ساڭا.
قىزىلگۈل غۇنچىسىدەك
ئېگىلدىم ساڭا.

ئىككىمىزنىڭ ئالدىدا
ۋەدە يالغان بولمىسۇن.

چاچلىرى بەلگە چۈشۈپتۇ،
بەللىرى بىر قىلچە يوق.
مېنىڭ مەيلىم سىزگە چۈشۈپتۇ
ئۆزگىسى بىر قىلچە يوق.

ئاققىنا كۆڭلەك كىيىپسىز،
ئاق تىكەنلەر ئىلمىسۇن.
كۆككەنە كۆڭلەك كىيىپسىز
كۆك تىكەنلەر ئىلمىسۇن.

ئاقسارايدا چىقتى يارىم،
چىن تۇڭانى پۇر كۈنۈپ.
قولدا زەپتۈنە ياغلىق
تال چۈنقتەك تولغىنىپ.

تال ئۇچى تالغا تېگەمدۇ،
تال ئۇچى تالغا يىراق.
مەيلىمىز سىزگە چۈشۈپتۇ،
ئۆيىڭىز ئاندىن يىراق.

ئۆي يىراقى بولسا بولسۇن،
كۆڭۈل يىراقى بولمىسۇن.

ئايىدىك كىچىلەر

سۈرىتى سۇلتانچە بار .
ئاي يۈزىگە خال چۈشۈپتۇ ،
يېڭى چىققان گۈلچە بار .

تېرىپ ئېلىپ تۈگىتىپ بولماس
سايىنىڭ تاشنى .
دەرد كەلگەندە ئېيتىپ بولماس
كۆزنىڭ ياشنى .

دەريا بويىدا ساندۇق
ساندۇققا سامان سالدۇق .
ئانارخاننىڭ تويىغا
رەھمۇرەك تاۋار سالدۇق .

باي توقايىنىڭ يولىدا
ئالا ئۆردەك ئىزى بار .
ھېيت ئاكامنىڭ ئۆيىدە ،
ئون بەش ياشلىق قىزى بار .

ھاۋادىكى ئۈچ ئۆردەك
ئۈچىلىسى بىر خىلدەك .
يېڭى ئۆسكەن ياش بالىلار ،
ئېچىلغان قىزىلگۈلدەك .

قەشقەرلىك بولاي دەيمەن ،
ئەنجانلىق بولاي دەيمەن .
بۆكەمنى قىرغا قويۇپ
سىڭلىڭنى ئالاي دەيمەن .

كوچىدا ناخشا ئېيتسام
ئەل مېنى ساراڭ دەيدۇ
ئاتام بولسا ، ئانام بولسا
دەردى بار بالام دەيدۇ .

شۇ كۈندىكى غېرىبچىلىق
جانىمدىن ئۆتتى .

خەت بىلەن خالتا ئەۋەتتىم ،
مېھرىبان يارىم ساڭا .

ئوقۇتۇپ ئىلىكىڭگە ئالغىن ،
مەلۇم بولۇر ھالىم ساڭا .

ئىلىدىن چىققان يىگىتنىڭ
تونى بار ، تونچەسى يوق .

باشقا گۈل قىسىپتۇ
گۈلى بار غۇنچەسى يوق .

گۈلنى ئالدىم كۈپكە سالدىم
كۈپتە ھاراق بار ئىكەن .

ئوڭ قولۇمغا ھاراق ئالدىم ،
سول قولۇمغا شام چىراغ .

شام چىراغتا كۆيگىچە
مەشرەپتە كۆيگەن ياخشىراق .

ئىشىكىڭدىن ئۆتتۈمەن ،
گۈل زاراڭزا تەرگىلى .

گۈل زاراڭزا باھانە بولدى ،
ئاي يۈزۈڭنى كۆرگىلى .

ئاي يۈزۈڭنىڭ شولسى ،
چۈشتى چىنە پىيالىغا .

رەھمىسى كەلمەدىكەن ،
بىزدەك يېتىم بىچارىگە .

تام تۆپىسىدە ئولتۇرادۇر ،
شوقچە بويلۇق شول يىگىت .

ئالما بەرسەم ئوينىمايدۇ ،
بابىيا ئالتۇن يىگىت .

بابىيا ئالتۇن يىگىتنىڭ
قەرەلى يەتتى

گاھى بىلىك ، گاھى بىلمەك ،
خۇشتار مەن ساڭا .

خۇشتارلىقتىن ئۆلۈپ كەتسەم .
ئۇۋالىم ساڭا .

بەگلەر كېلىپ چۈشۈپتۇ ،
ئويىمان بۇلاققا .

ئاتلارنى قويۇپ ئېتىدۇ
كۆپە قىياققا .

كشى ئۈچۈن كشى ئۆلەمدۇ ،
ئوتى پىراققا .

سىز ئۈچۈن بىر ئۆلەي يار ،
خەنجەر پىچاقتا .

ئالمىدەك رەڭلىك ئىدىم
رەڭگىمنى سارغىتتى پىراق .

ئوڭ يېنىمدا ئىشتىياق
ئىشتىياقنى تارتىشقا

ھېچ ماجالىم قالمىدى
رو چۈنىدەك سارغىيىپ

ئۇچارغا ھالىم قالمىدى .
رو چۈن بولسا كشى

ئۇچسا قاناتنى سوزۇپ
راست سۆزۈڭنى ئېيتىپ ساڭا

مەن كېتەي ئۈمەت ئۈزۈپ .
يېشىل - يېشىل يوپۇرمىقىم

ياشاردى كەتتى .
يېشىل تونلۇق يارىم مېنىڭ

قەشقەرگە كەتتى .
كېلەمدىكىن كەلمەمدىكىن

قەرەلى يەتتى

0
1
3

ئۇيغۇرلارنىڭ ئوخ ساقلاش ئادىتى توغرىسىدا

ئابدۇغېنى ئوسمان

چاقماقتىن ھاسىل بولغان ئوت ئاپەتلىرى ياكى باشقا سە-
ۋەبلەردىن يۈز بەرگەن ئوت ئاپەتلىرىدە كۆيۈپ كاۋاپ
بولۇپ قالغان ھايۋانلارنىڭ گۆشىنى يەپ ئۇنىڭ تەملىك
ھەم ئاسان ھەزىم بولىدىغانلىقىنى بايقىغانلىقىدىن پەيدا
بولغان بولۇشى مۇمكىن.

ئۇيغۇرلار ئۇزاق مەدەنىيەت تارىخىغا ئىگە مىللەت
بولۇش سۈپىتى بىلەن، ئۆزىنىڭ تارىخىي تەرەققىياتى
جەريانىدا ئۆزلىرى ياشىغان جايلارنىڭ شارائىتىغا ئۇيغۇن-
لىشىش، ئۇنىڭدىن تېخىمۇ ياخشى پايدىلىنىش ئۈچۈن
كۆپ تىرىشچانلىقلارنى كۆرسەتكەن ھەم كۆپلىگەن ئۆز-
گىچە مەدەنىيەت بايلىقلىرىنى يارىتىپ، دۇنيا مەدەنىيىتىنىڭ

ئوتنىڭ ئىختىرا قىلىنىشى ئىنسانلار تەرەققىياتى جە-
ريانىدىكى ئىنقىلاب خاراكتېرلىك ئىلگىرىلەش بولۇپ، بۇ
بىر قېتىملىق زور ئىلگىرىلەش ئىنسانلارنى تەبىئەتنى بوي-
سۇندۇرۇشتا زور ھاياتىي كۈچ بىلەن تەمىن ئەتكەن. ئىن-
سانلار ئوتتىن پايدىلىنىشنى بىلگەندىن كېيىن ھەر خىل
ئوۋ نېمەتلىرىنى خام يېمەستىن، پىشۇرۇپ يېيىشنى ئۆگەن-
گەن. بۇ خىل ئۆزگىرىش ئىنسانلارنى ھايۋانلاردىن زور
دەرىجىدە پەرقلەندۈرگەن ھەم ھەر خىل يىرتقۇچ ھايۋان-
لاردىن مۇداپىئە كۆرۈشكە مەلۇم دەرىجىدە كۈچ ئاتا
قىلغان. ئەڭ دەسلەپتە ئىنسانلارنىڭ ئوۋ ھايۋانلىرىنى پە-
شۇرۇپ يېيىش ئېھتىياجى گۈلدۈرماما پەيدا بولغاندىكى

ئالغا ئىلگىرىلىشى، جۈملىدىن بىر پۈتۈن جۇڭگو مەدەنىيەت-تىنىڭ ئالغا بېسىشى ئۈچۈن تېڭىشلىك تۆھپىسىنى قوشقان. ئوتقا مۇناسىۋەتلىك مەدەنىيەت ھادىسىلىرى ئۇيغۇرلارنىڭ بىر پۈتۈن مەدەنىيەت سىستېمىسىدا زور سالماقنى ئىگىلەگەن بولۇپ، ئوتتىن پايدىلىنىپ يېمەكلىكلەرنى پىشۇرۇش، ئوتقا مۇناسىۋەتلىك ئىپتىقاد، ئوتقا مۇناسىۋەتلىك چۈشەنچىلەر ۋە پائالىيەتلەر ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى زامان مەدەنىيەت تارىخىدا زور ئىجتىمائىي ھادىسە بولۇپلا قالماي، ھازىرقى دەۋردىمۇ ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىيەت ھاياتىدا مۇھىم ئورۇن تۇتىدىغان بولۇپ، ئوتقا مۇناسىۋەتلىك بۇ خىل مەدەنىيەت ھادىسىلىرى باشقا مىللەتلەرنىڭ بۇ خىل مەدەنىيەت ھادىسىلىرىدىن روشەن ئۆزگىچىلىكىنى ھاسىل قىلغان، قەدىمكى زاماندا ئۇيغۇرلاردىكى ئوت پەيدا قىلىشى، ئۇنى ئىشلىتىش ۋە ساقلاشنىڭ كۈنكەرتىپ ئۇسۇلى، جەريانى توغرىسىدا بىز تەپسىلىي ئۇچۇرلارغا ئىگە بولمىغان بولساقمۇ، بەزى تارىخىي مەنبەلەر تەمىنلىگەن مەلۇماتلار ۋە كىشىلەر ئارىسىدا ساقلىنىپ قالغان ئوتقا مۇناسىۋەتلىك قاراش ۋە ئۇسۇللار ئارقىلىق، بىز ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئوتنى ئىشلىتىش ۋە ساقلاش ھەققىدە كىم بىر قىسىم قاراشلىرى، ئۇسۇللىرى توغرىسىدا بەزى چۈشەنچىلەرگە ئىگە بولالايمىز. قەدىمكى تۈركىي تىللىق مىللەتلەردىكى ئوتنىڭ پەيدا بولۇشى توغرىسىدىكى تۆۋەندىكى ئەپسانە بىزنىڭ ئالاھىدە دىققىتىمىزنى قوزغايدۇ:

«بىرىنچى ئادەم يەر يۈزىگە كەلگەندىن كېيىن، ھەممىگە قانداق تەڭرى ئۆلگەن (ئۆلگەن) ئۇنىڭغا ئوت - چۆپ بېرىپتۇ ھەم «سەن بۇلارنى تېتىپ باق، بۇلار سېنىڭ يېيىشىڭنى ياخشى كۆرىدۇ» دەپتۇ. «تارىخنامە»دىكى بىرىنچى ئادەم ئوت - چۆپ ۋە مېۋىنى يەپ بېقىپتۇ ۋە ئۇنىڭ ئوزۇق بولىدىغان يېمەكلىك ئىكەنلىكىنى بىلىپتۇ. بىرىنچى ياز كۈنى ئوت - چۆپ ۋە مېۋىنى يەپ باققان تارىخىي ساغلام ۋە كۈچلۈك تۇرغۇدەك. ياز كېتىپ قىش كىرگەن كۈنلەردە، تارىخىي جاپا تارتىپتۇ، يازنىڭ بالدۇرراق كېلىشىنى ئارزۇ قىلىپتۇ. ئەپلەپ - سەپلەپ يۈرۈپ يازغا ئۇلىشىۋاپتۇ. شۇنىڭدىن قىشلىق ئۈچۈن يېمەكلىك توپلاشنى ئۆگىنىۋاپتۇ. ئەمما قىشلىق ھەرخىل ھايۋانلار كېلىپ پاراكەندە قىلىپ ئۇنىڭغا ئارام بەرمەپتۇ. تارىخىي كالتەك ئېلىپ ئۇلارنى قوغلاپتۇ. ھايۋانلار بولسا تارىخىي»

ئىككىنچى ئادەم ئۇستىدىن ئەرز قىپتۇ. ئۆلگەن ئۇلارغا: «ھايۋانلار ئوت - چۆپ يېسۇن، ئادەملەر گۆش يېسۇن ھەم ئۇلارنىڭ (ھايۋانلارنىڭ) تېرىسىنى كىيىم قىلىپ كىيىسۇن» دەپتۇ. ئەڭ دەسلەپ كىشىلەر ئوت - چۆپ ئارقىلىق ھايۋانلارنى ساقلاپ كەلگەن بولۇپ، ئۇ چاغلاردا تېخى ئوتقا ئېھتىياجى چۈشمىگەن. ئۆلگەن تەڭرى ئۇلارغا گۆش يەپ-يىشىنى ئەمىر قىلغاندىن كېيىن، ئوت يېقىش ئېھتىياجى چۈشكەن. ئۆلگەن تەڭرى ئاسماندىن بىر دانە قارا تاش ۋە بىر دانە ئاق تاش ئېلىپ چۈشۈپ، ئۇنى قۇرۇق ئوت - چۆپ ئۈستىگە قويۇپ، قولىنى يۈرىكىگە يېقىپ تۇرۇپ، دۇرۇد ئوقۇپ تاشنىڭ ئۈستىگە قويۇپتۇ. ئاندىن يەنە بىر تاش بىلەن ئۇرغاندىن كېيىن چۆپكە ئوت تۇتۇشۇپتۇ. ئۆلگەن تەڭرى مۇشۇنداق قىلىپ بىرىنچى قېتىم كىشىلەرگە ئوت يېقىشنى ئۆگەتتى. شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇ، بۇ ئوت بىزنىڭ ئەجدادلىرىمىزنىڭ كۈچىنىڭ تاشنىڭ ئۈستىگە چۈشۈشى بىلەن بارلىققا كەلگەن دەپ ۋەسىيەت قىپتۇ» ①.

يۇقىرىقى ئەپسانىدىن شۇنى بىلىشكە بولىدۇكى، قەدىمكى تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ قارىشىچە، ئوت ئەڭ دەسلەپكى تەڭرى تەرىپىدىن ئىنسانلارنىڭ پايدىلىنىشى ئۈچۈن پەيدا قىلىنغان. تۈركىي تىللىق مىللەتلەرنىڭ بۇ خىل قارىشىدىن بىز قەدىمكى تۈركىي تىللىق خەلقلەرنىڭ ئوتنى بىر خىل سىرلىق نەرسە دەپ قارايدىغانلىقىنى، ئۇنىڭغا ئىلاھىي تۈس بېرىپ كەلگەنلىكىنى ھېس قىلالايمىز. ئۇيغۇرلار تۈركىي تىللىق مىللەتلەر ئىچىدىكى ئۇزاق تارىخقا ئىگە قەدىمىي مىللەت بولۇش سۈپىتى بىلەن ئوتتىن پايدىلىنىش، ئۇنى ساقلاش جەھەتلەردە ئۆزگىچە قاراشلارنى ھەم ئوتقا مۇناسىۋەتلىك خىلمۇخىل قاراش ۋە ئادەتلەرنى شەكىللەندۈرگەن.

ئىنسانشۇناسلار ئوتنى ئاياللارنىڭ ئىختىرا قىلغانلىقىنى دەلىللىگەن. ئەمما قەدىمكى كىشىلەرنىڭ نەزەردە ئوت ئىلاھ تەرىپىدىن، يەنى ئايال جىنسلىق ئىلاھ تەرىپىدىن پەيدا قىلىنغان دەپ قارالغانلىقتىن، كېيىنكى دەۋرلەردىنمۇ ئوت يېقىش، ئوتنى ساقلاش قاتارلىقلارغا ئاياللار مەسئۇل قىلىنغان. ئۇيغۇرلاردا ناھايىتى ئۇزاق زامانلاردىن بېرى، ئوت يېقىشتىكى ئاساسلىق ئورۇن بولغان تونۇر، ئوچاق قاتارلىقلارغا ئاياللار مەسئۇل بولۇپ كەلگەن، ئاياللارنىڭ بۇ خىل ئورنى يىراق قەدىمكى ئوت ئىپتىقادچىلىقى دەۋرىدىن تارتىپ ھازىرقى دەۋرگىچە

0
1
3

داۋاملىشىپ كەلگەن بولۇپ، ئۇيغۇرلاردا بۇ خىل ئەنئەنە ئاغزاكى ئەدەبىياتىمۇ ئەكس ئەتكەن. «ئۇيغۇرلارنىڭ چۆچەك، داستان، قىسسەلىرىدە، ئايال جادۇگەر ئوت بار ئۆينىڭ ئىگىسى قىلىپ تەسۋىرلەنگەن. ئوتنى ئۆچۈرۈپ قويغان ياكى يوقىتىپ قويغانلار ماددىي ۋە روھىي جەھەتتە تىكى چىقىمغا قارىماي جادۇگەردىن ئوت ئالغان» ②.

تارىختىن بۇيان ئىنسانلارنىڭ ئوتقا بولغان ئىزدىنىشى ئىزچىل داۋاملىشىپ كەلگەن. بۇ خىل ئىزدىنىش ئەڭ دەسلەپكى ئوتنى ئىلاھ ياراتقان سىرلىق نەرسە ياكى ئۇنىڭ ئۆزىنى بىر خىل ئىلاھ، دەپ ئۇنىڭغا ئېتىقاد قىلىشتىن، تەدرىجىي تەرەققىي قىلىپ، ئۇنىڭ ماھىيىتىنى چۈشەنگەنگە قەدەر ناھايىتى ئۇزاق تارىخنى باشتىن كەچۈرگەن. جۈملىدىن ئۇيغۇرلارمۇ نەچچە مىڭ يىللىق تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدا ئوتتىن پايدىلىنىش، ئۇنى تونۇش جەھەتتە ئۆزلىرىنىڭ ئۇسۇلى ۋە كۆز قارىشىنى ئۆزلۈكسىز مۇكەممەللەشتۈرۈپ، ئۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك نۇرغۇن ئادەت ۋە پائالىيەتلەرنى بارلىققا كەلتۈرگەن، ئوتنى بايقاش، ساقلاش ۋە ئۇنى تونۇش جەريانىنى بىر قانچە باسقۇچلارغا بۆلۈش مۇمكىن:

بىرىنچى، ئەڭ دەسلەپكى تەبىئىي ئوتنى بايقاپ ئۇنى ئىشلىتىش باسقۇچى. ئارخېئولوگىيەلىك بايقاشلارغا ئاساسلانغاندا، ئىنسانلار كونا تاش قورال دەۋرى — بۇنىڭدىن 18 مىڭ يىللار مۇقەددەم يەنى، ۋارۋارلىق دەۋرىنىڭ ئوتتۇرا باسقۇچىدا تەبىئىي ئوتنى بايقاپ، ئۇنىڭدىن پايدىلىنىشقا باشلىغان. ئىنسانلارنىڭ ئەڭ دەسلەپكى ئوتقا بولغان ئىزدىنىشىنى شۇنىڭدىن كېيىن رەسمىي باشلانغان دېيىشكە بولىدۇ. بەزى قەدىمىي ئارخېئولوگىيەلىك جايلاردىن بۇنىڭغا ئالاقىدار بولغان چاقماق تاش دېگەندەك نەرسىلەر قېزىۋېلىنغان بولۇپ، بۇ بىزنى شۇ دەۋر كىشىلىرىنىڭ تۇرمۇشىنىڭ بەزى تەرەپلىرىنى چۈشىنىش ئىمكانىيىتى بىلەن تەمىن ئەتتى. ھەرقايسى جايلاردا كىشىلەرنىڭ ياشاش مۇھىتى ئوخشاش بولمىغاچقا ئوتنى تونۇپ، ئۇنى ئىشلىتىشنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش جەريانىدا ۋاقىت جەھەتتە ئىلگىرى - كېيىن بولسىمۇ، مەيلى قايسى جايدىكى ئادەم - لەر بولمىسۇن بۇ بىر تەرەققىيات باسقۇچىنى بېشىدىن ئۆتكۈزگەن.

ئىككىنچى، ئوتنى سىرلىقلاشتۇرۇپ ئۇنىڭغا ئېتىقاد قىلىش باسقۇچى. ئىنسانلارنىڭ ئوتقا بولغان قىزىقىشى،

ئىزدىنىشى تارىختىن بۇيان ئىزچىل داۋاملىشىپ كەلگەن، ئەينى دەۋرنىڭ ئىجتىمائىي تەرەققىيات دەرىجىسى ۋە كىشىلەرنىڭ بىلىش سەۋىيەسى ئوتنى تولۇق چۈشىنىشكە ئىمكانىيەت بەرمىگەچكە، ئوت بايقىلىپ تاكى 18 - ئەسىر - نىڭ كېيىنكى يېرىمىغا كەلگەچكە كىشىلەر ئوتنىڭ سىرىنى بىلمەي كەتتى. بۇ ئۇزاق تارىخىي جەرياندا، دەسلەپتە كىشىلەر ھەر خىل تەبىئىي سەۋەبلەردىن پايدىلانغان ئوتنى بىر خىل تەبىئەت ھادىسىسى دەپ چۈشىنىپ ئۇنىڭدىن پايدىلانغان. كېيىنچە كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭغا بولغان قىزىقىشى ۋە ئۇنىڭدىن تېخىمۇ ئۈنۈملۈك پايدىلىنىش ئارزۇسى ئۇنى چوڭقۇرلاپ چۈشىنىشكە ئىلھاملاندۇرغان. لېكىن، كىشىلەرنىڭ بىلىش سەۋىيەسى ئۇنى چۈشىنىشكە ئىمكانىيەت بەرمىگەچكە كىشىلەر ئۇنى بىر خىل سىرلىق نەرسە، دەپ قارايدىغان بولغان. ئوتقا بولغان بۇ خىل خاتا تونۇش تەدرىجىي تەرەققىي قىلىپ ئۇنىڭدىن قورقۇشنى ۋە ئۇنىڭغا بولغان چوقۇنۇشنى كەلتۈرۈپ چىقارغان. بىز بۇنىڭ مىساللىرىنى دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا پايدىلانغان ئوتقا مۇناسىۋەتلىك دىنلار، ئوتقا مۇناسىۋەتلىك مۇراسىم پائالىيەتلىرى ۋە ئاغزاكى ئەدەبىيات نەھەنلىرى قاتارلىقلار ئارقىلىق ئىزاھلىيالايمىز. زورۇن ئاستىدە، يۇنانلىقلاردىكى پىرومىسنىڭ ئوت ئوغرىلىشى توغرىسىدا كىشىلەر ئەپسانە قاتارلىقلار بۇنىڭغا ئەڭ ياخشى مىسال بولالايدۇ. بۇلارنىڭ ئىچىدە زورۇن ئاستىدە دىننىڭ ئۇيغۇرلارغا بولغان تەسىرى ناھايىتى زور بولغان. «زورۇن ئاستىدە دىنى كىشىلەر ھازىرغىچە بايقىغان ئىنسانىيەت مەدەنىيەت تارىخىدىكى ئەڭ قەدىمىي دىنلارنىڭ بىرى، ئۇنىڭ پايدىلانغان دەۋرى توغرىسىدا ھەر خىل كۆز قاراشلار مەۋجۇت» ③. ئىسكەندەر زۇلقەرنەين پارىسلارنى بويسۇندۇرۇپ يۇنانلاشتۇرۇش يولىغا قويۇلغان دەۋرلەر (مە. لادىدىن بۇرۇنقى 330 - 141) دە بۇ دىننىڭ تارقىلىشى بىر قەدەر پەسكويغا چۈشكەن. «ئىسكەندەر زۇلقەرنەين بويسۇندۇرۇلغان رايونلارنىڭ مەدەنىيەت، دىنىي ئېتىقادىغا كۈچلۈك قىزىققان ھەم كەڭ قويۇۋېتىش سىياسىتىنى يولغا قويغان. لېكىن ئىلگىرىكى پارىسلارنىڭ يۇنانغا قىلغان تاجاۋۇزچىلىقى سەۋەبىدىن بۇ دۆلەتكە بۇ خىل كەڭ قىزىقۇپ يۇرۇش سىياسىتىنى يۈرگۈزمىگەن» ④. پارىس ساسانىيلار سۇلالىسى دەۋرى (مىلادى 224 - 651 يىللار) گە كەلگەندە قايتا گۈللىنىپ، ئۇنىڭدىن سىستېمىسى مۇكەممەللەشكەن.

I
R
A

ئادەت قېرىماس

لىق مەينەت نەرسىلەرنى ئارىلاشتۇرماسلىق قاتارلىق پەر-
ھىزلەر، كېسەل كىشىلەرنى ئوتلاپ قېقىش، ئۇلار ياتقان
ئۆيگە چىراغ يېقىپ قويۇش، ئوت كۆچۈرۈش، ئىسرىق
سېلىش قاتارلىقلار مۇشۇنىڭ جۈملىسىدندۇر.

ئۈچىنچى، ئوتنىڭ سىرنى تولۇق چۈشىنىش باسقۇ-
چى. ئىلىم - پەن تەرەققىياتىنىڭ ئالغا ئىلگىرىلىشى بىلەن
ئاخىر كىشىلەر ئوتنىڭ سىرنى يەشتى. فىرانسىيەلىك لا
ئوسپەر (1743 - 1794) ئۆزىنىڭ تەتقىقاتى ئارقىلىق
ئوتنىڭ ماھىيىتىنى تولۇق چۈشەندۈرۈپ بەردى. يەنى
ئوتنىڭ ئېنېرگىيەنىڭ بىر خىل شەكلى ئىكەنلىكى، ئۇنىڭ
تەڭ ئىيونلۇق زەررىچىلەردىن تۈزۈلدىغانلىقى، يېقىلغۇ-
لارنىڭ مۇۋاپىق تېمپېراتۇرا ئاستىدا، كۆيۈشكە ياردەم
بەرگۈچى گازلارنىڭ تەسىرىدە كۆيۈشىدىن ھاسىل بولغان
نۇر ۋە ئىسسىقلىق چىقىرىش جەريانى ئىكەنلىكىنى ئېنىقلى-
دى. شۇنىڭ بىلەن كىشىلەرنىڭ ئوتنىڭ سىرنى بىلىش
ئىزدىنىشى ئاخىرقى ھېسابتا نەتىجىلىك ھالدا تاماملاندى.
شۇنىڭدىن كېيىن ھەرخىل يېڭى يېقىلغۇلارنىڭ بايقىلىشى

ئوتنىڭ بۇ دىندىكى ئورنى ناھايىتى يۇقىرى بولۇپ،
ئىلاھ بىلەن ئالاقىلىشىدىغان ۋاستە دەپ قارالغان. ئوتنى
ھەر ۋاقىت ئۆچۈرۈپ قويماي، گۈلخاندا داۋاملىق ئوت
كۆيدۈرۈلگەن ھەم ئۇزاققىچە ساقلانغان. بىر قىسىم ئار-
خېئولوگىيەلىك مەلۇماتلاردىن قارىغاندا، ئۇيغۇرلار بۇ
دىننى مىلادىنىڭ ئالدى - كەينىدە سۇغدىلارنىڭ ۋاستىسى
بىلەن قوبۇل قىلغان. كېيىنكى ۋاقىتلاردا بۇددا دىنى،
مانى دىنى قاتارلىقلارنىڭ تەسىرى بىلەن بىرلىشىپ، ئۆي-
غۇرلارنىڭ مەدەنىيەت تۇرمۇشىغا ناھايىتى ئۇزاق ۋاقىت
تەسىر كۆرسىتىپ كەلگەن، ئۇنىڭ تەسىرى ھازىرقى
ئىسلام دىنى شارائىتىدىمۇ ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى تېخى
تولۇق يوقاتقىنى يوق. ئۇيغۇرلاردىكى ئوچاقنى ئۇلۇغ-
لاپ، ئۇنى ئالاھىدە ئورۇنغا قويۇش، ئايرىم جايلاردا
ساقلىنىپ قالغان يېڭى تويى بولغان يىگىت - كېلىنلەرنى
گىلەمگە ئولتۇرغۇزۇپ ئوتنىڭ ئۈستىدىن ئۆتكۈزۈش قا-
تارلىق ئادەتلەر، ئوتقا قاراپ تۈكۈرمەسلىك، ئوتقا
غەيرىي نەرسىلەرنى تاشلىماسلىق، كۈلگە ئەخلەت قاتار-

2
0
1
3
·
2

ھەم بارلىققا كېلىشىگە ئەگىشىپ، كىشىلەر نۇرغۇن ئوت پەيدا قىلىش ئۇسۇللىرىنى بارلىققا كەلتۈردى.

ئەجدادلىرىمىز ياشىغان جايلار، مەيلى ئوۋچىلىق ۋە كۆچمەن چارۋىچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان دەۋرلەر ۋە ياكى مۇقىم ئولتۇراقلىشىپ دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللانغان دەۋرلەر بولسۇن، تەبىئىي شارائىتى بىر قەدەر ياخشى بولغانلىقى ۋە ھەر خىل مەدەنىيەتلەر ئۆزئارا ئۇچرىشىدۇ. مان جايلار بولغانلىقى ئۈچۈن، تەرەققىياتنىڭ ھەرقايسى باسقۇچلىرىدا ئەتراپىدىكى باشقا مىللەتلەرگە قارىغاندا ئىلگىرىلەش قەدىمى تېز بولغان. ئەسلىي گېيىمىزگە كەلسەك، ئەجدادلىرىمىز ئوتنى ئىگىلىگەندىن كېيىن ئۇنىڭدىن پايدىلىنىش ۋە ئۇنى تېخىمۇ ئۇزاق ساقلاش ئۈچۈن كۆپ باش قاتۇرغان ھەم ئۆزگىچە ئوت ساقلاش ئادەتلىرىنى بارلىققا كەلتۈرگەن. كۆچمەن چارۋىچىلىق ۋە ئوۋچىلىقنى ئاساس قىلغان ئىگىلىك دەۋرىدە ئوتنى قانداق قىلىپ ئۇزاق ۋاقىت ساقلاش ناھايىتى قول تۇتىدىغان ئىش بولۇپ، ئەجدادلىرىمىز بۇنىڭ ئۈچۈن زور تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن. «ئولتۇراق تۇرمۇش شارائىتىدا ئوتنى ساقلاش ئانچە ئەسكە چۈشمىگەن، چۈنكى مۇقىم ئوچاق ئىچىدە ئوت ئۇزاق مۇددەت ساقلانغان. كۆچمەن تۇرمۇش شارائىتىدا، يۆتكىلىشچان ئۇرۇق - قەبىلە ئەزالىرى باشقا تۇرمۇش بۇيۇملىرى، ئىشلەپچىقىرىش قوراللىرى قاتارىدا ئوتنى يۆتكەشكە كۆپ باش قاتۇرغان ھەم ئوتنى يۆتكەش ئىنتايىن قىيىنغا چۈشكەن. بۇنىڭ بىلەن ئوتقا مەسئۇل قىلىنغان ئاياللار بارلىق چارە - ئاماللار بىلەن ئوتنى ساقلىغان، قوغدىغان ۋە بىخەتەر جايغا يۆتكەنگەن» ⑤.

ئەجدادلىرىمىز مۇقىم ئولتۇراقلىشىش شەكلىگە ئۆتە كەندىن كېيىن ئوتنى ساقلاش بىر قەدەر ئاسانغا توختىغان. لېكىن ئوت ئۆچۈپ قالغاندا يەنىلا قايتا ئوت يېقىش زۆرۈر بولغاچقا ئوت يېقىشتا ئىشلىتىلىدىغان بىر قىسىم ئۈسكۈنىلەرگە موھتاج بولغان بولۇپ، ھەر ۋاقىت بۇ خىل ئۈسكۈنىلەرنى ئۆيىدە ساقلىغان. ئۇ دەۋرلەردە تېخى ھازىرقى زاماندىكىگە ئوخشاش سەرەڭگە، چاقماق قاتارلىقلار ئىختىرا قىلىنمىغان بولغاچقا، ئوت ئۆچقۇنى پەيدا قىلالايدىغان تاشلار ئۇلارنىڭ ئوت تۇتاشتۇرۇش ۋاسىتىسى بولغان. ئۇندىن باشقا كىشىلەر سىلىق تاختا ياغاچلارنى بىر - بىرىگە تېز سۈرئەتتە سۈركەپ قىزىتىپ، ئۇنىڭغا

ئالدىن تەييارلاپ قويۇلغان پاختىنى تەڭكۈزۈپ، ئاندىن ئۇنى پۈۋلەپ ئۇنىڭ ئوتنى ئۇلغايتىش ئارقىلىق ئوت ياققان. قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ قارىشىچە، ئوت ناھايىتى مۇقەددەس نەرسە بولۇپ، ئۇ ھاياتلىقنىڭ، تەڭرىنىڭ شا پائىتىنىڭ سىمۋولى ئىدى. ئائىلىلەردە ياكى كىشىلەر كۆپ توپلىشىدىغان پائالىيەتلەردە گۈلخان يېقىپ تىلاۋەت قىلىش ئادەتلىرى بولغان. ئوت بار ئائىلىدە بەخت، مېھرى - مۇھەببەت ئۈزۈلمەيدۇ، دەپ قارىلىدىغان بولغاچقا، ئائىلىلەردە ئوتنىڭ ئۆچۈپ قېلىشىدىن قاتتىق ھەزرەت ئىدى. گەن، ئوتنى ھەر خىل ئاماللار بىلەن ئۇزاقچە ساقلاپ ئۆچۈرۈپ قويماستىن تىرىشقان. بۇ ھەقتە ئۇيغۇرلارنىڭ داڭلىق سېھىرلىك چۆچىكى «چىن تۆمۈر باتۇر» دا، چىن تۆمۈر باتۇرنىڭ ئوۋغا چىقىشتىن بۇرۇن سىڭلىسى مەخ - تۇمسۇلاغا ئۆزى ئوۋدىن قايتىپ كەلگىچە ئۆگزىگە چىقىپ ماسلىقىنى، ئوتنى ئۆچۈرمەسلىكىنى، ئوت ئۆچۈپ قالسا باشقىلاردىن ئوت سورىماسلىقىنى تاپىلغانلىقى، مەختۇمسۇ - لانىڭ ئاكىسى كېتىپ بىر نەچچە كۈن ئۆتكەندىن كېيىن زېرىكىپ ئۆگزىگە چىققانلىقى، مۇشۇك، توخۇلارنىڭ ئوتنى ئۆچۈرۈۋەتكەنلىكى، مەختۇمسۇلانىڭ ئامالسىز سول تەرەپتىكى تۇتۇن چىققان ئۆيگە ئوت سوراشقا بارغانلىقى، ئۇ ئۆيىدىكى موھاي (يەتتە باشلىق يالماۋۇز) نىڭ مەختۇمسۇلاغا تېزەككە ئوت تۇتاشتۇرۇپ بەرگەنلىكى، مەختۇمسۇلانىڭ تېزەككى ئوت ئارقىلىق ئۆيىدە ئوت تۇتاشتۇرۇپ گۆش پىشۇرغانلىقى قاتارلىق ئوتقا ئالاقىدار بايانلار بار بولۇپ، بۇ بايانلار بىزنى قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئوت ئىشلىتىش، ئوت ساقلاش ۋە ئوت سوراش ئادەتلىرى ھەققىدىكى بەزى مەلۇماتلار بىلەن تەمىنلەيدۇ.

ئۇيغۇرلاردا ئوچاق ۋە تونۇر ئوت ساقلايدىغان ئائىلىسى ساسلىق جاي بولغان. ئوچاقلارغا ئۇزۇن كۆيىدىغان توغراق، ئۆرۈك قاتارلىقلارنىڭ چوڭ كۆتەكلىرىنى سېلىپ قويۇپ، ئۇزاقچە ئوتنى ئۆچۈرمەگەن ياكى چوغ، چۈچۈلا قاتارلىقلارنى قوقاسقا كۆمۈپ، ئۇنى قايتا ئىشلەتكەن. ئۇنىڭدىن باشقا كونا سامانغا ياكى كونا پاختىغا ئوت يېقىپ توپىغا كۆمۈپ قويۇپ ساقلاش شەكىللىرىمۇ بولغان. كېيىنرەك ياغاچ كۆمۈر ۋە چىگە ئارغامچا قاتارلىقلار ياسالغاندىن كېيىن، شۇلارغا ئوت يېقىپ قويۇپ، بۇلارنىڭ ئۇزۇن كۆيۈش ئالاھىدىلىكىدىن پايدىلىنىپ ئوت ساقلاش ئۇسۇللىرىمۇ قوللىنىلغان. بۇ ھەقتە يەنە

I
R
A

(ئوت سوراقتا ئوتۇن پارچىسىغا ياكى ھايۋانات تېزەكلەرنىگە ئوت تۇتاشتۇرۇپ سوراقتىن باشقا چوغ سوراقتا شەكلىمۇ بولغان). بۇنىڭدىكى بىر مۇھىم سەۋەب سەرەڭ-گىنىڭ باھاسى قىممەت بولۇپ ئۇنى تېجەش بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن قوشنىلار ئارىسىدىكى ئىناقلىقنى ئىلگىرى سۈرگۈچى — نەرسە ئارىيەت ئېلىش — ئارىيەت بېرىش ئادەتلىرىنىڭ كۈچىدىن بولغان.

مىللىتىمىزدە ئوتقا بولغان ھېرىسمەنلىكنىڭ تەدرىجىي ئاجىزلىشى بىلەن ئائىلىلەردە ئوت ساقلاش ئادىتى ئاستا - ئاستا سۇسلاشتى. ئۇنىڭدىن باشقا يېقىنقى يىللاردا بىر بېرى، ئوت يېقىشتا ئىشلىتىلىدىغان ھەر خىل ئەسۋابلار مەيدانغا كەلدى. ھەر خىل قولاي سەرەڭگە، خىلمۇ-خىل يېقىلغۇلۇق چاقماقلار ياسالدى. بۇنىڭ بىلەن ئائىلەلەردە ئوت ساقلاشنىڭ زۆرۈرىيىتى ئۆزىنىڭ مۇھىملىقىنى يوقاتتى. لېكىن ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك تۇرمۇشى جەريانىدا يېتىلدۈرگەن، ئوتقا باغلانغان كۆز قاراشلىرى مۇجەسسەملەشكەن مەدەنىيەت تىنىدۇرمىسىنىڭ بىر مۇھىم ئىپادىسى بولغان ئوتنى ئۇلۇغلاش ئادىتىنىڭ خېلى ئۇزاق ۋاقىت داۋام قىلىدىغانلىقى ئېنىق.

ئىزاھاتلار:

① ف. ئى. ۋېربىتسكى: «ئالتايدىكى يىللار»، 97 - بەت؛ ئابدۇقادىر ئىمان: «شاماننىڭ بۈگۈنى ۋە ئۆتمۈشى» جۇڭگو ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيەسى مىللەتلەر تەتقىقات ئورنى باستۇرغان خەنزۇچە تەرجىمىسى، 1979 - يىلى 12 - ئاي، 77 - بەت. (غەيرەتجان ئوسماننىڭ «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلىنىڭ 2008 - يىللىق 3 - ساندا ئېلان قىلىنغان «قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئوت مۇقەددەسلىك قارىشى توغرىسىدا قىسقىچە مۇلاھىزە» ناملىق ماقالىسىدە ئېلىنغان نەقىل.)

②، ⑤ غەيرەتجان ئوسمان: «قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئوت مۇقەددەسلىك قارىشى توغرىسىدا قىسقىچە مۇلاھىزە»، «شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى» ژۇرنىلى، 2008 - يىللىق 3 - سان.

③ جاڭشياۋ كۆي: «گوتتۇرا ئەسەر جۇڭگوچە زورۇن ئاستىرىدىن ئارخېئولوگىيەلىك بايانلار» مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى نەشرىياتى، خەنزۇچە، 2010 - يىلى 3 - ئاي، 3 - بەت.

④ شىلېي: «غەربىي دىياردىكى سىرلىق ئوت — قەدىمىي پارسلارنىڭ زورۇن ئاستىرىدىن»، خەلق گۈزەل سەنئەت نەشرىياتى، 2004 - يىلى 5 - ئاي نەشرى، خەنزۇچە، 28 - بەت.

⑥ ھاجى ئىمىن تۇرسۇن: «قەدىمكى ئۇيغۇر مەدەنىيىتى»، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2000 - يىلى 3 - ئاي نەشرى، 141 - بەت. (ئاپتور: شىنجاڭ پېداگوگىكا ئۇنىۋېرسىتېتى ئەدەبىيات ئىنىستىتۇتى 2010 - يىللىق فولكلور كەسپىنىڭ ماگىستىر ئاسپىرانتى)

ئۇيغۇر مەدەنىيەت تەتقىقاتچىسى، مەرھۇم ھاجى ئىمىن تۇرسۇن ئەپەندى ئۆزىنىڭ «قەدىمكى ئۇيغۇر مەدەنىيەتى» ناملىق كىتابىدا توختىلىپ مۇنداق دېگەن: «ئوچاقتا ئائىلىنىڭ ھاياتى ۋە روناق تېپىشنىڭ تېمىسى سۈپىتىدە دائىم «قوقاس» ساقلىناتتى. ئائىلىنىڭ ئوتى مەڭگۈ ئۆچمەسلىكى ئۈچۈن، ئاغۇن ياكى ئۆگە قوقاسنى كۈلگە كۆمۈپ قويىتتى ۋە لازىم بولغاندا كۈلنى ئېچىپ، پۈۈلەپ ئودغۇچ / ئوزغۇچ قىلاتتى. قوقاس ئۆچۈپ قالسا، ئۆز قايىشلىرىدىن تىلەپ، ئارچا ۋە ئارتۇچ شېخدا ئېلىپ كېلىتەتتى» ⑥.

كېيىنكى دەۋرلەردە ئوت يېقىشقا ئىشلىتىلىدىغان ھەر خىل ئەسۋابلار مەيدانغا كەلگەن. بۇ يەردە ئۇيغۇر ئائىلەلىرىدە 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىن تاكى 20 - ئەسىرنىڭ 80 - يىللىرىغىچە ئىشلىتىلگەن «تاختا گۈڭۈت» نىڭ رولىنىڭ ناھايىتى زور ئىكەنلىكىنى نەزەردىن ساقىت قىلىشقا بولمايدىغان بولۇپ، بۇ خىل ئوت تۇتاشتۇرۇش قوراللىرىنىڭ ئىشلىتىلگەن ۋاقتى بىر قەدەر ئۇزاق، ئوينىغان رولىمۇ ناھايىتى چوڭ بولغان. ئاڭلاشلارغا قارىغاندا تاختا گۈڭۈتنى ئەڭ دەسلەپتە بىر مۇزىكا ئەسۋابلىرى ئۇستىسى ياساپ چىققان. بۇ خىل گۈڭۈت قۇرۇق تېرەك ياكى سۆگەت قاتارلىق تالالىرى بىر قەدەر تۇز بولغان ياغاچلارنىڭ نېپىز تارشىسىنىڭ بىر ئۇچىغا ئېرىتىلگەن گۈڭۈت گۈرتىنى تەڭكۈزۈپ، ئاندىن ئۇنى قۇرۇتۇپ ياسىلىدىغان بولۇپ، ئوت تۇتاشتۇرۇش توغرا كەلگەندە پىچاق ئارقىلىق ئاز - ئازدىن يېرىپ ئىشلىتىلگەن. ھازىر بىز ئىشلىتىۋاتقان قاپلىق سەرەڭگىگە ئىشلىتىلگەن ئاساسلىق ماتېرىيال ياغاچ تايماقچىسى، گۈڭگۈرت، زەھەرسىز فوسفور قاتارلىقلار بولۇپ، 1848 - يىلى گېرمانىيەلىك بېتىكار تەرىپىدىن كەشىپ قىلىنغان. ئەينى دەۋردە بۇ خىل سەرەڭگەنىڭ پەيدا بولۇشى ناھايىتى مۇھىم بىر بايقاش بولۇپ، بۇ خىل سەرەڭگىنىڭ ياساپ چىقىلىشى بەزى كىشىلەرنىڭ تۇرمۇشى ئۈچۈن زور قولايلىقلارنى ئېلىپ كەلسەمۇ، باھاسى ناھايىتى قىممەت بولغاچقا نۇرغۇن كىشىلەر ئۇنىڭدىن پايدىلىنالمىغان. بۇ خىل سەرەڭگە رايونىمىزدا 80 - يىللاردىن باشلاپ ئومۇميۈزلۈك ئىشلىتىلگەن. ئۇيغۇر ئائىلىلىرىدە تاختا گۈڭۈت، قاپلىق سەرەڭگە قاتارلىقلار ئىشلىتىلگەن يېقىنقى دەۋرلەردىمۇ قوشنىلار ئارا ئوت سوراقتا قاتارلىق ئادەتلەر پۈتۈنلەي يوقىلىپ كەتمىگەن

0
1
3

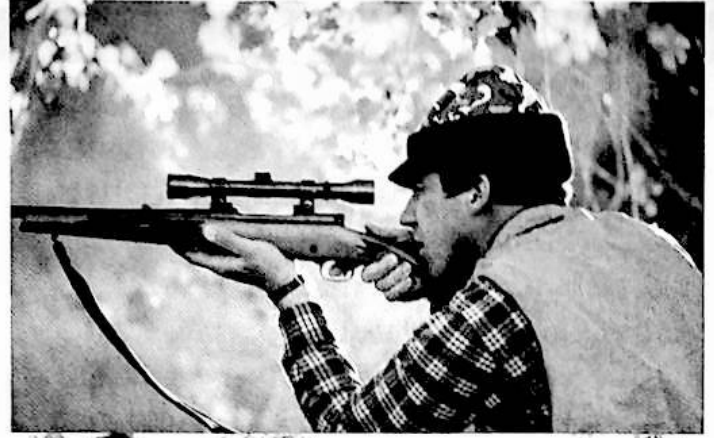
دولانلارنىڭ ئۈزۈلۈشى - ئادىتى

ئېلى ئېقىل

ئوۋچىلىق ئىنسانلارنىڭ دېھقانچىلىق ۋە چارۋىچىلىق ئىگىلىكىگە كۆچۈشتىن بۇرۇنقى ئىپتىدائىي تۇرمۇش شەكلى بولۇپ، ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمىي قەبىلىلەردىن بىرى بولغان دولانلار، جۈملىدىن مەكتەپ دولانلىرىمۇ ئۆزلىرىنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇش ئىھتىياجىنى قامداپ، مەۋجۇتلۇقنى ساقلاش ئۈچۈن، ئۇزاق تارىختىن بۇيان تەكلىماكان گىرۋەكلىرىدىكى قۇم بىلەن بوستانلىق كېسىشكەن ئۇزاقتىن - ئۇزاققا سوزۇلغان چۆللەردە ئوۋچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىپ كەلگەن.

دولانلار تارىختىن بۇيان تەكلىماكان قۇملۇقىنىڭ غەربىي گىرۋەكلىرىنى چۆرىدەپ ئولتۇراقلاشقان بولۇپ، يەكەن ناھىيەسىنىڭ مەكتەپ يېقىن يېزا - كەنتلىرىدىن باشلىنىپ، تاكى ئاقسۇنىڭ ئاۋات ناھىيەسىدىكى غۇرۇچۆلگە تۇتاشقان ھىلال ئايسىمان بۇ كەڭرى زېمىن، تارىختىن بۇيان دولانلارنىڭ پائالىيەت مەيدانى بولۇپ كەلگەن. گەرچە باشقا مىللەت، باشقا قوۋم كىشىلىرىگە ئوخشاش، دولانلارمۇ ئىجتىمائىي ھايات دولقۇنلىرىدا باشقا جايلارغا كۆچۈپ ئولتۇراقلاشقان ئەھۋاللار بولغاچقا، بايىنغولىن، غۇلجا، ھەتتا ئوتتۇرا ئاسىيادىكى بەزى دۆلەتلەردە دولان دېھقانچىلىق مەيدانلىرى، دولان مەھەللىلىرى پەيدا بولغان بولسىمۇ، لېكىن ئوۋچىلىقنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بىر پۈتۈن دولان مەدەنىيىتىنىڭ شەكىللىنىشى يەنىلا تەكلىماكان بويلىرىدىكى قۇم بىلەن بوستانلىق كېسىشكەن خىسلەتلىك زېمىندا روياپقا چىققان.

تەكلىماكان دۇنياغا مەشھۇر 2 - چوڭ قۇملۇق بولۇپ، ئۇنىڭ گىرۋەكلىرىدىن ئادەم ئولتۇراقلاشقان جايلارغىچە بولغان نەچچە ئون كىلومېتىر ئارىلىقتا، يۇلغۇن، توغراق، سوكسوك، قومۇش، قامغاق ... قاتارلىق ھەر خىل تۈردىكى ئۆسۈملۈكلەر ئۆسكەن بولغاچقا ياۋا تۆگە، توڭگۇز، كېيىك، تۈلكە، توشقان، قىرغاۋۇل ... قاتارلىق ھايۋانلار بۇ جايلاردا ياشاپ ئاۋۇغان،

مېڭىپ، نىشانغا تۇيدۇرماي يېقىنلىشىدۇ. ئاندىن مىلتىقنىڭ ياغاچ پۇتىنى يەرگە دەسسەپ مۇقىملاشتۇرغاندىن كېيىن، كۆڭۈل قويۇپ قارىغا ئالىدۇ. ناۋادا بىر پاي ئوق بىلەن نە-شاننى يىقتالمىسا، ئۇر كۆپ كەتكەن ھايۋانلارنى بىر نەچچە كۈن ئىچىدە ئىزدەپ تېپىش مۇمكىن بولمىغاچقا ئوۋچىلىق پاۋانلاردىن يۇقىرى ماھارەتلىك مەرگەنلەردىن بولۇشنى تەلەپ قىلىدۇ. گەرچە دۇنيا 21-ئەسىرگە قەدەم قويغان بۇ-گۈنكى كۈندە، كۈندىن-كۈنگە ئازىيىپ كېتىۋاتقان ياۋايى ھايۋانلارنىڭ نەسلىنى قوغداش ۋە باشقا ئېھتىياجلار بىلەن مىلتىق كۆتۈرۈپ ئوۋچىلىق قىلىدىغانلار قالمىغان بولسىمۇ، لېكىن ئالدىنقى ئەسىرنىڭ 50-يىللىرىنىڭ ئالدى-كەينىدە، مەكتەپ دولانلىرى ئارىسىدا ئاۋۇت پاۋان قاتارلىق ئوۋغا يېقىن داغلىق پاۋان بولغان ۋە ئۇلار ئوۋكا، ئىسلىق، خېنىيا، قازان چۆل، قاراغۇ توغراق قاتارلىق تەكلىماكان گىرۋەكلىرىدىكى يۇرت ۋە جاڭگاللاردا ئوۋچىلىق قىلغان.

ئوقيا ۋە نەيزە گەرچە دولانلارغا خاس ئوۋ قوراللىرى بولمىسىمۇ، 1980-يىللاردا مەكتەپ ناھىيەسىنىڭ غازكۆل يېزا تەۋەسىدىكى جاڭگاللىقتىن تېپىلغان ئوققان ۋە ئۇنىڭدىكى ئوقيا بىلەن بىللە قويۇلغان قۇش تۇمشۇقى ئەينى زاماندا مەكتەپ دولانلىرىنىڭ ئوۋچىلىقتا ئوقيا ئىش-لەتكەنلىكىنى ئىسپاتلايدۇ. نەيزە مەكتەپ دولانلىرىنىڭ ياۋا توڭگۇز ئوۋلايدىغان قوراللىرىنىڭ بىرى بولۇپ، ئەينى يىللاردا ياۋا توڭگۇزلار كۆپىيىپ، زىرائەتلەرگە بۇزغۇنچىلىق قىلغاندا، بىر نەچچە ياكى ئون نەچچە ئوۋچى بىرلىك-تە نەيزە كۆتۈرۈپ چىقىپ ئوۋ ئىتلىرىنىڭ ياردىمىدە ياۋا توڭگۇزلارنى ئوۋلايدىغان ئادەتلەر بولغان.

ساچقاق — مەكتەپ دولانلىرىنىڭ مەخسۇس بېلىق ئوۋلايدىغان ئوۋ قورالى بولۇپ، گەرچە ھازىر بۇ خىل قورالنى ئىشلىتىدىغانلار بولمىسىمۇ، لېكىن مەكتەپ ناھىيەسىنىڭ تۆمەنتال يېزىسىدىكى بىر كەنتنىڭ ھازىر مۇ «ساچقاق» دەپ ئاتىلىپ كېلىۋاتقىنىدىن قارىغاندا، بېلىق ۋە باشقا سۇ مەھسۇلاتلىرى مول بولغان ئەينى زاماندا بۇ خىل قورال كەڭ ئىشلىتىلگەن. پېشقەدەملەرنىڭ بەرگەن مەلۇماتىدىن قارىغاندا، ساچقاق نەيزىگە ئوخشاش ئۇچلۇق، ئەمما ئۇچىنىڭ بىر تەرىپىدە كىچىك ئىلمىكى بار ئۆتكۈر ئوۋ قورالى بولۇپ، ماھىر بېلىق ئوۋلىغۇچى-لار كىچىك قولۇقلارنى تېز ھەيدەپ يۈرۈپ دەريا-كۆل-لەردە ساچقاق بىلەن بېلىق تۇتقان. بېلىق ئوۋچىلىقى

پېشقەدەملەرنىڭ بەرگەن مەلۇماتىغا قارىغاندا، ھەتتا 1940-يىللارنىڭ ئاخىرىدا مەكتەپ ناھىيەسىنىڭ قىزىلئاۋات يېزا-قىزىلجى كەنتىدىكى قازانكۆل چۆللۈكىگە تۇتاش بولغان «قىزىلجى خېنىم مازىرى»دا كىشىلەر تىرىك يولۋاسنىمۇ ئوۋچىراتقان.

يۇقىرىقىلاردىن باشقا، دولانلار دەل-دەرەخ، باغبا-راك ئەھيا قىلىشقا ھېرىسمەن خەلق بولۇپ، قۇم ۋە بو راندىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئېكىن يەرلەرنىڭ ئەتراپىغا توغراق، تېرەك، سۆگەت قاتارلىق ئىھاتە ئورمانلىرىنى سالسا، ئۆي-مەھەللە ئەتراپىغا مېۋىلىك دەرەخلەرنى كۆپلەپ سېلىپ، باغ ئەھيا قىلىشقا ئەھمىيەت بەرگەن. بۇنىڭ بىلەن يېشىللىق دائىرىسى تېخىمۇ كېڭىيىپ، ھەر خىل ھايۋانلارنىڭ كۆپىيىشى ئۈچۈن پايدىلىق شارائىتلار يارىتىلغان. ئەنە شۇ ئارقا كۆرۈنۈش ئاستىدا دولانلار، جۈملىدىن مەكتەپ دولانلىرى كۈندىلىك تۇرمۇش ئېھتىياج-نى قامداش، ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى ساقلاش، شۇنداقلا مەنەۋى تۇرمۇشنى بېيىتىش ئۈچۈن، ئۇزاق زامانلاردىن بۇيان ئىزچىل تۈردە ئوۋچىلىق ئادەتلىرىنى يېتىشتۈرگەن ۋە ئۆزىگە خاس ئوۋ قوراللىرىنى ياساش بىلەن بىللە يەنە بىر يۈرۈش ئوۋ ئوۋلاش ئۇسۇللىرىنى كەشىپ قىلغان.

ئوۋ ئوۋلاشتا گەرچە ئوۋچى ھەل قىلغۇچ ئورۇندا تۇرىسىمۇ، لېكىن ھەرقانچە ماھىر ئوۋچىمۇ قۇرۇق قول ئوۋ ئوۋلىيالمىدۇ. بۇنىڭدىن كۆرۈنۈپ تۇرۇپتىكى، ئوۋچى ئۈچۈن ئوۋ قوراللىرى ئىنتايىن مۇھىم بولۇپ، مەكتەپ دولانلىرىمۇ ئوۋ مىلتىقى، ئوقيا، نەيزە، ساچقاق، چوماق، قاپقان، توزاق، قىلتاق، قىسماق، تور، چەتمەك، لەخمە، باسماق قاتارلىق ئوۋ قوراللىرىنى ياساپ ئىشلەت-كەندىن باشقا، بۈركۈت، قارچىغا، ئوۋ ئىتى قاتارلىقلارنى-مۇ كۆندۈرۈپ ئوۋغا سالغان.

يۇقىرىدا تىلغا ئېلىپ ئۆتۈلگەن ئوۋ قوراللىرىدىن، ئوۋ مىلتىقى سىنتىۋول ئۈچىدىن پۇرۇخ قۇيۇپ چىقىلىپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە شەكسىز يۇمىلاق قوغۇشۇن ئوقنى سېلىپ ئاتىدىغان ئىپتىدائىي مىلتىق بولۇپ، ئۇنىڭ ئاستى تەرىپىدە يۇلغۇن ياغىچىدىن ياسالغان ئىككى پۇت بولىدۇ. بۇ خىل مىلتىق بىلەن ئوۋ ئوۋلايدىغانلار مەكتەپ دولانلىرى ئارىسى-دا «پاۋان» دەپ ئاتىلىدۇ. پاۋانلار ئاتلىق ياكى پىيادە ئوۋغا چىقىپ نىشاننى بايقىغاندىن كېيىن خۇددى شىر-يول-ۋاسلارغا ئوخشاش چاتقاللار ئارىسىدا يوشۇرۇن ئۆمىلەپ

0
1
3

كۈنلىرىدىكى ئارسالدى ۋاقتلاردا كوللېكتىپ ئوۋغا چىق- قاندا، ئوۋچىلار مۇۋاپىق ئارلىق تاشلاپ، سۈر ھەيۋە بىلەن ئوۋنى ئوۋسىدىن چىقىپ قېچىشقا مەجبۇرلايدۇ ۋە قورشايدۇ. بۇ چاغدا ئوۋسىدىن چىقىپ قاچقان توشقانلار چوماق بىلەن سوقۇپ ئوۋلانسا، تۈلكىلەر قۇش ئارقى- لىق، قىرغاۋۇللار قارچىغا ئارقىلىق ئوۋلىنىدۇ.

قىلتاق، قىسماق، تور، چەتمەك، باسماق، لەخمە قا- تارلىقلار ئاساسەن قۇش، قارچىغا، قىرغاۋۇل، كەپتەر، قۇشقاچ قاتارلىقلارنى تۇتۇشقا ئىشلىتىدىغان ئوۋ قوراللى- رى بولۇپ، بۇنىڭ ئىچىدىن قىلتاق بىلەن قىسماق مەخسۇس كەپتەر تۇتۇش ئۈچۈن ئىشلىتىلسە، تور قارچى- غا، توشقان ۋە جەرەن بالىلىرىنى تۇتۇشقا ئىشلىتىلىدۇ. تور بىلەن قارچىغا تۇتۇشتا، قارچىغا ئاساسەن كۆرگىدەك بىر جايغا تور قۇرۇلۇپ، ئىچىگە تىرىك كەپتەر باغلاپ قويۇلىدۇ. قارچىغا كەپتەرنى كۆرگەندىن كېيىن، شىددەت بىلەن ئېتىلىپ كەپتەرگە ئۆزىنى ئۇرىدۇ- دە، تورغا ئېلىنىد- شىپ قالىدۇ. بۇ چاغدا تور ئىگىسى ئاسانلا قارچىغىنى تۈ- تۈۋالىدۇ. تور بىلەن توشقان ياكى جەرەن بالىلىرىنى تۇتۇش، قۇش، قارچىغا بىلەن ئوۋچىلىق قىلىش بارا- بارا ئازىيىپ كەتكەندىن كېيىن بارلىققا كەلگەن يېڭى ئۇسۇل بولۇپ، بۇ ئۇسۇلنى قوللىنىشتا ئوۋچىلار ئاۋۋال توشقان ياكى جەرەن بالىلىرىنىڭ ئۇۋىسى، دائىم ماڭىدىغان چى- مىرىيولنى پىششىق بىلىۋالغاندىن كېيىن، مۇۋاپىق بىر يەرنى تاللاپ تورنى قۇرىدۇ. ئاندىن بىر نەچچە ياكى

مەكت دولانلىرىنىڭ ئۆزىگە خاس يەنە بىر ئوۋ تۈرى بولۇپ، ساچقاق بىلەن سانجىپ بېلىق ئوۋلاشتىن باشقا يەنە، تور ۋە قارماق تاشلاش، قىشتا كىچىك چىراغ يېقىش، يازدا ئوتقاش كۆتۈرۈپ بېلىقلارنى ئالداپ تۇتۇش قاتارلىق ئۇسۇللارنى قوللانغان. ئوتقاش ياساپ بېلىقلارنى ئالداپ تۇتۇش بىر خىل ئۆزگىچە ئادەت بولۇپ، ياز ئايلىرىدىكى تۇن قاراڭغۇسى بولغان كېچىلەر- دە بىر ئادەم ئىككى قولدا ئوتقاش كۆتۈرۈپ سۇدا ماڭ- دۇ. بىر نەچچە ئادەم ساچقاق ياكى ئۇچلانغان يۇلغۇن ياغاچلىرىنى تەخلەپ، ئوتقاش كۆتۈرگەن ئادەمگە ئەگ- شىدۇ، بېلىقلار ئوتقاشقا قىزىقىپ، سۇ يۈزىگە چىققان ھامان سانجىپ تۇتۇلىدۇ.

قايقان ۋە توزاق — جەرەن قاتارلىق چوڭراق ھايۋان لارنى ئوۋلاش ئۈچۈن ياسالغان ئوۋ قوراللىرى بولۇپ، ئاۋۋال شۇ خىل ھايۋاننىڭ دائىم ماڭىدىغان چىغىرىيوللىرى ئېنىقلىنىدۇ. ئاندىن شۇ چىغىرىيولنىڭ ئەپلىك جايىغا قايقان ياكى توزاق قۇرۇلۇپ، ئۈستى ئەخلەت - چاۋا بىلەن بايقال- مىغىدەك يېپىلىپ، قايقان ياكى توزاقنىڭ زەنجىرى دەرەخ- كە، دەرەخ بولمىسا قوزۇق قېقىلىپ، ئاشۇ قوزۇققا باغلاپ قويۇلىدۇ، بۇ ئارقىلىق قايقانغا چۈشكەن ئوۋنىڭ قايقاننى سۆرەپ قېچىپ كېتىشىنىڭ ئالدى ئېلىنىدۇ.

چوماق — يىلتىزى بار يۇلغۇن ياغىچىدىن ياسىلىد- ىغان بېشى چوڭ، دەستىسى ئەپلىك ئاددىي ئوۋ قورالى بولۇپ، ئاساسەن توشقان ئوۋلاشقا ئىشلىتىلىدۇ. قىش

غاز كەلدى ياز كەلدى، غاز كەتتى - ياز كەتتى

غان مەخسۇس قاراڭغۇ ئۆيلەر، قۇش قوندۇرىدىغان مەخسۇس قونداقلار بولغان ۋە قۇشنىڭ مايىقىغا قاراپ، شۇ قۇشنىڭ ئومۇمىي ئەھۋالىغا ھۆكۈم قىلالايدىغان، قۇش كۆندۈرۈش تەجرىبىسى مول بولغان قۇشچىلار «باخشى» دەپ ئاتالغان.

ئوۋچىلىق گەرچە بۈگۈنكى زامان كىشىلىرىنىڭ نەزەردە ئىنسانىيەت ۋەزەرىلىكىگە مۇخالىپ بولغان بىر خىل شەپقەتسىز ھەرىكەت بولسىمۇ، لېكىن دولانلار، جۈملىدىن مەكت دولانلىرى ئوۋچىلىقنى ياۋايى ھايۋانلارنىڭ نەسلىنى قۇرۇتىدىغان نەپسانىيەتچىلىك ھەرىكىتى قىلمۇبلىشتىن ساقلىنىپ، تەبىئىي تەڭپۇڭلۇقنى ساقلايدىغان ئىلمىي ھەرىكەت سۈپىتىدە ئېلىپ بېرىشقا ئەھمىيەت بەرگەن. شۇڭا ياۋايى ھايۋانلار ئەۋلاد قالدۇرۇپ كۆپىيىدىغان ئەتىياز كۈنلىرى، شۇنداقلا بۇغا-ماراللارنىڭ بوغاز بولغانلىقى بىلەن ئىنسانىيەت ئوۋ قىلىشنى توختاتقان.

ئوۋچىلىق ئۇزاق تارىختىن بۇيان دولانلارنىڭ ئىجتىمائىي ھاياتىدا خۇددى چارۋىچىلىق ۋە دېھقانچىلىققا ئوخشاش مۇھىم ئورۇندا تۇرۇپ كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن زامانىۋىلىشىش، يەر شارلىشىش قەدىمىنىڭ تېزلىشىشى، تەكلىماكان بىلەن دولان يۇرتلىرى ئارىسىدىكى ياۋايى ھايۋانلار ماكان قىلغان بوشلۇقنىڭ شىددەت بىلەن تارىيىشى قاتارلىق خىلمۇخىل سەۋەبلەر تۈپەيلىدىن نۆۋەتتە مەكت دولانلىرى ئارىسىدا ئوۋچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلار بارغانسېرى ئازىيىپ بارماقتا. گەرچە ئالدىنقى قۇرلاردا تىلغا ئېلىپ ئۆتۈلگەندەك، ئوۋچىلىق بۈگۈنكى زامان كىشىلىرىنىڭ نەزەردە قارشى ئېلىنمايدىغان پائالىيەت بولسىمۇ، لېكىن مىللىي مەدەنىيەتنى قوغداش ۋە راۋاجلاندۇرۇش، جۈملىدىن دولانلارنىڭ ئۆزىگە خاس بولغان ئەنئەنىۋىي ئوۋچىلىق پائالىيەتلىرىنىڭ تامامەن يوقىلىشى كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن، نەسلى قۇرۇش خەۋپىگە دۇچ كەلگەن ھايۋانلارنى قوغداش، شۇنداقلا ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭلۇققا ھۆرمەت قىلىش ئالدىنقى شەرتى ئاستىدا بولۇپمۇ ھۆكۈمەتنىڭ مۇناسىۋەتلىك قانۇن-بەلگىلىمىلىرى ئاساسىدا دولانلىقلار ئارىسىدىكى ئوۋچىلىق پائالىيەتلىرىگە ئىلھام ۋە مەدەت بېرىشكە تېگىشلىك، بۇ ھەقتىكى تەتقىقاتلارنى كۈچەيتىش مەدەنىيەتمىزنىڭ كۆپ قاتلاملىقلىقى، رەھبەرلىقنى ئەمەلگە ئاشۇرىدۇ دەپ قارايمىز.

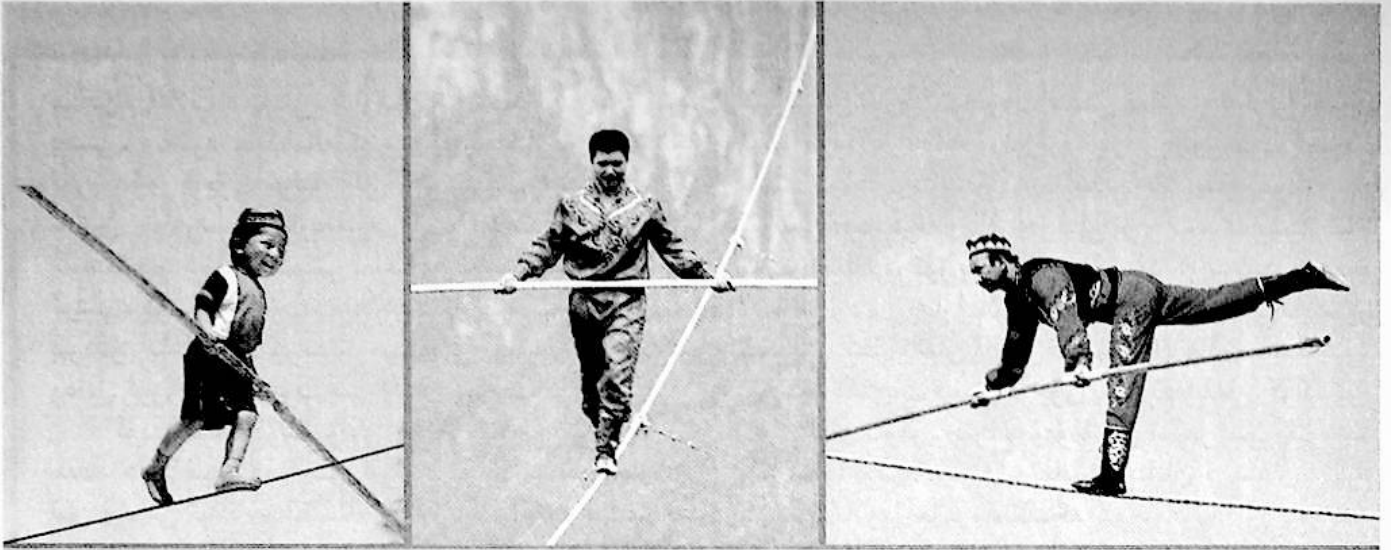
ئون نەچچە ئادەم ماسلىشىپ ھەرىكەت قىلىپ، ئوۋنى ئۈرۈكۈتۈپ تور تەرەپكە ھەيدەيدۇ، ئۈرۈكۈپ كەتكەن ئوۋلار ئۆزلىرىگە تونۇش بولغان چىغىر يول ئارقىلىق قېچىپ ماڭغاندا تورغا ئىلىنىپ يىقىلىدۇ. دە، ئوۋچىلار كېلىپ تۇتۇۋالىدۇ.

چەتمەك، باسماق، لەخمە قاتارلىق ئوۋ قوراللىرىمۇ جىگدىچۈك، كەپتەر، قىرغاۋۇل قاتارلىقلارنى تۇتۇشقا ئىشلىتىلىدۇ. قوشۇپ قويۇشقا تېگىشلىكى شۇكى، لەخمە ئارقىلىق كەپتەر تۇتۇشتىن باشقا، ياۋا توڭگۇز لارنىمۇ تۇتۇشقا بولىدۇ. بۇ يەردىكى پەرق لەخمىنىڭ چوڭ-كىچىكلىكىدە بولۇپ، كەپتەرگە كۆلەنگەن لەخمە نەسبەتەن كىچىكرەك، ياۋا توڭگۇزغا كۆلەنگەن لەخمە توڭگۇز پاتقۇدەك دەپ ھەممە چۈشۈپ كەتكەندىن كېيىن چىقالمىغۇدەك قىلىپ چوڭ ۋە چوڭقۇر كۆلىنىدۇ.

مەكت دولانلىرىنىڭ ئوۋچىلىق ئادىتىدە ئالاھىدە تىلغا ئېلىپ ئۆتۈشكە ئەرزىيدىغان يەنە بىر نۇقتا شۇكى، قۇش ۋە قارچىغا كۆندۈرۈش قىيىنلىق دەرىجىسى ئىنتايىن يۇقىرى بولغان مۇشكۈل ئىش بولۇپ، ئاسماندا ئەركىن پەرۋاز قىلىپ يۈرىدىغان گۆشخور قۇشنى ئادەمنىڭ كۆڭلىدىكى مۇددىئاسىنى چۈشىنىدىغان ۋە ئۆزىگە ئىتائەت قىلىدىغان ھالغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، يېتەرلىك ئەقىل-پاراسەت ۋە سەۋر-تاقەت كېرەك بولىدۇ. گەرچە زامانىۋىلىشىش قەدىمىنىڭ تېزلىشىشىگە ئەگىشىپ، قۇش-قارچىغا باقىدىغان شارائىت يوقىلىۋاتقان بۈگۈنكى جەمئىيەتتە، مەكت دولانلىرى ئارىسىدىمۇ قۇش-قارچىغا باقىدىغانلارنىڭ سانى كۆرۈنەرلىك ئازىيىپ بېرىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئالدىنقى ئەۋلاد قۇشچىلاردىن ئابدۇرەھىم بەختى، قايىم پازىل، ئۆمەردال، ئوبۇل نۇرەك، تۈرەك قادىر، ئابدۇجېلىل ئىلەك، ئابدۇراخمان ئەيسا، تۇرسۇن خەلىپە قاتارلىقلار قۇش بېقىپ كۆندۈرۈپ، ئوۋچىلىق قىلىش بىلەن بىللە، قۇشنى ھاياتىدىكى مۇھىم ھەمراھ سۈپىتىدە ئەتىۋارلاپ، ئۆمۈر بويى قۇشتىن ئايرىلمىغان قۇش-قارچىغا بېقىپ ئوۋچىلىق قىلىش، مەكت دولانلىرى ئارىسىدا ئەۋلادىمۇ ئەۋلاد داۋاملىشىپ، ئوۋچىلىق مەدەنىيىتىنىڭ مۇھىم مەزمۇنىغا ئايلانغان كەتكەنلىكتىن قۇش، قارچىغا كۆندۈرۈشنىڭ بىر يۈرۈش ئۇسۇللىرى مەيدانغا كەلگەن، ھەتتا ئاتقا توقۇلىدىغان ئېگەرلەرگە مەخسۇس قۇش قوندۇرىدىغان ئورۇنلار لايىھىلەنىپ، «قۇشپىشى» دەپ ئاتالغان. ئائىلىلەردە بولسا، قۇشنى تۈلەككە سالىدۇ.

0
1
3

(ئاپتور: مەكت ناھىيەلىك مەدەنىيەت يادىكارلىق ئورنىدا)

داۋازلىق ۋە ئۇنىڭ پەيدا بولۇشى

ئابدۇرېشات مۇساجان توغرىدا

بولغاندا تۆت - بەش مېتىر، ئەڭ ئېگىز بولغاندا 15~16 مېتىر بولىدۇ، يەرگە تارتىلغان ئارقاننىڭ ئۇزۇنلۇقى ئەڭ قىسقا بولغاندا سەككىز - ئون مېتىر، ئەڭ ئۇزۇن بولغاندا 30~35 مېتىر بولىدۇ. يانتۇلۇقى ئادەتتە 30 گىرادۇس ئەتراپىدا بولىدۇ. مۇۋاپىق ئارىلىقتىن ئىنچىكە ئارقان تارتىلىپ، يانتۇ ئارقان مۇنتىزىملاشتۇرۇلىدۇ. دارنىڭ ئېگىز ياكى پەسلىكى، يانتۇلۇق دەرىجىسىنىڭ يۇقىرى ياكى تۆۋەنلىكى، تارتىلغان ئارقاننىڭ توم - ئىنچىكىلىكى قاتارلىق لار ماھارەت كۆرسەتكۈچىنىڭ ماھارىتى ۋە ماھارەت كۆرسىتىدىغان مەيداننىڭ شارائىتى قاتارلىقلارغا باغلىق بولىدۇ. ماھارەت كۆرسەتكۈچى ئۇزۇن بادرا ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش نەرسىدىن ياسالغان تەڭشەكنى كۆتۈرۈپ، ئارقان ئۈستىدە مېڭىپ ۋە ماھارەت كۆرسىتىپ، تاختاپە - رىگە چىقىدۇ ۋە تاختاپەرىدە ماھارەت كۆرسىتىپ، ئويۇن - نى ئاخىرلاشتۇرىدۇ. تەڭشەك - ئاساسلىقى ماھارەت كۆرسەتكۈچىنىڭ تەڭپۇڭلۇقىنى ساقلاش ۋە كۈتۈلمىگەن ئەھۋال يۈز بەرگەندە ئۆزىنى قوغداش رولىغا ئىگە. ماھارەت كۆرسىتىشتە ئاساسلىقى ئارقان ئۈستىدە ئالدى - كەينى - تەخسە مېڭىش، تەخسە كىيىپ مېڭىش، كۆزنى ياغلىق

دارۋازلىق - تۈركىي تىللىق مىللەتلەر ۋە پارسىلار ئارىسىدا كەڭ تارقالغان ماھارەت كۆرسىتىش پائالىيىتى بولۇپ، ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە غەربىي ئاسىيا رايونلىرىدا بىر قەدەر كەڭ ئومۇملاشقان. ئۇيغۇرلار ئارىسىدا دارۋازلىق كەسىپلىشىپ، ئەۋلادمۇ ئەۋلاد مەراسىم بولۇپ داۋاملىشىپ كەلگەن.

دارۋازلىقتا ماھارەت كۆرسىتىدىغان قۇرۇلما «دار» دەپ ئاتىلىدۇ. ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا، ياغاچ ياكى باشقا نەرسىلەردىن ئېگىز قىلىپ قۇرۇلغان ئاددىي قۇرۇلمىلار «دار» دەپ ئاتىلىدۇ. يەنى: ئادەمنى ئېسىپ ئۆلتۈرىدىغان قۇرۇلما، ئات تاقلاشتا، ئاتنى باغلاپ تۇرغۇزىدىغان قۇرۇلما... قاتارلىقلارمۇ «دار» دەپ ئاتىلىدۇ. دارۋازلار ماھارەت كۆرسىتىدىغان قۇرۇلما بىر دانە ھەم چوڭ، ھەم ئۇزۇن ياغاچنى تىكلەپ (ئەگەر تەلەپكە لايىق ئۇزۇن - لۇقتا ياغاچ بولمىسا، ئىككى، ھەتتا ئۈچ ياغاچنى بىر - بىرىگە باغلاپ تىكلەندۈرۈپ، ئۈچىغا چاسا شەكىللىك ياكى دۈڭلەك قىلىپ تاختاپەرە قۇرۇپ، ئارقان بىلەن يەرگە تارتىپ مۇنتىزىملاشتۇرۇلىدۇ. ئاندىن تاختاپەرىدىن يەرگە يانتۇ قىلىپ ئارقان تارتىلىدۇ. دارنىڭ ئېگىزلىكى ئەڭ پەس

خىمۇ يېقىن تۇرۇپ تىلاۋەت قىلىش مەقسىتىدە ئوچۇقچىلىققا ئېگىز موما (دار) قادا، نەزىر - چىراغ بۇيۇملىرىنى مومغا ئېسىپ ئىبادەت قىلىشقان. «تارىخىي خاتىرىلەر، ھۇنلار تەزى - كىرىسى» دە، ھۇنلارنىڭ ھەر يىلى ئۈچ قېتىم يىغىلىش ئۆت - كۈزىدىغانلىقى، كۈز پەسلىدە نوپۇسنىڭ كۆپىيىش - كېمىيىش ئەھۋالى ۋە مال چارۋىلارنىڭ ئاۋۇش ئەھۋالىنى تەكشۈر - گەندىن باشقا، قالغان ئىككى قېتىملىقنىڭ ھەممىسىدە كۆك - تەڭرىگە تىلاۋەت قىلىش ئۈچۈن يىغىلىدىغانلىقى، كۆكتەڭرىد - گە ئاتالغان نەزىر - چىراغ بۇيۇملىرى ئېگىز سۇپا ئۈستىگە ياكى موما ئۈستىگە قويۇلىدىغانلىقى بايان قىلىنغان. تارىخىي كىتابلاردا خاتىرىلەنگىنىگە ئوخشاش، تۈركلەر ھەر يىلى 5 - ئاينىڭ ئوتتۇرىسىدا كۆكتەڭرىگە تېۋىنىپ نەزىر قىلاتتى. «ئوغۇزنامە» دە ئوغۇز خاننىڭ 40 چى ئېگىزلىكتە ياغاچ موما قادا، موما ئۇچىغا توخۇ باغلاپ، ئاستىغا قوي باغلاپ نەزىر قىلىش شەكلى بايان قىلىنغان.

كېيىنچە، پېرىخونلار موما ئۈستىگە تىلاۋەت سۇپىسى ئورنىتىپ، نەزىر - چىراغ بۇيۇملىرىنى سۇپا ئۈستىگە قويۇپ، پېرىخون سۇپا ئۈستىگە چىقىپ تىلاۋەت قىلىش ئادىتى شەكىللەنگەن. بۇ خىل موما ئۈستىدىكى تىلاۋەت سۇپىسىغا چىقىپ - چۈشۈش قىيىن بولغانلىقى، شوتتا قويۇلسا پېرىخوندىن باشقا كىشىلەر مۇ چىقىپ چۈشۈپ، پېرىخونلارنىڭ ئالەمدە ئورنى ۋە ئىمتىيازىغا دەخلى يەتكۈزگەنلىكى ئۈچۈن، ئاخىر تىلاۋەت سۇپىسىغا ئارقان تارتىپ، ئارقان ئارقىلىق مېڭىپ چىقىپ تىلاۋەت قىلىشقا تەرەققىي قىلغان. پېرىخونلارنىڭ ئارقان ئۈستىدە مېڭىپ، تىلاۋەت سۇپىسىغا چىقىپ چۈشۈشى — پېرىخونلارنىڭ سېھرىي كۈچىنى تېخى - مۇ بەك نامايان قىلىپ، ئۇلارنى سېھىرلەشتۈرۈپ، تەڭرىدە نىڭ قۇدرىتى بىلەن ئارقان ئۈستىدە تۈز يولدا ماڭغاندەك ماڭالايدىغان قىلىپ كۆرسىتىپ، كىشىلەرنىڭ ئېتىقادى ۋە چوقۇنۇشىنى ھەسسىلەپ ئاشۇرغان. بۇ خىل شەكىلدە ئىبادەت قىلىش شاماننىڭ دەۋرىدە تېخىمۇ تەرەققىي قىلغان. دارۋازلىق ئەنە شۇنىڭدىن باشلىنىپ، كىشىلەر باشقا دىن - لارغا كۆچكەندە شامان دىنىدىن ۋاز كەچمىگەن ئاتەشپە - رەسلەر ئارىسىدا يەنىلا داۋاملىشىپ كەلگەن. كىشىلەر شامان دىنىدىن ئۈزۈل - كېسىل ۋاز كەچكەندىن كېيىن، دارغا چىقىش - ماھارەت كۆرسىتىش ئويۇنىغا ئۆزگىرىپ، سەنئەت تۈسىنى ئېلىپ، دارۋازلارنىڭ ماھارەت كۆرسىتىپ پۇل تېپىش ۋاسىتىسىگە ئايلانغان. ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن، شامان دىنى ئاساسىدا شەكىللەنگەن مۇناجات ئوقۇش — ئىسلام دىنى ئاساسىدا مۇناجات ئوقۇپ، ئاللاھتىن ئامان - ئېسەنلىك تىلەشكە ئۆزگەرتىلگەن.

(ئاپتور: كېرىيە ناھىيەلىك مەدەنىيەت تەنتەربىيە ئىدارىسىدە)

بىلەن باغلاپ مېڭىش، ئارقان ئۈستىدە ئولتۇرۇش، يېتىش، ماھارەتتە كامالەتكە يەتكەنلەر ئارقان ئۈستىگە ئورۇندۇق قويۇپ ئولتۇرۇش، ۋېلىسىپت مىنىش... قا - تارلىق خەتەرلىك ماھارەتلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. دار ئاستىدا بىر بۆلەك كىشى ناغرا - سۇناي چېلىپ، ناخشا ئېيتىپ، قوشاق ئوقۇپ، ماھارەت كۆرسەتكۈچىگە مەدەت بېرىدۇ. ماھارەت كۆرسەتكۈچى مەلۇم باسقۇچلۇق ماھا - رەتنى ئورۇنلاپ بولۇپ بىر قېتىم مۇناجات ئوقۇيدۇ.

ئۇنداقتا دارۋازلىق زادى قانداق پەيدا بولغان؟ بۇ ھەقتە ھازىرغىچە ھەر خىل قاراشلار بار. مېنىڭچە دارۋاز - لىق قۇياش ئېتىقادچىلىقىنىڭ مەھسۇلى. قۇياش ئېتىقادچى - لىقى — ئىپتىدائىي ئىنسانلارنىڭ كۆككە چوقۇنۇش ئېتى - قادچىلىقىنىڭ يادروسى. قۇياش ئېتىقادچىلىقىدا ئالەم ئۈچ قەۋەت بولۇپ، بىرىنچى قەۋەتنى ئاسمان (كۆك)، بۇ تەڭ - رىلەر، ئىلاھلار ياشايدىغان ماكان؛ ئىككىنچى قەۋەتنى يەر، بۇ ئىنسانلار ياشايدىغان ماكان؛ ئۈچىنچى قەۋەتنى جەھەننەم (يەرنىڭ ئاستى) بولۇپ، بۇ جىن - شاياتۇن، ئالۋاستىلار ياشايدىغان ماكان، قۇياش كۈندۈزى شەرقتىن چىقىپ، يەر يۈزىنى يورۇتۇپ، كەچقۇرۇن غەربتىن يەر تې - گىگە كىرىپ، جىن - ئالۋاستىلار بىلەن قان كېچىپ جەڭ قىلىپ، يەر تېگىنى ئايلىنىپ چىقىدۇ، ئەگەر قۇياش جىن - ئالۋاستىلار تەرىپىدىن تۇتۇلۇپ قالسا، قۇياش كۆتۈرۈل - مەي، يەر يۈزىنى جاھالەت باسدۇ دەپ قارىغان. ئۇلار ئىنسانلارغا بەخت - سائادەت ۋە ئاسايىشلىقنى قۇياش ئاتا قىلىدۇ دەپ قاراپ، تۈرلۈك دىنىي مۇراسىملاردا قۇياشقا مۇناجات ئوقۇش، قۇياشقا تېۋىنىش ئادەتلىرىنى شەكىللەند - دۈرگەن. ئۇلار قۇياشنىڭ كۆرمەي ياكى ئاڭلىماي قېلىش - دىن ئەنسىرەپ، تاغ ئۈستىگە ياكى ئېگىز، ئوچۇقچىلىق - لارغا ئىبادەت سۇپىسى ياساپ، پېرىخونلار بۇ سۇپىدا تۇرۇپ دىنىي مۇراسىملارغا رىياسەتچىلىك قىلغان ۋە ئۆز تىلەكلىرىنى قۇياش ئىلاھىغا ئېيتقان. «ۋېينامە» 103 - جىلد «ئېگىز ھارۋىلىقلار تەزكىرىسى» دە: «ھۇن تەڭرىد - قۇتى ئىككى قىز پەرزەنت كۆردى، ھۆسن - جامالى شۇ قەدەر گۈزەل ئىدىكى، پۇقرالار (ئۇلارنى) ئىلاھ دەپ قارىدى. تەڭرىقۇت «مېنىڭ مۇشۇنداق قىزلىرىم بولمىتۇ، ئا - دەمگە مۇناسىپ كەلمەس، تەڭرى بىلەن بىرگە بولغاي» دەپ، دۆلەتنىڭ شىمالىدىكى ئادەمزات يوق يەرگە ئېگىز سۇپا ياسىتىپ، قىزلىرىنى ئۈستىگە ئورۇنلاشتۇرۇپ، «تەڭرى ئۆزى قوبۇل قىلغاي» دېدى» دەپ خاتىرىلەنگەن. بۇ بىر جەھەتتىن ھۇنلارنىڭ كۆكتەڭرىگە چوقۇنۇش ئېتىقا - دىنى بىلدۈرسە، يەنە بىر جەھەتتىن ئىبادەت قىلىش، تېۋى - نىش شەكلىنى كۆرسىتىدۇ. ئىپتىدائىي ئىنسانلار قۇياشقا تې -

0
1
3

قاراقاش نانلىرى

ئايىمۇھەممەد ساھىبى

ياغاق نېنى

خۇرۇچى: ئاق ئۇن، خېمىر تۇرۇچ، تۇز، سۇ، سۈت، سۇ مېيى، ياغاق مېغىزى.

تەييارلىنىش ئۇسۇلى: ئۇنغا خېمىر تۇرۇچ سېلىنىپ، سۈت، سۇ، سۇ مېيى، تۇز ئېرىتمىسى قۇيۇلۇپ خېمىر يۇغۇرۇلىدۇ. خېمىر سۇ ئارىلاشتۇرۇلماي سۈت، سۇ مېيى بىلەن يۇغۇرۇلسا نېنى تېخىمۇ ياخشى بولىدۇ. خېمىر يۇغۇرۇپ بولۇنغاندىن كېيىن ئۆرلىتىش ئۈچۈن ئىككى-ئۈچ سائەت ئەتراپىدا پاكىز داستىخان ياكى رەخت، سولياۋ يوپۇق بىلەن بۆگەپ قويۇلىدۇ. ئۇنىڭغىچە ياغاق مېغىزى تەييارلىنىدۇ. ياغاق مېغىزىنىڭ پۈتۈنلىرى ئۇۋۇ-لۇپ، يەر ياغىقى، ئۆرۈك مېغىزىنىڭ چوڭلۇقىدەك ھالەتكە كەلتۈرۈلىدۇ. ياغاق نېنىنى ئائىلىدە كان ئوچاققا، تونۇرغا يېقىشمۇ بولىدۇ. تونۇرغا يېقىشتا تونۇر ئوت قالاپ ئاقار-تېلىدۇ. تونۇر يۈزى تەكشى ئاقىرىپ بولغاندىن كېيىن دۈد-خانا ئاغزى ئېتىلىپ، تونۇر ئىچىدىكى ئوت ئوتتۇرىغا يىغە-ۋېتىلىدۇ. ئاندىن تونۇر يۈزىگە قول بىلەن بىر قۇر تۇز ئې-رىتمىسى ئۇرۇلۇپ تونۇر ھاۋاسى تەڭشىلىدۇ. خېمىر ئۆرلە-گەندىن كېيىن پەشخۇنغا ئېلىنىپ، سېلىندىر شەكلىگە كەلتۈ-

رۈلىدۇ. ئاندىن چوڭ-كىچىكلىكى ئوخشاش ھالەتتە زۇۋۇلا ئۇزۇلىدۇ. زۇۋۇلا ئۇزۇلۇپ بىر قۇر تاۋلىنىپ بو-لۇنغاندىن كېيىن ئىككى زۇۋۇلا بىر-بىرىگە جۈپلىنىپ پەش-خۇننىڭ بىر تەرىپىگە تىزىلىپ ئۈستىگە چۈچۈتۈلگەن سۇ مېيى سۈرتۈلۈپ يېپىپ قويۇلىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن زۇۋۇلا بىر باشتىن ئېلىنىپ نېپىز قىلىپ كېڭەيتىلىدۇ. زۇۋۇلا كېڭەيد-تىلىپ بولۇنغاندىن كېيىن ئۈستىگە مۇۋاپىق مىقداردا، ياغاق مېغىزى سېلىنىدۇ. ياغاق مېغىزى بىر قۇر يېپىتىلىپ بولۇد-غاندىن كېيىن ناننىڭ جىلتى تۇرۇلۇپ چەمبەر شەكلىدە يۇ-گىلىدۇ. ئاندىن يەنە كېڭەيتىلىپ ناننىڭ يۈزى ئېچىلغاندىن كېيىن گەزىگە ئېلىنىپ، ئازراق تۇز ئېرىتمىسى سۈرتۈلۈپ تونۇرغا يېقىلىدۇ. تۇز ئېرىتمىسى سۈرتۈلمەي تۇخۇم سۇ-يۇقلۇقى سۈرتۈلسە ناننى تونۇرغا چاپلاشتۇرۇش ھەم پىش-قاندىن كېيىن تونۇردىن ئاجرىتىپ ئېلىش تېخىمۇ ئاسان بو-لىدۇ. نان ئۆلمە پاكىز، مەزىزلىك پىشىدۇ، ياغاق نېنى ياغلىق توقچاققا ئوخشاش قىزىرىپ پىشۇرۇلغاندىن كېيىن ئاندىن تونۇردىن ئېلىنىدۇ.

نوۋەتتە قاراقاشتىكى مەخسۇس ياغاق نېنى يېقىپ ساتىدىغان ناۋاي ئۆستىلار بۇ ناننىڭ خېمىرىنى خېمىر

ئۈستىگە تۇز ئېرىتمىسى، ئاز مىقداردا سۇ قويۇلۇپ، زىرە، قارىمۇچ، ئاقمۇچ سېلىنىدۇ. ئاندىن قول بىلەن مۇجۇپ ئارىلاشتۇرۇلىدۇ. ئادەتتە گۆشگىردە قىيمىسىغا قوي گۆشى ئىشلىتىلىدۇ. قوي مېيى بىلەن كالا گۆشى ئا- رىلاشتۇرۇلۇپ ئىشلىتىشكەمۇ بولىدۇ. گۆشگىردىنلىك زۇ- ۋۇلىسى بىلەن قىيمىسى تەييارلىنىپ بولۇنغاندىن كېيىن زۇۋۇلا كېڭەيتىلىپ جىلت تەييارلىنىدۇ. جىلت تەييارلاشتا زۇۋۇلا پۇخۇن ئۈستىدە يېتىقۇ بىلەن يېتىلىپ، گىرۋىكى نېپىز، ئوتتۇرىسى سەل قېلىنراق قىلىپ تەييارلىنىدۇ. ئاندىن جىلت ئۈستىگە مۇۋاپىق مىقداردا قىيما سېلىنىپ، جىلتنىڭ گىرۋىكى يىغىلىپ گۆشگىردە تۈگۈلىدۇ. گۆش- گىردە تۈگۈلۈپ بولغاندىن كېيىن تۈگۈنچەك يۈزى پەش- خۇنغا دۈم قىلىپ، قول بىلەن بېسىپ ئايلاندۇرۇش ئارقى- لىق تونۇر يۈزىگە يېقىلىدىغان ئۇلى شەكىللەندۈرۈلىدۇ. گۆشگىردە شۇ يوسۇندا بىر- بىرلەپ تۈگۈلۈپ، پەشخۇن- نىڭ بىر بېشىدىن باشلاپ تىزىپ قويۇلغاندىن كېيىن تونۇر ئاقىرىپ بولغۇچە ئۈستى يېپىپ قويۇلىدۇ.

ئادەتتە گۆشگىردە چوڭ تونۇرغا يېقىلىدۇ. تونۇر ئوت قالاپ تەكشى ئاقارتىلغاندىن كېيىن دۇرخانا ئاغزى ئېتىلىپ، تونۇر ئىچىدىكى ئوت ئوتتۇرىغا يىغىۋېتىلىدۇ. ئاندىن تونۇر يۈزىگە تۇز ئۇرۇلۇپ ھاۋاسى تەڭشەلگەندىن كېيىن گۆشگىردە يېقىلىدۇ. گۆشگىردە يېقىلىپ بولۇنغاندىن كېيىن تونۇر ئاغزى سۇغا چىلاپ نەمدەلگەن قېلىن توقۇلما رەخت بىلەن يېرىم سائەت ئەتراپىدا يۆگەپ قويۇلىدۇ. بۇ گۆشگىردىنى «خۇيلاش» دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن تونۇر ئاغزى بىلەن دۇرخانا ئاغزى ئېچىلىپ، پاكىز داستى- خان ياكى لۆڭگىنى قاتلاپ تونۇر ئىچىدە پۇلاڭلىتىپ يەلىۋش ئارقىلىق ئوت تەپتى كۈچەيتىلىدۇ. بۇ ئارقىلىق گۆشگىردە تېز پىششىقا باشلىنىدۇ. گۆشگىردە پىشقاندىن كېيىن زىخ بىلەن چالۇ ئىچىگە قومۇرۇپ ئېلىنىدۇ.

گۆشگىردىنىڭ ئالاھىدىلىكى: گۆشگىردە قاراقاشتا بۇرۇندىن كەڭ ئومۇملاشقان، تارىخى ئۇزاق نانلارنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ. گۆشگىردىنىڭ ئۇلى چۈرۈك، يۈزى يۇمشاق، قىيمىسى شورپىلىق پىشىدۇ. تەمى مەززىلىك، خۇسۇسىيىتى قۇۋۋەتلىك، بولۇپمۇ ئەرەك قوينىڭ گۆشى ئىشلىتىلگەن گۆشگىردە ئوزۇقلۇق تولۇقلاش، پۈتۈن بە- دەننى، رەئىس ئەزالارنى، مېڭە، بۆرەك، باھنى كۈچلەن- دۈرۈش، مەنى كۆپەيتىش، مەنى قويۇلدۇرۇش خۇسۇس- يەتلىرىگە ئىگە بولۇپ ئوزۇقلۇق يېتىشمەگەن، يېڭى كې- سەلدىن، تۇغۇتتىن قوپقان، سۈننەت قىلىنغان، سوغۇق

يۇغۇرۇش ماشىنىسىدا يۇغۇرماقتا. ياڭاق نېنىنىڭ خېمىرد- نى ماشىنا ئارقىلىق يۇغۇرۇش ئىش تەرتىپىدە ئالدى بىلەن ماشىنىغا يېتەرلىك ئۇن، ياڭاق مېغىزى سېلىنىپ، تۇز ئېرىتمىسى، سۈت، سۇ مېيى قويۇلۇپ خېمىر يۇغۇرۇ- لىدۇ. خېمىر ئۆرلىگەندىن كېيىن پەشخۇنغا ئېلىنىپ زۇۋۇلا ئۇزۇلىدۇ. زۇۋۇلا بىر قۇر تاولىنىپ يايغۇ بىلەن يېتىلغاندىن كېيىن تۇخۇم سۇيۇقلۇقى سۇرتۇلۇپ تونۇرغا يېقىلىدۇ ياڭاق نېنىنى بۇنداق تەييارلىغاندا ئىش تەرتىپى تېخىمۇ پاكىز ھەم كۆپ ئاسان بولىدۇ.

ياڭاق نېنىنىڭ ئالاھىدىلىكى: ياڭاق نېنى قاراقاشنىڭ ئالاھىدە يېڭى نان تۈرى ھەم ئالاھىدە يەرلىك مەھسۇ- لاتلىرىنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ. چۈرۈك، يۇمشاق، مەززى- لىك، تەملىك، يېيىشلىك، ئائىلىدە يېقىپ يېيىشكەمۇ، بازار- دا سېتىشكەمۇ بولىدۇ. ئاسان قېتىپ بۇزۇلۇپ، كۆكرىپ قالمىدا. نۆۋەتتە بۇ نان قاراقاشتا ناھايىتى تېز ئومۇم- شىپ، توي- مەرىكە، مېھماندارچىلىق داستىخانلىرىدا كاكچا، ياغلىق توقاچنىڭمۇ ئۈستىگە تىزىلىپ مېھمان ئۈز- دىدىغان ئەتىۋارلىق نانغا ئايلاندى، شۇنىڭ بىلەن بىللە نۆۋەتتە بۇ ناننىڭ بازىرى ئېچىلىپ ناھىيە ئىچى- سىرتىدا قاراقاشنىڭ بۇ خىل ياڭاق نانلىرىغا بولغان ئىستېمال ئېھت- ياجى بارغانچە ئېشىپ بارماقتا.

گۆشگىردە

خۇرۇچى: ئاق ئۇن، تۇز، سۇ، گۆش، پىياز، زىرە، قارىمۇچ، ئاقمۇچ. تەييارلىنىش ئۇسۇلى: ئۇنغا تۇز ئېرىتمىسى، سۇ قۇ- يۇلۇپ خېمىر يۇغۇرۇلىدۇ. گۆشگىردە خېمىرى ھەر قانداق ناننىڭ خېمىرىغا قارىغاندا قاتتىق يۇغۇرۇلىدۇ. شۇڭا گۆشگىردە خېمىرى يۇغۇرغاندا سۈنى ئاز- ئازدىن قۇيۇپ كۆپ چىڭداش تەلەپ قىلىنىدۇ. گۆشگىردە خېمى- رى خېمىرتۇرۇچ قوشۇلماي يېتىر يۇغۇرۇلىدۇ. ئۆرلىتىل- مەيدۇ. شۇڭا خېمىر يۇغۇرۇلۇپ بولۇنۇشى بىلەن پەش- خۇنغا ئېلىنىپ سېلىندىر شەكلىگە كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن چوڭ- كىچىكلىكى ئوخشاش ھالەتتە زۇۋۇلا ئۇزۇش باش- لىنىدۇ. خېمىرنىڭ چىڭلىق دەرىجىسىنى ئاشۇرۇش ئۈچۈن زۇۋۇلا قويۇق پۇخۇن (ئۇن) سېپىلىپ تاولىنىدۇ. تاۋل- نىپ بولۇنغان زۇۋۇلا پەشخۇننىڭ بىر بېشىدىن باشلاپ تىزىلىپ ئۈستىگە پاكىز داستىخان ياكى رەخت، سولياۋ يوپۇق يېپىپ قويۇلىدۇ. گۆشگىردىگە قىيما تەييارلاشتا ئالدى بىلەن يېتەرلىك گۆش، پىياز توغرىلىپ، چاققۇ بىلەن ئۇششاق چانلىپ، بىر قانچە سېلىنغاندىن كېيىن

0
1
3

سەپراسى، ھۆللۈكى ئېشىپ كەتكەن، جىنسى ئىقتىدارى ئاجىزلاپ قالغان، روھسىز، كەم ماغدۇر، جىسمانىي ئەمگەك بىلەن شۇغۇللىنىدىغان كىشىلەرنىڭ يېيىشىگە تېخىمۇ ماس كېلىدۇ. ئائىلىدە يېيىشكەمۇ، ناۋايخاننىڭ تونۇر بېشىدا ئولتۇرۇپ يېيىشكەمۇ، ئىش ئورنىدا يېيىشكەمۇ، يىراقتىكى تۇغقان، يېقىنلارغا ئەۋەتىشكەمۇ، سەپەرگە چىققاندا ئېلىۋېلىشكەمۇ، مېھمان ئۈزىتىشكەمۇ، داستىخاندا غا يۆگەپ مېھماندارچىلىققا ئېلىپ بېرىشكەمۇ بولۇۋېرىدۇ. بۇ نان قاراقاش تېبابىتىدە ئاش-تاماقنى پەرھىز تۇتماي ئوزۇقلۇق تولۇقلاشقا تېگىشلىك كەم ماغدۇر كىشىلەرنىڭ يېيىشىگەمۇ ھاۋالە قىلىنىدۇ. شۇ سەۋەبىدىن قاراقاشتا ياخشى كۆرگەن ئادىمىنى، ئاتا-ئانىسى، خوتۇن-بالىلىرى، يېقىن-يورۇقلىرىنى كۆشىگەردە بىلەن مېھمان قىلىدۇ. مان ئادەتلەر خېلىلا ئومۇملۇققا ئىگە. نۆۋەتتە قاراقاش كۆشىگەردىلىرىنىڭ بەش يۈەنلىك تۈرى، قىيمىسىغا كۆكمۈچ، قىزىلمۇچ، شوخلا، سامساق، كۆك پىياز قوشۇلغان رەڭلىك نۇسخىسى، ئايرىم بۇيرۇتۇپ ياقىتۇرۇلىدىغان ئون يۈەنلىك، ھەتتا 25 يۈەنلىك تۈرلىرى بارلىققا كېلىپ ياخشى بازار تاپماقتا ھەمدە قاراقاش كۆشىگەردىلىرىگە بولغان ئىستېمال ئېھتىياجى يىلسېرى ئېشىپ بارماقتا.

كۆمەچ

خۇرۇچى: ئاق ئون، خېمىرتۇرۇچ، تۇز، سۇ، گۆش، پىياز، زىرە، قارىمۇچ، ئاقمۇچ. تەييارلىنىش ئۇسۇلى: ئۇنغا خېمىرتۇرۇچ سېلىنىپ، سۇ، تۇز ئېرىتمىسى قۇيۇلۇپ خېمىر يۇغۇرۇلىدۇ. خېمىر يۇغۇرۇپ بولۇنغاندىن كېيىن ئورلىتىش ئۈچۈن ئىككى-ئۈچ سائەت ئەتراپىدا پاكىز داستىخان ياكى رەخت، سولياۋ يوپۇق بىلەن يۆگەپ قويۇلىدۇ. كۆمەچ قىيمىسىغا قوي گۆشى ئىشلىتىلىدۇ. قوي مېيى بىلەن كالا گۆشى ئا-رىلاشتۇرۇپ ئىشلىتىشكەمۇ بولىدۇ. قىيما تەييارلاشتا ئالدى بىلەن يېتەرلىك گۆش، پىياز توغرىلىپ، ئۇششاق چانلىپ بىر قاچىغا سېلىنىدۇ. ئۈستىگە مۇۋاپىق مىقداردا زىرە، ئاقمۇچ، قارىمۇچ سېلىنىپ، تۈزى تەڭشەلگۈدەك ھالەتتە ئازراق تۇز ئېرىتمىسى بىلەن سۇ قۇيۇلغاندىن كېيىن، قىيما قول بىلەن مۇجۇپ ئارىلاشتۇرۇلىدۇ. خېمىر ئۆرلىگەندىن كېيىن پەشخۇنغا ئېلىنىدۇ. پەشخۇنغا ئازراق پۇخۇن (ئاق ئون) سېپىلىپ خېمىر سېلىندىر شەكلىگە كەل-تۈرۈلگەندىن كېيىن چوڭ - كىچىكلىكى ئوخشاش قىلىنىپ زۇۋۇلا ئۇزۇلىدۇ. زۇۋۇلا پۇخۇن ئۈستىدە بىر قۇر تاۋال-نىپ بولۇنغاندىن كېيىن ئىككى زۇۋۇلا بىر-بىرىگە جۈپلە-

نىپ پەشخۇننىڭ بىر تەرىپىگە تىزىلىپ ئۈستى يېپىپ قويۇ-لىدۇ. كۆمەچ چوڭ تونۇردا پىشۇرۇلىدۇ. ئائىلىدە كان ئوچاقتا پىشۇرۇشكەمۇ بولىدۇ. كان ئوچاقتا پىشۇرۇشتا ئوتقا كۆمۈپ پىشۇرۇلىدۇ. تونۇردا پىشۇرۇشتا تونۇر ئوت قالاپ ئاقارتىلىدۇ. تونۇر يۈزى تەكشى ئاقىرىپ بولغاندىن كېيىن دۇرخانا ئاغزى ئېتىلىپ تونۇر ئىچىدىكى ئوت ئوتتۇرىغا ياكى يانغا پاكىز يىغىۋېتىلىدۇ. كۆمەچنىڭ زۇۋۇلىسى، قىيمىسى تەييارلىنىپ، تونۇر ئاقارتىلىپ بولۇد-غاندىن كېيىن زۇۋۇلا بىر باشتىن ئېلىنىپ جىلت تەييارل-نىدۇ. جىلت تەييارلاشتا زۇۋۇلا پۇخۇن ئۈستىدە يېپىتقۇ بىلەن يېپىتىلىپ جىلت يۈزى ئېچىلىدۇ. ئاندىن جىلتنىڭ تەڭ يېرىم قىسمىغا قىيما ئېلىنىپ يېپىتىلىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن جىلتنىڭ يەنە بىر تەڭ يېرىم قىسمى قىيما ئۈستىگە ئۆرۈلۈپ يېرىم چەمبەر شەكلىگە كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن ئىككى گىرۋىكى تەتۈرىسىگە زەنجىرسىمان قاتلىنىپ يىم-لەشتۈرۈلىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن كۆمەچ تونۇر تېگىنىڭ ئوتى يىغىۋېتىلگەن ئوچۇق يۈزىگە سېلىپ قويۇلىدۇ. ئوت بىلەن كۆمۈلمەيدۇ. تونۇر تېگى شور تۇز بىلەن قاتۇرۇل-غان بولغاچقا كۆمەچ يۇقىرى ھارارەت بىلەن كۆپ ۋاقىت ئۆتمەي مايلىرى تەپچىرەپ قىزىرىپ پىشىدۇ. كۆمەچ پىشىپ بولغۇچە تونۇر يۈزىگە باشقا نانلارنى يېقىشكەمۇ بولىدۇ. كۆمەچ پىشىپ تونۇردىن ئېلىنغاندىن كېيىن پاكىز لۆڭگە ياكى سۈرتكۈچ بىلەن سۈرتۈپ پاكىزلىنىدۇ.

كۆمەچنىڭ ئالاھىدىلىكى: كۆمەچ قاراقاش خەلقى ئا-رىسىدا كەڭ ئومۇملاشقان، تارىخى ئۇزاق نانلارنىڭ بىرى بولۇپ خۇسۇسىيىتى ئىسسىق، قۇۋۋەتلىك ھېسابل-نىدۇ. تەمى مەزىزلىك، يۇمشاق، يېيىشلىك، ئائىلىدە پىشۇ-رۇپ يېيىشكەمۇ، بازاردا سېتىشكەمۇ بولىدۇ. ناۋايخاننىڭ ئۆزىدە ئولتۇرۇپ يېيىشكەمۇ، جىسمانىي ئەمگەك قىلغۇ-چىلار ئىش ئورنىدا يېيىشكەمۇ، سەپەرگە چىققاندا ئېلىۋې-لىشكەمۇ، مېھمان ئۈزىتىشكەمۇ، تۇغقان يوقلاشكەمۇ، مېھمان-دارچىلىققا ئېلىپ بېرىشكەمۇ بولۇۋېرىدۇ. بولۇپمۇ ئەركەك قوينىڭ گۆشى ئىشلىتىلگەن كۆمەچ ئوزۇقلۇق تولۇقلاش، پۈتۈن بەدەننى، رەئىس ئەزالارنى، مېڭە، بۆرەك، باھنى كۈچلەندۈرۈش، مەنىي كۆپەيتىش، مەنىي قۇيۇلدۇرۇش خۇسۇسىيەتلىرىگە ئىگە بولۇپ ئوزۇقلۇق يېتىشمىگەن، يېڭى كېسەلدىن، تۇغۇتتىن قوپقان، سۈننەت قىلىنغان، سوغۇق سەپراسى، ھۆللۈكى ئېشىپ كەتكەن. جىسمانىي ئەمگەك بىلەن شۇغۇللىنىدىغان كىشىلەرنىڭ يېيىشىگە تېخىمۇ ماس كېلىدۇ. نۆۋەتتە بۇ نان قاراقاشتا كەڭ دائىرىلىك

IRAC

فاندىن كېيىن ئاستى يۈزى ئۈستىگە قىلىنىپ ئۆرۈپ قويۇلدى. گۆش قىيمىلىق قازان كۆمىچى شۇ يوسۇندا سۇس ئوت قالىنىپ، بىر نەچچە قېتىم ئۆرۈلۈپ تەكشى قىزارتتى. لىپ پىشۇرۇلدى.

گۆش قىيمىلىق قازان كۆمىچىنىڭ ئالاھىدىلىكى: گۆش قىيمىلىق قازان كۆمىچى قاراقاشتا، ئۇيغۇرلار ئا- رىدا كەك ئومۇملاشقان، تارىخى ئۇزاق ئانالارنىڭ بىرى. تەمى مەزىلىك، يېيىشلىك، خۇسۇسىيىتى ئىسسىق، قۇۋۋەتلىك نان ھېسابلىنىدۇ. ئائىلىدە پىشۇرۇپ يېيىشكە- مۇ، مېھمان ئۇزۇنتىقىمۇ، مېھماندارچىلىققا ئېلىپ بېرىشقا- مۇ بولۇۋېرىدۇ. بولۇپمۇ ئەر كەك قوينىڭ گۆشى ئىشلىتىل- گەن گۆش قىيمىلىق قازان كۆمىچى ئوزۇقلۇق تولۇق- لاش، پۈتۈن بەدەننى، رەئىس ئەزالارنى، مېڭە، بۆرەك، باھنى كۈچلەندۈرۈش، مەنى كۆپەيتىش، مەنى قويۇلدى- رۇش خۇسۇسىيەتلىرىگە ئىگە بولۇپ ئوزۇقلۇق يېتىشمە- گەن، سوغۇق سەپراسى، ھۆللۈكى ئېشىپ كەتكەن، كەم ماغدۇر كىشىلەرنىڭ يېيىشىگە تېخىمۇ ماس كېلىدۇ. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان بۇ نان ئائىلىدىن بازارغا يۈزلىنىپ رېس- تورانلارنىڭ مىللىي ئالاھىدىلىكىگە ئىگە ئەتىۋارلىق تائاملە- رغا ئايلىنىپ تېخىمۇ كۆپ ئىستېمالچىلارنىڭ مەيلىنى مايىل، كۆڭلىنى قايىل قىلماقتا.

سامسا

خۇرۇچى: ئاق ئون، خېمىرتۇرۇچ، تۇز، سۇ، گۆش، پىياز، زىرە، قارىمۇچ، ئاقمۇچ. تەييارلىنىش ئۇسۇلى: ئۇنغا خېمىرتۇرۇچ سېلىنىپ، سۇ، تۇز ئېرىتمىسى قۇيۇلۇپ خېمىر يۇغۇرۇلدى. خېمىر يۇغۇرۇپ بولۇنغاندىن كېيىن ئورلىتىش ئۈچۈن ئىككى- ئۈچ سائەت گەتراپىدا پاكىز داستىخان ياكى رەخت، سولياۋ يوپۇق بىلەن يۆگەپ قويۇلدى. سامسا قىيمىسىغا قوي گۆشى ئىشلىتىلدى. قوي مېيى بىلەن كالا گۆشى ئا- رىلاشتۇرۇپ ئىشلىتىشكەمۇ بولىدۇ. قىيما تەييارلاشتا ئالدى بىلەن يېتەرلىك گۆش، پىياز توغرىلىپ، ئۇششاق چانلىپ بىر قانچىغا سېلىنىدۇ. ئۈستىگە مۇۋاپىق مىقداردا زىرە، ئاقمۇچ، قارىمۇچ سېلىنىپ، تۇزى تەڭشەلگۈدەك ھالەتتە ئازراق تۇز ئېرىتمىسى بىلەن سۇ قۇيۇلغاندىن كېيىن، قىيما قول بىلەن ئارىلاشتۇرۇلدى. خېمىر ئۆرلە- گەندىن كېيىن پەشخۇنغا ئېلىنىدۇ. پەشخۇنغا ئازراق پۇخۇن (ئاق ئون) سېپىلىپ خېمىر پۇخۇن ئۈستىدە سېلىن- دىر شەكلىگە كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن چوڭ- كىچىكلىكى ئوخشاش قىلىنىپ زۇۋۇلا ئۈزۈلدى. سامسا كىچىك

بازارلىشىپ ئىستېمال قىممىتى ۋە ئىستېمال ئېھتىياجى يىل- سېرى ئېشىپ بارماقتا.

گۆش قىيمىلىق قازان كۆمىچى

خۇرۇچى: ئاق ئون، تۇز، سۇ، گۆش، پىياز، زىرە، قارىمۇچ، ئاقمۇچ.

تەييارلىنىش ئۇسۇلى: گۆش قىيمىلىق قازان كۆمىچى- نىڭ خېمىرى پېتىر، ئورلىتىلگەن ئىككى تۈرى بولىدۇ. ئىستېمالدا پېتىرى ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدۇ. بۇ كۆمەچنى تەييارلاشتا ئۇنغا سۇ، تۇز ئېرىتمىسى قۇيۇلۇپ خېمىر يۇ- غۇرۇلدى. خېمىر تۇرۇچ سېلىنمايدۇ. خېمىر يۇغۇرۇپ بو- لۇنغاندىن كېيىن پەشخۇنغا ئېلىنىپ زۇۋۇلا ئۈزۈلدى. زۇۋۇلا ئۈزۈشتە بىر كۆمەچنىڭ خېمىرى تەپمۇتەك ئىك- كىگە، ئىككى كۆمەچنىڭ خېمىرى تۆتكە بۆلۈنۈپ ئۈزۈل- دۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن پەشخۇن يۈزىگە ئازراق پۇخۇن (ئاق ئون) سېپىۋېتىلىپ، زۇۋۇلا پۇخۇن ئۈستىدە بىر قۇر تايۇلنىدۇ. زۇۋۇلا تايۇلنىپ بولۇنغاندىن كېيىن ئىككى زۇۋۇلا بىر- بىرىگە جۇپلىنىپ ئۈستىدىن قول بىلەن بېسىش ئارقىلىق بىر ئاز كېڭەيتىلىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن زۇۋۇلا بىر- بىرىدىن ئاجرىتىلىپ ئايرىم ھالەتتە يايغۇ بىلەن كېڭەيتىلىپ جىلت تەييارلىنىدۇ. جىلتنى يايغۇ ئىش- لەتمەي قول بىلەن كېڭەيتىپ تەييارلاشقىمۇ بولىدۇ. قان- دا قالا بولمىسۇن بىر كۆمەچ ئۈچۈن چوڭ- كىچىكلىكى ئوخشاش ئىككى جىلت تەييارلىنىدۇ. قىيما تەييارلاشتا يې- تەرلىك قوي گۆشى، پىياز توغرىلىپ ئۇششاق چانلىدۇ. ئاندىن بىر قانچىغا ئېلىنىپ ئۈستىگە ئازراق تۇز ئېرىتمە- سى، سۇ قۇيۇلۇپ زىرە، قارىمۇچ، ئاقمۇچ سېلىنىپ ئارد- لاشتۇرۇلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن كۆمەچ جىلتى ئۈستىگە قىيما سېلىنىدۇ. قىيما تەكشى يېيىتىلىپ بولۇنغاندىن كېيىن ئۈستىگە يەنە بىر جىلت يېپىلىپ، ئىككى جىلتنىڭ گىرۈد- كى بىر- بىرىگە تۇتاشتۇرۇلدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئىككى جىلتنىڭ تۇتاشتۇرۇلغان گىرۈكى زەنجىرسىمان شەكىلدە ئۈستىگە قاپلىنىپ تۈگۈلدى. گۆش قىيمىلىق قازان كۆمە- چى قازاندا ياكى ئۇل يۈزى تەكشى لېگەنسەمان تاۋىدا پىشۇرۇلدى. قازانغا قارىغاندا تاۋىدا پىشۇرۇش تېخىمۇ قولايلىق. بۇ كۆمەچنى پىشۇرۇشتىن ئاۋۋال قازانغا ياكى تاۋىغا مۇۋاپىق مىقداردا سۇ مېيى قۇيۇلۇپ سۇس ئوتتا قىزدۇرۇلدى. ماي قىزدۇرۇپ بولۇنغاندىن كېيىن كۆمەچ پەم بىلەن سېلىنىدۇ. كۆمەچ سېلىنىپ بولۇنغاندىن كېيىن قولغا ئېلىپ سېلىش جەريانىدا قۇرۇشۇپ قالغان يەرلىرى بولسا دەررۇ تۈزلەپ قويۇلدى. كۆمەچ سەل قېتىپ بول-

0
1
3

رەشىمىمۇ بولۇۋېرىدۇ. بولۇپمۇ ئەركەك قوينىڭ گۆشى ئىشلىتىلگەن سامسا ئوزۇقلۇق تولۇقلاش، پۈتۈن بەدەن-نى، رەئىس ئەزالارنى، مېڭە، بۆرەك، باھنى كۈچلەندۈرۈش، مەنىي كۆپەيتىش، مەنىي قويۇلدۇرۇش خۇسۇسىيەتلىرىگە ئىگە بولۇپ ئوزۇقلۇق يېتىشمىگەن، يېڭى كېسەلدىن، تۇغۇتتىن قوپقان، سۈننەت قىلىنغان، سوغۇق سەپراسى، ھۆللۈكى ئېشىپ كەتكەن، ئىمھۇنئېت كۈچى ئاجىز كىشىلەرنىڭ يېيىشىگە تېخىمۇ ماس كېلىدۇ. بۇ نان قارىقاش تېبابىتىدە ئاش-تامماقتىن پەرز تۇتماي ئوزۇقلۇق كۆپەيتىشكە تېگىشلىك كەم ماغدۇر كىشىلەرنىڭ يېيىشىگە مۇھىم ھۆلە قىلىنىدۇ. يېقىنقى يىللاردىن بۇيان قاراقاش سامسىلىرىنىڭ «رەئىس سامسا» دەپ ئاتىلىدىغان، قىيمىسىغا كۆكمۈچ، قىزىلمۈچ، شوخلا، سامساق، كۆك پىياز ئارىلاشتۇرۇپ يېقىلىدىغان يەنە بىر تۈرى بارلىققا كېلىپ ئۆتتە بۇ سامسىنىڭ بازىرى تېخىمۇ ئىتتىك بولماقتا.

پېتىر كۆمەچ

خۇرۇچى: ئاق ئۇن، تۇز، سۇ، پىياز.

تەييارلىنىش ئۇسۇلى: ئۇنغا سۇ، تۇز ئېرىتمىسى قۇيۇلۇپ، توغراغان پىياز ئارىلاشتۇرۇلۇپ خېمىر يۇغۇرۇلىدۇ. پېتىر كۆمەچنىڭ خېمىرى خېمىر تۇرۇچ سېلىنىپ ئۆرتىلمەيدۇ. خېمىر يۇغۇرۇپ بولۇنغاندىن كېيىن پەشخۇن ئۈستىگە ئېلىنىدۇ. پەشخۇنغا ئازراق پۇخۇن (ئاق ئۇن) سېپىلىپ خېمىر پۇخۇن ئۈستىدە سېلىندىر شەكلىگە كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن چوڭ-كىچىكلىكى ئوخشاش قىلىنىپ زۇۋۇلا ئۇزۇل-دۇ. ئاندىن زۇۋۇلا بىر قۇر تاۋلىنىپ بولۇنغاندىن كېيىن قول بىلەن كېڭەيتىلىپ يۈزى ئېچىلىدۇ. پېتىر كۆمەچنىڭ زۇۋۇلىسىنى كېڭەيتىپ يۈزىنى ئېچىشتا يايغۇ ئىشلىتىش ھاجەتسىز. پېتىر كۆمەچنى ئائىلىدە كان ئوچاقتا پىشۇرۇشقا مۇمكىن بولىدۇ. كان ئوچاقتا پىشۇرۇشتا ئوتقا كۆمۈپ پىشۇرۇلىدۇ. بازاردا سېتىلىدىغان پېتىر كۆمەچ بىردەك چوڭ تونۇرنىڭ تېگىدە ئوتقا كۆمۈلمەي ئوچۇق قويۇپ پىشۇرۇلىدۇ. پېتىر كۆمەچنى چوڭ تونۇردا پىشۇرۇشتا تونۇر ئوت قالاپ ئاقارتىلىدۇ. تونۇر يۈزى تەكشى ئاقىرىپ بولغاندىن كېيىن دۇرخانا ئاغزى ئېتىلىپ تونۇر ئىچىدىكى ئوت ئوتتۇرىغا ياكى يانغا پاكىز يىغۇۋېتىلىدۇ. ئاندىن يۈزى ئېچىلىپ تەييارلانغان كۆمەچ تونۇر تېگىنىڭ ئوتى يىغۇۋېتىلگەن ئوچۇق يۈزىگە سېلىپ قويۇلىدۇ. ئوت بىلەن كۆمۈلمەيدۇ. تونۇر تېگى شور تۇز بىلەن قاتۇرۇلغان بولغاچقا پېتىر كۆمەچ يۇقىرى ھارارەت بىلەن كۆپ ۋاقىت ئۆتمەي تەكشى قىزىرىپ پىشىدۇ. پېتىر كۆمەچ پىشىپ بولغۇچە

ھەجىملىك نان بولغاچقا زۇۋۇلىسىمۇ كىچىك ئۇزۇلىدۇ. زۇۋۇلا پۇخۇن ئۈستىدە بىر قۇر تاۋلىنىپ بولۇنغاندىن كېيىن يېيىشقا بىلەن نېپىز يېيىتىلىپ جىلت تەييارلىنىدۇ. ئاندىن جىلت ئۈستىگە مۇۋاپىق مىقداردا قىيما سېلىنىپ سامسا تۈگۈلىدۇ. سامسا تۈگۈشتە بازاردا سېتىلىدىغان سامسا دېگۈدەك بەش بۇرچەك شەكلىدە تۈگۈلىدۇ. تۆت بۇرچەك شەكلىدە تۈگۈشكۈمۇ بولىدۇ، ئادەتتە ئائىلىدە يېيىش ئۈچۈن يېقىلىدىغان سامسا كۆپىنچە ھاللاردا تۆت بۇرچەك شەكلىدە تۈگۈلىدۇ. قانداقلا بولمىسۇن شۇ خىل شەكىل چىقىرىش خاھىشى بىلەن سامسا جىلتىنىڭ گىرۋىكى قىيما ئۈستىگە قاتلىنىپ يىمەشتۈرۈلىدۇ. سامسىنى ئائىلىدە كان ئوچاقتا يېقىشقىمۇ، چوڭ تونۇرغا يېقىشقىمۇ بولىدۇ. بازاردا سېتىلىدىغان سامسا چوڭ تونۇرغا يېقىلىدۇ. ئادەتتە سامسا يېقىلىدىغان تونۇر كاكچا، گۆشگىردە دېگەنگە ئوخشاش نانلار يېقىلىدىغان چوڭ تونۇرغا ئوخشىمايدىغان بولۇپ، ئۇنىڭدىن كىچىكرەك ھالەتتە يەر يۈزى ئۈستىگە سۇيا چىقىرىلىپ مەخسۇس سېلىنىدۇ. يۆت-كىگىلى بولدىغان قىلىپ سېلىشقىمۇ بولىدۇ، بۇ خىل تونۇر «ئارا تونۇر» دەپ ئاتىلىدۇ. سامسا يېقىشتىن ئاۋۋال تونۇر ئوت قالاپ تەكشى ئاقارتىلغاندىن كېيىن دۇرخانا ئاغزى ئېتىلىپ، تونۇر ئىچىدىكى ئوت ئوتتۇرىغا يىغۇۋېتىلىدۇ. ئاندىن تونۇر يۈزىگە تۇز ئۇرۇلۇپ ھاۋاسى تەڭشىلىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن سامسا يېقىلىدۇ. سامسا يېقىشتا سامسا جىلتىنىڭ قاتلاپ تۇتاشتۇرۇلغان سول يۈزى تونۇرغا چاپلاشتۇرۇلۇپ يېقىلىدۇ. سامسا يېقىلىپ بولغاندىن كېيىن تونۇر ئاغزى تۆمۈر تاۋاق بىلەن بەش-ئون مىنۇت ئەتراپىدا بىردەم يېپىپ قويۇلىدۇ. ئۇنىڭغىچە سامسا مايلىرى تەپچىرەپ، يۈزى قىزىرىپ پىشىپ بولىدۇ. سامسا پىشىپ بولغاندىن كېيىن زىخ ئىشلەتمەيلا چالۇنى تەڭكۈزۈپ سىيرىپلا ئېلىنىدۇ، سامسا ئاسان پىشقاچقا تونۇر سوۋۇپ قالغۇچە تەكرار يېقىۋېرىشكە بولىدۇ.

سامسىنىڭ ئالاھىدىلىكى: سامسا قاراقاش خەلقى ياق-تۇرۇپ يەيدىغان، قاراقاشتا، شۇنداقلا ئۇيغۇرلار ئارىسىدا كەك ئومۇملاشقان، تارىخى ئۇزاق نانلارنىڭ بىرى بولۇپ، خۇسۇسىيىتى ئىسسىق، قۇۋۋەتلىك ھېسابلىنىدۇ. پاكىز، يۇمشاق، تەمى مەززىلىك، يېيىشلىك، قۇۋۋەتلىك، ئائىلىدە پىشۇرۇپ يېيىشكۈمۇ، بازاردا سېتىشقىمۇ بولىدۇ. ناۋايخاننىڭ ئۆزىدە ئولتۇرۇپ يېيىشكۈمۇ، ئىش ئورنىدا يېيىشكۈمۇ، سەپەرگە چىققاندا ئېلىۋېلىشقىمۇ، مېھمان ئۆزىدە تىشقىمۇ، تۇغقان يوقلاشقىمۇ، مېھماندار چىلىققا ئېلىپ بې-

IR A

سۇ، تۇز ئېرىتمىسى قۇيۇلۇپ خېمىر يۇغۇرۇلدى. خېمىر يۇغۇرۇلۇپ بولۇنغاندىن كېيىن ئۆرلىتىش ئۈچۈن ئىككى-ئۈچ سائەت ئەتراپىدا پاكىز داستىخان ياكى رەخت، سولياۋ يوبۇق بىلەن يۆگەپ قويۇلدى. خېمىر ئۆرلىگەندىن كېيىن پەشخۇنغا ئېلىندى. پەشخۇنغا ئازراق پۇخۇن (ئۇن) سېپىلىپ، خېمىر پۇخۇن ئۈستىدە سېلىندىر شەكلىگە كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن چوڭ-كىچىكلىكى ئوخشاش ھالەتتە تە زۇۋۇلا ئۈزۈلدى. زۇۋۇلا پۇخۇن ئۈستىدە بىر قۇر تاولىنىپ بولۇنغاندىن كېيىن گىردە ياسىلىدۇ. گىردە ياشاقتا زۇۋۇلنىڭ ئوتتۇرىسىغا بىگىز بارماق پانتۇرۇلۇپ باشقا بارماقلار بىلەن زۇۋۇلنى ئايلىندۇرۇش ئارقىلىق گىردىنىڭ يۇمىلاق كاتەكچىسى بىلەن تونۇرغا يېقىلىدىغان ئۇلنىڭ تەكشى يۈزى شەكىللەندۈرۈلدى. شۇ ھالەتتە گىردە گىرۈنكى قېلىن، كاتەكچىسى چوڭقۇر، ئوتتۇرىسى نېپىز قىلىپ ياسىلىدۇ. گىردە ياسىلىپ بولۇنغاندىن كېيىن پەشخۇننىڭ بىر بېشىدىن باشلاپ تىزىلىدۇ. ئاندىن يۈزىگە چەككۈچ ئۇرۇلۇپ گۈل چىقىرىپ كۈنجۈت ياكى سىياھ-دان، ئۇششاق چانالغان پىياز سۈرتۈلدى. بۇلارنىڭ ھەممەسىنى سۈرتۈش ھاجەتسىز. بىرى ياكى ئىككىسى سۈرتۈلسە كۇپايە. گىردە بىردەك چوڭ تونۇرغا يېقىپ پىشۇرۇلدى. گىردە يېقىشتىن ئاۋۋال تونۇر ئوت قالاپ ئاقارتىلدى. تونۇر يۈزى تەكشى ئاقىرىپ بولۇنغاندىن كېيىن دۇرخانا ئاغزى ئېتىلىپ، تونۇر ئىچىدىكى ئوت ئوتتۇرىغا يىغۇبتىلەندى. ئاندىن تونۇر يۈزىگە قول بىلەن بىر قۇر تۇز ئېرىتمەسى ئۇرۇلۇپ تونۇر ھاۋاسى تەڭشىلىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن گىردە جىلتى يۈزىگە قول بىلەن بىر قۇر يامغۇرسىمان سۇ چېچىۋېتىلگەندىن كېيىن گىردە تونۇرغا يېقىلىدۇ. گىردە تونۇرغا يېقىلىپ بولۇنغاندىن كېيىن تونۇر ئاغزى سۇغا چىلاپ نەمدەلگەن قېلىن توقۇلما رەخت بىلەن يېرىم سائەت ئەتراپىدا يۆگەپ قويۇلدى. بۇ گىردىنى «خۇيلاش» دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن تونۇر ئاغزى بىلەن دۇرخانا ئاغزى ئېچىۋېتىلىدۇ. گىردە قىزىرىپ پىش-قاندىن كېيىن زىخ بىلەن چالۇ ئىچىگە قومۇرۇپ ئېلىنىدۇ. گىردىنىڭ ئالاھىدىلىكى: گىردە قاراقاشلىقلار ياقۇت-رۇپ يەيدىغان، قاراقاشتا، ئۇيغۇرلار ئارىسىدا بۇرۇندىن كەڭ ئومۇملاشقان، تارىخى ئۇزاق نانلارنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ. ئادەتتە گىردە «دامان» دەپمۇ ئاتىلىدۇ. گىردە بازاردا سېتىش ئۈچۈن يېقىلىدۇ. شۇڭا بىر يۈەنلىك، ئىككى يۈەنلىك قىلىپ چوڭ-كىچىك يېقىلىدۇ. گىردىنى كان ئوچاققا يېقىپ «خۇيلاش» قا بولمىغاچقا ئاتىلىدۇ.

تونۇر يۈزىگە باشقا نانلارنى يېقىشمۇ بولىدۇ. پېتىر كۆمەچ پىشىپ تونۇردىن ئېلىنغاندىن كېيىن پاكىز لۆڭگە ياكى سۈرتكۈچ بىلەن سۈرتۈپ پاكىزلىنىدۇ. پېتىر كۆمەچنىڭ ئالاھىدىلىكى: پېتىر كۆمەچ قاراقاش خەلقى ياقۇرۇپ يەيدىغان، قاراقاشتا، ئۇيغۇرلار ئارىسىدا كەڭ ئومۇملاشقان، تارىخى ئۇزاق نانلارنىڭ بىرى بولۇپ خۇسۇسىيىتى ئىسسىق، قۇۋۋەتلىك ھېسابلىنىدۇ. پىشۇرۇلۇش ئۇسۇلى ئاددىي، پاكىز، خۇرۇچى ئاز، تەنەرخى تۆۋەن، تەمى مەززىلىك، يۇمشاق، يېپىشلىك، بولۇپمۇ تونۇردىن يېڭى ئېلىنغان ئىسسىق پېتىر كۆمەچ تېخىمۇ مەززىلىك، ئائىلىدە پىشۇرۇپ يېيىشكەمۇ، بازاردا سېتىشكەمۇ بولىدۇ. جىسمانىي ئەمگەك قىلغۇچىلار ئىش ئورنىدا يېيىشكەمۇ، مېھمان ئۇزىتىشكەمۇ، تۇغقان يوقلاش-قىممۇ، مېھماندارچىلىققا ئېلىپ بېرىشكەمۇ بولۇۋېرىدۇ. دىققەت قىلىدىغان بىر ئىش — پېتىر كۆمەچنى ئۇزاق ساقلاشقا بولمايدۇ. ئۇزاق ساقلاسا خېمىرى پېتىر بولماقچا ئاسان قېتىپ بەزىلىشىپ قالىدۇ. شۇڭا پېتىر كۆمەچ كۆپىنچە ھاللاردا ئىسسىقدا يېيىلىدۇ. پېتىر كۆمەچ ئوزۇقلۇق تولۇقلاش، پۈتۈن بەدەننى، رەئىسى ئەزالارنى، مېڭە، بۆرەك، باھنى كۈچلەندۈرۈش، مەنىي كۆپەيتىش، مەنىي قويۇلدۇرۇش خۇسۇسىيەتلىرىگە ئىگە بولۇپ، ئوزۇقلۇق يېتىشمىگەن، يېڭى كېسەلدىن، تۇغۇت-تىن قوپقان، سۈننەت قىلىنغان، سوغۇق سەپراسى، ھۆلۈ-كى ئېشىپ كەتكەن، سوغۇق مەجەز، كەم ماغدۇر، جىسمانىي ئەمگەك بىلەن شۇغۇللىنىدىغان كىشىلەرنىڭ يېيىشىگە تېخىمۇ ماس كېلىدۇ. بۇ ھەقتە قاراقاشلىقلار ئارىسىدا سۈننەت قىلىنغان ئوغۇل بالىنى ئوتقا كۆمۈپ پىشۇرۇلغان يەرلىك تۇخۇم بىلەن پېتىر كۆمەچ يېگۈزۈپ ئوزۇقلاندۇرىدىغان، قىز-ئاياللار ياخشى كۆرگەن يىگىتكە پېتىر كۆمەچ سوغۇغات قىلىدىغان، پۈت-قولى زەخمىلىنىپ نىمجان بولۇپ قالغان، ماغدۇرى يېتىشمەي ھالسىراپ قالغان، كۈچىدىن قالغان ئەرلەر قۇۋۋەت دورىسى ئورنىدا پېتىر كۆمەچ يەيدىغان ئەنئەنىۋى ئادەتلەر ئاز ئەمەس. نۆۋەتتە پېتىر كۆمەچنى شەھەر ئاھالىلىرى كۆپرەك ئىستېمال قىلىدىغان ۋەزىيەت شەكىللىنىپ، بۇ ناننىڭ سودىسى ياخشى بولماقتا.

گىردە

خۇرۇچى: ئاق ئۇن، خېمىرتۇرۇچ، تۇز، سۇ، كۈنجۈت، سىياھدان، پىياز. تەييارلىنىش ئۇسۇلى: ئۇنغا خېمىرتۇرۇچ سېلىپ

بولۇپ، مەخسۇس زاغرا نان يېقىشقا ئىشلىتىلىدۇ. ئۇنىڭ بىلەن نان ياققاندا قولمۇ كۆيەيدۇ ھەم نان يۈزىمۇ بارماق ئىزى چۈشۈپ قالماي تۈز، تەكشى، چىرايلىق يېقىلىدۇ. نان ياسىلىپ يەك ئۈستىگە ئېلىنىپ بولۇنغاندىن كېيىن نان ياققۇچى يەنە بىر قولىنىڭ بارماقلىرىنى تۈزغا چۆكۈرۈپ تونۇرغا يېقىلىدىغان نان يۈزىنىڭ بىر نەچچە يېرىنى چىمىدىپ مۇدۇرچاق قىلىپ قويدۇ، ئاندىن نان تونۇرغا يېقىلىدۇ. تۈزغا چۆكۈرگەن بارماق بىلەن نان يۈزىنى چىمىدىپ مۇدۇرچاق قىلىپ قويۇشتا نان تونۇرغا چىڭ چاپلاشماي سويۇلۇپ كېتىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش، ناننى چىڭ چاپلاشتۇرۇپ پىشۇرۇش مەقسەت قىلىنىدۇ، زاغرا نان تەسرىك پىشىدۇ. شۇڭا تونۇردا ئۇزاقراق قويۇپ قۇرۇ-تۇپ پىشۇرۇپ ئېلىنىدۇ.

زاغرا ناننىڭ ئالاھىدىلىكى: زاغرا نان قاراقاشتا، ئۇيغۇرلار ئارىسىدا كەڭ ئومۇملاشقان، ئۇيغۇرلار بۇرۇندىن ئىستېمال قىلىپ كېلىۋاتقان تارىخى ئۇزاق نانلارنىڭ بىرى. زاغرا نان مايسىز بولۇپ كۆڭۈلگە تەگمەيدۇ. چۈرۈك، مەزىلىك بولۇپ، چايغا چۆكۈرۈپ يېيىشكەمۇ، شىرنە-شەربەت، سۈت-قىتىق، شورپىغا چىلاپ يېيىشكە-مۇ، قورۇما، مۇراببا، سوغۇق سەي، مېۋ-چۈە، سۇ بىلەن يېيىشكەمۇ بولىدۇ. سۇيۇقسەلەك ئاشقا چىلاپ يېيىشكەمۇ بولۇۋېرىدۇ. تونۇردىن يېڭى ئېلىنغان ئىسسىق زاغرا ناننىڭ تەمى تېخىمۇ مەزىلىك بولۇپ، ھەرقانداق ئادەمنىڭ ياق-تۇرۇپ يېگۈسى كېلىدۇ. بولۇپمۇ زاغرا نان قوغۇن قىرىم-سى، شىرنە-شەربەت، سۈت-قىتىق، شورپىغا چىلاپ يېيىشكە تولىمۇ ماس كېلىدۇ ھەم بۇنداق يېگەندە تولىمۇ تەملىك تېتىدۇ. زاغرا نان بىلەن شۇ يوسۇندا مېھمان ئۇ-زىتىشقىمۇ بولىدۇ. زاغرا ناننى ئۆيدە يېقىپ يېگەندىن سىرت بازاردا سېتىشقىمۇ، سەپەرگە چىققاندا ئېلىۋېلىشقىمۇ بولىدۇ. زاغرا نان قاراقاش تىبابىتىدە قان تەركىبىدىكى ھايىنى ئازايتىش، يۈرەكنى ماي قاپلاپ كېتىشنىڭ، سەمىرپ كېتىشنىڭ، قان-تومۇرلىرىدا نوکچا پەيدا بولۇپ قېلىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش، قاننى راۋانلاشتۇرۇش خۇسۇسىيىتىگە ئىگە دەپ قارىلىدۇ. نۆۋەتتە زاغرا ناننى يېزا ئاھالىلىرىدىن سىرت ھۆكۈمەت ئىشچى-خىزمەتچىلەر، شەھەر ئاھالىلىرى دورا ھەم كۆڭۈل خۇشى ئورنىدا كۆپرەك ئىستېمال قىلىدىغان ۋەزىيەت شەكىللىنىپ بۇ ناننىڭ سودىسى خېلى ياخشى بولماقتا.

ئارپا نېنى

خۇرۇچى: خېمىرتۇرۇچ، تۈز، سۇ، پىياز.

يەيدىغانلارمۇ بازاردىن ئېلىپ يەيدۇ. گىردىنىڭ ئولى چۈرۈك، گىرۈنكى يۇمشاق پىشىدۇ. تەمى مەزىلىك، يې-يىشلىك، بولۇپمۇ تونۇردىن يېڭى ئېلىنغان ئىسسىق گىردە ھەم يۇمشاق، ھەم مەزىلىك، ھەم يېيىشلىك. گىردە مېھمان ئۇزىتىشقىمۇ، مېھماندارچىلىققا، يېقىنلارنى يوقلاشقا ئېلىپ بېرىشقىمۇ، سەپەرگە چىققاندا ئېلىۋېلىشقىمۇ، يىراقتە-كى تۇغقان، يېقىنلارغا ئەۋەتىشكىمۇ، ئائىلىدە يېيىشكىمۇ، ئىش ئورنىدا يېيىشكىمۇ ماس كېلىدۇ. يەككە يېيىشكىمۇ، گۆش-كاۋاپ، شورپا، قورۇما، مۇراببا، سۈت-قىتىق، سوغۇق سەي، مېۋە-چۈە قاتارلىق خالىغان يېمەك-ئىچمەك بىلەن بىللە يېيىشكىمۇ بولۇۋېرىدۇ.

زاغرا نان

خۇرۇچى: قۇناق ئۇنى، تۈز، سۇ، پىياز.

تەييارلىنىش ئۇسۇلى: قۇناق ئۇنى ئاۋۋال ئەلگەك بىلەن سۇپرا ئۈستىگە تاسقىلىپ، ئەلگەكتىن ئۆتكەن پاكىز ئۇن داسقا ئېلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇنغا تۈز ئېرىتمە-سى، سۇ قۇيۇلۇپ خېمىر يۇغۇرۇلىدۇ. قۇناق ئۇنى خېمىر-رىنى يۇغۇرۇش خېلىلا ئاسان بولۇپ، بىردەمدىلا يۇغۇرۇپ بولغىلى بولىدۇ. قۇناق ئۇنى خېمىرى خېمىرتۇرۇچ سېلىنىپ ئۆرلىتىلمەيدۇ. زاغرا ناننى ئائىلىدە كان ئوچاققا يېقىشقىمۇ، چوڭ تونۇردا يېقىشقىمۇ بولىدۇ. كۆپرەك يېقىشقا توغرا كەلگەندە چوڭ تونۇردا يېقىلىدۇ. چوڭ تونۇردا يې-قىشتا ئاۋۋال تونۇر ئوت قالاپ ئاقارتىلىدۇ. تونۇر يۈزى تەكشى ئاقىرىپ بولغاندىن كېيىن دۇرخانا ئاغزى ئېتىلىپ، تونۇر ئىچىدىكى ئوت ئوتتۇرىغا يىغىۋېتىلىدۇ. ئاندىن تونۇر يۈزىگە تۈز ئۇرۇلۇپ تونۇر ھاۋاسى تەڭشىلىدۇ. زاغرا ناننى ياساشتا ئاۋۋال خېمىردىن زۇۋۇلا ئۇزۇلىدۇ. زۇۋۇلا ئىككى ئالغان ئارىسىدا ئايلىنىدۇرۇپ چىڭداش ئارقىلىق يۇمىلاقلىتىلىدۇ، ئۇنىڭدىن كېيىن زۇۋۇلنىڭ گىر-ۈكى بەشخۇن يۈزىگە بوش تەڭگۈزۈلۈپ ئىككى ئالغان بىلەن ئىككى ياندىن پوكۇلدىتىپ چىڭداپ ئايلىنىدۇرۇش ئارقىلىق زۇۋۇلا يۇمىلاق نان شەكلىگە كەلتۈرۈلىدۇ. بۇ ھەرىكەتلەر «نان ياساش» دەپ ئاتىلىدۇ. شۇ يوسۇندا نان ياسىلىپ بولۇنغاندىن كېيىن خالىغان بىر يۈزىگە ئۇششاق چانالغان پىياز سۇرتۇلۇپ بولۇپ پىياز سۇرتۇل-گەن يۈزى يەك ئۈستىگە دۈم قىلىپ ئېلىنىدۇ. بەزى ھاللار-دا زاغرا نان پىياز سۇرتۇلمەيمۇ يېقىلىدۇ. پىياز سۇرتۇلمەي ياسالغان نان يۈزى يەك ئۈستىگە قانداق ئېلىنسا بولۇۋېرىدۇ. يەك دېگىنىمىز — قېلىن توقۇلما رەخت بىلەن تىكىل-گەن، نان ياققاندا قولغا سېپىۋالدىغان پەلەيسىمان گەزىنە

IR A

ئالاھىدىلىككە ئىگە نان سۈپىتىدە مېھمان ئۇزۇنتىشىمۇ، يەپ باقمىغان، كۆرۈپ باقمىغان يېقىنلارغا ئەۋەتىپ، كۆڭلىنى خۇش قىلىشقىمۇ بولىدۇ. ئارپا نېنى ئۇيغۇرلار ئۇزاق ئارىختىن بېرى ئىستېمال قىلىپ كەلگەن، بولۇپمۇ ئالدىنقى ئەسىرنىڭ 60، 70-يىللىرى ئاساسلىق ئىستېمال قىلىنغان نانلارنىڭ بىرى ھېسابلىنىدۇ. بىراق بۇ نان دەۋرنىڭ تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ ئىستېمالدىن قالدى. بۇنىڭ سەۋەبىنى ئاندىن كۆرۈشكە بولمايدۇ. بۇنىڭ بىر-دېنسىر سەۋەبى ئارپا مەھسۇلاتى بىر قەدەر تۆۋەن زىرا-ئەت بولۇپ، كىشىلەر ئىقتىسادىي ئۈنۈم قوغلىشىپ بۇ زىرا-ئەتنى تېرىمايدىغان بولۇپ قالدى. شۇنداقتىمۇ جەمئىيەتتە ئارپا نېنى يېگۈسى بار كىشىلەر يەنە ئاز ئەمەس، ھېلىمۇ كىشىلەر بۇ ناننى ئىزدەپ-سوراپ، ئەتىۋارلاپ يې-يىشمەكتە. دېمەك، ئارپا نېنى ھېلىمۇ ئەمەلىي ئىستېمال قىلىشقا ۋە خېلى زور بازار بوشلۇقىغا ئىگە بىر نان دەپ ھېسابلاشقا بولىدۇ.

يۇقىرىدا قاراقاش نانلىرى ئىچىدىكى ۋەكىللىك خا-راكتېرگە ئىگە 15 تۈرلۈك ناننىڭ خۇرۇچى، خۇسۇسىيە-تى، تەييارلىنىشى ئۇسۇلى ۋە ئالاھىدىلىكلىرى قىسقىچە تو-نۇشتۇرۇپ ئۆتۈلدى. ھازىر ئەمەلىي ئىستېمال قىلىنىۋات-قان قاراقاش نانلىرى جەمئىي 40 تۈرگە يېقىنلىشىدىغان بولۇپ، يۇقىرىدا تونۇشتۇرۇلغان نانلار ئائىلىدىن بازارغا يۈزلىنىپ بولغان نانلار. شۇنداقلا ۋەكىللىك خاراكتېرگە ئىگە يۇقىرى ئىستېماللىق ئاساسلىق نانلار ھېسابلىنىدۇ. باشقا نانلار ئائىلىدە ئىستېمال قىلىنىۋاتقان نانلار بولۇپ، بۇ نانلارمۇ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىككە ئىگە. ئومۇملاش-تۇرۇپ ئېيتقاندا قاراقاش نانلىرى خام ئەشياسى تەبىئىيە-لىككە، تەييارلىنىشى پاكىزلىققا، نۇر جەھەتتىن كۆپ خىل-لىققا، شەكىل جەھەتتە ئۆزگىچىلىككە، دورىلىق خۇسۇسىيە-تەتكە ئىگە بولۇشتەك بىر قاتار ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن يىللىرى يۇقىرى ئىستېمال قىلىنىشقا ۋە تاۋار قىممىتىگە ئايلىنىپ خەلق تۇرمۇشىدا زور رول ئويناپ كەلمەكتە. قا-رراقاش نانلىرى يەنىمۇ ئىستېمال ئېھتىياجى ۋە زور بازار بوشلۇقىغا ئىگە بولۇپ، قېزىش، ۋارىسلىق قىلىش، قوللاش، كەسىپلەشتۈرۈش، كۆلەملەشتۈرۈش، زورايىتىش سالمىقى كۈچەيتىلسە ئۇ ھالدا قاراقاش نانلىرى بىلەن بىللە خەلقىمىزنىڭ كەلگۈسى تېخىمۇ شېرىنلىككە، تېخىمۇ گۈزەللىككە ئىگە بولغۇسى.

(ئاپتور: قاراقاش ناھىيەلىك ئەدەبىيات-سەنئەتچىلەر بىرلەش-مىسىدە)

تەييارلىنىش ئۇسۇلى: ئارپا ئۇنى ئاۋۋال ئەلگەك بىلەن سۇيۇرۇپ ئۈستىگە تاسقىلىپ، ئەلگەكتىن ئۆتكەن پاكىز ئۇن داسقا ئېلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇنغا خېمىر-تۇرۇچ سېلىنىپ، ئۈز ئېرىتمىسى، سۇ قۇيۇلۇپ خېمىر يۇ-غۇرۇلىدۇ. خېمىر يۇغۇرۇپ بولۇنغاندىن كېيىن ئۆرلىتىش ئۈچۈن ئىككى-ئۈچ سائەت ئەتراپىدا پاكىز داستىخان ياكى رەخت، سولياۋ يوپۇق بىلەن يۆگەپ قويۇلىدۇ. ئارپا نېنىنى ئائىلىدە كان ئوچاققا، چوڭ تونۇرغا يېقىش-مۇ بولىدۇ. كۆپرەك يېقىشقا توغرا كەلگەندە چوڭ تونۇر-غا يېقىلىدۇ. چوڭ تونۇرغا يېقىشتا ئاۋۋال تونۇر ئوت قالاپ ئاقارتىلىدۇ. تونۇر يۈزى تەكشى ئاقىرىپ بولغان-دىن كېيىن دۇرخانا ئاغزى ئېتىلىپ، تونۇر ئىچىدىكى ئوت ئوتتۇرىغا يىغىۋېتىلىدۇ. ئاندىن تونۇر يۈزىگە قول بىلەن بىر قۇر تۈز ئېرىتمىسى ئۇرۇلۇپ تونۇر ھاۋاسى تەڭشىلىدۇ. ئارپا نېنىنى ياساشتا خېمىر پەشخۇنغا ئېلىنىپ سېلىندىر شەكىلگە كەلتۈرۈلگەندىن كېيىن زۇۋۇلا ئۈزۈل-دۇ، زۇۋۇلا بىر قۇر تاولىنىپ بولۇنغاندىن كېيىن ئىككى زۇۋۇلا بىر-بىرىگە جۈپلىنىپ ئۈستىدىن قول بىلەن بېسىپ بىر ئاز كېڭەيتىلىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن زۇۋۇلا بىر-بىرىدىن ئاجرىتىلىپ ئايرىم كېڭەيتىلىپ ناننىڭ يۈزى ئې-چىلىدۇ. نان ياسىلىپ بولۇنغاندىن كېيىن يۈزىگە ئۇششاق چانالغان پىياز سۇرتۇلۇپ، پىياز سۇرتۇلگەن ئوڭ يۈزى گەزىنە ئۈستىگە دۈم قىلىپ ئېلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن ناننىڭ سول يۈزىگە ئازراق تۈز ئېرىتمىسى سۇرتۇۋېتىلىپ تونۇرغا يېقىلىدۇ. ئارپا نېنى قىزىرىپ پىشقاندىن كېيىن لاخشىگر بىلەن تونۇردىن سويۇپ ئېلىنىدۇ.

ئارپا نېنىنىڭ ئالاھىدىلىكى: تەمى مەزىزلىك، يېپىش-لىك، بولۇپمۇ تونۇردىن يېڭى ئېلىنغان ئىسسىق ئارپا نېنى-نىڭ تەمى تېخىمۇ مەزىزلىك بولۇپ ھەرقانداق ئادەمنىڭ ياقىتۇرۇپ يېگۈسى كېلىدۇ. خۇسۇسىيەتى يەللىك، قۇۋۋەت-لىك بولۇپ، پۈتۈن بەدەننى، رەئىس ئەزالارنى قۇۋۋەت-لەيدۇ، يەنى ھەيدەيدۇ. شۇڭا قاراقاشتا ئارپا نېنى توغرى-دا «ئۇسۇرغا قاراقاشتا ئارپا نېنى باھانە»، «ئارپا نېنى يەللىك، ئۇسارتىدۇ ئەللىك» دەيدىغان تەمسىل، قوشاق بار. بۇ ماھىيەتتە ئارپا نېنىنىڭ قۇۋۋەتلىكلىكىگە قارىتىل-غان قوشاق بولۇپ، بۇ نان ئۆسۈپ يېتىلىۋاتقان، ئوزۇق-لۇق يېتىشمىگەن، جىسمانىي كۈچى يېتىشمەي ھالسىراپ قالغان، كەم ماغدۇر كىشىلەرنىڭ يېيىشىگە تېخىمۇ ماس كېلىدۇ. ئارپا نېنى يەككە يېيىشكىمۇ، باشقا يېمەكلىكلەر بىلەن قوشۇپ يېيىشكىمۇ، قەدىمىيلىككە، مىللىي، يەرلىك

قەشقەر تېكىستلىرى

سانتېمېتىر. تۈركىلوگ گۇننار ياررىڭنىڭ مۇشۇ تېكىستلەر ھەققىدىكى مەلۇماتىغا قارىغاندا بۇ تېكىستلەر 1905-يىلىدىن 1910-يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا يېزىلغان بولۇپ، بۇ تېكىستلەرنى گۇننار ياررىڭنىڭ ئۇستازى شىۋېتسىيەدىن تارقىتىش ئۆمىكىنىڭ باشلىقى گۇستاف رەكۋىت ئۆزىنىڭ شەرقىي تۈركچىنى تەتقىق قىلىشتا پايدىلىنىشى ئۈچۈن ئىشلەتكەن⑥.

بۇ تېكىستلەردە كىيىم-كېچەك ۋە باشقا ھۈنەر-كەسىپلەرگە دائىر خېلى ئەتراپلىق مەلۇماتلار بېرىلگەن بولۇپ، ئەينى دەۋردىكى قەشقەر رايونىنىڭ ئىجتىمائىي ئىشلەپچىقىرىش ئەھۋالى، قول ھۈنەرۋەنچىلىك، مىللىي تېخنىكا ۋە ئۆرپ-ئادىتىنى يورۇتۇپ بېرىشتە ناھايىتى مۇھىم فولكلورلۇق قىممەتكە ئىگە. بۇ ئەسەرنى نەشرگە تەييارلاشتا ئەينى دەۋرنىڭ تىل فولكلور ئالاھىدىلىكىنى ساقلاپ قېلىش ئاساسدا ئەسلىي فونىتىكىلىق قائىدە بويىچە ئوقۇلغۇلاپ، ئەسلىي تېكىستلەردە خاتا يېزىلغان سۆزلەرگە ئىزاھ بېرىلدى ھەمدە بىر قىسىم شىۋە سۆزلۈكلەردىن، فونىتىكىلىق پەرقلەرگە ئىگە سۆزلەرگە، كەسىپىي سۆزلەرگە ۋە تارىخىي ئاتالغۇلارغا مۇۋاپىق ئىزاھ

كىيىم-كېچەك ۋە باشقا ھۈنەر-كەسىپلەرنىڭ بايىنى ئىلاۋە: ژۇرنىلىمىزنىڭ ئالدىنقى ساندا قەشقەر تېكىستلىرىنىڭ «دېھقانچىلىق، باغۋەنچىلىك ۋە بېلىقچىلىقنىڭ بايىنى»① قىسمىنى ئېلان قىلغاندۇق. بۇ ساندا شۇ تېكىستلەرنىڭ داۋامى بولغان «كىيىم-كېچەك ۋە باشقا ھۈنەر-كەسىپلەرنىڭ بايىنى» نى بەردۇق. بۇ تېكىستلەرمۇ ئالدىنقى تېكىستلەرگە ئوخشاشلا داڭلىق تۈركىلوگ گۇننار ياررىڭ ئەپەندى تەرىپىدىن 1992-يىلى «كىيىم-كېچەك-كەسىپلەرنىڭ تەپسىلاتى — كىيىم-كېچەك ۋە باشقا ھۈنەر-كەسىپلەرگە دائىر شەرقىي تۈركچە تېكىستلەرنىڭ ئوقۇلغۇسى، تەرجىمىسى ۋە ئىزاھاتلىرى»② دېگەن نامدا شىۋېتسىيەدە ئېلان قىلىنغان. بۇ جەمئىي 11 پارچە تېكىست بولۇپ، بۇلارنىڭ ئىچىدىكى بەش پارچە تېكىستنى قەشقەرلىك مۇھەممەد ئەلى داموللا③، يەنە بەش پارچە تېكىستنى ئابدۇۋاھىد ئاخۇند④، بىر پارچە تېكىستنى يەركەنلىك ئابدۇلقادىر ئاخۇن⑤ قاتارلىقلار خوتەن قەغەزىدە چاغاتاي ئۇيغۇر يېزىقىدا يازغان. بۇ تېكىستلەر «گۇننار ياررىڭ توپلانمىلىرى» دا 207-نومۇردا ساقلانغان بولۇپ، خەتنىڭ بەت يۈزىدىكى دائىرىسى 22.5×36.

بہر بلدی — نہ شر گہ تھیار لغو چندن .
کسیملہ رنگ بہیانی

مہ تنلہر

کہیم لار یتنگ بیانی

ایر مظلوم یتنگ کیا در خان رسمی کہیم لاری اغنیالار اور دوس کرمل لاری
و یا ہندستان کر مال لاری کو نکلا۔ او چون خاصہ سنت دیب آئی کہ یتنگ
بار او لاری کو نکلا کہ قبیل کیا در لار کو نکلا اکثر لاری قبیلہ
تار قبیلہ بلکہ مشرقی مغرب قبیلہ تو ب کیا در شمال فی ہم مشنہ جنم
بریب قبیلہ در تو ب کیا در واز کون بولہ تک دیب قبیلہ ران پرچا
و یا کتور قبیلہ در ووب کو نکلا اوسیدین کیب اوسیدین فرغانہ تازین
کلتور دولگان بر بنیوسف رومال یا تریل یا شمل یا سرنی یا قر و یا قارم
چلانک بیک کیکان یک تک و یا کتور اوسیدین بیانی باغلاب اینک اوسیدین
پختہ سترتون یا بغیب و یا ماہوت و یا باجین بنو طہرین بولغان کہ لیکلک
کیا در بر کہیم لار کا ہر بیکار درانہ تو کہ بردانہ ایزم بار لیکن کتور چوپان یتنگ
بشدین ایزم تو کہ لاری کتور فی نیکی اوسیدیم یا ش بلالدر کیا اور سفالین
اقصال لاری یک یتنگ کیا در کتور مغرب و یک تک کا یا جو قبیلہ در آماہم
یتنگ اوسیدیم کیا در خان تون چپانہ یا جو قبیلہ در مغرب لار ہندستان
داکہ سیدین یا شفق صلہ پور کا بدور نوم یا شلار تو ما چمدین سوی ولکی
تاہ لینی تو ما ق الب کیا در ورا کو رہ تو ما ق لارغہ باشنہ کیا در اور بوت
لارغہ امرگان سے کفشی پورا ما کفشی سے و ہندستان قری یتنگ کفشی رسمی
بغنیالار کلاچ کفشی لاری کیا در بولار لار یتنگ کہیمید و ایدی اغنیالار
لار یتنگ اول التون زہ التون تاج اطلس کو نکلا طوار و دو خابہ مشبوط
یکون زہ کو نکلا شمال مرز زہہ کو نکلا کہیم شونیتکہ ہم شمال کو نکلا
ولا اوزون قبیلہ برہہ سودر الب پور کا دیک کیا در بلکہ کائنہ جی تاسا لینی
قبیلہ برہہ ہمتنگ اوسیدیم ہندستان آغ بانوسیدین بہنی آغ بانوز
ہنہ لاری قبیلہ دیب اوزون یا نکلا لاری تار اوزون قبیلہ ہر یتنگ لاری کیا
یکسی یا نکلا لاری سبعا ہدور بوز بیکا جو میل تار ما در لیکن بار کدو فی یتنگ خانو لار
ای فرجی ایشلا تار ایدر اولار آغ فرجی بلیدہ لیک باشنہ سالادر ہندستان
دکہ سیدین بر بہری چارک الب باشنہ الب تاکہ نا با پنجہ تیکو یک
قبیلہ کیا در (جرہی پرچہارو باغلق در) یا ز لاری کہیم لار کیا بغنی مشبوط
لباس لاری کیا در و شمشلق لباس لاری او چون جوہرینی یتنگ کو بر لاری

0
1
3

جوہر قبیلہ تا شلاطین قبیلہ ایزم کہ لاری کا اور مختلف لاری تنگ فی تکہ قبیلہ
کیا در اول نکلا لاری لباس او چون رنگ نوز اسیدا فری تفاوت بار ایدی
جلی بوزمانہ وہ اوشن ششی بولوب مالدی سجاہ رنگ یا کو آق زہہ لار
ایر کیشلا لار کا خاص ایدی قزیل رنگ لیک کہم لار خانون کیشلا کا خاص ایدی طاج
تلم لار لاری شیب کئی خصوصاً قرانک لباس لاری کتہ یتنگ ایدی ایدی تعادلی
جہ مظلوم کیشلا التون زہ التون تاج یتنگ ناشیدا ہلاک لاری التون
بلا زہک کو ششی بیلا زہک بار ما لار بخت التون باغلق یاوت بوزو کہ فرورہ
عمل زہرہ زہرہ بوزو کہ لار لار لار دور مردار بیدی التون زہہ یتنگ ہمتنگ
تیز اور و لیکن مظلوم دین بر کہیم و یا بر زور توغرا سید رسمی ایشلا کہیم
لاری عوالب کائی تا پنا جو پختہ یتناس ایشلا لار کیا لار یتنگ ہمتنگ کا
لار بختہ دیشلا لاری کیا در خان زہہ اسر لاری کو کہ خاصہ یتنگ ہمتنگ سلطان
قبیلہ دور یا قہسی فی تار قبیلہ اور ایر لار یا قاس فی لیک شمال فی ایر لار
بمعنی شیم طریقہ سید امار قبیلہ تور بر کا یتنگ کیا در مظلوم ایشلا لاری
رسیدہ کنگ قبیلہ کیا در لیکن پختہ لاری تھا لاری کیا مظلوم تار قبیلہ
بر کا یتنگ کیا در ایشلا لاری مظلوم یا خطوب دیب رسمی کہ لاری بار ایدی ائی نام
یتنگ بیان و یا ایلمہ روز لوی بیان ہشو طہریم بیان کل یتنگ طہریم
کیا در دلا ہلاک چیدہ طیار قبیلان یا طہر کو نکلا ایشلا ہایت اوبدان کو در ایدی
او تاکہ کہیم لار ہم کلابتون بیان بوز بیکا کلابتون دیب یتنگ و دیب کیا در
کفشی کہیم لار ہم کلابتون کل لوی قبیلہ کیا در ایدی تو ما ق یا لنگ
کہیم لاری تون کچمت قام فی بیون ایشلا یتنگ بر کتہ صورتہ قبیلہ دور
اخر ہم بولور ایدی ائی کیا در ایدی وہ وہ وہ بولور ہم کتہ صورتہ دور
دین و یا فر ایدی قبیلہ در تو ب کیا در ایدی ایر لار وہ ہمتنگ ہم کتہ صورتہ
کو کہ طوار یا کو کہ خاصہ دین ایدی خوناری بیک لار ٹونید کہ پشلیک ایدی
مظلوم لاری رسمی کو نکلا کا بر کا تار دور خان چونک ارموت صورتہ ہمتنگ
کہیم لاری بار ایدی اوسیدیم التون ایشلا تکان اوشانی قبروزہ لار کتہ
تو نیان یاوت لعل بیان کو تو نیان ہنس داز بولور ایدی اوزی کنگ
یا نکلا لاری ہم کنگ کو نکلا لار قشاری ہنس داز تو کہ فی برکتار ایدی بو تو کہ لار
عضو شخ لار وہ لار لار کا ایسا کو نکلا کا خور فی طہر او جوہر ایدی طرفین لاری
قبیلہ ایدی ایزم لاری کبک قزیل مشوطہریم وہ قبیلہ دور ایدی جوان لار
ولا قلا دریزم مرادید موچاق سالور ایدی مرادید موچاق نور شدہ لیک
برخوج اوزون لوق ایدی ولا بغہ سگر شدہ مرادید موچاق شونہ غ بیلا لاری
بلا زہک و قول لاری لعل یاوت قبروزہ قیمت بہا ناشلا بوزو کہ سالور ایدی
علی بوزمانہ وہ باشنہ قبروزہ دیب سمقندہ دینہی طوار انحصی سید ایشلا التون
قدان بر کا تور و یا بولاسہ تر افریز کا تیکان مشوطہریم سبب بیکلغان

ئېردى. ئۈستىگە ئالتۇن ئىشلەتكەن ئۇشاق فىروزالاردا كۆز قويغان، ياقۇت لەئلى بىلەن كۆز قويغان بەش دانە. بولۇر ئېرىدى. ئۆزى كەڭ ياڭلارنى ھەم كەڭ. كۆڭلەك. لەر قاتار بەش دانە تۈگمەنى بېرىكتەر ئېرىدى. بۇ تۈگمە. لەر مەخسۇس جۇۋانلارغا، چوكانلارغا ئەمەس. كۆڭلەك تا قورساقغىچە ئوچۇق ئىككى تەرەپكە ئىزمە قىلۇر ئېرىدى. ئىزمالارى كەڭ قىزىل مەھشۇت يىپتا قىلدۇرۇر ئېرىدى. جۇۋانلار قۇلاقلىرىغا مەرۋارد مۇنچاق تۆرت شىددەللىك⁽⁴⁸⁾، بىر غېرىچ ئۇزۇنلۇقى ئىككى قۇلاققا سەككىز شىددە مەرۋارد مۇنچاق، شۇنداق بىلەكلەرگە بىلەزۈك ۋە قوللارغا لەئلى ياقۇت، فىروزا، قىممەت باھا تاشلار تۈزۈك سالۇر ئېرىدى ھەلى بۇ زاماندا، باشقا فەسىر دويپا⁽⁴⁹⁾ دەپ سەمەرقەند دويپاسى تاۋا تەخسىس دەك، ئاڭا ئالتۇن قىزىق بېرىكتەر ۋە يا بولماسا قارا رەفەزگە⁽⁵⁰⁾ تىكىلگەن مەھشۇتلۇق يىپ تىكىلگەن دويپا. لاردىن كېيەدۇر. ۋە لېكىن مانا بۇ جۇۋان مانا بۇ چوكان دەيدۇرغان بىر نىشانە قالماي. چوڭ بىر قىسمى كۆڭلەك پەيدا قىلدى ئەرەبچە كۆڭلەك دەپ، ياڭلارنى تار، ياقا سالپ بىر غېرىچ مىقدارى كۆنچەك قويۇپ، ئۈچ سەدەف⁽⁵¹⁾ تۈگمە بېرىكتەپ بالاسىنى ئىمتىناق لازىم كەلسە بېقىندىن بىر تۆشۈك قويۇپ بالا ئىمەتەپ جۇۋان دېسە جۇۋان چوكان دېسە چوكان بولۇپ يۈرۈپ بېرىپ. تۇر. ۋە لېكىن ناگەھان⁽⁵²⁾.

بەئزىبايلار ئاراسىدا قەدىم ۋەقتىغا مۇۋاپىق بىر كەشنى جۇۋان قىلماق لازىم كەلسە، يىراق يېقىن، خۇش ئەقراپالارنى⁽⁵³⁾ يىغىپ، بىر توپىدەك مەشرەپ قىلىپ، قوي ئۆلتۈرۈپ، كىيىملىكلەر خەرەج قىلىپ،⁽⁵⁴⁾ جۇۋان قىلىپ قويادۇر. يەئنى جۇۋانچە كۆڭلەك كەيدۇرۇپ قويا. دۇر. جۇۋانچە كۆڭلەك دېگەن ھەلى بۇ زەماندا ئېراقى⁽⁵⁵⁾ دەپ ئۈچ ئىلىكچە⁽⁵⁶⁾ توقۇلغان بىر مەسەللىكدۇر. جۇۋانچە ئالدى ئوچۇق كۆڭلەككە بېرىكتەر.

ۋە يەنە مەزلۇم كىشىلەر ئاراسىدا بىر قىسمى رەسىم بار. جۇۋانلار ئاراسىدا باشقا ساچ ياساپ سالادۇر. ئۆز ساچلاردىن باشقا باشتىن تۈشكەن ساچنى ساقلاپ قويۇپ ساچ ياساپ، ئۈچ ساچ ۋە يا بەش ساچ قىلىپ سالادۇر. ھەر ساچكى قارا بولسا ئانى ئىلغايدۇر. بەلكى قوتاز قۇي. رۇقىدا ھەم ساچ ياسايدۇر. زىنەت ئۈچۈن ياز بولسا قا. شىغا ئوسا قويادۇر. باشقا ۋەقتىدا چىراغ ئىسىدا قاشلىق

قىلىپ، ئىزما تۈگمەلەرگە ئۈچ مىسقاللىق تەنگەنى تۈگمە قىلىپ كېيەدۇر. ئىلگەرى لىباس ئۈچۈن رەك توغراسىدىن فەرق تەفاۋۇت⁽³³⁾ بار ئىردى. ھەلى بۇ زاماندا ئوخشاش بولۇپ قالدى. سىمابە رەك⁽³⁴⁾ ياكى ئاق نەرسەلەر ئەر كىشىلەرگە خاس ئېدى. قىزىل رەڭلىك كىيىملەر خاتۇن كىشىلەرگە خاس ئىدى. ھەلى تامام ئارالاشپ كەتتى. خۇسۇسەن قارا رەك لىباسلار ئەر كىشىنىڭ ئىدى. ئەمدى تەفەۋۋىتى يوق⁽³⁵⁾ مەزلۇم كىشىلەر ئاكتۇن زىرە، ئالتۇن تاجنىڭ تاشىدا بىلەكلەرگە ئالتۇن بىلەزۈك، كۈمۈش بىلە. زۈك، بارماقلىرىغا ئالتۇن باغلىق ياقۇت يۈزۈك⁽³⁶⁾، فىروزە⁽³⁷⁾، لەئلى⁽³⁸⁾، زەبەرەجەد⁽³⁹⁾، زۇمۇرەد⁽⁴⁰⁾، يۈ. زۈكلەر سالادۇر. مەرۋاردىنى⁽⁴¹⁾ ئالتۇن ئالتۇن زىرەنىڭ چۆرەسىگە تىزادۇر. ۋە لېكىن مەزلۇمدىن بىر كىم ۋە يا بىر زىۋەر توغراسىدا بىر قىسمى ئىش چىقارسا ھەممەسى ئانى دوراپ تا ئانى تاپماغۇنچە تىنماس ئىكەنلەر. كىيىم. لەرنىڭ ئەستەرىگە ۋە ياقالارغا ۋە پەشلەرگە قىلدۇر. غان نەرسە ئەستەرىگە كۆك خاسەنىڭ بىر نەرسە بىلەن قىلدۇر. ياقاسىنى تار قىلدۇر. ئەرەنلەر ياقاسىنى كەڭ تامبالنى ئەرەنلەر بەئزى شىم تەرىقىسىدە تار قىلىپ، قۇر بېرىكتەپ كېيەدۇر. مەزلۇملار ئىلگەركى رەسىمدە⁽⁴²⁾ كەڭ قىلىپ كېيەدۇر. لېكىن پاختالىق تامبال كەيسە مەز. لۇملار تار قىلىپ قۇر بېرىكتەپ كېيەدۇر. ئىلگەركى مەزلۇم باقتۇ⁽⁴³⁾ دەپ بىر قىسمى كىيىملەرى بار ئىدى. ئانى تەمام يىگنە بىلەن ۋە يا ئىلمەدۈزلۈك⁽⁴⁴⁾ بىلەن مەھشۇت يىپ بىلەن گۈل تىكىپ تەييار قىلىپ كېيەر ئېرى. دىلەر. بەلكى باجىندە تەييار قىلغان باقتۇ كۆڭلەك⁽⁴⁵⁾ دەپ نەھايەت ئوبدان كۆرەر ئېرىدى. ئۆتەك كەيسەلەر ھەم كالاپۇتۇن⁽⁴⁶⁾ بىلەن يۈزىگە گۈل كەلتۈرۈپ تىكتۇ. رۇپ كېيەر ئېرىدى. كەشى كەيسەلەر ھەم كالاپۇتۇن گۈللۈك قىلىپ كېيەر ئېرىدى. تۇماق يا تەلفەك كەيسەلەر پۇتۇن كەمچەك قامانى پۇتۇن ئىشلەتپ بىر گۈنەز⁽⁴⁷⁾ سۈرەتدە قىلدۇرۇپ ئاغىر ھەم بولۇر ئېرىدى، ئانى كېيەر ئېرىدى. دويپا ۋە يا بۆك ھەم گۈنەز سۈرەتدە تە. ۋاردىن ۋە يا كىمخايدىن قىلدۇرتۇپ كېيەر ئېرىدى. ئە. رەنلەر دويپاسى ھەم گۈنەز سۈرەتدە كۆك تەۋار يا كۆك خاسەدىن ئېرىدى. تونلارنى بەگلەر تونىدەك پەشلىك ئېرىدى. مەزلۇملار بىر قىسمى كۆڭلەككە بېرىكتە. دۇرغان چوڭ ئارمۇت سۈرەتدە چوڭ تۈگمەلەرى بار

0
1
3

گۈل كېسپ چاپلاپ تەييارلايدۇر. دوپپالارغا گۈللارنى مەششۇت يىقى بىلەن تىكىپ بازارغا ئالىپ بارىپ ساتادۇر. يەنە بىر قىسىم قالپاق دېگەن يازدا كېيىدۇرغان يۈڭدىن ئەتكەن بىر نېمە بار. بەئزىنى تۆرت تالا بەئزىنى تالاسىز قىلادۇر. بەئزىلارنى يۈمۈلاق بولادۇر. چۆرەسىگە قارا لەنبۇق مەخمەل دورىسى بىلەن بەئۇاز (۱۰۷) قىلىپ ئۇچىغا يىغىدىن پۈپۈك ئېتىپ ئاسىپ قويادۇر. تولاراق سەفەردە يۈرەدۇرغان خەلققە لازىم بولادۇر.

جۇۋاچىنىڭ بەيئىنى

جۈۋاچىنىڭ بەيئى

جۈۋاچى تىزىم قىلىپ دېت الېب جىمى قىلادۇر انىزى تىزىم اشلاغالى چوئىك تىزىم لازىم قىلادۇر كۆمە قوناقنىڭ انىزى خىمىر تېلىپ تىزىم خىمىر جىمى سالىپ الېشتۇرۇپ تىزىم سوغە چىللاپ يۇمشاق تېلىپ خىمىر تىزىم تىزىم اېمىخە سىۋاب انىزى تاتىپ تىزىم غە سالادۇر تىزىم غە تىزىمىن سو اونى الېشتۇرۇپ قىيىپ قىيادۇر توغرا اش ياكەن تىزىمىن الېب قورۇتۇپ اېلاب يىخاخە تارتىپ قىيىپ الېك قولى بىلان تىزىم اشلاغالى دېگەن اېكى دەستەلىك اوغاققا تارتىپ اتمارتىپ كۆرپەنى سىيدو دېگەن اسبابدا كىلادۇر چانك دېگەن اسبابنى مەيدىدە باسىپ تىزىمىن يىخاخە تاتىپ اىشلايدۇر جىمىر دېگەن اسبابدا كۆرپەنى اتمارتادۇر يىخاخىدىن ائىك چىكەز نىمەز دېگەن اسبابدا يىخاخە قىلادۇر تىزىم چىزىلاب تانا چىكىپ كىسىپ بىكەن بىلان تىكىپ جۈۋاچىنىڭ تىزىمىن اچىلايدۇر كۆرپە تىزىمىن چىللاپ بازارغا الېب بارىپ ساتادۇر جۈۋاچى تىزىمىن كۆرپىدا كىا دورىلار.

جۇۋاچى تىزىمىنى قاسساپتىن ئالىپ جەمئىي قىلادۇر (۱۰۸). ئاندىن تىزىمىنى ئاشلاغالى چوئىك تۇلك لازىم قىلادۇر. كۆمە قوناقنىڭ ئۇنىنى خىمىر قىلىپ تۇزنى خىمىرغا چىق سالىپ ئالشتۇرۇپ، تىزىمىنى سۇغا چىلاپ يۇمشاق قىلىپ، خىمىرنى تىزىمنىڭ ئىچىغا سۇۋاپ ئاندىن قاتلاپ تۇغقا سالادۇر. تۇغقا تۇز بىلەن سۇ، ئۇند (۱۰۹) ئالشتۇرۇپ قويۇپ قويادۇر. تىزىمىنى ئاش يېگەندە تۇگدىن ئالىپ قۇ- تۇرۇپ ئەيلەپ، ياغاچقا تارتىپ قويۇپ، ئىككى قولى بىلەن تىزىم ئوغاقى دېگەن ئىككى دەستەلىك ئوغاقتا تارتىپ ئاقارتىپ، كۆرپەنى سەيدۇ (۱۱۰) دېگەن ئاسبابتا (۱۱۱) كېسەدۇر. چال (۱۱۲) دېگەن ئاسبابنى مەيدىدە باسىپ تۇرۇپ تىزىمىنى ياغاچقا تارتىپ ئىشلەتەدۇر. جەئپەر (۱۱۳) دېگەن ئەسبابدا كۆرپەنى ئاقارتادۇر. ياغاچدىن ئەتكەن چۆپكەز (۱۱۴)، نىمكەز (۱۱۵) دېگەن ئەسبابدا پەئىداز (۱۱۶) قىلادۇر. تىزىمىنى چىزىلاب (۱۱۷) تانا چىكىپ كېسىپ، يىغىنە بىلەن تىكىپ جۇۋاچىنىڭ چۆرەسىگە يەڭلەرى بىلەن ئۇچلا- رىغا كۆرپە تۇتۇپ تەييارلاپ بازارغا ئالىپ بارىپ ساتا- دۇر. جۇۋاچىنى قىش كۈنلەردە كېيەدۇرلار.

جۈۋاچىنىڭ بەيئىنى مەششۇت يىقى بىلەن تىكىپ بازارغا الېب بارىپ ساتادۇر. يەنە بىر قىسىم قالپاق دېگەن يازدا كېيىدۇرغان يۈڭدىن ئەتكەن بىر نېمە بار. بەئزىنى تۆرت تالا بەئزىنى تالاسىز قىلادۇر. چۆرەسىگە قارا لەنبۇق مەخمەل دورىسى بىلەن چىكەز (۱۰۷) قىلىپ ئۇچىغا يىغىدىن پۈپۈك ئېتىپ ئاسىپ قويادۇر. تولاراق سەفەردە يۈرەدۇرغان خەلققا لازىم بولادۇر.

تۇماقنى قىش كۈنلەردە، دوپپانى ياز كۈنلەردە كېيەلەر. تۇماق بىر نەچچە قىسىم بولۇر. ئەنەنە تۇماق، سەللە يۈرگەيدۇغان موللاجى تۇماق (۹۴)، تىزىمدىن ئەتكەن دۈمچى تۇماق (۹۵)، قارا دۇخاۋىدا تاش قىلىپ چۆرىسىگە قاما تۇتقان بەگچى تۇماق، چىپار تۇماق، ئاز- غىنە قاما تۇتقاق سەرىۋىش تۇماق، ئىلچە تۇماق، ئارتۇش تۇماقى، بۇلارنىڭ ھەممەسىنى تەلپەك دەرلەر. زەنانلار (۹۶) كېيەدۇرغان تۇماق ھەم بىر نەچچە قىسىم بولۇر. سۇ- لەيسۇن تۇماق، قاما تۇمان، تۈلكى تۇماق، سۇئە (۹۷) تۇماق، كىمخاپ تاشلىق تۇماق. بۇ قىسىم تۇماقلارنىڭ خەرتلارنى ئەندىزىگە سالىپ، قارچى بىلەن كېسىپ يىقى، يىغىنە بىلەن تىكىپ قىلىپ تارتىپ، قىلتاق (۹۸) بىلەن تاراپ، ئۇزۇن چۇپۇرلارنى كېسىپ تەييار قىلادۇر. تېرە تۇماقنى تىشلەرى بىلەن تىشلەپ گۈل قىلىپ تەييارلاپ ساتادۇر.

دوپپا بىر نەچچە قىسىم بولادۇر. ئەندىجان دوپپا سى. بۇ دوپپانى قارا لەنبۇققا ھەر خىل دۇخاۋىغا، لەند- بۇققا ئەندىزىغا چاپلاپ كېسىپ، باسماچىغا (۹۹) تامغۇ (۱۰۰) باستۇرۇپ گۈل تىكەدۇر. ئاندىن ئەستەر كېسىپ لۇخشۇپ كاغەز (۱۰۱) بىلەن پىلتە بېرىپ، كەزەك (۱۰۲) بېرىپ تىپ چۆرىسىگە جىيەك تۇتۇپ، قاتلاپ، سۇ پۇرۇتۇپ، ئىككى تاختانىڭ ئارقىسىغا ئالىپ، تۈپەسىگە (۱۰۳) چىقىپ دەپسەپ (۱۰۴) قاتۇرۇپ، پەرداز بېرىپ تەييارلايدۇ ۋە ھەم قىلىپ قىلىپ سالادۇر. ئارتۇش شاپاقى دېگەن بىر قىسىم دوپپا بار. ئانى تۆرت تالا قىلىپ تىكەدۇر. بىر تالانى يەنە بىر تالاغا چاتىپ چۆرەسىگە قارا تۇتۇپ تەييارلايدۇ. ئاق دوپپا دېگەن بىر قىسىم دوپپا بار. ئانى ئىككى قەبەت (۱۰۵) خاسەنى ئەندىزىگە سالىپ پىچىپ، ماشنا بىلەن تىكىپ تەييار قىلادۇر. موزا دوپپا دېگەن دوپپانى سەككىز ياكى ئون ئالتە تالا يا بولماسا تالاسىز قىلىپ تەييار قىلىپ سالادۇر. بەئزى دوپپالارغا كالاۋانۇندىن (۱۰۶)

IR A

باڧكارلىقنىڭ بەيانى

باڧكارلىقنىڭ بەيانى

تۈگۈ. قۇمۇشداكى يىپ لارنى قىلار تىزىپ ھەر قۇمۇش نىڭك پىي نىڭك
 اوچى نى بىر تالدىن ئالىپ. كىتارە دىگەن ئاشاق قوزۇق لارنى ئاپتۇر ئى.
 تاممە قىلار تا قىيىپ يىپ لار نىڭك اوچى نى تايلاپ قوزۇق لارغا ئېلىپ
 بولغاندا بولغان بىر كىلگ يىپ ئېلىپ ئاق پاتلاپ دۇكانغا تارماق بولۇپ
 بىلان پاتلايدۇر. مۇكە دىگان مۇكۇز دىن قىلغان او تراسىدا ئاچىپ
 قوبادۇرغان بىر ياغاچى بار. دىن دىگان باسىپ تۇرادۇرغان بولغاچ
 چىگا دىگان ھىم نى بىر باسىپ تۇرادۇرغان بولغاچ نى ئاپتۇر. تۈرگە دىگان
 طيار بولغان خام نى بولغاچ بىر ياغاچ نى ئاپتۇر. ئىچ دىگان يىپ نىڭك
 لار ئېقىدا تۇرۇپ يىپ نى كارىپ بىر ئادۇرغان قۇمۇش دىن قىلغان بولسا
 ئاپتۇر. كۆر دىگان دىن نى كوتارىپ تۇرادۇرغان بولغاچ نى ئاپتۇر. او بولغاچ
 دىگان يىپ نىڭك قاتى نى ئايرىپ بىر ئادۇرغان اوچ عدۇرغاچ نى ئاپتۇر

تەڭگۈ 118 قۇمۇشداكى يىپلارنى قاتار تىزىپ، ھەر
 قۇمۇشنىڭ يىپىنىڭ ئۇچىنى بىر تالدىن ئالىپ، كەنارە
 دېگەن ئۇشاق 119 قوزۇقلارنى ئاپتۇر. ئانى تامغا قاتار
 قاقىپ يىپلارنىڭ ئۇچىنى تايلاپ قوزۇقلارغا ئېلىپ
 بولغاندا يوغان بەرگىلىك يىپ قىلىپ، ئانى پاتلاپ 120
 دۇكانغا تارتادۇر. ئۇند بىلەن پارتلايدۇر. مۇكا دېگەن
 مۇگۇزدىن 121 قىلغان ئوتراسىدا 122 ناچا يىپنى
 قوبادۇرغان بىر ياغاچى بار. دەڧتىن 123 دېگەن باسىپ
 تۇرادۇرغان ياغاچدۇر. پەيكا 124 دېگەن ھەم يەنە بىر
 باسىپ تۇرادۇرغان ياغاچنى ئاپتۇر. تۈرگە 125 دېگەن
 تەييار بولغان خامنى يۈرگەيدۇرغان ياغاچنى ئاپتۇر. تىغ
 دېگەن يىپنىڭ ئارىلىقىدا تۇرۇپ يىپنى كارىپ بېرەدۇرغان
 قۇمۇشدىن قىلغان ئەسبەبى ئاپتۇر. كۇلا دېگەن دەڧتىن
 كۆتەرىپ تۇرادۇرغان ياغاچنى ئاپتۇر. ئويناغۇچ دېگەن
 يىپنىڭ قاتىنى ئايرىپ بېرەدۇرغان ئۇچ ئەدەد 126
 ياغاچنى ئاپتۇر.

بىساتنىڭ بەيانى

ئۆيگە سالماق ئۇچۇن ئىشلەتەدۇرغان نېمەرسەلەر،
 ئەۋۋەل سالادۇرغانى بوريادۇر 127 ياكى بورا، ئانى
 جانگال 128 يەردە ئۇزۇن يوغان قۇمۇشنى ئوراپ،

بىساتنىڭ بەيانى

اوپكاسالماق اوچون ايشلا تادۇرغان نىمەرسە لار اول سالادۇرغانى
 بور يادۇر ياكى بورە انى جىنگال يىرىدە اوزون بولغان قۇمۇشنى اواراپ
 قۇشاق بىلان سوتاق بىنجىب بورە چىلار قۇب كىتورە بىساتدا
 كىكيز قۇي بونكىدەن انى ائىب بوشا ئىب اتقان پاختە دىك ئېلىپ
 بونك طيار بولغاندا چىندىن قىلغان بىر پارچە كىكيز مۇقارچە چىندىن قىلغان
 نىرسى بار انى چىندىن ياكى دۇكان دىر لار انكاسا يىپ بونك نى كىشە
 ئېلىپ چىندىن دۇكانى بىلان بولماپ بىمولائىپ پوقى بىلان بىنورە ب
 كىكيز قىلور تىكەندە يىپ كىكيز قىلور بولمە جىزى بونكىنى ھىر كىكە بولسا
 كىل كىتورە بىنچىلاپ ئېلىپ انى تىكەندە كىكيز قىلور. انى كىكەن كىل
 لى بونك نى دىگەن يىپ شىنئا ئېلىپ دىيار بولغاندا يىپ قىل بىل كىل
 بوقۇب طيار قىلور نى بىر قىسىم كىل نى پاختە چىندىن قۇب قىلور بى
 كىل بىكى قىلور بىر بىر بونك كىل انىڭ ھىم نى بولماپ قىلور نى بى پاختە
 يىپ دىن كىل انى ھىم جىزى نى بولماپ بول بول ئېلىپ تىنچاچى قۇب
 طيار قىلور. نىپە اول چىكاشونى نى زىچىكەنغا تارىپ بونك نى ھىر كى
 نىڭ نى تايلاپ تارىلغان ارماق شىنئا دىگەن قۇب انىڭ
 اوستىدىن اوزۇش نى چىنك قىلماق اوچون نىچە دىپ بىنورە نىچىسى ياكى
 نىڭك بىلان ارماق لارنى چىنك قىلادۇر اوزون قىشە لارنى
 نىڭك شىب تۇقۇيدۇر. نىچە كىكەن تارماق بىر قىسىم بار انى ھىم
 شىبوتى بىلان قۇب قىلور قۇب تۇرغاندا بونك نىڭك كىكەن
 لارنى تارىچى بىلان قىر قىب تۇرۇپ قۇب دىستلا بىر نىچە كىكە
 پىيار سوبىسى نى مازۇرە يادىكەن امار لار انى قۇمۇشنى تامام زىچى
 چارۇزە بىلان اوخشا شىرور ادىكاسا لادۇرغانلار دىگەن

پاختە سالىپ ياكى كىكيز ئېلىپ دىگەن امار لار بىلەن دىگەن
 نىچە بىر زىر دىوال بىر سوز خارىسى سوز دورا مىل زىر دىوار دىگان
 بولور نىچە بىر قىسىم سوز دىر دىر. ايشىغا توتادۇرغان نىچە قىلور
 دىيار ياق خام دىپ ئېلىپ ايشىكەن قوتار لار نىچە قازوق
 ادى نىڭك تۇرە تامىنە قا قانەر مەكۇر لار ادى بىلەن نىڭك
 جىزە سىدىن تۇرور. ادىكاسا بورە سالىپ انىڭ اوشىكەن كىكيز
 سالىپ ادى او تراسىغا زىچى سالىپ تام چەسكىكە نىرە دىل
 قۇب بىنچىلاپ قۇلما دىكە سالىپ دىكە بولسا بىلەن
 يك اندازە دىپ كورە نى سالىپ قىلار لار سالا دىر خان كورە
 اطلان دىن بىقەب نىچە شىپ لار دىن بولور تاممە يىقەن
 چىر كۆلەپ تاممە يىقەن سالىپ قىلار لار شىب قىسىم بىلەن
 ادى بىلەن بولور.

بۇ باقىچىلارنىڭ بىيانى

بۇ باقىچىلارنىڭ بىرلىك ئىشلەيدىغان اسباب لار كۆپ بۇم ئۇلارنىڭ كىچىك چاب شىكلىمىدا چاب بولار بۇ باقىچى اسبابى كىچىك چاب شىكلىمىدا چاب رىب ايتىغانى ئىلى بىلەن كىلىك دورا ئىل ۋە كىچىك - ئاق نىزىسى لارنى ئىل بىلەن كۆك قىلور بىلەن ائىدى يۇلغۇن ئىل بىلەن ئالىب دورا بۇرۇن دىن بۇرۇن ئىلگىرى يېقىم اورادان بۇرۇن رىك ايتىلغانا بۇرۇن ئىلگىرى نىزىسى لارنى ئىچ ايتىلغانى قىل ئىل بىلەن ئالىب دورا بۇرۇن لارنى سىزگىچى ايتىلغان دورغان بولوب دورا يېقىم بىلەن رىسى قىزىل اوتان دورا اورادان قىزىل بىر يىلدىن كۆك پىت چاققان كىچىلار ايتىلغانا دورا بۇرۇن رىسى اوت شىك جەل سىدىن بىر قىش نىزىن كىلور لار رىجى زاك كىچىك بولارنى ئىلى سىزگىچىلار ايتىلغانا دورا لار اسباب توغرا سىدىن بۇ باقىچىلارنى سىزگىچىلارنىڭ اسباب لارنى تامام ادرغىش دورا لىكىن رىك دورا سىدا فرقى بار دورا بۇ باقىچى خاس بىر ئىل ايتىلغانا دورا سىزگىچى رىسى رىك بىش ئىل قىزىل زىمىچى كۆك زىمىنى سىزگىچى شاپتول چىك قارا يۇلغۇن چىك كالاۋە چىك رىك رىسى رىك سىزگىچىلار ايتىلغانا دورا لار.

قالىدۇر. بۇ نەرسە لىرىنى سەرگەزچى ئىشلەتەدۇرغان بو. لۇپتۇر. بەقەم دېگەن بىر قىسمى قىزىل ئوتاندۇر. ئورا. دان قىزىل بىر يىلدىن، كۆك پىت چاققان كىشلەر ئىشلەتەدۇر. بۇرۇن بىر قىسمى ئوتنىڭ جەلەسىدىن، بەدەخ- شاندن كەلتۈرۈلار. زەمىچى، زاك (164)، ئاھاك، بۇلارنى ھەلى سەرگەزچىلەر ئىشلەتەدۇرلار. ئەسباب توغرا سىدىن بۇ باقىچىلار بىرلە سەرگەزچىلەرنىڭ ئەسبابلارنى تامام ئوخ- شاشدۇر. لېكىن رەڭلەر ئاساسدا فىرقى باردۇر. بۇ باقىچى خاس بىر ئىل ئىشلەتەدۇر. سەرگەزچى ھەر قىسمى رەڭ، يېشىل، قىزىل، زەمىچى (165)، كۆك، زەيتۇنە، سېرىق، شاپتول چىچەك، قارا يۇلغۇن چىچەك، كاۋا چىچەك رەڭ. ھەر قىسمى رەڭ سەرگەزچىلەر ئىشلەتەدۇر.

موزدۇزنىڭ بىيانى

موزدۇز دېگەن قەدىمقى ۋەقتىدىن ھەمەگە (166) مەشھۇر بولغان ھۈنەردۇر. موزدۇزغا تولا ئەسباب لازىم بولادۇر. موزدۇزنىڭ تەييار قىلغان ئىشىنىڭ باشقا - باشقا ئاتى بار. ئەز كىشى كىيەدۇرغان مەسە ئۆتەك (163) ياكى كەش بولسا ئەرنەچە، خاتۇن كىشى كىيەدۇرغاننى زەپپانە

موزدۇزنىڭ بىيانى

موزدۇز دېگەن قەدىمقى ۋەقتىدىن ھەمەگە مەشھۇر بولغان ھۈنەردۇر موزدۇزغا تولا ئەسباب لازىم بولادۇر موزدۇزنىڭ قاتار تىلغان ئىشىنىڭ باشقا بولسا ئاق بار كىشى كىيەدۇرغان مەس كۆك كەش بولسا. بۇرۇن خاتۇن كىشى كىيەدۇرغاننى زى پانە كىچىك ئىشلەتكىنى ئىلى باقىچىلارنىڭ دەلەر. موزدۇزغا لازىم بولادۇرغان رىت ئىنىڭ بۇرۇن قىسمى ئاق بۇرۇن بۇرۇن كىلىمۇ چىچىكىرىن. اوتۇكى. بۇلغارى بۇرۇن موزدۇز بىر كىشى لىك مەس پىچماق لازىم بولسا رىت ئىنىڭ تەييارلىغۇن قىيوت كىسەدور ائىزىن بىرلە اسمائىل تائىنى سەلەم بۇنى تارتىپ تورۇب ايشادور بۇنى بىلگەن كە ائىزىن بىر سىل قىزىل دېگەن دېرش بىرلە چاكارلىرىنى تىكىپ ائىزىن كىچىك ئىلىنى تىكىپ بېشى دېگەن رىت بىلەن ائىچى ئىزىنىكا سىزىق بىلەدە. سىزىنىڭ لىكىز پىست لارىنى ئوزلەيدۇر ائىزىن تىلپ كە تارتىپ چىر كىمىپ مېخىلاب چىر دورا دېگەن دېرش بىرلە تىكىپ پاشنە سىغە بىكەنە پاشنە دورا دېگەن دېرش بىرلە تىكادور رىتنى تىكادورغان ۋەقتە. دىزىر دېگەن تاسمە بىرلە پىتەخ تارتىپ قوبا دورا ئىزىن قونجىخە شىك قاتىپ موزا كۆرۈن دېگەن بىخاچ بىرلە سىلىق قىلىپ پالپوشنىڭ بىلەن پىچازلاب قاتار قىلادورلار.

(164)، كىچىك بالالارنىڭ كەينى (165) باقىچىنىڭ (166) دەرلەر. موزدۇزغا لازىم بولادۇرغان رەختنىڭ بىر نەچچە قىسىم ئاتى بار. قىرىم (167)، بۇزا (168)، كۆن (169)، ساغرا (170)، بىشۇ (171)، چەم (172) چىكىرىن (173)، ئۇفۇكى (174)، بۇلغارى (175)، بىر موزدۇز بىر كىشىلىك مەسە پىچماق لازىم بولسا رەختنى ئەندىزىنىڭ تۆپەسىدە قويۇپ (176) كېسەدۇر. ئاندىن يەرگە ئىسمايىل تائىنى (177) سانجىپ، يىقنى تارتىپ تۇرۇپ ئېشەدۇر. يىقنى يىگنەگە ئۆتكۈزۈپ، ساقدۇز (178) دېگەن دەرىش (179) بىرلە چاكارلىرىنى تىكىپ، ئاندىن گۈل- چىنلارنى تىكىپ، بىشۇ دېگەن رەخت بىلەن ئىچى تەرە. فىگە ئەستەر قىلىپ، بەلچەدە (180) ئەستەرنىڭ ئېگىز - پەستە لارنى تۈزلەيدۇر. ئاندىن قىلىپكە تارتىپ، چەمەر (181) كېسىپ مېخلاپ، چەمەردۇز (182) دېگەن دەرىش بىرلە تىكىپ پاشناسغا يەتكەندە، پاشنادۇز (183) دېگەن دەرىش بىرلە تىكەدۇر. رەختنى تىكەدۇرغان ۋەقتە دەزگىر (184) دېگەن تاسما بىرلە بۇتغا تاتىپ قويدۇر. ئاندىن قونجىغا

شالكا 186 قاقىپ مۇزاگەردۇن 186 دىگەن ياغاچ بىرلە سىلىق قىلىپ پالپۇشتەك 187 بىلەن پەندازلاپ 188 تەييار قىلادۇر. ئىزاھاتلار:

① «قەشقەر تېكىستلىرى — دېھقانچىلىق، باغۋەنچىلىك ۋە بېلىقچىلىقنىڭ بايىنى»، «مىراس» ژۇرنىلى، 2013-يىللىق 1-سان، ئۇيغۇرچە، ② گۈننار يارىلىك: «كىيىم-كېچەكلەرنىڭ تەپسىلاتى — كىيىم-كېچەك ۋە باشقا ھۈنەر كەسىپلەرگە دائىر شەرقىي تۈركچە تېكىستلەرنىڭ ئوقۇلغۇسى، تەرجىمىسى ۋە ئىزاھاتلىرى»، لۇند ئۇنىۋېرسىتېتى نەشرىياتى — (شۋېتسىيە)، 1992-يىلى (ئىنگلىزچە نەشرى)، ③ بۇ كىشى ئەنگىلىيە كونسۇلى ياللىغان تىل ئوقۇتقۇچىسى، ④ بۇ كىشى شۋېتسىيە دىن تارقىتىش ئۆمىكى ياللىغان تىل ئوقۇتقۇچىسى، شۇنداقلا شۋىت باسىمخانىسىنىڭ تەھرىرى، ⑤ بۇ كىشىمۇ تىل ئوقۇتقۇچىسى، شۇنداقلا شۋىت باسىمخانىسىدا ياللانما خادىم بولۇپ ئىشلىگەن، ⑥ گۈننار يارىلىك: «20-ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئوتتۇرا ئاسىيادا دېھقانچىلىق، باغۋەنچىلىك، بېلىقچىلىق — شەرقىي تۈركچە تېكىستلەرنىڭ ئوقۇلغۇسى. تەرجىمىسى ۋە ئىزاھاتى»، ستوكھولم (شۋېتسىيە)، 1998-يىلى (ئىنگلىزچە نەشرى)، ⑦ بايلار، پۇلدارلار، ⑧ خەسەسە سۇپەت، ⑨ ئىستان، ⑩ كۆپىنچىلىرى، ⑪ تىككۈچى، سەيپۈك، ⑫ كەمزۇل چاپان، ⑬ بۇگۈنكى ئۆزبېكىستاننىڭ بەرغا-نە ۋىلايىتىنى كۆرسىتىدۇ، ⑭ بۇ ئەينى ۋاقىتتا بەرغانە رايونىدا مەخسۇس شارپا ۋە باشقا توقۇلما بۇيۇملىرىنى ئىشلەپچىقىرىدىغان بىر توقۇمىچىلىق زاۋۇتىنىڭ قۇرغۇچىسىدىن بولغان بىر رۇس غوجاينىنىڭ ئىسمى بولۇپ، بۇ يەردە ئىشلەپچىقىرىلغان توقۇلما مەھسۇلاتلار مەزكۇر كىشىنىڭ نامى بىلەن ئاتالغان، ⑮ يېشىل، ⑯ بەقەسەم، ⑰ تۈت ياكى تۈتۈنلۈك رەخت، ⑱ بېيجىڭ مەشۋىتى، ⑲ يېڭىدىن ئۆسۈپ يېتىلىۋاتقان بالىلار، ياش بالىلار، ⑳ مۆتە-ۋەر كىشىلەر، ㉑ مەخسۇس ھىندىستاندىن چىقىدىغان سەللە يۆگەشكە ئىشلىتىدىغان ئاق خەسەسە رەخت، ㉒ بىر خىل قونچىلىق ئۇزۇن ئۆتۈك، ㉓ ئەينى ۋاقىتتا يۇقىرى قاتلام كىشىلىرى ئارد-سىدا مودا بولغان رۇس پاسونىدىكى ئايغ، ㉔ ئەينى ۋاقىتتا بۇ ئايغ ھىندىستان ۋە پاكىستاندىن كەلتۈرۈلگەن بولغاچقا ھىندىستان كەشى دەپمۇ ئاتالغان، ㉕ كالاچ، ㉖ باي ئاياللار، ㉗ سۆرلەمەك، ㉘ قاسراق چىقىرىش، ㉙ بۇ سۆز «ئاغا» ۋە «با-نۇ»دىن ئىبارەت ئىككى سۆزنىڭ بىرىكىشىدىن تۈزۈلگەن بولۇپ يۇقىرى مەرتىۋىلىك كىشىلەرنىڭ ئاياللارنى ئاتاشقا ئىشلىتىلىدۇ، ㉚ ئورنىدا، ㉛ مىقدار بىرلىكى، كۆپىنچە يۈزنى، كۆلەمنى كۆرسىتىدۇ، رەختلەرگە ئىشلىتىدۇ، ㉜ جۇۋا، ㉝ كېرىم، بايلىق، ㉞ كۆمۈش رەك، ㉟ كىرىمى يوق، ㊱ ئۇزۇك، ㊲ قىممەت باھالىق ئۈنچە-مەرۋايىت، ㊳ مەرۋايىت، ㊴ قائىدە-يوسۇن، ㊵ بۇ ئور-دۇچە سۆز بولۇپ، ئاياللار كىيىدىغان بىر خىل ئىشتاننى

كۆرسىتىدۇ، ㊶ مەخسۇس كۆن، خۇرۇملاردىن كىيىم تىكىشنى كۆرسىتىدۇ. يىڭنە ئىشى قىلىش دېگەن مەنىدىمۇ كېلىدۇ، ㊷ ئا-يالچە كۆڭلەك، ㊸ بۇ ئەينى دەۋردە ھىندى تىلىدىن ئۇيغۇر تىلىغا كىرگەن سۆز بولۇپ، ئالتۇندىن يىپ ئۆتكۈزۈلگەن يىڭىنى كۆرسىتىدۇ. كۆپىنچە ئۆتۈككە ھەر خىل گۈللەرنى ئويۇشقا ئىشلىتىدۇ ھەمدە مۇشۇنداق ئۆتۈكنى «كالاپۇتون» ئۆتۈك دەپ ئاتايدۇ، ㊹ ھېچقانداق لۇغەتتە بۇنداق سۆز ئۇچرىمىغانلىقتىن «قەسىر» بولۇشى ئېھتىمالغا يېقىن، ㊺ ئەسلىي تېكىستكى بۇ سۆزدىمۇ بىر ئاز مەسىلە بار. بۇ سۆزدىكى كېلىش قوشۇمچىسى «گە» نىڭ ئورنىغا، ئورۇن كېلىش قوشۇمچىسى «دە» كېلىشى كېرەك. بۇنداق بولغاندا بۇ سۆز ئەينى ۋاقىتتىكى بىر خىل تىكىش ماشىنىسىنى كۆرسىتىشى مۇمكىن، ㊻ سەدەپ، ㊼ بەزىدە، ㊽ ئۇرۇق-تۇغقان، ㊾ خىراجەت قىلىپ، ㊿ مەخسۇس توي قىلغان ئاياللار كىيىدىغان بىر خىل كۆڭلەك، 1 ھەر خىل رەڭلەر، 2 ئاق رومال، 3 بۇ يەردىكى «ساجاق» دېگەن سۆز، «چاچاغ»نى كۆرسىتىدىغان بولۇپ، توي قىلىش بېشىغا يەتكەن قىزلارنى كۆرسىتىدۇ. ئادەتتە يەكەن قاتارلىق جايلاردا سىكەك» دەپمۇ ئاتايدۇ، 4 قائىدىسى، 5 جۇۋان، 6 كىرگۈچە، 7 بىر خىل سۈرمە، 8 ئەتسى، 9 يەل-يېمىش، 10 پېچىنە-پىرەنك، تاتلىق-تۇرۇم، سوۋغا-سالام، 11 كاۋاپ، 12 پەنتۇس، 13 تىككۈچى، 14 كىيىم، 15 ئىش ھەققى، 16 ئەسۋاب، 17 قاچا، 18 سىزغۇچ، 19 غول، 20 ھازىرقى راھەت كىيىملەرگە ئوخشاش كەڭ كۆڭلەكنى كۆرسىتىدۇ، ئادەتتە بۇنى ياز كۈنى سالىقىداش ئۈچۈن كىيىدۇ، 21 بۇ خەنزۇ تىلىدىن ئارىيەت ئالغان سۆز بولۇپ، ياندىن ئېتىلىدىغان بىر خىل كۆڭلەكنى كۆرسىتىدۇ، 22 چاپاننىڭ ئىچىگە كىيىدىغان بىر خىل كۆڭلەك ئاياللار كىيىدۇ، 23 بۇ خەنزۇ تىلىدىن ئارىيەت ئالغا سۆز بولۇپ، ئىككى يېڭى يوق ئاسما كۆڭلەك، 24 بۇمۇ خەنزۇ تىلىدىن ئارىيەت ئالغا سۆز بولۇپ، بىر خىل ئىچ كۆينەك، 25 پەشتامان، 26 تىككۈچىلىكنىڭ بىر خىل تۈرى بولۇپ، كۆپىنچە يىڭنە-يىپ ئىشى قىلىدىغان كە-سىپنى كۆرسىتىدۇ، 27 ئەنلەس، 28 ياخشىدىن توقۇلغان نېپىز بىر خىل رەخت، 29 رەخت، 30 بۇ پارس تىلىدىن قوبۇل قىلغان سۆز بولۇپ، كۆرپە ئەستىرى ياكى كۆرپە كىرلىكىنى كۆرسىتىدۇ، 31 لۆڭگە، 32 مېھراب، 33 جەيناماز، 34 خىلمۇخىل، 35 ئەگمە ياغاچ، 36 رەختلەرنى تىكىشتە ئىشلىتىدىغان بىر خىل بىگىز، 37 بىگىز، 38 موللام تۇمقى، 39 قۇيرۇق تۇماق (كۆپىنچە قوينىڭ قۇيرۇقىدا تىكىلىدۇ)، 40 بۇ پارسچىدىن قوبۇل قىلغان سۆز بولۇپ، ئاياللارنى كۆرسىتىدۇ، 41 سۆسەر، 42 مەخسۇس قىل تا-رايدىغان بىر خىل تارغاق، 43 مەخسۇس رەختلەرگە گۈل باسىد-قان كىشى، 44 تامغا، 45 بىر خىل ئالاھىدە قەغەز، 46 رەختنىڭ قىرىندىلىرى، 47 ئۈستىگە، 48 دەسسەپ، 49 قەۋەت، 50 «كالاپۇتون» بىلەن ئوخشاش، «كىيىملەرنىڭ بەيىنى» قىسمىغا

I
R
A

154 بوياقنىڭ خۇرۇچى، قېنىق كۆك رەڭلىك ئورگانىك بوياق، 151 ھاك، 152 بۇ سۆز ئەسلىي «قىلىپ» بولۇشى مۇمكىن، 153 قىزىل بوياق ئېلىنىدىغان دەرەخ، 154 ئەسلىي «ئوردان» بولۇشى كېرەك. رويان ئائىلىسىدىكى كۆپ يىللىق، سامان غوللۇق ئۆسۈم-لۈك غولدا تەتۈر ئۆسكەن تىكەنلىرى بولىدۇ، يىلتىزنى قىزىل بوياق ماتېرىيال قىلىشقا ياكى دورىغا ئىشلىتىشكە بولىدۇ، 155 جەم قارايتىشى، چەكمەن بوياش ئۈچۈن ئىشلىتىلىدىغان بوياق، 156 كۆك بىلەن يېشىل ئارىلىقىدىكى رەڭ، 157 ھەممىگە، 158 مەسە، 159 ئايالچە ئۆتۈك، 160 ئەسلىي سۆز پارسچە «پەچچە-بالا» بىلەن تۈركچە «كىنە، كەنە» دېگەن كىچىكلەتمە دەرىجىنىڭ قوشۇلۇشىدىن تۈزۈلگەن سۆز بولۇپ، «بەچچەگىنە-بالارچە، بالد-لارنىڭ» دېگەن مەنىدە، بۇ يەردە مەخسۇس بالىلار كىيىدىغان ئاياغنى كۆرسىتىدۇ، 161 بۇ سۆز ئەسلىي تېكىستتە خاتا يېزىلغان بولۇشى مۇمكىن، «كەيگىنىنى ياكى كېيەدۇرغاننى» بولۇشى كېرەك، 162 «كۆنچىنىڭ بەيىنى»غا قارالسۇن، 163 «كۆنچىنىڭ بەيىنى»غا قارالسۇن، 164 «كۆنچىنىڭ بەيىنى»غا قارالسۇن، 165 «كۆنچىنىڭ بەيىنى»غا قارالسۇن، 166 «كۆنچىنىڭ بەيىنى»غا قارالسۇن 167 «كۆنچىنىڭ بەيىنى»غا قارالسۇن، 168 كالا خۇرۇمى 169 بىر خىل ئالاھىدە خۇرۇم، 170 قىزىل خۇرۇم، ئادەتتە رۇس خۇرۇمى دەپمۇ ئاتىلىدۇ، 171 بۇ سۆز ئەسلىي تېكىستتە «قويوت» بولۇپ قالغان، مەزمۇن ئېتىبارى بويىچە «قويۇپ»قا ئۆزگەرتىلدى، 172 ئۆتۈك تىكىشتە ئىشلىتىدىغان بىر خىل سايىمان، 173 ئاياننىڭ تەڭ چەمىنى تىكىشتە ئىشلىتىدىغان بىگىز، 174 بىگىز، 175 قىرىش ئەسۋابى، قىرىش بېچىقى، 176 جەم، 177 جەم تەكشىكە ئىشلىتىدىغان بىگىز، 178 پاشىنى تىكىشكە ئىشلىتىدىغان بىگىز، 179 ئەسلىي «دوست كىر» بولۇشى مۇمكىن، تۇتقۇچ، 180 ئۆتۈكنىڭ قونچىغا سالىدىغان مەخسۇس ياغاچ قېلىپ، 181 پارسچە-دىن كىرگەن سۆز بولۇپ، ئاياغ قېلىپىنى كۆرسىتىدۇ، 182 ئاياغ بەردازلاشقا ئىشلىتىدىغان چوتكىسىمان نەرسە، 183 بەردازلاش. نەشرگە تەييارلىغۇچى: ئابلىمىت قۇدرەت ھەمراھ (جۇڭگو ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە مۇقام ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ خادىمى)

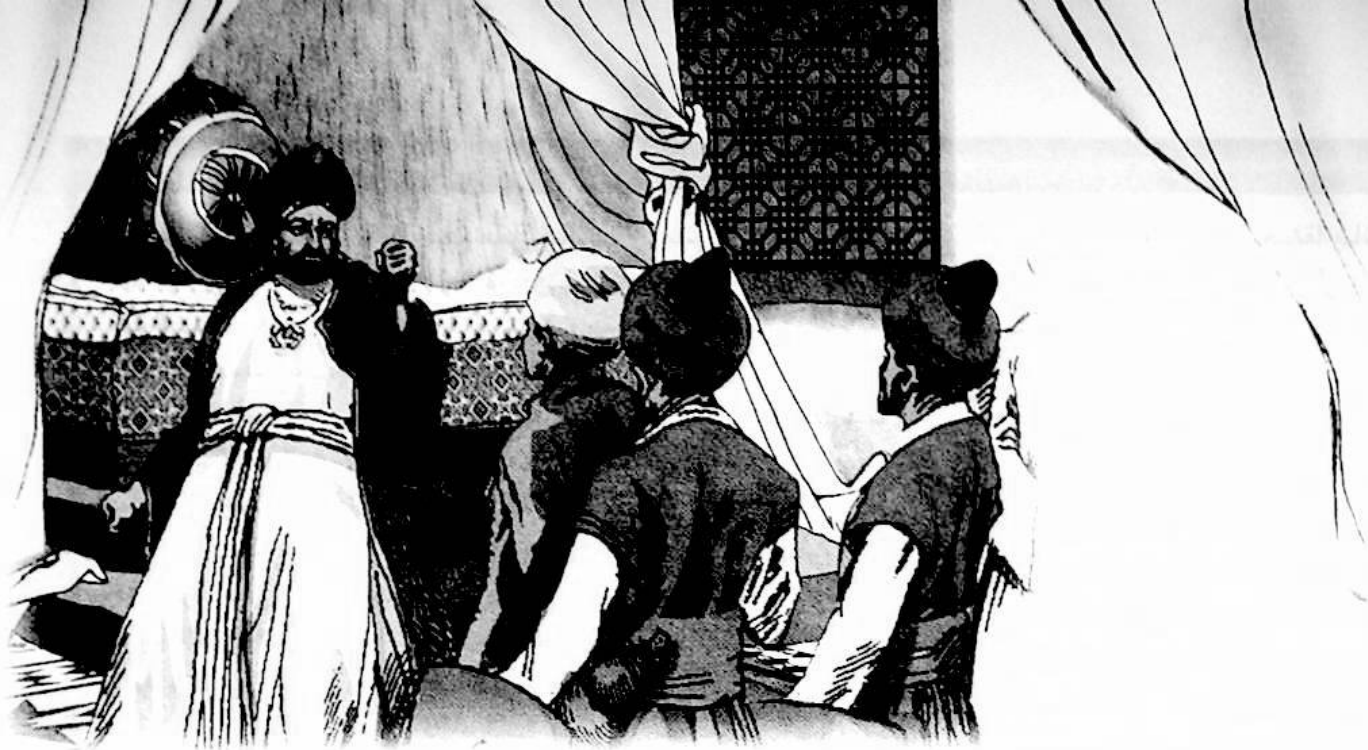
قارالسۇن، 182 چۈمبەل، 183 جۇغلاش، يىغىش، 184 ئەسلىي تېكىستتە «اوند» يېزىلغان، بۇ سۆز «ئۇن» بولۇشى مۇمكىن، 185 بۇ خەنزۇچىدىن قوبۇل قىلىنغان سۆز بولۇپ، قىغراق دېگەن مەنىدە، 186 ئەسۋاب، 187 بۇمۇ خەنزۇچىدىن قوبۇل قىلىنغان سۆز بولۇپ، تېرىنى تازىلاشقا ئىشلىتىدىغان بېچاق، 188 تېرىنى ئاشلاشقا ئىشلىتىدىغان، ئورغاقتا ئوخشايدىغان نەرسە، 189 تېرە ئاشلاشقا ئىشلىتىدىغان ياغاچتىن ياسالغان سايىمان، 190 تېرە ئاشلاشقا ئىشلىتىدىغان ياغاچتىن ياسالغان سايىمان، 191 بەرداز، 192 ئۆلچەپ، 193 بۇ سۆز «تەڭگۈز» بولۇشى مۇمكىن. خوتەن شەۋىسىدە ھازىرمۇ مۇشۇ سۆزنى ئىشلىتىدۇ. بۇ كۆك ماتا دېگەن مەنىدە، 194 ئىلمەك، كانار، 195 يېقىن ناۋات سۈيى بۈكۈپ قاتتىقنى كۆرسىتىدۇ، 196 مۇڭغۇز، 197 ئوتتۇرىسىدا، 198 يېنى بېسىپ تۇردىدىغان ياغاچ، 199 ئۈستىدىن بېسىپ تۇرىدىغان ياغاچ، 200 خامنى يۆگەيدىغان ياغاچ، 201 ياغاچ، 202 بورا، 203 جاڭگال، 204 يۆگەپ، 205 تەڭلىمات (كىگىزنىڭ بىر خىلى)، 206 بىر قىسىم، قىسمەن، ئايرىم، 207 ئۇشۇ ئۇسۇلدا، 208 تۆت چاسا، 209 بۇ سۆز خەنزۇچىدىن كىرگەن سۆز بولۇشى مۇمكىن، بىر خىل كىچىك گەلمەنى كۆرسىتىدۇ، 210 بۇ سۆز موڭغۇلچىدىن كىرگەن بولۇشى مۇمكىن، كىچىك گىلەمنى كۆرسىتىدۇ، 211 بۇ سۆز مۇشۇ خەنزۇچىدىن كىرگەن سۆز بولۇشى مۇمكىن، كارۋات ياكى يېتىپ قوبىدىغان جايغا سېلىنىدىغان گىلەمنى كۆرسىتىدۇ، 212 زەدىۋال، 213 مېھمان-خانا ئۆي، 214 ئورنىغا، 215 يېكەنداز، 216 ئۆچكە تېرىسىدىن يەرلىك ئۇسۇلدا ئىشلەنگەن خۇرۇم، 217 بۇ سۆز پارسچىدىن كىرگەن بولۇپ، پارسچىدا «بوزا»، «چىلان تورۇق ئات» دېگەن مەنىدە، بىراق بۇ يەردە كۆپىنچە چىشى ئۆچكىنىڭ تېرىسىدىن ئىشلەنگەن خۇرۇمنى كۆرسىتىدۇ، 218 ئات، ئېشەك ياكى قۇلان تېرىسى، 219 بۇ سۆز «چەم» بولۇشى مۇمكىن، 220 قوي تېرىسى، 221 جەم، 222 تۆگە، 223 ئۆچكە، 224 ھاك، 225 يۇڭدىن خالاس قىلىپ، 226 بۇسغانا، ئىسلاققانا، 227 چولك تەشتەك، 228 بويالغان بوياقنى كۆب ياكى قازاندىن سۈزۈپ ئېلىپ قۇرۇتۇشقا ئىشلىتىدىغان ئىككى تىل ياغاچ، 229 يۇقىرىدىكى بىلەن ئوخشاش،

0
1
3

ئاپتورلار سەمىگە:

زۇرنىلىمىزغا ئەسەر ئەۋەتكەن ئاپتورلارنىڭ بۇنىڭدىن كېيىن قەلەم ھەققى ئەۋەتتىمىزگە قۇلايلىق بولۇشى ئۈچۈن ئۆزىنىڭ ئولتۇرۇشلۇق تەپسىلىي ئادرېسى ۋە ئىسىم - فامىلىسىنى كەلمە-كىدىكى بويىچە ئۇيغۇرچە، خەنزۇچە تولۇق يېزىپ ئەۋەتىشىنى، شۇنداقلا ئەۋەتكەن ئەسىرىنىڭ بىر نۇسخىسىنى ئۆزى ساقلاپ قويۇشىنى ئۈمىد قىلىمىز. ئەسەر قايتۇرالمىدۇ.

«ھىراس» زۇرنىلى نەشرىياتى

كىنزەم بىلەن بوزكۆرپەش

— باققان بالام ئەگىپ ئۆتەر، باقمىغان بالام ئاتلاپ، — دەپتۇ. قوشنىلىرى:

— ياق، پادىشاھى ئالەم، باققان بالىلىرى ئاتلاپ ئۆتەر، باقمىغان بالىلىرى ئەگىپ، — دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن پادىشاھ بالىلىرى ئوۋدىن كېلىپ ئۆتىدىغان يولغا كېلىپ يېتىپتۇ. دەسلەپ كىنزەم بىلەن بوزكۆرپەش كېلىپ قارىسا، ئاتىسى يولدا ياتقان، ئۇلار «ئارام ئېلىپ ياتقان ئوخشايدۇ، ئويغىتىۋەتمەيلى» دەپ ئەگىپ ئۆتۈپ كېتىپتۇ. كىيىن ھېلىقى بەگباش بالىسى كېلىپ:

— ھەي ئانا نېمىشقا يولدا ياتتىڭىز، قوبۇلك، — دەپتۇ. پادىشاھ قوپماپتۇ، بۇ بالا خاپا بولۇپ، — پادىشاھ تۇرۇپ يولدا ياتقىنىنى قانداق ئادەم بۇ، — دەپ ئاتنى ئاتلىتىپ ئۆتۈپ كېتىپتۇ. شۇنىڭ بىلەن نىزى ئادەم پادىشاھ:

«مەن ئاشۇ ئىككى بالىنى باقمىغان ئوخشايمەن، مۇشۇ بىر بالىنى بېقىپتەيمەن» دەپ ئۆزىنىڭ ئىككى بالىسىنى كۆزدىن يوقاتماقچى بولۇپتۇ، بۇرۇن نۇرغۇن ئەقىللىق، دانا ئىشلارنى قىلغان نىزى پادىشاھ ئۆمرىنىڭ ئاخىرىدا ئەقىلدىن ئادىشىپتۇ. ئەتىسى نىزى پادىشاھ كىنزەم بىلەن بوزكۆرپەشنى ئالدىغا چاقىرىپ:

— مانا ماۋۇ ياداڭ ئىككى ئاناڭلاردىن كېلىدىغان

كىنزەم بىلەن بوزكۆرپەش نىزى پادىشاھنىڭ دەسلەپكى ئايالىدىن تۇغۇلغان ئوغۇللىرى ئىكەن، بالىلىرى تۇغۇلۇپ مەلۇم ۋاقىتتىن كېيىن نىزى پادىشاھنىڭ بۇ ئايالى ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ. كېيىن نىزى پادىشاھ يەنە بىر ئايال ئاپتۇ. ئۇ ئايال يەنە بىر ئوغۇل تۇغۇپتۇ. ئۇنىڭغا قۇتۇش دەپ ئىسىم قويۇپتۇ. بۇ ئۈچ ئاكا-ئۇكا ناھايىتى ئىناق ئۆتۈپتۇ. قۇتۇش ئاقىل، ساراڭ مەجەز بالا ئىكەن، كۈنلەر-نىڭ بىر كۈنى نىزى پادىشاھ ئۈچ ئوغلىنى سىناپ باقماقچى بولۇپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بىر كۈنى نىزى پادىشاھ بالىلىرى ئۆتىدىغان يەرگە بېرىپ يېتىپ «باققان بالام ئەگىپ ئۆتەر، باقمىغان بالام ئاتلاپ» دەپ يېتىپتۇ. پادىشاھنىڭ ئايالى ئۆزىنىڭ بالىسىنىڭ بەگباشلىقىنى بىلىپ پادىشاھقا:

— ئەي پادىشاھىم، باققان بالىڭىز ئاتلاپ ئۆتەر، باقمىغان بالىڭىز ئەگىپ ئۆتەر، — دەپتۇ. پادىشاھ:

— ياق، ئۇنداق ئەمەس، — دەپتۇ. لېكىن ئايالى ئۇنىماپتۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇ ئايال ئىككى قوشنىسىغا «سىلەر پادىشاھنى كۆرسەڭلار، مەن ئۈگەتكەندەك دەڭلار» دەپ نۇرغۇن سوۋغا بېرىپتۇ. شۇنىڭدىن كېيىن پادىشاھ يولغا مېڭىپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئىككى قوشنىسى:

— ئەي پادىشاھى ئالەم، نەگە ماڭدىڭىز، — دەپ سوراپتۇ. پادىشاھ:

بۇرۇننىڭ بۇرۇنسىدا

قورقۇپ كېتىپ ئۆلۈكلەرنى ئارىلاپ قېچىشقا باشلايتۇ. ئىككى ئۆكسى قوغلاپ بارسا ئىككى داش قازان بىلەن نەچچە ئون تۇلۇم ياغ تۇرغان، كىنىزەم قۇتۇشنى: — ئەي ئاكا، بۇ قازان بىلەن ياغنى نېمە قىلماقچە-تىڭ، — دەپ سورايتۇ. قۇتۇش:

— ئاتام «ئەگەر ئۇ ئىككىسىنى تۇتۇۋالساڭ مۇشۇ ياغنى مۇشۇ قازانغا قۇيۇپ قاينىتىپ ئىككىسىنىڭ گۆشىنى قورۇپ يەڭلار»، دېگەندى، — دەپ ئىقرار قىپتۇ. كىنىزەم شۇنداق دەپتۇ:

— ئۇنداق بولسا ئاڭلا، بۈگۈن بىز ئاتامنىڭ 40 مىڭ چېرىكىنى قىرۋەتتۇق. سېنى ئۆلتۈرسەڭمۇ ئۆلتۈرد-مىز، لېكىن سەن ئاتامنىڭ ئەزىز بالىسى، بىز سېنى ئۆل-تۈرمەيمىز. سەن ئاتامنىڭ يېنىغا ساق كەتكىن، ئاتىمىز بۇرۇن نۇرغۇن ساۋابلىق ئىشلارنى قىلغانىدى. قېرىغاندا ئەقلىدىن ئاداقتى. سەن ئاتامغا ياخشى قارىغىن، بۇنىڭدىن كېيىن، پالتۇك ① ئاتلاپ بىزنىڭ ئارقىمىزدىن قوغلاپ يۈرمە، ھازىر ئارقاڭغا قايت، — دەپتۇ، شۇنداق دەپ بۇ ئىككى ئاكا-ئۇكا ئۆز يولىغا راۋان بوپتۇ. بۇ كۈنى ئۇلارغا ئۇچار قاناتمۇ ئۇچراشماپتۇ، ئۇلار ئاچ قورساق مېڭىپتۇ. كەچ بولغاندا بىر دۆڭنىڭ يامزىلى ② دا ئاچ قورساق يېتىپ قاپتۇ، يېرىم كېچە بولغاندا چۈشە بىرسى ئۇلارنى: «ھەي ئوغۇل تۇر ئورنۇڭدىن» دەپتۇ. بۇلار چۆچۈپ ئويغانسا ئالدىدا بىر داستىخان ھور چىقىپ تۇرغان نان بىلەن بىر چۆڭۈن چاي تۇرغىدەك، بۇلار «بۇ ئاللاننىڭ بەرگىنى» دەپ ناننى يەپ، چايىنى ئىچىپ دۇئا قىلىپ بولۇشقا، داستىخان بىلەن چۆڭۈن كۆزدىن غايىب بوپتۇ. ئۇلار يەنە يېتىپ ئارام ئاپتۇ. شۇ چاغدا چۈ-شگە بىر ئىش ئايان بوپتۇ. چۈشەدە «ئاستىڭنى كۆل-مىن» دېگەن ئاۋاز چىقتى. ئۇلار قوپۇپ ئاستىنى كولاپتە-كەن، ئۇ يەردىن بىر پالنامە چىقىپتۇ. پالنامىنى ئېلىپ ئۇلار پالنامىگە قارىسا، ئاكا-ئۇكا ئىككىسىنىڭ ئايرىلىپ كېتىدىغانلىقى ئايان بوپتۇ. ئۇلار كېچىچە يىغلىشىپتۇ، ئاكا-سىمۇ يىغلاپتۇ، ئۇكسىمۇ يىغلاپتۇ. ئەتىسى ئۇلار يولغا چىقىپ كېتىپ بارغاندا دەل ئاش ۋاقتى مەزگىلدە، يولنىڭ ئوتتۇرىسىدا بىر كالا مۇڭگۈزىنى كۆرۈپ قاپتۇ. كىنىزەم بۇنى كۆرۈپلا:

مىراس، ماۋۇ ئىككى ياداڭ مەندىن قالىدىغان مىراس، سىلەر بۈگۈندىن باشلاپ بۇ يەردىن كېتىڭلار، ئوۋ-ئوۋلاپ جېنىڭلارنى بېقىڭلار، ئىككىنچى بوسۇغامغا دەس-سىمەڭلار، — دەپ بالىلىرىنى ھەيدىۋېتىپتۇ. بالىلىرى بۇ گەپنى ئاڭلاپ:

— ئاتا سۆزى ۋاجىپتۇر، ئاتام ۋەھى قىلغان بولسا بىز يولغا راۋان بولايلى، — دەپ ئاتىسى بىلەن خوشل-شىپ، قان، قېرىنداش بولۇپ يولغا راۋان بوپتۇ. ئۇلار كەچكە يول يۈرۈپ، بىر كۆل ياقىسىغا بېرىپ، غاز، ئۆردەك ئوۋلاپ كاۋاپ قىلىپ يەپ ئارام ئاپتۇ، ئەتىسى يەنە مېڭىپتۇ ۋە بىر كۆل ياقىسىغا بېرىپ غاز، ئۆردەك ئوۋلاپ كاۋاپ قىلىپ يەپ ئارام ئاپتۇ. ئەتىسى سەھەردە ئەتىگەنلىك تاماق يەپ ئولتۇرغاندا، يىراقتىن نۇرغۇن ئات-لارنىڭ تۇياق ئاۋازى ۋە نەيزە، قالقان ياراغلارنىڭ جا-راڭلىشى ئاڭلىنىپتۇ. بوزكۆرپەش چۆچۈپ: — ئى ئاكا، بۇ نېمە ئىش؟ — دېگەندە، ئاكىسى كىنىزەم:

— ھەي ئۇكام، تامىقىڭنى چاقتان يېگىن، ھەقاچان ئاتام بىزنىڭ ئارقىمىزدىن مېڭاپ لەشكەر ئەۋەتىپ بىزنى «ئۆلتۈرۈۋېتىڭلار» دېگەن بولۇشى مۇمكىن، بىز ئۇلار بىلەن ئېلىشىشقا تەييار تۇرايلى، — دەپتۇ. ئۇلار تاماقنى يەپ بولۇشقا، ئۇلارنىڭ ھېلىقى ئۆگەي ئاكىسى قۇتۇش يېتىپ كەپتۇ، ئۇلار 40 مىڭ لەشكىرنى باشلاپ بۇ ئىككىسىنى يوقىتىش ئۈچۈن كەلگەنكەن. قۇتۇش چوڭ بولغانلىقى ئۈچۈن بۇ ئىككىسىنى:

— سەن ئات، — دەپتۇ. كىنىزەم بىلەن بوز كۆرپەش:

— ھەي ئاكا، قېرىنداشلىق مېھرى ئاڭدا بولىدۇ. شۇڭا سېنىڭ ئوقۇڭ تۈگىگەندە ئاندىن بىز ئاتىمىز، — دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن قۇتۇش «ئېتىڭلار» دەپ بۇيرۇق چۈشۈرۈپتۇ. 40 مىڭ چېرىك شۇنچە ئاتقان بولسىمۇ، بۇ ئىككى بالىغا زادى تەگمەپتۇ، ئاخىرىدا ئىككى ئوغۇل:

— ھەي ئاكا ئەمدى نۆۋەت بىزگە كەلدى، — دەپ ئىككى تال ئوق بىلەن 40 مىڭ لەشكىرنى قىرىۋې-تىپتۇ، يەنە ئىككى تال ئوق بىلەن قۇتۇشنىڭ قالىقىنىڭ بۆيۈكىنى ئۇچۇرۇۋېتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن ئاكىسى قۇتۇش

① پالتۇك — بۇسۇغا، ئىشك بوسۇغىسى.

② يامزال — يان تەرىپى، يېنى.

— بۇ ئاجايىپ ياخشى جانئوارنىڭ مۇڭگۈزى ئىكەن، مۇشۇنداق ياخشى نەرسىمۇ يولنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرۇپ قالمىدۇ، — دەپ قولغا ئېلىشىغا كۆز ئالدىدا ئىككى ئاچا يول پەيدا بولۇپ قاپتۇ. بۇ ئىككىسى «بۇ بىزگە كەلگەن خۇدانىڭ تەقدىرىكەن» دەپ 40 كېچە-كۈندۈز يىغلىشىپ، ئاچا يولدا ئولتۇرۇپتۇ، ئاخىر ئامالنىڭ يوقلۇقىدىن كىنزەم بىلەن بوز كۆرىپەش ئىككىسى بىر-بىرىگە بىر ئالدىن يا ئوقى تەقدىم قىلىپ:

— قايسىمىزنىڭ ئوقىنىڭ ئۇچى داتلاشسا، ئۇ دۈشمەن-نىڭ قولغا چۈشۈپتۇ، دەپ بىلىشەيلى، — دەپ خوشلىشىپ ئىككىسى ئىككى يولغا ئايرىلىپ سەپەرگە ئاتلىنىپتۇ. ئەمدى گەپنى ئۇكىسىدىن باشلايلى:

ئۇ يول يۈرسىمۇ ئىنتايىن مول يۈرۈپتۇ. ماڭا-ماڭا ئۆز دۆلىتىدىن ئايرىلىپ رۇم دۆلىتىنىڭ زېمىنىغا چىقىپ قاپتۇ. ئۇ يەردە ئۇيان مېڭىپ، بۇيان مېڭىپ بۇ يەردە ئۆز دۆلىتىنىڭ يۇقىرى ئولتۇراقلاشقان مىڭكۆۋ ① باتۇر-نىڭ شەھىرىگە ئورۇنلىشىپ قاپتۇ. ئۇ يەردىكى چاشقانلار قويدەك يوغان ئىكەن. ئۇ شۇ يەردە چاشقانى ئۆلتۈرۈپ تېرىسىدە جۇۋا كىيىپ بىر قېرى ئايالنىڭ بالىسى بولۇپ قاپتۇ. ئۇ قېرى ئايال كىنزەمنى ھېچنەگە چىقارمايدىغان، يېنىدىن بىردەممۇ ئايرىمايدىغان بولۇۋاپتۇ، كۈنلەر ئۆتۈپ بىر كۈنى بۇ شەھەردە ھەر كۈنى ئوق ئاۋازى ئاڭلىنىدىغان بولۇپ قاپتۇ. كىنزەم ئانىسىدىن بۇ ئىشنىڭ سەۋەبىنى سوراپتۇ. ئانىسى:

— ئەي بالام، مەن ساڭا بۇنىڭ سەۋەبىنى ئېيتمايدىمەن، ئەگەر ئېيتىپ قويسام سەن مېنى تاشلاپ كېتىسەن، — دەپتۇ. كىنزەم شۇ ھامان:

— ئەي سۆيۈملۈك ئانا! سىز مېنىڭ ئۆز ئانام، مېنىڭ ئانام ئۆلۈپ كەتكەن، مەن بۇ يۇرتتىن يىراق بىر يۇرتتىكى نىزىي دېگەن پادىشاھنىڭ ئوغلى ئىدىم، بىز بىر ئاتا، بىر ئانىدىن ئىككى ئوغۇل ئىدۇق، ئاتام قېرىد-خانىدا ئەقىلىدىن ئېزىپ بىز ئىككىمىزنى شەھەردىن ھەيدەپ چىقاردى. بىر يەرلەرگە كەلگەندە ئاكام بىلەن ئىككىمىز ئايرىلىپ كەتتۇق، ئەگەر مەن بىرەر ئىشقا يولۇ-قۇپ قالسام، ئاكام مېنى مۇشۇ شەھەردىن ئىزدەپ تاپ-دۇ، سىز خاتىرجەم بولۇڭ، — دەپتۇ. بۇنىڭغا ئىشەنگەن ھېلىقى ئايال بۇنىڭ سەۋەبىنى ئوغۇلغا ئېيتىپ بېرىپتۇ:

① مىڭكۆۋ — پادىشاھنىڭ ئىسمى.

— ھەي ئوغلۇم، بىزنىڭ پادىشاھىمىزنىڭ بىر گۈزەل مەلىكىسى بار ئىدى، ئۇنىڭغا شە - شەدىن ئەلچە-لەر كۆپ كېلىپ كەتكەچكە پادىشاھ ئامال قىلالماي بىر ئېگىز خادىننىڭ ئۈستىگە بىر قاپاقنى ئېسىپ قويدى. كىمكى ئاشۇ قاپاقنى چاقسا قىزنى شۇنىڭغا بېرىشكە، ئەگەر تەڭگۈزەلمەي قاپاقنى چاقالمىسا كالىسىنى ئېلىشقا پەرمان چۈشۈردى. بۇنىڭ سەۋەبى شۇ، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان كىنزەم:

— ئەي ئانا، مەن بىر بېرىپ باقاي، خۇدايىم بۇي-رۇسا ئۆيلىنىپ قالدىغان ئوخشايمەن، — دەپتۇ، لېكىن موھاي ئۇنىماي تەستە:

— بالام، سەن بارساڭ ئوقيانى قويۇپ بار، بولمە-سا قايتىپ كېلەلمەيسەن، — دەپ تۇرۇۋاپتۇ. شۇنىڭ بىلەن يايىنى قويۇپ شەھەرگە بېرىپتۇ. شەھەرگە بارسا-نى-نى يىگىتلەر قاپاققا ئوق تەڭگۈزەلمەي بېشى كېسىلىپ ئادەم جەستى تاغ بولۇپ كېتىپتۇ، قان دەريا بولۇپ ئېقىپ كوچىدا ماڭغىلى بولماس بولۇپ كېتىپتۇ. بۇنى كۆرگەن كىنزەم بىر ئاغىنىسىگە:

— سەن مېنىڭ ئۆيۈمگە بېرىپ مېنىڭ يايىمنى ئېلىپ كەلسەڭ، مەن بىر ئېتىپ باقسام، — دەپتۇ، خېلى ساقلى-غان بولسىمۇ ئاغىنىسى كەلمەپتۇ، بۇنى كۆرگەن ئەتراپتە-كى كىشىلەر:

— ھەي يىگىت، سېنىڭ يايىڭ نېمىشقا كەلمەيدۇ، — دەپ سوراپتۇ. يىگىت:

— ھەي ئاغىنىلەر، بۇ مېنىڭدىن قالغان ئادەت ئەمەس، كۈنلاردا ياغا بارغان ياسن بەگ بوپتۇ، دېگەن تەمسىل بار ئىكەنتۇق، ئۇ بەلكىم ياسن بەگ بولغان ئوخشايدۇ، — دەپتۇ. شۇنىڭدىن بۇيان «ياغا بارغان ياسن بەگ» بوپتۇ، دېگەن تەمسىل قالغانىكەن. كىنزەم ئاخىر تاقەت قىلالماي ئۆزى بېرىپ يايىنى ئەكىلىپ «خۇدا مەدەت قىلغايىسەن» دەپ قاپاققا قارىتىپ بىر ئوق ئۆزگەنىكەن، قاپاق چىقىلىپ ئالدىغا چۈشۈپتۇ. بۇ خەۋەر-نى ئاڭلىغان پادىشاھ، كۈيۈڭۈل بولغۇچىنى دەرھال ئە-كىرىشكە بۇيرۇپتۇ. نۆكەرلەر دەرھال كىنزەمنى پادىشاھ-نىڭ ئالدىغا ئەكىرىپتۇ. ئەسلىدە بۇ پادىشاھ دۇنيادىكى يەتتە باتۇرنىڭ بىرى ئىكەن، ئۇ كىنزەمنى كۆرۈپ، شۇ ھامان پەرمان چۈشۈرۈپ، 30 كۈن ئويىناپ توققۇز كۈن

I
R
A

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىدا

چى شۇ زامان:

— ئەي باتۇر يىگىت، سىزنىڭ نېمە بۇيرۇقلىرىڭىز بولسا مەن تەييار، — دەپتۇ. بۇ يىگىت شۇ زامان ئۇنىڭغا:
— ئەي كۈرۈكچى ئۇنداق بولسا، سەن تىغى يىگىت-دەك ئىنچىكە بولسۇن، تىلى 40 مىڭ تال بولسۇن، شۇنداق بىگىز - بارنىدىن ③ بىرنى تەييار قىل، ئۇنى پۈتتۈرسەڭ مەن ساڭا نۇرغۇن ئىئام بېرىمەن، — دەپتۇ. جېنى ئامان قالغان كۈرۈكچى شۇ زامان بىر قانچە كۈرۈكچى ئاغىنىلىرىنى يىغىپ بىر ئاش پىشىم ۋاقتىقىچە يىگىت بۇيرۇغان تىغى يىگىتىدىن ئىنچىكە، تىلى 40 مىڭ تال بىر بىگىز - بارنانى تەييارلاپ ئەكىلىپ يىگىتنىڭ يېنىغا تاشلاپتۇ. بۇ باتۇر ئالدىغا تاشلانغان بارنىنى كۆرۈپ قىزغا قاراپ:

— ھەي مەلىكە، سېنى ئوتقا باسقان ئاتاڭنى دەمەسەن؟ ياكى قۇتقۇزغان بىزنى دەمەسەن؟ — دەپ سو-راپتۇ. مەلىكە شۇ زامان:

— ئەي باتۇر يىگىت، مەن ئوتقا باسقان ئاتاڭنى دەمەتمەن؟ قۇتقۇزغان سىلەرنى دەيمەن، — دەپ يىگىت تە-رەپكە ئۆتۈپتۇ. بۇنى كۆرگەن يىگىت پادىشاھ ۋە ئۇنىڭ نۆكەرلىرىنى چېپىپ تاشلىماقچى بوپتۇ. يىگىتنىڭ باتۇرلۇ-قىنى كۆرگەن پادىشاھ ۋە ئۇنىڭ بارلىق نۆكەر لەشكەرلى-رى شەھەرنى تاشلاپ قېچىپ، تاغقا بېرىپ ئۆڭكۈرلەرگە يوشۇرۇنۇۋېلىپ 40 نەچچە كېچە-كۈندۈز شەھەرگە كىر-مەپتۇ. بۇنى كۆرگەن بوزكۆرپەش دەرھال تاغقا بېرىپ بىر نەرە تارتىپ:

— پادىشاھ دەرھال ئالدىمغا چىقسۇن! — دەپتۇ. لېكىن ئۇنىڭ ۋەزىرلىرى:

— پادىشاھم ئاغرىپ قالدى. چىقالمايدۇ، — دېگەن جاۋابنى بېرىپتۇ. يىگىتنىڭ ئاچچىقى كېلىپ:

— ئەگەر پادىشاھ چىقالمىسا، مەن ئۇنىڭ ئالدىغا كىرىپ، پادىشاھنى ۋە ئۇنىڭ ئۇرۇق-ئەۋلادلىرىنى قىرىپ تاشلايمەن، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھ قورققانلىقىدىن تىترەپ، ئۆمىلەپ بوزكۆرپەشنىڭ ئالدىغا چىقىپتۇ. يىگىت شۇ چاغدا:

— ئەي پادىشاھ! سەن مېنىڭ ئۇكامنى مۇساپىر

تويلاپ قىزنى كىنىزەمگە چېتىپ قويۇپتۇ ھەم ئۇلارنى تۆمۈر ھۇجرىغا ئەكىرىپ ئورۇنلاشتۇرۇپتۇ. بۇنىڭ سەۋە-بى پادىشاھ «ئەگەر مەن قىزىمنى بىرسىگە ياتلىق قىلسام، ئۇنى مۇشۇ تۆمۈر ئۆيگە سولاپ، ئوت قويۇپ كۆيدۈرۈ-ۋېتىمەن، ئۇرۇق-ئەۋلادىنى قۇرۇۋېتىمەن» دەپ قەسەم قىلغانىكەن، شۇڭا پادىشاھ توي بولۇپ ئۈچ كۈندىن كېيىن بۇ تۆمۈر ئۆينىڭ ئەتراپىغا نۇرغۇن ئوتۇن يىغىپ، بۇلارنى كۆيدۈرۈپ ئۆلتۈرۈۋەتمەكچى بوپتۇ. لېكىن تۆمۈر ئۆي قېقىزىل چوغ بولۇپ كەتسىمۇ كىنىزەم بىلەن مەلىكىگە قىلچە ئىسسىق ئۆتمەپتۇ. ئۇلار شۇ يەردە ئولتۇ-رۇپ تۇرسۇن، ئەمدى گەپنى بوزكۆرپەشتىن ئاڭلايلى:

بوزكۆرپەش بىر كۈنى يايغا قارىسا، يايى بىرىنچى كۈنى ئازراق داتلىشىپتۇ، ئىككىنچى كۈنى يېرىمى داتلى-شىپتۇ، ئۈچىنچى كۈنى ئوقنىڭ ئۇچى تولۇق داتلىشىپتۇ. بۇنى كۆرگەن بوزكۆرپەش شۇ زامان «ھەي خۇدا، پەر-ۋەردىگار، يار بولغايىسەن، مۇشۇ كۈننىڭ ئۆزىدە، ئۇكام-نىڭ يېنىغا يەتكۈزگەيسىن!...» دەپ ئىسمى ئەزەمنى ئوقۇپ كۆزنى يۇمغانىكەن. بوزكۆرپەش شۇ زامان رۇم شەھىرىدە پەيدا بولۇپتۇ. قارىسا ئوردا يېنىدا بىر تۆمۈر ئۆي تۆت ئەتراپىدىن ئوت يېقىلىپ قېقىزىل چوغ بولۇپ تۇرغان، تۆمۈر ئۆينىڭ يېنىغا كېلىپ ئۇكسىنىڭ شەپسىنى ئۇقۇپ مۇنداق نەزمە سېلىپتۇ:

تاملىرىڭ ئالتۇنمۇ سىرلاپ قويغان تۆمۈردەك،
ئىشىكلىرىڭ تۆمۈرمۇ سىرلاپ قويغان مۇسۇندەك ①.
كىنىزەم: — ھەي ئاكا، بۇ گەپنىڭ بىزگە نېمە لازى-مى، تۆمۈر بولسىمۇ چېپىپلا كىرسەڭ بولمايدۇ، — دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن «ياپىرىم» دەپلا تۆمۈر ئۆينى چې-پىپلا كىرىپ ئۇكسى بىلەن مەلىكىنى قۇتقۇزۇپ چىقىپتۇ ۋە بۇلارنى ئۆلتۈرۈشكە ياردەملەشكەن 40 كۈرۈكچىنى چېپىپ تاشلىماقچى بوپتۇ. ئۇ ئۇكسى بىلەن بىرلىشىپ 40 كۈرۈكچىنى ② چاپقىلى تۇرۇپتۇ. 39 نى چېپىپ بولۇپ ھېلىقى ئۆزىگە ياردەم قىلغان 40 نىچى كۈرۈكچىگە كەل-گەندە ئۇكسى ئاكسىنىڭ پىشىنى تارتىپ قويۇپتۇ:

— ئەي ئاكا، بۇ كۈرۈكچىنى چاپمايلى، ئۇ ماڭا ياردەم قىلغان، — دەپ ئۇنى ساق قويۇپتۇ. بۇ كۈرۈك-

① مۇسۇن — مايسا. يېشىل ئوت.

② كۈرۈكچى — ئۆچكە تۇلۇمدىن تىكىلگەن شامالچى.

③ بىگىز — بارنە. يەر تىرنىلايدىغان تىرناغا ئوخشاش نەرسە.

شۇ چاغدا كىنزمە ئويغىنىپ كېتىپتۇ، بوز كۆرپەش كىنى-
زەمىنىڭ باشقىچە ئويدا بولۇپ قالماستىكى ئۈچۈن ئىشنىڭ
تېگىنى بىلدۈرمەكچى بوپتۇ.

— ئەي ئۇكام كىنزمە، بۇ ئىشقا سەن باشقىچە ئويدا
بولما، يېنىڭغا قارا! بۇ مۇناپىق پادىشاھ تۇڭلۇكتىن بىر زە-
ھەرلىك يىلاننى كىرگۈزۈپ، بىزنى زەھەرلەپ ئۆلتۈرمەك-
كە قەست قىلىپتۇ. مەن ئازراق ئۇخلاپ قاپتىمەن، چۆچۈپ
ئويغانسام بۇ يىلان سىلەرنىڭ ئۈستىڭلارغا چۈشۈۋاتىدۇ،
ئۇنى دەرھال چېپىپ تاشلىدىم، بىراق ئۇنىڭ بىر تامىچە زە-
ھەرلىك قېنى ئايالىڭنىڭ يۈزىگە تېمىپ كەتتى، سېنى ئويغى-
تاي دېسەم ئۈلگۈرمەيدۇ، شۇڭا بىر پارچە داكىنى قويۇپ،
ئۆزۈم شوراپ ئېلىۋەتتىم، — دەپتۇ.

بۇنى كۆرگەن كىنزمە ئاكىسى بوز كۆرپەشنىڭ
شۇنداق ساداقىتىدىن ئىنتايىن تەسىرلىنىپتۇ. ئۇلار ئەتىسى
سەھەر تۇرۇپ تاماق يەپ يولغا راۋان بولۇپتۇ. پادىشاھ-
مۇ ئۆيىدىن چىقالماي ئولتۇرۇپتۇ. 40 مىڭ لەشكەرمۇ
تاغدىن كېلەلمەپتۇ. كېيىن بۇ باتۇرلارنىڭ كەتكەنلىكىنى
ئاڭلاپ بىر دەسسەپ، ئىككى دەسسەپ تاغدىن چۈشۈپ-
تۇ. ئۇلار مۇشۇ يەردە تۇرۇۋەرسۇن، گەپنى بور كۆرپەش
بىلەن كىنزمەدىن ئاڭلايلى:

بۇلار يولغا راۋان بوپتۇ. بىر كۈن مېڭىپتۇ، ئىككى
كۈن مېڭىپتۇ، ئۈچىنچى كۈنى مەلىكە ھېرىپ قاپتۇ. قىز
ئاكىسىغا ۋە كىنزمەگە پۇتىنى كۆرسەتمەي تۇتۇپتۇ،
بۇنى سەزگەن ئاكا-ئۇكا، بىر دەريا بويىغا بارغاندا خۇدا-
غا نالە قىپتۇ: دەريادىن بىر ئېگەر-يۈگەنلىك ئارغىماق
چىقىپتۇ. بۇنىڭغا مەلىكىنى مىندۈرۈپ يولغا راۋان بوپتۇ،
ئۇلار ماڭا-ماڭا بەرنى تېغىغا يېقىن بارغاندا، بۇ ئىككىسى-
مۇ ھېرىپتۇ، بۇنى كۆرگەن مەلىكە:

— ھەي يىگىتلەر، ئاتنى مەن سۇغۇرۇپ كېلەي، —
دەپ ئاتنى يېتىلەپ دەريا بويىغا مېڭىپتۇ. شۇ چاغدا بوز
كۆرپەش:

— ھەي مەلىكەم، سىز ئاتنى سۇغۇرۇشقا ئاپارس-
ئىخىز، دەريا بويىغا بارغىچە يۈگىنىنى چىقىرىۋېلىڭ، —
دەپتۇ. مەلىكە ماقۇل دەپ مېڭىپ «دەريا بويىغا بارغان-
دىلا چىقراي» دەپ بىخۇدلۇق قىپتۇ. دەريا بويىغا بار-
غاندا يۈگەننى چىقراي دېگۈچە، ئات مەلىكىنى سۆرەپ،
دەريانىڭ ئوتتۇرىغا بېرىپ مەلىكىنىڭ قولىدىن ئاجراپ،
دەرياغا كىرىپ كۆزدىن غايىب بوپتۇ. بۇ ئۈچى ئۇلاغىسىز
قاپتۇ، لېكىن مەلىكە ناھايىتى تەڭلىكتە قاپتۇ. بۇنى

كۆرمەي قىزىڭنى بېرىپسەن، بۇ ياخشىلىقىغا نېمە قىلساممۇ
ئازلىق قىلىدۇ، تويىدىن كېيىن ئۇكامنى ئۆلتۈرۈشكە قەست-
لەپسەن، بۇنىڭغا مەنمۇ مۇۋاپىق چارە كۆرمىسەم بولمايد-
دۇ، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان پادىشاھ جاقىلداپ تىترەپ
«ماڭا نېمە چارە كۆرەركىن» دەپ تۇرۇپتۇ. بوز كۆرپەش
دەرھال «جاللات» دەپ ۋارقىرىغانىكەن، پادىشاھنىڭ 40
كالا كېسەر جاللىتى تەييار بولۇپتۇ. بوز كۆرپەش:

— دەرھال پادىشاھنى كۆتەر! — دەپتۇ. جاللاتلار
بوز كۆرپەشنىڭ ئەپتىدىن قورقۇپ، پادىشاھنى دەس كۆتۈ-
رۈپتۇ، — مانا ماۋۇ بىگىز. بارنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرغۇز، —
دەپتۇ. جاللاتلار پادىشاھنى 40 مىڭ تىللىق بىگىز بارنى-
نىڭ ئۈستىگە ئولتۇرغۇزۇپتۇ. بۇ بارنىنىڭ بىر تال تىغى
پادىشاھنىڭ ئارقا سۆڭىدىن كىرىپ كانىيىدىن چىقىپ كې-
تىپتۇ. بىر ئاش پىشىمىدىن كېيىن، بۇ تىغىنى پادىشاھنىڭ تې-
نىدىن ئاجرىتىپ قويۇپتۇ ۋە:

— ئەمدى ساڭا دەيدىغان بىر گېپىم بار، بۈگۈن
بىز مۇشۇ شەھىرىگە قونىمىز، سەن بىر بىنا سالدۇرد-
سەن، ئۇ ئۆيىنىڭ تاملىرى ئالتۇندىن بولسۇن، ئىشىكلىرى
سىرتىدىن ئېچىلمايدىغان بولسۇن، — دەپتۇ. بۇنىڭغا پاد-
شاھ ماقۇل بوپتۇ. لېكىن بارنىنىڭ تىغى تەڭگەن يەر تېخى
ئاغرىپ تۇرغانىكەن (ھازىر لوپنۇردا بەزى ئادەملەرنى —
سەن توخۇ ئەت ئىكەنسىن! دەيدىكەن، بۇ ئەسلىدە شۇ
چاغدىكى بارنىنىڭ تىغى تەڭگەن يەر ئىكەن، شۇڭا بەزى
ئادەملەردە ھازىرمۇ ساقلىنىپ قالغانىكەن)، پادىشاھنىڭ
ياھان نىيىتى ئۆزگەرمىگەچكە ئىشىك قويۇلمىسۇن دېسىمۇ
لېكىن تۇڭلۇك قويۇپ قويۇپتۇ. ئۇنىڭ يېنىغا بىر يىلان
قويۇپ بېرىپتۇ. ئۇ زەھەرلىك يىلان تۇڭلۇك بىلەن
چۈشۈپ، ئۇلارنى يەۋەتمەكچى ئىكەن، بۇنى سەزگەن
بوز كۆرپەش، شۇ كېچە يانپاشلاپ، قىلچىنى قېيىدىن چى-
قىرىپ تەييار يېتىپتۇ. تۈن يېرىم بولغاندا باتۇرنى غاپىل
ئۇيقۇ بېسىپتۇ. شۇ چاغدا بۇ زەھەرلىك يىلان كىنزمە
بىلەن مەلىكىنى چېقىپ ئۆلتۈرمەكچى بولۇپتۇ ۋە پەسكە
سىيرىلىپتۇ. بوز كۆرپەش چۆچۈپ ئويغانسا، يىلان چۈشۈ-
ۋاتقۇدەك، بۇنى كۆرۈپ قىلچ بىلەن بىرلا چېپىپ بۇ زە-
ھەرلىك يىلاننى ئۆلتۈرۈۋېتىپتۇ، لېكىن شۇ چاغدا يىلاننىڭ
بىر تېمىم قېنى قىزىنىڭ يۈزىگە چاچراپ كېتىپتۇ. ئۇكىسىنى
ئويغىتاي دېسە ۋاقىت ئۆتۈپ كېتىدىكەن، شۇنىڭ بىلەن
بوز كۆرپەش قىزىنىڭ يۈزىگە بىر پارچە داكا لاتىنى قويۇپ
ئۇ زەھەرلىك قاننى شوراپ يەرگە تۈكۈرۈۋېتىپتۇ. دەل

I
R
A

بۇرۇننىڭ بۇرۇنىدا

دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئارقىسىغا يېنىپ تۆت ئاي يول يۈرۈپ تاغدىن ئۆتۈپتۇ. ئۇلار يەنە 30 كۈن يۈرۈپ بەرنى تېغىدىن ئۆتۈپ بولغاندىن كېيىن، مەلىكە ئۇلارغا بىر مەسلىھەت بېرىپتۇ:

— ئەي ئاكاڭلار، بىز مۇشۇ يەرگە بىر ئوتاق قۇرۇپ تەبى تېغى بىلەن بەرنى تېغىدىن كەلگەن مۇساپىرلاردىن بىر يۇرت ھاسىل قىلالى، بۇ يۇرتقا چوڭ ئاكام بوز كۆرپەش پادىشاھ بولسۇن، سىز ئۇنىڭ ئوڭ قول ۋەزىرى بولۇڭ، مەن سول قول ۋەزىرى بولاي، — دەپتۇ. بۇنىڭغا ئۇلار ماقۇل بوپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار خۇدادىن تىلەپ بىر كەب-چىدىلا بۇ يەرگە شەھەر بىنا قىپتۇ. بىر قانچە يىللار ئۆتۈپ كېتىپتۇ. ئارىدا ئاكىسى بوز كۆرپەش ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ. كە-نىزەم بىلەن مەلىكە بۇ شەھەردە يالغۇز قاپتۇ، كېيىن كىنى-زەمىنىڭ ئايالى قىز تۇغۇپتۇ. قىزنىڭ ئىسمىنى نېمە قويۇش مەسلىسىدە تالاش-تارتىش قىلىپ ئىسمىنى كۈنسۇن قو-يۇپتۇ، ئارىلىقتىن بىر قانچە يىل ئۆتۈپتۇ، كىنىزەمنىڭ مەل-كىسىمۇ ئالەمدىن ئۆتۈپ كىنىزەم بىلەن قىزى كۈنسۇن يالغۇز قاپتۇ. ئەمدى گەپنى قىزدىن ئاڭلايلى:

بۇ قىز بىر خىسەتلىك قىز بولۇپ يېتىلىپتۇ. بالاغەت-كە يېتىپتۇ. لېكىن كىمكى بۇ قىزنى ئالمەن دەپ كەلگەن-دە، قىزنىڭ ئىسمىنى كۈنسۇن دەپ قىچقارغاندا، «سەن كىمەن» دېسالا، شۇ يىگىت دەرھال تاشقا ئايلىنىپ كېت-دىكەن. بۇنىڭغا پادىشاھمۇ ئامال قىلالماپتۇ، ئۇ قىزنىڭ ئاپىسى كۇپار، دادىسى مۇسۇلمان ئىكەن، شۇڭا بۇ پادى-شاھمۇ ھەر ئىككى تەرەپكە زىيان سالماي، ئىككى يول تۇرۇپ شەھەر سورايتۇ. ئارىدىن ئۇزاق يىللار ئۆتۈپ كىنىزەم 90 ياشلارغا بېرىپ قاپتۇ، ھەرگىزمۇ ئۆيلەنمەپتۇ. بىر كۈنى كەچتە ئولتۇرۇپ: مەن ئالەمدىن ئۆتۈپ كەتسەم، ئانىسى يوق قىزىم يالغۇز قېلىپ، سەرگەردانلىقتا قالدىغان بولدى» دەپ خىيال سۇرۇپتۇ. لېكىن كۈنسۇن شۇنداق ئەقىللىق قىز ئىكەن. ئۇ بۇيىزى ئالتە ئايلىق، ئۇيىزى ئالتە ئايلىق يەردىكى ئىشلارنى بىلىپ تۇرىدە-كەن. شۇنداق قىلىپ بۇ ئاتا-بالا ئىككىسى بىر-بىرىگە ئىناق بولۇپ، بۇ شەھەرنى گۈللەندۈرۈپ، قىزنى دەپ كەلگەن نەچچە مىڭ يىگىتنىڭ جېنىغا زامىن بولۇپ ھازىرغە-چە ياشاپ كەپتۇ.

ئېتىپ بەرگۈچى: تارىم يېزا قۇربانكۆل كەنتىدىن قۇربان قاسىم

خاتىرىلىگۈچى: مەدەنىيەت يۇرتىدىن توختى جامال

سەزگەن بوز كۆرپەش: — ئەي مەلىكە سىز تەڭلىك بولماڭ، بۇ ئاتمۇ بىزگە مۇشۇ دەريا بويىغىچە ھەمراھ ئىدى، ئەمدى مۇندىن نېرىسىغا ئۆزىمىز ماڭايلى، — دەپتۇ.

ئەتسى مېڭىپ بەرنى تېغى ئىچىگە كىرىپتۇ. بەرنى تېغى ئىچىدە بۇلار 30 كۈن يول يۈرۈشكە توغرا كېلىدە-كەن، لېكىن بۇ تاغ ئىچىدە گەپ قىلىشقا بولمايدىكەن، كىم گەپ قىلسا، تاشقا ئايلىنىپ كېتىدىكەن. شۇڭا بوز كۆرپەش بۇلارغا:

— بۇ بەرنىڭ تېغى ئىچىدە 30 كۈن ماڭمىز، لېكىن قەتئىي گەپ قىلىشقا بولمايدۇ، كىم گەپ قىلسا تاشقا ئايلى-نىپ كېتىدۇ، — دەپ ئۇلار بىلەن پۈتۈشۈپ، بەرنى تېغى ئىچىدە 29 كۈن يول يۈرۈپتۇ، ھېچكىم گەپ قىلماپتۇ. 30 كۈنمۇ بوپتۇ، ھېچكىم گەپ قىلماپتۇ. قىزاققا ئاز قال-غاندا قىز تۇيۇقسىز:

— ئەجەب ھېرىپ كەتتىمما! — دەپ قويۇپتۇ. بوز كۆرپەش ئۇچقاندەك كېلىپ قىزنى ئالدىغا ئىستىرگەنكەن ئۈلگۈرلەپتۇ، قىز يەرگە يىقىلىپ تاشقا ئايلىنىپ كېتىپتۇ. ئۇكىسى ئايالىنىڭ تاشقا ئايلىنىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ، ئۆزىنى ئۇنىڭ ئۈستىگە ئېتىپ راسا يىغلاشقا باشلاپتۇ. بوز كۆرپەش ئۇكىسىنىڭ ئاھ زارىغا چىدىماي:

— ئەي ئوكام! يىغلىما، بىز ئارقىمىزغا يېنىپ تۆت ئاي يول يۈرەيلى، شۇ چاغدا مەلىكىنى ئەسلىگە كەلتۈرە-لەيمىز، — دەپتۇ. بۇنى ئاڭلىغان كىنىزەم:

— جېنىم ئاكا! ھېلىغۇ تۆت ئاي ئىكەن، تۆت يىل بولسىمۇ بارايلى! بۇ مەلىكە مېنىڭ جېنىم، — دەپتۇ.

— ئۇنداق بولسا ئاڭلاپ تۇر، بىز بىر ئاي تاغدا ماڭمىز، ئۈچ ئاي تۈزلەڭدە ماڭمىز، ئاندىن تەبى تېغىغا بارىمىز، — دەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار مەلىكىنى كۆتۈ-رۈپ بىر ئاي تاغدا، ئۈچ ئاي تۈزلەڭدە مېڭىپ، تۆت ئاي دېگەندە تەبى تېغىغا بېرىپتۇ. بۇ چاغدا قىز بىر ئەس-نەپلا ئەسلىگە قايتىپتۇ.

— ئەي ئاكاڭلار، مەن ئەجەبمۇ ئۇخلاپتىمەن، سىلەر جاپا چەككەنسىلەر، — دەپتۇ. بۇ چاغدا بوز كۆرپەش:

— ئەي سىڭلىم! سىز ئۇخلىمىدىڭىز، ھېلىقى بەرنى تېغىدا بىر ئېغىز گەپ قىلىپ قويۇپ تاشقا ئايلىنىپ كەتتە-ئىمىز، بىز سىزنى تۆت ئاي كۆتۈرۈپ، مانا بۇ تەبى تېغىغا ئەكىلىپ ئەسلى زاتىڭىزغا كەلتۈردۇق. بىز ئەتە ئارقىمىز-غا يانمىز. ئەمدى سىز ھەرگىزمۇ گەپ قىلماڭ، —

0
1
3

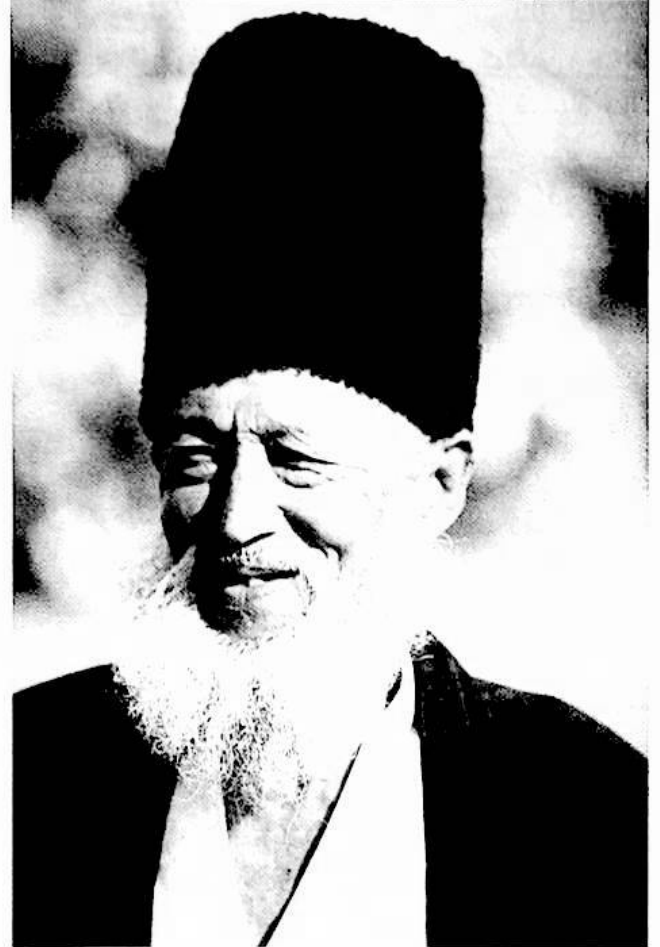

مۇھەممەد سېلىم مۇھەممەد قاسم

قول ھۈنەرۋەنچىلىك ئۇيغۇرلاردا تولمۇ بالدۇر راۋاج تاپقان بولۇپ، بۇ جەھەتتە بىزنى تارىخچى ۋە ئار-خېئولوگلىرىمىز مول بولغان تارىخىي ئۇچۇرلار ۋە مۇس-تەھكەم تارىخىي پاكىتلار بىلەن تەمىنلەيدۇ. يەنى يىراققا كۆز تىكسەك ئاپتونوم رايونىمىزدا قوغدىلىۋاتقان بىر قىسىم مەدەنىيەت يادىكارلىق ئورۇنلىرىدىكى مىلادى 2 - ، 3 - ئەسىرلەرگە تەۋە بولغان بىر قىسىم تېپىنىدىلار ئۇيغۇر قول ھۈنەرۋەنچىلىكىنىڭ تارىخىي تەرەققىياتىنى تولۇق نا-مايان قىلىپ بېرەلەيدۇ. جۈملىدىن تەلپەكچىلىك (تۇماقچى-لىق) ئۇيغۇر قول ھۈنەرۋەنچىلىكىنىڭ تارىخىي سەمەرسى-نى ناھايىتى قىلىدىغان يەنە بىر تۈر بولۇپ، ئۇ مىللىتىمىز-نىڭ يىپەك توقۇمىچىلىق، بېزەكچىلىك، نەققاشچىلىق، تە-كىمچىلىك، مېھرىچىلىق، بىناكارلىق، قىرىمچىلىق، كەشتە-چىلىك، ياغاچچىلىق، كۈلچىلىق، زەرگەرچىلىك قاتارلىق رەڭگارەڭ قول ھۈنەرۋەنچىلىك ئەنئەنىمىز ئىچىدە ئالا-ھىدە ئورۇندا تۇرىدۇ. بۇ يەردە بىز ئەجدادلىرىمىزنىڭ باش كىيىمىمىز بولغان تەلپەكچىلىك تارىخىي چوڭقۇر شەرھەش ئارقىلىق، يىراق تارىختا بارلىققا كەلتۈرگەن چارۋىچىلىق ۋە يايلاقچىلىق مەدەنىيىتى ھەققىدە مۇئەي-يەن ئۇچۇرلارغا ئېرىشەلەيمىز.

ئوغۇزنامە داستاندا ئوغۇزخاننىڭ ئوقيا ئېتىشقا ما-ھىرلىقى تىلغا ئېلىنىپ، ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئەينى دەۋردە ئوۋچىلىققا ماھىر خەلق ئىكەنلىكىدىن بېشارەت بېرىدۇ. بىز بۇ ئۇچۇردىن بىمالال ھالدا ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئوۋ-چىلىقتىن كۆچمەن چارۋىچىلىققا كۆچۈپ، بىپايان يايلاق-لاردا يايلاق مەدەنىيىتىنى بارلىققا كەلتۈرگەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ چارۋىلاردىن، جۈملىدىن قوي، ئۆچكە ۋە باشقا ھايۋانلارنىڭ تېرىسىدىن پايدىلىنىپ، كىيىنىشتە يېڭىلىققا كۆچكەنلىكىنى پەرەز قىلالايمىز. دەرۋەقە مىلادى 552 - يىلى كۆكتۈرك خانلىقى قۇرۇلغاندىن كېيىن ئەجدادلىرىمىزدا چارۋىچىلىق ئاساسىي ئورۇندا تۇردى. ئىشلەپچىقى-رىش ۋاسىتىلىرىگە بولغان ئىگىدارچىلىق ھوقۇقى جەھەتتىن

ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ ئىشچان، باتۇر ۋە مېھنەت سۆيەرلىك سۈپىتىگە ماس ھالدا، ئەقىل - پاراستىنى ھەق-قىي يوسۇندا جارى قىلدۇرۇپ، يىراق تارىختىن باشلاپ چارۋىچىلىق، دېھقانچىلىق، باغۋەنچىلىك كەسىپلىرىنى كا-مالغا يەتكۈزگەنگە ئوخشاش، رەڭدار قول ھۈنەرۋەنچى-لىككە ئالاھىدە ئېتىبار بەرگەن ھەمدە بۇ ساھەدە كۆزلەر-نى قاماشتۇرىدىغان ئاجايىپ مول مىللىي مىراسلارنى بار-لىققا كەلتۈرۈپ، ئۇنى ئەۋلادتىن ئەۋلادقا ئۇلاپ كەلگەن. مەيلى يېقىنقى زامان تارىخىمىزنى، مەيلى قەدىم-كى زامان تارىخىمىزنى ۋاراقلىمايلى، ھەر ئىككىلىسىدە بىزنىڭ يۈزىمىزنى يورۇق قىلىپ، ئەجدادلىرىمىزنى چەكسىز سۆيۈندۈرۈپ كۆڭلىمىزنى ئاۋۇندۇرىدىغىنى يەنىلا رەڭگارەڭ قول ھۈنەرۋەنچىلىك مىراسلىرىمىزدۇر.

گۈزەللىك ئوندۇر توققۇزى توندۇر

چارۋا ئىدى، ئەجدادلىرىمىز ئىپتىدائىي دەۋردىن باشلاپلا بىپايان يايلاقلاردا، ئوۋچىلىق، چارۋىچىلىقنى ئاساسىي كەسپ قىلىپ ياشاپ كەلگەچكە، چارۋىلارنىڭ ھەر بىر تۈرلىرى ۋە ئۇلارنىڭ ئىچكى تاشقى ئەزالىرىنىڭ ئالاھىدىلىكلىرى ئۇلارغا تولمۇ تونۇش بولۇپ كەلگەن. جۈمەلىدىن ئۇلار چارۋىلارنى ئوزۇقلۇق كاپالىتى قىلىپلا قالماستىن، بەلكى چارۋىلارنىڭ تېرە، ئۈستىخان ۋە باشقا ئەزالىرىدىن مۇۋاپىق پايدىلىنىشنى تەدرىجىي بارلىققا كەلتۈرگەن. يەنى چارۋىلارنىڭ ئۈستىخانلىرىدا تۈرلۈك تۇرمۇش لازىمەتلىكلىرىنى ياسىغان بولسا، تېرە ۋە ئۈچەيدىن ئائىلىلەردە ئىشلىتىلىدىغان ئات، تۆگە، قوتاز قاتارلىق چارۋىلارنىڭ ئېگەر - جابدۇقلىرىنى ياسىغان، كېيىنكى مەزگىللەرگە كەلگەندە ئۇرۇش يېغىنلىقلارنىڭ يۈز بېرىشى، خانلىقلار ئارىسىدىكى نىزالارنىڭ كۆپىيىشى بىلەن قەرەللىك يۈز بېرىۋاتقان كۆپ قوشۇنلۇق ئۇرۇشلاردا نۆۋكەرلەرنى قالغان ساداق ۋە ئوقيا، قىلىچلارنىڭ زەربىسىدىن مۇداپىئە قىلىدىغان كىيىم - كېچەكلەر چارۋىلارنىڭ تېرىسىدىن ئىشلەنگەن كۆن ۋە چەملەردىن ياسالغاندىن باشقا، تېرىلەردىن ئېلىنغان موي (يۈك) لاردىن پايدىلىنىپ كىگىز، پىيما، گىلەم، پايىتما، جۇۋا، تەلپەك ۋە باشقا يۈك توقۇلما بۇيۇملىرىنى ئىشلەش بارلىققا كەلدى. بۇ مەھسۇلاتلارنىڭ ئىچىدە جۇۋا، تەلپەك، كىگىز قاتارلىق ئالاھىدە مەھسۇلاتلار ئەينى دەۋردە ئۇيغۇرلارنىڭ پۈتكۈل ئىنسانىيەتنىڭ كىيىم - كېچەك مەدەنىيىتىگە قوشقان ئالاھىدە تۆھپىسى بولۇپ قالدى، قىسقىسى يۇقىرىقى مەھسۇلاتلار ئۇيغۇرلاردا باشقىلارغا قارىغاندا تولمۇ بالدۇر بارلىققا كەلدى ھەم ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى بىلەن ئۇيغۇر ئىلىدىن ئەتراپتىكى ئەللەرگە يىپەك يولى ئارقىلىق تارقىلىپ، باشقىلارنىڭ كۆزىنى ئاچتى. قوي تېرىسىنى يەرلىك ئۇسۇلدا ئاشلاپ، ئەيلەپ تىكىلگەن جۇۋا ياۋروپانىڭ بۇلۇك - پۇچاقلىرىغىچە يېتىپ بېرىپ كۆپىنچە كۆزلىرىنى قاقماشتۇرغان بولسا، قوي تېرىسى، قوي قوزدىن سىنىڭ كۆرپىسىدىن تىكىلگەن تەلپەك، تۇماقلار، كالا، ئاتلارنىڭ تىرىسىدىن ئىشلەنگەن كۆن، چەم ۋە خۇرۇم - لار شەرق، غەرب ئەللىرىگىچە يېتىپ بېرىپ، جۇش ئۇرۇپ راۋاجلىنىۋاتقان ئۇيغۇر قول ھۈنەرۋەنچىلىكىنىڭ كارامىتىنى نامايان قىلدى. قەشقەر، خوتەن، تۇرپان، كۇچا قاتارلىق ئورۇنلاردىكى قەدىمكى مەدەنىيەت ئىزى

ئىپتىقادىمۇ ئەينى دەۋردىكى كىشىلەر چارۋا ماللاردىن ئۈنۈملۈك پايدىلانغان. يەنى تېرە مەھسۇلاتلىرىدىن كىيىم كىيىش كۆلەملىشىپ يېڭى تەرەققىياتلارغا ئېرىشكەن. كۆكتۈرك خانلىقى تاڭ سۇلالىسى تەرىپىدىن ئاغدۇرۇلغاندىن كېيىن، مىلادى 745 - يىللىرى يېنسەي دەرياسى ۋادىسىدا ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقى قۇرۇلدى، خانلىق مەزگىلدە ئاساسلىق ئىگىلىك شەكلى ئالدىنقى خانلىققا ئوخشاشلا، چارۋىچىلىقنى زور كۈچ بىلەن راۋاجلاندۇرۇپ، دېھقانچىلىقنى قوشۇمچە قىلدى، بۇنىڭ بىلەن كىشىلەرنىڭ تەبىئەت كۆكسىدىكى ھاياتلىق پائالىيىتى چارۋىدىن ئايرىلالمايدىغان بولدى، قىسقىسى چارۋا مەھسۇلاتلىرى ئۇلارنىڭ ھاياتلىقىنى كاپالەتلەندۈرىدىغان ئاساسلىق ئامىلغا ئايلاندى. يەنە ئۇلارنىڭ تەبىئەتنىڭ تۈرلۈك بالايىدە ئامبەتلىرى بىلەن قەرەللىك يۈز بېرىپ تۇرىدىغان يېغىلىق، ئۇرۇشلاردا چارۋىلارنىڭ تېرىسىدىن پىششىقلاپ ئىشلەنگەن جابدۇقلارنى ئىشلىتىشى كۆلەملىشىپ يېڭى تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى. تاڭ دەۋرىدىكى ئاتاقلىق ئەدىب خېجاۋ «ئۇيغۇر قىزغا بېغىشلاپ» دېگەن شېئىرىدا: باش باھار مەيخانىسىدا ئولتۇرار ئۇيغۇر قىزى، قولدا پەيتارى چالغۇ تۈن ئارا چاڭ - چاڭ قىلىپ. سۇس قىراۋ بولسىمۇ ئۈستىدە بولغۇن جۇۋا، قىيىزىل شىرداق ئۈستىگە ئاي نۇرى شۇلا چېچىپ. دېگەن مىسرالارنى يېزىش ئارقىلىق ئۇيغۇرلارنىڭ تاڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى ئەدەبىيات - سەنئەت جەھەتتىكى كامالىتىنىلا ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ كىيىنىش جەھەتتىكى ئۆزگىچىلىكىنى، جۈملىدىن ئۇلارنىڭ ئەتىۋارلىق ھاياتىدا ئۇلارنىڭ تېرىسىدىن كىيىم كىيىشتىن ئىبارەت ئەنئەنە خاسلىقىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بەرگەن. دەۋرلەر ئالماشتىرىپ قارالغاندا خانىلار خاندانلىقى قۇرۇلغاندىن كېيىن، ئۇيغۇرلارنىڭ چارۋىچىلىق ئىگىلىكى ناھايىتى تەرەققىي قىلىپ، ئەجدادلىرىمىزنىڭ ساپ چارۋىچى مىللەتنىڭ ئورنى مۇستەھكەم ئەلدى. ئەينى دەۋردە شىمالدىكى بىپايان يايلاقلاردىن باشلاپ، كەڭ كەتكەن ئوتتۇرا ئاسىيا چوڭ قۇرۇقلۇقىدا ئەجدادلىرىمىزنىڭ چارۋىچىلىق ئىگىلىكىنى يۈكسەلدۈرۈپ بارغانسېرى قۇدرەت تېپىۋاتقانلىقى، بۇ ئارقىلىق ئۇيغۇرلارنىڭ شانۇ - شەۋكىتىنى ئەتراپقا تارقىتىشقا مۇنازىرە تەلپ قىلمايدىغان پاكىستۇر. مانا مۇشۇ چوڭ يۈرۈش ۋە گۈللەنگەن ئىگىلىكنىڭ ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچى يەنىلا

0
1
3

لىرى، جۈملىدىن مەدەنىيەت يادىكارلىق ئورۇنلىرىدىن ئۆتكەن ئەسىرنىڭ ئالدى - كەينىدە قېزىۋېلىنغان مىلادى 3 - ئەسىردىن، مىلادى 9 - ئەسىرلەرگە تەئەللۇق بولغان بىر قىسىم يۈك توقۇلما، گىلەم، توقۇلما گىلەم (جاۋا)، كىيىم - كېچەك، باش كىيىملىرى، كوسەي، چۇرۇق، ئۆتۈك، پىيما، تۇلۇم قاتارلىق تېپىندىلار بىزنىڭ يۇقىرىقى سۆزىمىزنىڭ توغرىلىقىنى ئىسپاتلايدۇ. دېمەك، ئەجدادلىرىمىزنىڭ چارۋا مەھسۇلاتلىرىنى پىششىقلاپ ئىشلەشنى ئاساس قىلغان قول ھۈنەرۋەنچىلىك ئەنئەنىسى تارىختىن بۇيان ئۈزۈلمەس ئېقىنغا ئوخشاش داۋام قىلىپ، بۈگۈنگە ئۇلاشقچە، بىر نەچچە قېتىملىق ئىسلاھات ۋە تارىخىي يۈكسىلىشلەرگە شاھىت بولغان. تەلپەك ۋە تۇماقچىلىق يۇقىرىدا بىز تىلغا ئېلىپ ئۆتكەن ئەنئەنىۋى قول ھۈنەر- ۋەنچىلىك مەھسۇلاتلىرى ئىچىدە ئالاھىدە ئورۇن تۇتىدۇ. خان باش كىيىمى بولۇپ، ئۇ نۇسخا ۋە تۈر جەھەتتىن كۆپ ۋە سۆلكەتلىك، سىپتا تىكىلىدۇ. بۇ خىلدىكى باش كىيىمنىڭ ئەر - ئايال، بالىلارنىڭ، شۇنداقلا ھەر بىر كىشىنىڭ ياش ئالاھىدىلىكىگە ئاساسەن ئۆزىگە خاس بولغان نۇسخا ۋە شەكىللىرى بار بولۇپ، بۇ ھالەت ئۈي- ھۇرلاردا باش كىيىمنىڭ رەڭگارەڭلىكىنى، كۆپ خىللىقىنى بارلىققا كەلتۈرگەن. دېمەك بىز چارۋا مەھسۇلاتلىرى ۋە بىر قىسىم ئەتتۇارلىق ھايۋانلارنىڭ تېرىسىدە تىكىلىدىغان باش كىيىملىرىنى، ئەجدادلىرىمىزنىڭ يىراق تارىختىكى شەۋكىتى بولغان چارۋا ۋە يايلاقچىلىق مەدەنىيىتىنىڭ يارقىن نامايەندىسى دېسەك خاتالاشمايمىز، شۇنداقلا ئۇنى ئۇيغۇر باش كىيىم مەدەنىيىتىمىزنىڭ جۇلاسى دېيىش- كە ھەقىقەت.

ئۇيغۇرلاردا تەلپەكچىلىكنىڭ تارىخىي تەرەققىياتى
تەلپەك ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆزىگە خاس بولغان ئاساس- لىق باش كىيىمنىڭ بىر تۈرى بولۇپ، تەلپەك قوي تېرى- سى، تۈلكە، سۈلەيسۈن، قاما، قوزا، قۇندۇر، سۇسەر، تىيىن قاتارلىق ھايۋانلارنىڭ تېرىسىنى ئاشلاپ، ئەيلەپ پىششىقلاپ ئىشلەنگەن ماتېرىياللاردىن تىكىلىدۇ. ئۇ نۇسخا جەھەتتىن كەمچەت (قاسقانلىق) تۇماق، كۇلا تۇماق، پىپى تۇماق ھەم سالۋا تۇماق تۈرلەرگە بۆلۈنىدۇ. ئۇ كۆرۈنۈشى سۆلكەتلىك، تىكىلىشى سىپتا، ياردىملىق باش كىيىمى بولۇشتىن باشقا، مۇھىمى قىش كۈنلىرى

باشنى سوغۇقتىن مۇداپىئە قىلىش، تومۇز كۈنلىرى باشقا ئىسسىق ئۆتۈپ كېتىشتىن چەكلەش قاتارلىق ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكلىرى بار. ئۇ يىراق تارىختىن باشلاپ ئۇيغۇر ئەرلىرىنىڭ ئاساسلىق باش كىيىمى بولۇپ كەلگەن بولسىمۇ، ئاز بىر قىسىمى بارا - بارا شاللىنىپ قالدى. ھا- زىرغىچە كىيىش داۋاملىشىپ كەلگەن تۈرلۈك قاما بىلەن قوينىڭ تېرىسى ۋە تۇغۇلغىلى بىر نەچچە كۈن بولغان قوينىڭ قوزىسىنىڭ كۆرپىسىدە تىكىلىدىغان تەلپەك بولۇپ، ئۇنى كىيىش ئاساسەن جەنۇبىي شىنجاڭدا يەنى يېڭىسار، يەكەن، پوسكام، قاغىلىق، خوتەن، چەرچەن قا- تارلىق جايلاردا ئومۇملاشقان بولۇپ، ئۇنىڭ بۇ ئورۇن- لاردىكى ئەرلەرنىڭ يىراق ئەجدادلىرىدىن باشلاپ بىردى- بىر باش كىيىمى بولۇپ كېلىشىدە مۇھىم تارىخىي ئارقا كۆرۈنۈش بار. تەلپەكنىڭ تارىخى توغرىسىدا سۆز ئېچىش- تىن ئىلگىرى ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئەڭ بۇرۇنقى قۇياش ئې- تىقادچىلىقى دەۋرى، تاغنى ئۇلۇغلاش ۋە ئۇنىڭدىن كېيىن- كى ئەجدادلىرىمىزنىڭ چارۋىچىلىق، ئوۋچىلىق ئاساسىنى بارلىققا كەلتۈرگەن يايلاق ۋە بوستانلىق مەدەنىيىتى توغ- رىسىدا سۆز ئاچماي بولمايدۇ. مەلۇمكى ئۇيغۇرلار قەدىم- كى دەۋرلەردە تەڭرىتېغىنىڭ جەنۇب ۋە شىمالىدا، ھازىر- قى بايقال كۆلىنىڭ بويلىرى، ئالتاي تاغلىرى، بالقاش ۋە ئارال كۆللىرىنىڭ بويلىرىغىچە بولغان بىپايان زېمىنلاردا ياشاپ، ئىپتىدائىي ئوۋچىلىق دەۋرىدىن كۆلەملەشكەن چارۋىچىلىق دەۋرىگە كىرىپ كەلگەن. بۇ يەردە شۇنى ئا- لاھىدە تىلغا ئېلىپ ئۆتۈشكە بولىدۇكى، ئەجدادلىرىمىز- نىڭ بوستانلىق مەدەنىيىتى بىلەن يايلاقچىلىق مەدەنىيىتى، تېرىقچىلىق مەدەنىيىتى بىلەن چارۋىچىلىق مەدەنىيىتىنى بارلىققا كەلتۈرۈش جەريانى بىر - بىرىنى شەرت ۋە تەقەززا قىلغان ئالاھىدە جەريان، ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىگە خاس بولغان ئالاھىدىلىكلىرى بىلەن ئەتراپىدىكى باشقا قوۋملارنى ئۆزىگە جەلپ قىلغانلىقى مۇنازىرە تەلپەك قىل- مايدۇ. دەرۋەقە ئەجدادلىرىمىز ئەڭ قەدىمدىكى ئىشلەپ- چىقىرىش ئەمەلىيىتىدە مۇئەييەن دەرىجىدىكى ئارتۇقچى- لىقلارنى تەدرىجىي شەكىللەندۈرگەن بولۇپ ئۇنى ئۆز ئارا كېڭەيتكەن. جۈملىدىن ئۇلار ئوۋ غەنىيەتلىرى بىلەن چارۋا ماللىرىنىڭ گۆشىنى ئىستېمال قىلغاندىن كېيىن، ئۇلاردىن ئېلىنغان تېرىلەردىن ئۈنۈملۈك پايدىلىنىشنى

M
I
R
A

گۈزەللىك ئوندۇر توقمۇزى توندۇر

ئايغاغا مەركەزلىشىدۇ. بىز بۇ پاكىتتىن شۇنى ئېنىق چۈشەنەلەيمىزكى، ئەجدادلىرىمىزنىڭ تۈرلۈك چارۋا مەھسۇلاتلىرىدىن پايدىلىنىش تارىخى، بۇنىڭدىن 3000 نەچچە يۈز يىل ئىلگىرىكى دەۋرلەرگە چېتىلىدۇ. دەرۋەقە ئىنسانلارنىڭ چارۋىلارنىڭ مويىدىن (يۇڭى)دىن پايدىلىنىش تارىخى بىلەن چارۋىلارنىڭ تېرىسىدىن پايدىلىنىش تارىخىنىڭ ئوتتۇرىسىدا مۇئەييەن ئارىلىق بار، كونكرېتنى ئېيتقاندا كىشىلەرنىڭ چارۋىلارنىڭ مويىدىن (يۇڭى)دىن پايدىلىنىش تارىخى ئۇنىڭ تېرىسىدىن پايدىلىنىش تارىخىدىن ئىلگىرى بولۇپ، ئۇ بىر قىسىم ئارخېئولوگىيەلىك تېپىندىلاردا ئېنىق ئىپادىلىنىدۇ. جۈملىدىن كروران گۈزىلىنىڭ بېشىدىكى كىگىز قالىپىنىڭ تارىخى ئۇنىڭ پۈتۈندىكى ئاشلانغان تېرىدىن تىكىلگەن ئايغىنىڭ تارىخىدىن ئىلگىرىدۇر. يەنى ئەجدادلىرىمىز قوينىڭ يۇڭىدىن كىگىز، گىلەم ئىشلەپچىقىرىشنى باشلاپ، خېلى يىللار ئۆتكەندىن كېيىن قوي، كالا، ئات، قوتاز قاتارلىق چارۋىلارنىڭ تېرىسىنى ئاشلاپ، ئەيلەپ ئىشلەپ، تۇرمۇشىدىكى تۈرلۈك لازىمەتلەرنى بارلىققا كەلتۈرگەن. بىز بۇ قارىشىمىزنى كروران گۈزىلىنىڭ بېشىدىكى كىگىز قالىپى بىلەن پۈتۈندىكى ئاشلانغان تېرىدە تىكىلگەن ئايغاغا تەتبىقلاپ مۇھاكىمە قىلساق شۇنى ھېس قىلىمىزكى، ئەجدادلىرىمىزنىڭ باش كىيىمى ئەڭ بۇرۇن كىگىز بىلەن مالخاي شەكىلدە تىكىلگەن بولۇپ، كېيىن ئۇ كۇلا شەكىلگە ئۆزگەرگەن. ئاخىرىدا تارىم ۋادىسىنى مەركەز قىلىپ ياشاۋاتقان ئەجدادلىرىمىز قوينىڭ ئاشلانغان تېرىسىدىن تىكىمەلىدىغان تەلپەك (تۇماق)نى بارلىققا كەلتۈرۈپ، ئۇنى ئەتراپتىكى قوۋمەلارغا كەڭ دائىرىدە تارقاتقان. دېمەك، ئۇيغۇرلاردا باش كىيىمى بولغان تەلپەك (تۇماق)نىڭ تارىخى تەرەققىياتى يۇقىرىقى بىر قاتار جەريانلارنى بېسىپ ئۆتۈپ، بۈگۈنكى تەرەققىي قىلغان، گۈللەنگەن دەۋرگە يېتىپ كەلگەن.

ئەنئەنىۋى باش كىيىمى تەلپەك ۋە تۇماقنىڭ ئۆزىگە خاس ئالاھىدىلىكى

تەدرىجىي بارلىققا كەلتۈرۈپ، كېيىنكى كۈنلەردە ئۇنى مۇئەييەن كۆلەمگە ئىگە قىلغان. بۇ خىل ئىپتىدائىي ئىگىلىك-نىڭ تەرەققىي قىلىشى تېرىدىن تىكىلگەن چاپان، ئىستان، پايپاق، تەلپەك، تۇماق قاتارلىق كىيىملەرنىڭ خىلمۇخىل شەكىل ۋە تۈرلىرىنى بارلىققا كەلتۈرگەن. بىزنىڭ بىر قىسىم تەتقىقاتچىلىرىمىز ھازىرغىچە ئەجدادلىرىمىزنىڭ تېرىدىن تىكىلگەن تۈرلۈك كىيىملەرنى كىيىش دەۋرىنىڭ، ئېنىق يىل دەۋرى توغرىسىدا ئوخشىمىغان قاراشلارنى ئوتتۇرىغا قويۇپ كەلدى. بەزىلەر ئۇنى مىلادىدىن ئىلگىرىكى تولىمۇ يىراق دەۋرلەردە بارلىققا كەلگەن دەپ قارىسا، يەنە بىر قىسىم تەتقىقاتچىلىرىمىز ئۇنىڭ مىلادىدىن كېيىنكى، ھېچ بولمىغاندا شىنجاڭغا ئىسلام دىنى تارقالغان 10 - ئەسىرلەردىن كېيىن بارلىققا كەلگەن دەپ قارىماقتا. لېكىن بىز بۇ يەردە يۇقىرىقى ئىككى خىل قاراشنىڭ بىرىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈشتىن ئىلگىرى، تۆۋەندىكى پاكىتقا نەزەرىمىزنى ئاغدۇرساق مەسىلە ئايدىڭلىشىدۇ، يەنى ئارخېئولوگىيەلىك مەشھۇر كروران قەدىمكى شەھەر خارابىسىدىن قېزىۋېلىپ، يۇقىرى تېخنىكا ئارقىلىق قىياسەن ئەسلىگە كەلتۈرگەن كروران گۈزىلىنىڭ بەدىنىنىڭ يۇڭ رەخت بىلەن ئورالغانلىقىنى، بېشىغا قۇش پىيى قالدالغان ئۇچلۇق مالخاي (كىگىزدىن ئىشلەنگەن) پۇتغا ئاشلانغان تېرىدىن تىكىلگەن ئايغ كىيگۈزۈلگەن قىياپىتىنى كۆز ئالدىمىزدىن ئۆتكۈزسەك، دىققىتىمىز دەرھال كروران گۈزىلىنىڭ پۇتغا كىيگۈزۈلگەن ئاشلانغان تېرىدىن تىكىلگەن

مەلۇمكى ئەجدادلىرىمىز يىراق تارىختىن باشلانغان ئىشلەپچىقىرىش ئەمەلىيىتىدە، ئۆزلىرىنىڭ تەبىئەت دۇنيا-سىدىكى ئىقلىم، پەسىللەرگە ماسلىشىش ئالاھىدىلىكى بىلەن جىسمانىيىتىدىكى ئىھتىياج تەلپىنى قامداشنى مەقسەت قىلغان ھالدا، ئۆزلىرىگە خاس بولغان كىيىم-كېچەك مەدەنىيىتىنى بەرپا قىلغان. تەلپەك، تۇماق، بۆك قاتارلىق باش كىيىملىرى ئەنە شۇ ئۆزگىچە باش كىيىم-رىنىڭ ئىچىدە، ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئەقىل-پاراستىنىڭ ئۈستۈنلۈكىنى ناھايىتى قىلىپ كېلىۋاتقان قول ھۈنەرۋەنچى-لىك مەھسۇلاتلىرىدۇر، مۇشۇ تارىخىي يۈكسىلىش نۆۋەتتە بىزنىڭ باش كىيىم مەدەنىيىتىمىزنى تولۇق رەڭدار تەرەققىياتلار قوينىغا باشلاپ كەلگەن، دەرۋەقە ھازىر ئەرچە يازلىق ۋە قىشلىق، كۈزلۈك باش كىيىملىرىنىڭ تۈرى 20 نەچچە خىلدىن، نۇسخىسى 50 خىلدىن، ئايالچە قىشلىق، يازلىق باش كىيىمىنىڭ تۈرى 50 نەچچە خىلدىن، شەكلى 100 نەچچە خىلدىن ئاشىدۇ، بالىلارنىڭ باش كىيىمىنىڭ تەرەققىياتى يۇقىرىقىلاردىن ھەرگىزمۇ كەم ئەمەس ئەل-ۋەتتە. ئۇيغۇرلاردا باش كىيىملىرى پەسىل ئالاھىدىلىكى بويىچە يازلىق، قىشلىق، كۈزلۈك قاتارلىق ئۈچ تۈرگە بۆلۈنگەن، يازلىق باش كىيىملىرى شىنجاڭنىڭ ياز پەسىلىدىكى ئىسسىق، قۇرغاق مۇھىتقا ماسلاشتۇرۇلۇپ، قاتۇر-ما شەكلىدە تىكىلگەن بولۇپ، ئۇ كىشىلەرنىڭ بېشىنى ئىسسىق ئۆتۈپ كېتىشتىن ساقلاپ ساقىنلاشتۇرۇش ئالاھىدىلىكىگە ئىگە. قىشلىق باش كىيىملىرى تۈرلۈك قام-لاردا قاسقان ۋە تۆپىلىكلىرى كىگىز، قوي يۇڭى، چىگە ۋە باشقا ماتېرىياللاردا سوغۇق ئۆتمەيدىغان دەرىجىدە قاتۇرۇلۇپ تىكىلىدۇ. كۈزلۈك باش كىيىملىرى قىشلىق باش كىيىملىرىگە قارىغاندا بىر قەدەر نېپىزرەك، يازلىق باش كىيىملىرىگە قارىغاندا بىر قەدەر قېلىنراق تىكىلىپ پەسىلگە ماسلاشتۇرۇلىدۇ. پەسىلگە ماسلاشتۇرۇلۇپ تىكىلىدىغان يۇقىرىقى ئۈچ خىل باش كىيىمىنىڭ ئۆز ئالدىغا خاس بولغان ئالاھىدىلىكى بار، يەنى قىشلىق باش كىيىمى بولغان تۇماق ۋە تەلپەك قوينىڭ ئاشلانغان تېرىسى، قوينىڭ تۇغۇلغىلى 20 كۈندىن تۆۋەن بولغان قوزىسىنىڭ كۆرپىسى ھەم تۈرلۈك قاما، سەرگەز، ساقالوت، شەيتان تېرىسى، سېلىك، دۇخاۋا، مەخمەل قاتارلىق ماتېرىياللار-دىن تىكىلىدۇ، يۇقىرىدا نامى ئاتالغان ماتېرىياللار تارىختا

ئەجدادلىرىمىز ئۆز تۇرمۇشىدا ئەتىۋارلاپ كەلگەن، مۇنداقچە ئېيتقاندا ئۇلارنىڭ تۇرمۇشىغا ئىنتايىن يېقىن بولغان پاكىز ماتېرىيال ھېسابلىنىدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن، ئۇلارنىڭ كۆپ قىسمى چارۋا مەھسۇلاتلىرىدىن ئېلىنىپ، ئەجدادلىرىمىزنىڭ تارىختىن ساپ چارۋىچى مەھسۇلاتلىك ئورنىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ، قىشلىق باش كىيىمى بولغان تۇماق قوينىڭ تېرىسى ھەم قوزىنىڭ كۆرپىسىدىن تىكىلىدىغان باش كىيىمى تەلپەككە قارىغاندا چىرايلىق، سۆلكەتلىك بولۇش بىلەن بىللە، يەنە ئۇ قىش كۈنلىرى باشقا سوغۇق ئۆتكۈزمەيدۇ. قۇلاقچىسى ئارقىلىق كىشى-لەرنىڭ قۇلقىنىڭ سوغۇق ئۆتۈپ، ئۇششۇپ قالماستىن-نىڭ ئالدىنى ئالىدۇ، مەدەنىي، زامانغا ماس بولۇپ ھەر قانداق ياشتىكى كىشىلەرنىڭ كىيىشىگە باب كېلىدۇ، تۈ-ماقنىڭ تۈرلىرى، خىللىرى كۆپ بولۇپ، ئۇ ئۈزلۈكسىز تەرەققىي قىلىۋاتقان باش كىيىملىرىمىزنىڭ ئىچىدە تەرەققىياتى ئەڭ تېز بولغان باش كىيىمى ھېسابلىنىدۇ، تۇماق نۆۋەتتە ئۇنى تىكىشكە ئىشلىتىلگەن ماتېرىياللارنىڭ ئوخ-شىماسلىقىغا ئاساسەن، كۆنكەرت ئېيتقاندا تۇماقنىڭ ئاساس-لىق ماتېرىيالى بولغان قامنىڭ ئوخشىماسلىقىغا قاراپ ئون نەچچە خىلغا، شەكلىنىڭ ئوخشىماسلىقىغا قاراپ يەنە بىر نەچچە خىلغا بۆلۈنىدۇ، ھەر بىرىنىڭ گۈزەللىك ھەم ئەز-ئەنئەنىلىك، پايدىلىق خۇسۇسىيەتلىرى بار.

قوينىڭ تېرىسى ۋە قوي قوزىسىنىڭ كۆرپىسىدە تىكىلىدىغان باش كىيىمى بولغان تەلپەك بولسا، تارىخىي تۇماق-تىن ئىلگىرى، شەكلى كۆپ خىل، ئەنئەنىۋى باش كىيىم-دۇر، تەلپەك ئۇيغۇر ئەرلىرىنى ھەيۋەتلىك، باتۇر، قەيسەر كۆرسىتىدۇ، ئۇنىڭ ئاساسلىق ماتېرىيالى چارۋى-دىن ئېلىنىدۇ، تىكىلىشى سىپتا، يارىشىملىقتۇر، تەلپەكنىڭ قىشلىقتا سوغۇقنى، يازلىقتا ئىسسىقنى باشقا ئۆتكۈزمەيدۇ-غان ئالاھىدە خۇسۇسىيىتى بار، دەرۋەقە ئەجدادلىرىمىز ئۆز تارىخىدا قوي تېرىسىنىڭ ئىسسىقنى ئۆتكۈزمەسلىك ئالاھىدىلىكىنى ناھايىتى بۇرۇنلا بايقىغان بولۇپ، ئۇلار بۇ خىل ئالاھىدىلىكتىن ئۆز تۇرمۇشلىرىدا ئۈنۈملۈك پايدىلانغان. جۈملىدىن ئۇلار قوي تېرىسىنى ئاشلاپ، ئۇ-نىڭدا تەبىئىي توغۇلغۇ، يەنى يازلىقتا گۆشنى بىر نەچچە كۈن تەبىئىي ساقلايدىغان تېرە يوتقانىنى بارلىققا كەلتۈر-گەن، پېشقەدەملەرنىڭ ئەسلىپ بېرىشىچە تومۇز ئىسسىق

IRAS

گۈزەللىك ئوندۇر توققۇزى ئوندۇر

كە، تەلپەك بىلەن تۇماقتىن ئىبارەت ئەنئەنىۋى قول ھۈ-
نەرۋەنچىلىكنىڭ يارقىن نامايەندىسى سەۋەب بولغان.

تەلپەكنىڭ نۆۋەتتىكى تەرەققىياتى

تەلپەكنىڭ كىتابىمىزنىڭ كىرىش سۆزىدە تىلغا ئېلىپ
ئۆتكىنىمىزدەك ئەقىل - پاراسەتلىك ئەجدادلىرىمىزنىڭ
يىراق تارىختىكى ئىشلەپچىقىرىش ئەمەلىيىتى جەريانىدا،
ئۇلارنىڭ باش كىيىمىگە بولغان زۆرۈر ئېھتىياجىنى
چىقىش قىلغان ئاساستا ئىلگىرىكى ئىپتىدائىي باش كىيىم-
دىن تەدرىجىي ئۆزگىرىپ بارلىققا كەلگەن بولۇپ، ئۇ كې-
يىنكى دەۋرلەردە ئۈزلۈكسىز يېڭىلىنىپ، تولۇقلىنىپ، نە-
رەققىي قىلىپ بۈگۈنكى گۈللەنگەن دەۋرىگە ئۇلاشتى.
نۆۋەتتە باش كىيىم ئۇيغۇر قول ھۈنەرۋەنچىلىكىدە ئىشلە-
تىلگەن ماتېرىياللىرى، نۇسخىلىرى ھەمدە يېڭىلانغان شە-
كىللىرى ئەڭ كۆپ بولغان تۈر بولۇپ، ئۇ يازلىق باش
كىيىملىرى، قىشلىق باش كىيىملىرى ۋە كۈزلۈك باش كى-
يىملىرى قاتارلىق ئۈچ تۈر بويىچە شەكىل جەھەتتىن 100
خىلدىن ئاشتى. جۈملىدىن قولى چېۋەر باش كىيىم ئۈستە-
لىرىنىڭ خىلمۇخىل پاسوندا تىكىپ، بازارغا سالغان باش
كىيىملىرى، نۆۋەتتە مىللىي مەدەنىيىتىمىزگە تەۋە بولغان
مىللىي قول ھۈنەرۋەنچىلىك تارىخىنى تەتقىق قىلىشىمىزدا
بىزنى ئىنتايىن مۇھىم بولغان تارىخىي ماتېرىياللار بىلەن
تەمىنلەيدۇ. بىز كىتابىمىزنىڭ تېما خاراكتېرىنى نەزەرگە
ئېلىپ مەخسۇس ئۇيغۇرلارنىڭ قىشلىق باش كىيىمى
بولغان تەلپەك توغرىسىدا توختىلىمىز. مەلۇمكى تەلپەك
تارىم ۋادىسىدا ياشىغۇچى ئەجدادلىرىمىزنىڭ بىردىنبىر
قىشلىق باش كىيىمى بولۇش سۈپىتى بىلەن تارىخىي نە-
رەققىيات جەريانىدا ئۈزلۈكسىز يېڭىلىنىپ تولۇقلىنىپ
كەلدى. ھازىر بىز قىشلىق ۋە كۈزلۈك باش كىيىم ساھە-
سىگە نەزەر سالىدىغان بولساق، ئۇنىڭ رەڭ، نۇسخا،
شەكىل جەھەتتىن كۆپ خىللىشىپلا قالماستىن، بەلكى يېڭى-
دىن بارلىققا كېلىپ سەپكە قېتىلىۋاتقان تۈرلەرنىڭمۇ ئاز
ئەمەسلىكىنى كۆرىمىز. دەرۋەقە ئەڭ دەسلەپتە «كۈلاھى
جەندە» دەپ ئاتىلىدىغان ئەڭ ئىپتىدائىي باش كىيىمدىن
ئۆزگىرىپ بارلىققا كەلگەن تەلپەكنىڭ ئۆتكەن ئەسىرلەر-
دىكى تەرەققىياتى تولىمۇ تېز بولدى دېيىشكە بولىدۇ.

مەزكۇر يازمىمىزنىڭ مەزمۇن تەلپىنى نەزەرگە
ئېلىپ ئالدى بىلەن تەلپەك ۋە تۇماق ئاتالغۇلىرى توغرىسىدا

كۈنلەردە بۇ خىلدىكى يوتقانغا گۆشنى يۆگەپ قويسا
گۆش بىر نەچچە كۈنگىچە بۇزۇلمايدىكەن. بۇ قوي تېرى-
سىنىڭ ئىسسىقنى ئۆتكۈزۈشكە ئالاھىدىلىكىنىڭ مەھسۇ-
لىدۇر. بۇ خىل يوتقان ئۆتكەن ئۇزاق زامانلارغىچە
مەۋجۇت بولۇپ، كېيىن كىشىلەرنىڭ قوي تېرىسىدە جۇۋا
تىكىپ كېيىش ئادىتى كۆلەملەشكەندىن كېيىن تەدرىجىي
ئىشلىتىشتىن قالغان، يەنى ئۇنىڭ ئورنىنى جۇۋا ئىگىلەپ،
كىشىلەر جۇۋىنى ئاشۇ تېرە يوتقاننىڭ ئورنىدا ئىشلەت-
كەن، بۇ خىل ئادەت ھازىرمۇ داۋاملىشىپ كەلمەكتە. بو-
لۇپمۇ جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ تاغلىق رايونلىرىدا جۇۋىدا
گۆش ساقلاش ئادىتى ئۇدۇملىشىپ كەتكەن بولۇپ،
ئۇلار جۇۋىنى قىشلىقتا ئۈستىگە كىيسە، يازلىقتا دېگۈدەك
گۆش قاتارلىق ئاسان چىرىيدىغان يېمەكلىكلەرنى ساقلاش-
قا ئىشلىتىدۇ. دەرۋەقە مۇشۇ خىل ئالاھىدىلىككە ئاسا-
سەن جەنۇبىي شىنجاڭدا، بولۇپمۇ چىرا، كېرىيە، نىيە،
چەرچەن، چاقىلىق قاتارلىق ناھىيەلىرىدىكى ئەرلەر تە-
لپەكنى يازلىقتىمۇ بەھۇزۇر كىيىدۇ. تەلپەك ۋە تۇماقنىڭ
ئۆتكەن ئەسىرلەردىكى كىشىلەرنىڭ نەزەرىدىكى ئۈستۈ-
لۈك، يەنى زەردارلىق نۇسرىتى ھازىرمۇ يوقالغىنى يوق.
كونكرېت ئېيتساق ئۆتكەن دەۋرلەردە ھازىر ئادەتتىكى
كىشىلەرمۇ كىيىۋاتقان ھەر خىل نۇسخىدىكى تەلپەك ۋە
تۇماقلارنى جەمئىيەتتىكى ئاز بىر قىسىم ئىمتىيازلىق كىشى-
لەرلا كىيەلگەن، مۇنداقچە ئېيتقاندا ئادەتتىكى كىشىلەر-
نىڭ تەلپەك، تۇماق قاتارلىق باش كىيىملىرىنى بىمالال
كىيىشى ئاسانغا چۈشمىگەن، بىزنىڭ بۇ پەرىزىمىزنى كى-
شىلەرنىڭ سەللە تەلپىكىنى «مەخسۇم تەلپىكى»، «بەگ-
تەلپىكى» ھەتتا نۆۋەتتە قاسقىنى ئوتتۇراھال، بويى يېڭى-
سار تەلپىكىدەك ئېگىز رەك تىكىلگەن كۆرپە تەلپەكنى يې-
ڭىياچە «سېكرېتار تەلپىكى»، يەنە بىر تۈرنى «سەرپۇش
تەلپەك» دەپ ئاتىغىنىغا ئوخشاش، كىشىلەرنىڭ ئوتتۇرد-
سىدىكى دەرىجىنى بىلدۈرىدىغان ئاتالغۇلار بىلەن ئاتاپ
كېلىۋاتقانلىقىنى مۇنازىرىسىز ئىسپاتلايدۇ. ھازىرقى جەنۇ-
بىي شىنجاڭدا ئۆتكۈزۈلۈۋاتقان توپلاردا قىز تەرەپنىڭ يى-
گىتكە تەلپەك، تۇماق سوۋغا قىلىشىدەك ئەنئەنىسىدىنمۇ
يۇقىرىقى مەقسەتنى ئېنىق ھېس قىلالايمىز. قىسقىسى
تەلپەك بىلەن تۇماق ئۇيغۇرلارنىڭ تۈرمۇشدا باشقا كىيىم-
كېچەكلەرگە ئوخشاشلا ئەتىۋارلىق بولۇپ، بۇ خىل ئادەت-

توختىلىش زۆرۈردۇر. دەرۋەقە تەلپەك بىلەن تۇماق شەكىل جەھەتتىن ئوخشاش بولمىغان ئىككى خىل باش كىيىمى بولسىمۇ، بىراق ئاتىلىش جەھەتتىن پەرقلىنىدۇ. مەي كەلدى. يەنى جەنۇبىي شىنجاڭلىقلار قوي تېرىسى ۋە قوينىڭ تۇغۇلغىنىغا بىر نەچچە كۈن بولغان قوزىسىنىڭ كۆرپىسىدە تۆپىلىك ۋە قاسقانلىرىنى قاتۇرماي تەبىئىي يول سۇندا تىكىلگەن باش كىيىمنى تەلپەك، تۈرلۈك قاملاردا قاسقان ۋە تۆپىلىكلىرىنى قاتۇرۇپ، ئوڭ ۋە سولنى بەلگىلەپ، ئىككى يان تەرىپىدە (يەنى قۇلاقنىڭ ئۈستىدە) قۇلاقنى سوغۇقتىن مۇھاپىزەت قىلىدىغان قۇلاقچىسى بولغان باش كىيىمنى تۇماق دەپ ئاتىسا، شىماللىقلار ھەر ئىككىلىسىنى تۇماق دەپ ئاتايدۇ. بىز بۇ يەردە مەزكۇر كىتابنىڭ باش كىيىم تىكىش تېخنىكىسىنى ئاساس قىلىشتەك ئالاھىدىلىكىنى نەزەرگە ئېلىپ، جەنۇبىي شىنجاڭلىقلارنىڭ ئاتاش ئۇسۇلىنى ئاساس قىلىپ، تېرە ۋە كۆرپىدە تۆپىلىك ۋە قاسقانلىرىنى قاتۇرماي تەبىئىي تىكىلگەن باش كىيىمنى تەلپەك، تۈرلۈك قامدا قاسقان ۋە تۆپىلىكلىرىنى قاتۇرۇپ، تەرەپلىرىنى بەلگىلەپ تىكىلگەن باش كىيىمنى تۇماق دەپ ئاتايدۇ، ھەر بىر تۈردە ئايرىم-ئايرىم توختىلىمىز.

تەلپەك

تەلپەك قوينىڭ تېرىسى ۋە قوينىڭ قوزىسىنىڭ كۆرپىسىدە تىكىپ تەييارلىنىدىغان يارىشەلىق باش كىيىمى بولۇپ، ئۇ مۇئەييەن دەرىجىدە يۇرت ۋە دەۋر ئالاھىدىلىكىگە ئىگە. يەنى تەلپەكنى يىراق تارىختىن باشلاپ جەنۇبىي شىنجاڭدىكى قەشقەر ۋىلايىتىنىڭ يېڭىسار ناھىيەسىدىن باشلاپ، شەرقتە ئالتۇن تاغ ۋادىسىدىكى چەرچەن، چاقىلىقارغىچە بولغان، يەنى قاراقۇرۇم تاغ تىزمىلىرىنىڭ شىمالىي ئېتىكىنى بويلاپ سوزۇلغان بوستانلىقلاردا ياشىغۇچى خەلقلەرنىڭ ئارىسىدا كىيىش كەڭ ئومۇملاشقان باش كىيىمدۇر. تەلپەكنىڭ يۇقىرىدا تىلغا ئالغان ئورۇنلاردىلا كىيىلىشىنىڭ ئومۇملاشقانلىقى كىشىنى ئەجەبلىنىدۇ. سەمۇ، بىراق ئۇنىڭ سەۋەبلىرى توغرىسىدا كىشىنى قايىل قىلىدىغان تارىخىي مەلۇمات يوق. تەلپەكنىڭ شەكلى بىلەن ئايرىم-ئورۇنلاردىكى ئاتىلىشى ئوخشاش ئەمەس. يەنى خوتەندە تېرە بىلەن كۆرپىدە تىكىلگەن باش كىيىمىنى تەلپەك دەپ ئاتىسا، باشقا ئورۇنلاردا ئۇنى تۈرلۈك

قامدا قاتۇرۇپ تىكىلگەن باش كىيىمى بىلەن بىرلەشتۈرۈپ تۇماق دەپ ئاتايدۇ. تەلپەك ئاتالغۇسى تىلىمىزغا قەدىمكى تۈرك تىلىدىن كىرگەن بولۇپ ئۇ «تېرىدە تىكىلگەن بۆك» سۆزىدىن فونېتىكىلىق ئۆزگىرىش ياساپ ھاسىل بولغان. بەزىلەر تەلپەكنى ئەجدادلىرىمىزنىڭ تاغنى مۇقەددەس بىلىش تارىخىنىڭ ئىسپاتى دەپ قارايدۇ. پېشىقەدەملىرى نەقىل كەلتۈرگەن تارىخىي پاكىتلارغا ئاساسلانغاندا، قەدىمكى دەۋرلەردە كىشىلەر بېشىنى سوغۇق ۋە باشقا تۈرلۈك تەبىئەت ھادىسىلىرىدىن مۇھاپىزەت قىلىش ئۈچۈن باشلىرىغا تېرىدىن كۇلا تىكىپ كىيگەن. ئۇيغۇرلاردا ھازىرقى تەلپەك كىيىش ئادىتى شىنجاڭغا ئىسلام دىنى كىرگەندىن كېيىن بارلىققا كەلگەنلىكى تارىخىي چىنىلىققا بىر قەدەر ئۇيغۇن كېلىدۇ. بۇنىڭدىن 200 يىللار ئىلگىرى كىشىلەر قاسقىنى ئىككى ئىلىگە كەڭلىكتە يەنى ھا-زىرقى سەللە تەلپەك شەكلىدە تۆت تالا تۆپىلىكلىك تەلپەكنى بەزىلەر رەخت بىلەن تاشلاپ، بەزىلەر تاشلىماي كىيگەنلىكى. يەنى شۇنىڭدىن باشلاپ شۇ دەۋردىكى ھۆكۈمەت ئەسكەرلىرى تۆپىلىكى ئىككى تالالىق سۇقۇچاق تەلپەكنىڭ ئۈستىنى شىلەپكە ئوخشاش باسۇرۇپ كىيگەن بولۇپ، بۇ خىل تەلپەك كىيىش دەۋرلەردە خەلق ئارىسىغا كەڭ تارقىلىپ ئومۇملاشقان. يەنە بىر مەزگىل ئۆت-كەندىن كېيىن تۆپىلىكى تۆت تالالىق تەلپەك ئاساسىدا تۆت ئىلىگە كۆرپىنىڭ ئىچىگە كىگىز، يۇڭ سېلىپ قاسقىندىن كۆپتۈرۈپ، تۆپىلىككە تىكىپ سەرگەز، ساقالۇت، شەيتان تېرىسى، سېلىك، مەخمەل قاتارلىق رەختلەردە تاشلاپ، ئۈستىنى قاتلاپ تىكىپ قاتلىما تەلپەكنى بارلىققا كەلتۈرگەن. يەنە سەپەرگە كۆپ چىقىدىغان بىر قىسىم كىشىلەر تۆت تالالىق تۆپىلىكنىڭ ئىككى يان ۋە ئارقا تەرىپىگە قۇلقى بىلەن گەردىنىنى ياپقۇچىلىق چوڭلۇقتا قاتلىما قاسقان تىكىپ قۇلاقچە تەلپەكنى بارلىققا كەلتۈرگەن، ئۇ سەپەرگە چىققاندا بۇ خىل تەلپەكنىڭ ئىككى قۇلاقچىسىنى قويۇپ بېرىپ قۇلاق ۋە زاڭقىنىنى سوغۇقتىن مۇداپىئە قىلسا، يەنە بىر قۇلاقچە بىلەن گەردەن قىسمىنى مۇداپىئە قىلغان. ئازادلىقتىن كېيىن ھازىرقى كۆرپە تەلپەك ئىلگىرىدىكى قوپال ھالەتتىن تەدرىجىي ئۆزگىرىپ ھازىرقى ھالەتتە لەرگە ئۇلاشقان بولسىمۇ، يەنە بىر قىسىم كىشىلەر، بولۇپمۇ چەت، تاغلىق رايونلاردىكى كىشىلەر ئىلگىرىكى مويلىرى

M
I
R
A

گۈزەللىك ئوندۇر توققۇزى ئوندۇر

2
0
1
3
·
2

لىرى بىلەن قوشۇمچە تۈر ھېسابلىنىدۇ. بۇنىڭ ئىچىدە سالۋا تەلپەكنىڭ تارىخى ئەڭ ئۇزاق بولۇپ، ئەجدادلىرىمىز باش كىيىمى كىيىشكە باشلىغاندا ئەڭ بۇرۇن سالۋا تەلپەكنى كىيگەن، سالۋا تەلپەكنىڭ ئەجدادلىرىمىز ئەڭ بۇرۇن كىيگەن باش كىيىمى بولۇشى ئۇنىڭ ماتېرىيال ئالاھىدىلىكى بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇپ، ئۇ ئەجدادلىرىمىزنىڭ قوينىڭ تېرىسىدىن خاس باش كىيىم تىكىپ پايدىلىنىشتىكى تۇنجى قەدەم بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. ئۇنىڭدىن كېيىن بارلىققا كەلگەن كۆرپە تەلپەك بولۇپ، ئۇ ئەجدادلىرىمىزنىڭ باش كىيىم ئېھتىياجىنى ئاساس قىلىشتىن، مۇئەييەن دەرىجىدىكى ئېستېتىك قارىشىنىڭ بارلىققا كېلىۋاتقانلىقىنىڭ ئىپادىسى بولۇپ، ئۇ دەۋر بۆلگۈچ ئالاھىدىلىكىگە ئىگىدۇر. قانداق تەلپەك بىلەن سەللە تەلپەك ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىنكى تارىخىي شارائىت بىلەن دىنىي شەرىئەت ئېھتىياجىنىڭ مەسئۇلى بولۇپ، ئۇنىڭغا مۇئەييەن دەرىجىدىكى ئېستېتىك ئېھتىياج بىلەن، دىنىي تەلپەك، يەنى باشقا سەللە ئوراش تەلپەكى ئاساس قىلىنغان. تۈلكە تەلپەك ئەڭ كېيىنكى باش

ئۇزۇن بولغان سالۋا تەلپەكلەرنى كىيىشنى داۋاملاشتۇرۇپ كەلمەكتە. مەدەنىيەت ئىنقىلابى دەۋرىدە بۇ خىل تەلپەكلەرنى كىيىش مۇناسىۋەتلىك چۈشمىدى، يەنى بۇ مەزگىللەردە قوي كۆپ ئۆلتۈرۈلگەنچە تېرە تېپىش قىيىن بولغاندى. شۇڭا كىشىلەر يۈك يىپ بىلەن رەختكە كۆرپىنىڭ نۇسخىسىدا تۇقما ئارقىلىق، يالغان كۆرپە تىكىپ، ئۇنىڭدا تەلپەك تىكىپ كىيىشكە مەجبۇر بولغانىدى. تۆۋەندە يۇقىرىدا تىلغا ئالغان تەلپەكلەرنىڭ تۈرنى ئايرىم-ئايرىم تونۇشتۇرىمىز.

تەلپەكنىڭ تۈرلىرى ۋە ئۇلارنى تونۇش

تەلپەك ئۇنى كىيگۈچى كىشىلەرنىڭ يۇرت ئايرىم-سىدىن باشقا تەلپەكنىڭ شەكلى ۋە تىكىلىش ئالاھىدىلىكىنىڭ ئوخشاشماسلىقىغا قاراپ كۆرپە تەلپەك، قاما تەلپەك، تۈلكە تەلپەك، پىپى تەلپەك، كۇلا تەلپەك، سەللە تەلپەك، سالۋا تەلپەك قاتارلىق ئاساسلىق تۈرلەرگە بۆلۈنىدۇ. بۇ خىل تۈرلەرنىڭ ئىچىدە سالۋا تەلپەك، كۆرپە تەلپەك، پىپى تەلپەك، سەللە تەلپەك تۆتى ئاساسلىق تۈر ھېسابلىنىدۇ. قالغانلىرى ئۆزىگە خاس بولغان يەرلىك ئالاھىدىلىك.

نىڭ يارقىن نامايەندىسىدۇر. دەرۋەقە ئۇيغۇرلار ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىن دىنىي ئېتىقادنىڭ شەرىئەت تەلىپى بويىچە ئەرلەر بېشىغا سەللە يۆگەش ئادەتكە ئايدىن-ئايدىن باشلانغان بولۇپ، ئەرلەر يەنى بالىلاردىن باشلاپ ياشتا چوڭلارغىچە بېشىغا سەللە يۆگەپ تۈرلۈك پائالىيەتلەرگە قاتنىشىدىغان بولغان، ئۇلار دەسلەپتە سەللىنى بىۋاسىتە بېشىغا ئورۇنغان بولسا، كېيىنكى دەۋرلەرگە كەلگەندە تەلپەكتىن ئىبارەت باش كىيىمىنى مۇئەييەن دەرىجىدە ئىسلاھ قىلىپ، شۇنداقلا سەللىنى تېخىمۇ كۆركەم، ھەم تېخىمۇ سا-لاپەتلىك، مۇستەھكەم ئوراشنى كۆزلەپ، ئەينى زاماندا كىيىش كەڭ ئومۇملاشقان سەللە تەلپەكنى بارلىققا كەلتۈرگەن. سەللە تەلپەكنى تىكىلىش ئۇسۇلى ۋە شەكلى جەھەتتىن ئەنئەنىۋى تەلپەككە ئوخشەيدۇ. سەللە تەلپەكنىڭ ئاساسىي گەۋدىسىنى قوينىڭ ئاشلىنىپ ئەيلەنگەن تېرىسىدىن ئۈچ بۇلۇڭ شەكىلدە تۆت پارچە تۆپىلىك تالاسنى كېسىۋېلىپ ئۇنىڭ ئۈستىنى قارا رەخت، يەنى قارا رەڭلىك دۇخاۋا، قارا رەڭلىك چىپەر قۇت ۋە باشقا قارا رەڭلىك رەختلەردە تاشلاپ تىكىلىدۇ. ئۇنىڭ كۆپتۈرمە قاسقىنى كەڭلىكى تۆت سانتىمېتىردىن ئالتە سانتىمېتىرغىچە بولغان كۆرپىنىڭ قېتىغا يۇڭ، پاختا قاتارلىق نەرسىلەر سېلىنىپ ھاسىل قىلىنىدۇ. سەللە تەلپەك باشنى سوغۇق ۋە ئىسسىقتىن ساقلاش بىلەن مۇھىمى سەللە يۆگەشنى ئاساسىي مەقسەت قىلغاچقا كىشىلەر ئۇنى «سەللە تەلپەكى» دەپ ئاتاشقا ئادەتلەنگەن. بۇ خىل تەلپەكنى دەسلەپكى مەزگىللەردە پەقەت ياشانغان ئەرلەر كىيگەن ھەمدە ياشانغانلار بىلەنلا چەكلەنگەن بولسىمۇ، يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ خىل قائىدە بۇزۇلۇپ، ئۇنى ئوتتۇرا ياشلىقلار ۋە ياشلارمۇ كىيىدىغان بولغان، سەللە تەلپەكنىڭ تارىخىي تەرەققىياتىغا تەپسىلىي نەزەر سالساق ئۇنىڭدا دەۋرنىڭ، زاماننىڭ، مۇھىمى ئوخشىمىغان ئىجتىمائىي جەريانلارنىڭ ئالاھىدىلىكى مۇجەسسەملەنگەن. يېقىنقى كەلگەندە سەللە تەلپەكنى سەللە ئورنىماي، باشنى سوغۇق-تىن، ئىسسىقتىن مۇھاپىزەت قىلىش ئۈچۈنلا كىيىدىغان ئادەتلەرمۇ بارلىققا كەلدى.

پىپى تەلپەك

پىپى تەلپەك شەكىل جەھەتتىن «كەمچەت» بىلەن ئوخشاش بولۇپ قوينىڭ تېرىسىدىن تىكىلىدۇ، ئوخشىمايدىغان يېرى شۇكى پىپى تەلپەكنىڭ ئېغىزغا كۆپتۈرمە

كىيىمى بولۇپ ئۇ ئەجدادلىرىمىزنىڭ ماددىي ۋە مەنىۋى جەھەتتىن يۈكسىلىشى ھاسىل قىلىپ يېڭىلىققا كۆچكەندىن كېيىن، تولۇق بولغان ئېستېتىك تەلەپنى چىقىش قىلىپ بارلىققا كەلتۈرگەن باش كىيىمىدۇر، تۆۋەندە تەلپەكلەرنىڭ تۆت ئاساسلىق تۈرىنى ئايرىم-ئايرىم تونۇشتۇرىمىز.

سالۋا تەلپەك

سالۋا تەلپەك ئەجدادلىرىمىز ئەڭ بۇرۇن كىيگەن باش كىيىمى بولۇپ، ئۇنىڭ تىكىلىشى باشقا تەلپەك تۈرلىرىگە قارىغاندا بىر قەدەر ئاددىي بولىدۇ. ئۇنى تىكىشكە كېتىدىغان ماتېرىيال قىممەت باشقا تەلپەك تۈرلىرىدەك ئىنچىكە تەلپەك قويۇلمايدۇ. يەنى قوينىڭ مويۇق تېرىسىدە تىكىلىدۇ، شەكلى پىپى تۇماققا ئوخشايدۇ، بىراق ئېغىزغا ھېچقانداق جىيەك تۇتۇلمايدۇ. ئۇ كۆپىنچە مويىلىرى ئۇزۇن ئۆسكەن تېرىلەردە تىكىلگەچكە مويىلىرى سىرتقا سالۋاراپ چىقىپ تۇرىدۇ، ئۇنىڭ كىشىلەرنى قەھرىتان سوغۇقتىن مۇداپىئە قىلىش رولى باشقا تەلپەكلەردىن قېلىشىمايدۇ.

كۆرپە تەلپەك

كۆرپە تەلپەك قوينىڭ تۇغۇلغىغا بىر نەچچە كۈن بولغان (ئادەتتە تۇغۇلغىغا بىر ھەپتىدىن 15 كۈنگىچە بولغانلىرى ئۆلچەملىك ھېسابلىنىدۇ) قوزىسىنىڭ يۇڭى پەس كۆرپىسىدە سېتىپ ھەم كۆركەم تىكىلىدىغان ئالاھىدە ئەتىۋارلىق باش كىيىمى بولۇپ، تىكىلىشى شەكلىنىڭ ئوخشاشماسلىقىغا قاراپ يېڭىسار كۆرپە تەلپەكى، خوتەن كۆرپە تەلپەكى، كېرىيە كۆرپە تەلپەكى ۋە چىرا كۆرپە تەلپەكى قاتارلىق تۆت تۈرگە بۆلۈنىدۇ. كۆرپە تەلپەك يەنە پەسل ئالاھىدىلىك بويىچە شەكىل جەھەتتىن ئوخشاش بولسىمۇ، بىراق ئىشلىتىلگەن ماتېرىيالنىڭ قېلىن سۈپىتىلىكىگە قاراپ يازلىق كۆرپە تەلپەك ۋە قىشلىق كۆرپە تەلپەك دەپ ئىككى تۈرگە بۆلۈنىدۇ. يازلىق كۆرپە تەلپەكنىڭ ماتېرىيالى يۇپقا ھەم يېنىك، قىشلىق كۆرپە تەلپەكنىڭ ماتېرىيالى قېلىن ھەم ئېغىر بولىدۇ، جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ بىر قىسىم ئورۇنلىرىدا كۆرپە تەلپەكنىڭ ئايالچە نۇسخىسىمۇ بار.

سەللە تەلپەك

سەللە تەلپەك كۆرپە تەلپەكنىڭ كېيىنكى تەرەققىياتى. نىڭ مەھسۇلى بولۇپ، ئۇ ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئىسلام دىنىنى قوبۇل قىلغاندىن كېيىنكى دىنىي ئېتىقاد ئېھتىياج تەلپى-

IRAS

گۈزەللىك ئوندۇر ئوقۇزى ئوندۇر

مۇھىم ئالاھىدىلىكى تىكىلىشىدىكى سېتىلىقتۇر، يەنى قاما تەلپەك قارىماققا بەئەينى قىممەتلىك ماتېرىيالدىن ئۇيۇپ ياسالغان سەنئەت بۇيۇمىغا ئوخشايدۇ، قىسقىسى ئۇنىڭ ئۆزئارا يىڭنە يىپ بىلەن چېتىلغان ئورۇنلىرى سىرتىدىن كۆرۈنمەيدۇ. بەلكى بۇ ئۇستىلارنىڭ ئىنچىكە، سېپتا بولغان تىكىمچىلىك ماھارىتى ئارقىلىق تولىمۇ كۆركەم ھالغا كەلتۈرۈلدى.

تۈلكە تەلپەك

تۈلكە تەلپەك كۆرپە تەلپەكنىڭ كېيىنكى تەرەققىياتى. نىڭ مەھسۇلى بولۇپ ئۇ شەكلىنىڭ كۆركەم، تىكىلىشىنىڭ سېپتا، يارىشىملىق بولۇشىدەك ئالاھىدىلىكى بىلەن يۇقىرىدا رىدا تىلغا ئېلىپ ئۆتكىنىمىزدەك كىشىلەرنىڭ مۇئەييەن دەرىجىدىكى گۈزەللىك تەلپىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ بېرىدۇ. تۈلكە تەلپەك تۈلكىنىڭ ئەتىۋارلىق بولغان چىرايلىق، سىيلىق كەلگەن تېرىسىدىن قاما تەلپەكنىڭ نۇسخىسىدا تەكىلىنىدۇ. بۇ خىل تەلپەك شۇنچە كۆركەم، يارىشىملىق بولغان بىلەن بىراق تۈلكىنىڭ تېرىسى ناھايىتى كەم تېپىلماقچا ئۇ تولىمۇ ئەتىۋار ھېسابلىنىدۇ، دەرۋەقە تارىختا تۈلكە تەلپەكنى كىيىشكە ناھايىتى كۆپ كىشىلەر ئىنتىلگەن بولسىمۇ، بىراق ئۇنى كىيىش پەقەت باي، تۆرە ۋە زەر-دارلار بىلەنلا چەكلىنىپ كەلگەن. قىسقىسى بۇ خىل تەلپەك پەننى ئادەتتىكى كىشىلەر كىيىشكە نېسىپ بولالمىغان. بىراق تۈلكە تەلپەكنىڭ ھازىرقى ھالىتىمۇ كىشىنى ئۈمىدسىزلىنىدۇ، تەپسىلىي ئېيتقاندا ھازىر كىشىلەرنىڭ ماددىي ئىقتىدارى تۈلكە تەلپەك كىيىشكە تولۇق يەتكەن بىلەن تۈلكىنى ئۆلتۈرۈش چەكلەنگەچكە، بۇ خىل تەلپەك بارا-بارا تارىخ سەھنىسىدىن يوقىلىشقا يۈزلەندى. شۇنداقسىمۇ سەنئەت ساھەسىدە ئارتىسلار تۈلكە تەلپەكنى مىللىي خاسلىقىمىزنىڭ بىر دىنبىر نەمۇنىسى سۈپىتىدە سەھنىلەردە كىيىپ كېلىۋاتىدۇ. دېمەك، تەلپەك بىلەن تۇماق ئۇيغۇر باش كىيىم مەدەنىيىتىمىزدە ئەڭ چوڭ سالماقنى ئىگىلەيدۇ. ئۇ ئۇيغۇرلارنىڭ ئەجداد مىراسى، ئۇيغۇرلار قول ھۈنەرۋەنچىلىكىنىڭ گۈلتاجىسى بولۇش سۈپىتى بىلەن تېخىمۇ چوڭقۇر تەتقىق قىلىشقا ئەرزىيدۇ.

(ئاپتور: خوتەن «يېڭى قاشتېشى» ژۇرنىلى تەھرىر بۆلۈمى.)

(دە)

قاسقان قىلىنماي، ئاددىي جىيەك تۇتۇلدى. رەخت بىلەن سىرتى قاپلانمايدۇ، بەزىلىرىگە زىننەت ئۈچۈن زىغىزلىق تۇتۇلدى. موي تەرىپى ئىچ تەرەپ قىلىندۇ، يېپى تەلپەك يىراق تارىختا ئەجدادلىرىمىز ئەڭ بۇرۇن كىيگەن تەلپەكلەرنىڭ بىر تۈرى بولۇپ، ئۇنىڭدا ئىلگىرى ئەجدادلىرىمىز باش كىيىم قىلىپ كىيگەن كۇلا، جەندىلەرگە قارىغاندا بىر قەدەر ئىلغارلىق بولسىمۇ، ئومۇمىي جەھەتتىن ئۇنىڭدا يەنىلا ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئەينى دەۋردىكى باش كىيىملىرىنىڭ ئورتاق ئالاھىدىلىكى بولغان ئېپتىدا ئىيلىق ساقلىغان، كۆنكەپ ئېيتقاندا يېپى تەلپەكنى تىكىشكە ئىشلىتىلىدىغان ماتېرىيال بىلەن سايىمان، تەلپەكنىڭ باشقا تۈرلىرىگە قارىغاندا ناھايىتى ئاز بولىدۇ، يەنى ئادەتتىكى بىر يېپى تەلپەكنى تېكىش ئۈچۈن پەقەت قوي تېرىسى ۋە قايچا بىلەن يىپ - يىڭىلا كېتىدۇ، يېپى تەلپەكنى ئادەتتە جەنۇبىي شىنجاڭلىقلارنىڭ بىر قىسمى «تۆپىلىك» دەپ ئاتايدۇ، كېچىلىرى بېشىغا سوغۇق ئۆتكۈزۈۋالماستىن ئۇچۇنلا كىيىدۇ، يەنە تەبىئىي شارائىتى ناچار ئورۇنلارغا بارغاندا باشقا ئالاھىدىرىك بولغان باش كىيىملىرىنى ئاسراش ئۈچۈن مەخسۇس يېپى تەلپەك كىيىدىغانلارمۇ بار.

قاما تەلپەك

قاما تەلپەك تۈرلۈك قامىلاردا ئاستى گىرۋىكىگە تاسما شەكىللىك كۆپتۈرمە قاسقان چىقىرىپ تىكىلىدىغان، كۆرۈنۈشى چىرايلىق، يارىشىملىق تەلپەك بولۇپ، ئۇنىڭ ئومۇمىي گەۋدىسى سەللە تەلپەكنىڭ گەۋدىسىگە تولىمۇ ئوخشايدۇ، ئەمما ئۇ سەللە تەلپەكىگە قارىغاندا بىر قەدەر نازۇك، سېپتا، يېنىك تىكىلىدۇ، قاما تەلپەكنىڭ ئايالچە، ئەرچە نۇسخىلىرى بار، ئۇ ئەجدادلىرىمىزنىڭ تەلپەك تۇماق تىكىمچىلىكىنىڭ يېقىنقى زاماندا بارلىققا كەلتۈرگەن يېڭى مەھسۇلاتى بولۇپ، ئۇنى تەلپەكنىڭ بىر قېتىملىق يېڭىلىنىشى دېسەك توغرا بولىدۇ، قاما تەلپەك ھەقىقەتەنمۇ تەلپەك تىكىمچىلىكىنىڭ ئۇزاق مۇددەتلىك تارىخىي تەرەققىياتىنىڭ يېقىنقى زاماندىكى ئالاھىدە نەتىجىسى بولۇپ، ئۇ كۆرۈنۈشى ناھايىتى چىرايلىق، يارىشىملىق، سۆلەتلىك بولىدۇ. قاما تەلپەكنىڭ بارلىققا كېلىش ۋاقتى سەللە تەلپەكىدىن كېيىن دەپ پەرەز قىلىشقا بولىدۇ. ئۇنىڭ يەنە بىر

0
1
3

يەكەننىڭ قەدىمىي قولى ھۈنەرۋەنچىلىك

تۆت گۆھەر

ئەكرەمجان مەترۇسۇل ئۇمىدى

بولۇپ، ئەتلەستىن تىكىلگەن ھەر خىل كىيىملەر تارىختىن بۇيان خانىم - قىزلىرىمىزنىڭ ھۆسنىگە - ھۆسن قوشۇپ كەلگەن. يەكەن — قول ھۈنەرۋەنچىلىك تەرەققىي قىلغان قەدىمىي يۇرتلارنىڭ بىرى بولۇپ، ئۆزگىچە يەكەن ئەتلەسىنىڭ گۈل نۇسخىلىرى، رەڭ تۈرلىرى ۋە كىيىم نۇسخىلىرى خەلقىمىزنىڭ گۈزەللىك قارشى بىلەن زىچ باغلىنىپ كەتكەن، شۇڭا ئىجادچانلىق روھىغا باي ئەجدادلىرىمىزدىن قالغان بۇنداق قىممەتلىك مەدەنىي مىراس ئەتلەسى ۋە ئەتلەستە ئىپادىلەنگەن گۈزەللىك قارشىنى تەتقىق قىلىش، ئۆرنەك قىلىش — مەدەنىيەت ۋە ساياھەتچىلىك ئىشلىرىمىزنى گۈللەندۈرۈشتە ئەمەلىي قىممەتكە ئىگە ئەھمىيەتلىك تېمىلارنىڭ بىرىدۇر.

يەكەن ئەتلەسى — قەدىمدىن تارتىپ ئۈزلۈكسىز تەرەققىي قىلىپ مۇكەممەللىشىپ كەلگەن بولۇپ، يەنە «بېلىشمان نۇسخا ئەتلەسى» دەپمۇ ئاتىلىدۇ، يەكەن ئەتلەسىگە باشقا يۇرتلارنىڭ ئەتلەسىلىرىدىكى گۈل - ئۆرنەكلىك ئېلىمېنتلارنىڭ بىر قىسمى كىچىكلىتىپ ئىشلىتىلگەندىن سىرت، ئۆزىگە خاس گۈل ئېلىمېنتلىرىنى بارلىققا كەلتۈرگەن، يەكەن ئەتلەسى بۇرۇندىلا قارا، قىزىل، سېرىق،

جۇڭگودىكى داڭلىق «مۇقام يۇرتى»، «بادام ماكانى» بولغان يەكەن ناھىيەسى تارىم ئويمانلىقىنىڭ غەربىي قىسمىغا، يەكەن دەرياسىنىڭ بويىغا جايلاشقان تارىخى ئۇزاق قەدىمىي يۇرت يەكەن يىپەك يولىدىكى مۇھىم شەھەرلەرنىڭ بىرى بولۇپ، ئەينى ۋاقىتتا غەربىي رايوندىكى دېھقانچىلىق، باغۋەنچىلىك، قول ھۈنەرۋەنچىلىك، سودا - سېتىق ئىنتايىن راۋاجلانغان ئەڭ ئاۋات شەھەرلەردىن ئىدى، ئۇنىڭ تۈپرىقى مۇنبەت، باغ - ئورمانلىرى كۆپ، ماددىي مەھسۇلاتلىرى مول بولۇپلا قالماي، قول ھۈنەرۋەنچىلىكىنىڭ تارىخى ئۇزاق، مەھسۇلاتلىرىنىڭ تۈرۈمۈ ئىنتايىن كۆپ بولۇپ، ئۇيغۇر قول ھۈنەرۋەنچىلىكىنىڭ ھەممە تۈرلىرى بۇ يەردە ناھايىتى راۋاج تاپقان، يەنە بىر قىسىم مەھسۇلاتلار قەدىمىي يۇرت يەكەننىڭ خاس بولۇپ، پۈتۈن شىنجاڭ، ھەتتا مەملىكەت ئىچى - سىرتىغا داڭلىق ئىدى، بۇلار ئىچىدە ئۆزىنىڭ سېھرىي كۈچى ئالاھىدە جۈلالىق، نوۋەتتە داڭق قازىنىۋاتقان ئاساسلىق «تۆت گۆھەر» مۇنۇلار:

يەكەن ئەتلەسى: ئەتلەس ئۇيغۇر خەلقىنىڭ قەدىمىي قول ھۈنەرۋەنچىلىك مەدەنىيەت - سەنئىتىنىڭ مەھسۇلى

بىرى بولۇپ، مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتقا داڭلىق. ئۇ ئەمگەكچان، باتۇر ئۇيغۇر خەلقىنىڭ قول ھۈنەرۋەنچىلىك كەسپىنىڭ جۇلاسى بولۇپ، قەدىمدىن باشلاپ ئۆزىنىڭ كۆركەم، ئۆتكۈر ۋە ئەپچىللىكى بىلەن تونۇلۇپ، ھەر مىللەت خەلقى تالىشىپ سېتىۋالدىغان مەھسۇلات قاتارىدا داڭق چىقىرىپ، يەكەننىڭ كوزىر مەھسۇلاتىنىڭ بىرىگە ئايلانغان.

مەلۇماتلارغا قارىغاندا، يەكەن دىيارىدىكى داڭلىق قول ھۈنەرۋەن پىچاق ئۈستىسى زىرپى ئەخمەت ئاخۇن ئۈستام تەرىپىدىن 1910 - يىللىرىدىن باشلاپ ئۇيغۇر قول ھۈنەرۋەنچىلىك پىچاقچىلىق كەسپىگە ئۆزلۈكسىز ۋا- رىسلىق قىلىش، تاۋلاش، بېيىتىش ئاساسىدا مۇكەممەللەش- تۈرۈلۈپ، ھازىرقى «يەكەن قەلەمىتراچى» شەكلىگە كەل- تۈرۈلگەن بولۇپ، ئۇنىڭ ھازىر مۇڭگۈز، كۈمۈش، سەدەپ ۋە ھەر خىل سولياۋ دەستىلىك تۈرلىرى بار. بۇ پىچاق ئالاھىدە تاللانغان ساپ قويۇچتىن سېتىپ سوقۇ- لۇپ، ئالاھىدە تېخنىكىلىق ئۇسۇل بىلەن سۇغۇرۇلغاچقا، ئۇزاق ئىشلەتكىلى بولىدۇ، بىسى ئۆتكۈر، پارقىراق بولۇپ داتلاشمايدۇ، پىچاق تىغىغا ئۈستامنىڭ ئىسمى ۋە يەكەننىڭ نامى ئويۇلغان بولىدۇ، قاپلىرىمۇ ئۆزگىچە سېتىپ ۋە كۆركەم بولىدۇ.

يېقىنقى بىر قانچە يىلدىن بۇيان، ساياھەتچىلىك كەسپىنىڭ تېز تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ، قەدىمكى يۇرت يەكەننىڭ نامى بىلەن بىللە، يەكەن قەلەمىتراچىمۇ ئېلىپ يۈرۈشكە ئەپلىكلىكى، ئۆتكۈرلۈكى، سۈپىتىنىڭ كۆركەملىكى ۋە ساقلاش قىممىتىنىڭ يۇقىرلىقى بىلەن سا- ياهەتچىلەر بەس - بەستە خاتىرە بۇيۇمى سۈپىتىدە كۆپلەپ سېتىۋالدىغان ئەتىۋارلىق سوۋغات بۇيۇمىغا ئايد- لاندى، ئۇنىڭدىن باشقا «ئۈرۈمچى سودا يەرەمەنكىسى»، «قەشقەر سودا يەرەمەنكىسى» دە يەكەننىڭ ئوبرازى سۇ- پىتىدە كۆرگەزمىلەرگە قويۇلۇپ، كۆرۈنەرلىك ئىقتىسادىي ۋە ئىجتىمائىي ئۈنۈم ياراتتى، بىر قانچە يىل ئاۋۋال كۆر- گەزمىگە قويۇلغان غايەت زور ئوبرازلىق يەكەن قەلەمتە راجى مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى سودىگەرلەر، سايا- ھەتچىلەرنى ھەيران قالدۇردى.

بادام دوپپا: بادام دوپپا — يەكەننىڭ قول ھۈنەر ۋەنچىلىك سەنئىتىنىڭ يەنە بىر جۇلاسى بولۇپ، يەكەن

زەيتۇنى ۋە ئۈنۈبىر سال رەڭدىكىدىن ئىبارەت بەش خىل رەڭدە توقۇلۇپ كەلگەن بولۇپ، ئۇنىڭ باشقا ئەتلەسلەر- دىن ئەڭ چوڭ، روشەن پەرقى شۇكى — گۈل يوللىرى ئەتلەس ئېنىگە ئۈچ يول ئىككى دەۋر، تۆت يول ئىككى دەۋر، بەش يول ئىككى دەۋر، تۆت يول تۆت دەۋر قىلىپ قاتار ئورۇنلاشتۇرۇلىدۇ، ھەرقايسى يوللارنىڭ تەڭلىك رېڭى ۋە گۈل رېڭى ئۆزگىچە پەرقلىق بولىدۇ، ئادەتتە كۆپ ھاللاردا قىزىل، قارا، ھال رەڭ، يېشىل، سۆسۈن قاتار- لىق رەڭلەر تەڭلىك رەڭ قىلىنىدۇ، ئومۇمىي بىر پۈتۈن تەكشىلىك كۆرۈنۈشىدە، ھەر بىر يولدىكى ھەر بىر گۈل گۈرۈپپىسىنى تەشكىل قىلغۇچى گۈللەر ئۈچ قەۋەت جايلى- شىدۇ.

يەكەن ئەتلەسنىڭ ئۆزگىچە جۇلاسى كۆرۈنەرلىك، پەرقلىق، گۈللەرنىڭ جايلىشىشى رىتىملىق، تەكشى، كىچىك ھەم زىچ بولۇپ، شەكىل ئۆزگىرىشى مول، ئۆز- گىچە، رەڭ تۈرلىرى كۆپ ۋە ئۆزگىرىشچان، شوخ كېل- دۇ. ياش ئاياللار ۋە ئۆسمۈر قىزىلارنىڭ كىيىشىگە تازا باب كېلىدۇ، ئېنىق مەلۇماتلارغا ئاساسلانغاندا، يەكەن ئەتلەسنىڭ رەڭ تۈرلىرى ۋە گۈل شەكلى ئالاھىدىلىك- لىرىگە قارىغاندا، ئۇنى قارا ئەتلەس، سېرىق ئەتلەس ۋە قىزىل ئەتلەستىن كېيىن بارلىققا كەلگەن يېڭى نۇسخا دې- يىشكە بولىدۇ.

ئەتىۋارلىق بۇيۇم — يەكەن قەلەمىتراچى: يەكەن قەلەمىتراچى (يەكەن پىچقى) — قەدىمىي دىيار يەكەننىڭ قول ھۈنەرۋەنچىلىك كەسپىدىكى سەرخىل گۆھەرلەردىن

چىلغان ئەنئەنىۋى مىللىي قول سانائەت بۇيۇملىرى كۆر-
گەزمىسىدە مۇنەۋۋەر مەھسۇلات بولۇپ باھالىنىپ زور
ئالاقىغا ئېرىشكەن.

بادام دوپپا — قەدىمىي ۋە ئۆزگىچىلىككە ئىگە
بولۇپ، نەچچە مىڭ يىللار بۇرۇن كېزىكىدىكى گۈمبەز
شەكىللىك گۈللىرى ئوندىن 40 قىچە بولغان، تۆپىلىكىنىڭ
تۆت تالاسىغا ئاي شەكىللىك گۈل تىكىلگەن، ئاينىڭ يېنىغا
يۇلتۇزغا سىمۋول قىلىنىپ، ئۇششاق چېكىتلەر چېكىلگەن

خەلقى ئەڭ ياقتۇرۇپ كېيىدىغان باش كىيىمى، ئۇ ئالاھى-
دە سۈپىتى، ئۆزىگە خاس جەلىپكار تىكىلىش ئۇسۇلى، يا-
رىشىملىقى جەھەتتە باشقا باش كىيىملەردىن پەرقلىق ئو-
رۇندا تۇرىدۇ. يەكەننىڭ ھەرقايسى ئورۇنلىرىدا توي
كۈنى تويى بولغان يىگىتكە ئالاھىدە بادام دوپپا كىيىدۇرۇ-
لۇپ، ھۆرمەتلىنىدىغان ئادەت ھازىرغىچە داۋاملىشىپ
كەلمەكتە. بادام دوپپىنىڭ شىنجاڭ، ھەتتا چەت ئەللەردە-
مۇ داڭقى بار بولۇپ، 1983 - يىلى مەملىكەت بويىچە ئې-

مىرمىزدىكى ئۆستۈرۈلۈۋاتقان بۇ باداملار ياۋا مېۋە دەپ
قارىلىپ كۆلەملەشتۈرۈلمىگەنكەن، بادامنىڭ شىپالىقلىقى
بىلەن بۇ كېسەلنىڭ كونترول قىلىنىپ ساقايغانلىقىنى
ئۇققان پادىشاھ تولىمۇ خۇرسەن بولۇپ، ھېلىقى تېۋىپنى
كاتتا مۇكاپاتلاپ، مەلىكىسىنى ئۇنىڭغا ياتلىق قىپتۇ ھەمدە
ھەممە يۇقىرالارغا بادام يېيىشنى، كەڭ تۈردە بادام ئۆستۈ-
رۈشنى بۇيرۇپتۇ، ئۆلۈم خەۋىپىدىن قۇتۇلۇپ قالغان
يۇقىرالار شۇنىڭ بىلەن بادام دەرىخىنى ئەتىۋارلاپ باغبا
راڭلىرىدا كۆپلەپ ئۆستۈرىدىغان بوپتۇ ۋە بادام مېۋىسىنى
مۇ ئەتىۋارلاپ كۇلاچە دوپپىنىڭ تۆپىلىكىنىڭ تۆت تالاسى-
غا تۆت تال بادام مېۋىسىنىڭ چوڭايتىلغان سۈرىتى، ئۇنىڭ
يېنىغا بادام مېۋىسىگە قونۇپ شىرنە يىغۋاتقان ھەسەل

دوپپا بولۇپ، ئۇنىڭ ئىسمى «كۇلاچە» دەپ ئاتىلىپ
كەلگەن.

بادام دوپپا ھەققىدە تەسىرلىك ھېكايىلەر بولۇپ، نا-
ھايىتى ئۇزاق يىللار بۇرۇن يەكەن دىيارى ۋە ئۇنىڭ
ئەتراپلىرىدىكى نۇرغۇن شەھەر - يېزىلاردا ئېغىر دەرىجە-
دىكى يۇقۇملۇق ئۆپكە كېسىلى تارقىلىپ كېتىپ، نۇرغۇن
ئادەم ئۆلۈپ كېتىپتۇ، پادىشاھ نۇرغۇن تېۋىپ - ئەمچە-
لەرنى يىغىپ، بۇ كېسەلگە شىپا ئىزدەتكۈزگەن بولسىمۇ
ئۈنۈملۈك دورا تېپىلمىي، ئۆلۈم - يېتىم بارغانسېرى كۆپ-
يىپتۇ، دەل شۇ ھاللىق پەيتتە، يىراق سەھرادىكى بىر
تېۋىپ بۇ كېسەلگە ياۋا بادامنىڭ ئۈنۈملۈك شىپا بولىدۇ-
غانلىقىنى تېپىپ چىقىپتۇ، ئۇ چاغلاردا ھازىرقى بىزنىڭ باغ-

تەكشۈرۈش جەھەتتىكى ئۆزگىچىلىكى، ئوبرازلىق مەزمۇنى، نۇسخا ئالاھىدىلىكى، گۈزەل سەنئەت جەھەتتىكى نەپىسلىكى بىلەن «كاچۇڭ سەنمى» ئارقىلىق ئوبرازلىق ئەكس ئەتتۈرۈپ، قەدىمدىن ھازىرغىچە ساقلىنىپ كەلدى ھەمدە تاغلىق رايوندىكى خەلقىمىزنىڭ قەدىمكى دۇنيا قارىشىنى، گۈزەللىكى، تۇرمۇش قارىشىنى ئەكس ئەتتۈرۈپ، ساياھەتچىلىك ۋە مەدەنىيەت ئالماشتۇرۇشقا مىللىي ئەنئەنە، مىللىي ئالاھىدىلىك سۈپىتىدە ئەۋلادتىن - ئەۋلادقا داۋاملىشىپ كەلمەكتە.

كاچۇڭ يېزىسى — يەكەن ناھىيەسىنىڭ تاغلىق يېزىسى بولۇپ، بۇ يېزا قارا قۇرۇم تاغلىرى بىلەن قورشىلىپ تۇرىدۇ، يەكەن دەرياسىنى ئوتتۇرىسىدىن كېسىپ ئۆتىدۇ، كاچۇڭلۇقلار ئادەتتە، بولۇپمۇ مەشرەپلەردە دائىم ئېگىز قارا كۆرىپ تۇماق كېيىشكە ئادەتلەنگەن، كاچۇڭدا قارا كۆرىپ تۇماق كېيىش ئادىتى 13 - ئەسىردىن ئىلگىرىلا ئومۇملاشقان بولۇپ، كاچۇڭ تۇمىقى ئاساسەن ئۈچ خىل نۇسخىدا بولىدۇ: 1 - نۇسخا ئېگىز نوغۇچ تۇماق بولۇپ، بۇ خىل تۇماق قارا قوزنىڭ تېرىسىدە تىكىلىدۇ. ئېگىزلىكى 30 - 35 سانتىمېتىرغىچە بولىدۇ؛ 2 - نۇسخا ئارا تۇماق بولۇپ، بۇمۇ قارا قوزنىڭ تېرىسىدە تىكىلىدۇ، ئېگىزلىكى 25 - 30 سانتىمېتىرغىچە بولىدۇ؛ 3 - نۇسخا سالۋاي تۇماق بولۇپ بۇ قوزنىڭ ئۆسەك تېرىسىدە تىكىلىدۇ، ئېگىزلىكى 10 - 15 سانتىمېتىرغىچە بولىدۇ، ئادەتتە ئاياللار كىيىدىغان تۇماقلارنىڭ سىرتقى قىسمى يىپەك رەختتە نەپىس ۋە لاتاپەتلىك قىلىپ تىكىلىدۇ، ئەرلەرنىڭ تۇمىقىنىڭ سىرتقى قىسمى تاشلانمىغان بولۇپ، بۇنىڭغا بىر قاراپلا بۇ باش كىيىمنىڭ ئەرلەرنىڭ ياكى ئاياللارنىڭ ئەكەنلىكىنى ئېنىق پەرق ئەتكىلى بولىدۇ، بۇ باش كىيىم يەنە سىرتتىن كەلگەن ئەزىز مېھمانلارغا ئالاھىدە سوۋغا قىلىنىدۇ.

پايدىلانمىلار:

1. «مۇقام يۇرتى — يەكەن»، شىنجاڭ مائارىپ نەشرىياتى، 2001 - يىل 1 - نەشرى، 16، 19، 38 - بەتلەر.
2. «ئىشچىلار ۋاقت گېزىتى» 2004 - يىل 8 - ئاينىڭ 12 - كۈنى، 3 - بەت.
3. «شىنجاڭ گېزىتى» 1998 - يىل 7 - ئاينىڭ 11 - كۈنى، 5 - بەت.

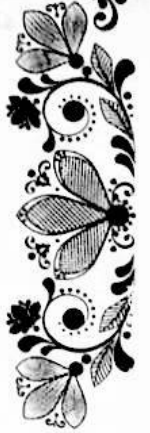
(ئاپتور: يەكەن ناھىيەلىك 1 - ئوتتۇرا مەكتەپتە)

ھەرىسىگە سىمۋول قىلىنغان چېكىنلىك گۈل، كېزىكىگە يېڭى ھاياتنىڭ باشلانغانلىقىنىڭ سىمۋولى بولغان كۆتۈرۈلۈۋاتقان قۇياش شەكلىدىكى 16 گۈمبەز شەكىللىك گۈل تىكىلگەن شەكىلگە ئۆزگەرتىلىپ، ئىسمىمۇ شۇنىڭدىن بىرى «بادام دويپا» دەپ ئاتالغان ھەمدە قىز - ئاياللار ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ئادىمىگە مۇھەببەت ۋە مېھرى - ۋاپانىڭ سىمۋولى سۈپىتىدە بادام دويپا تەقدىم قىلىدىغان بوپتۇ.

بىر بادام دويپا ئادەتتە گۈلچى، تەپچۈك، دويپىچى قاتارلىق ئۈچ ئۇستامنىڭ قولى ئارقىلىق پۈتۈپ چىقىدىغان بولۇپ، يېقىنقى يىللاردىن بۇيان ئۆز سېھرىي كارامىتىنى يەنىمۇ نامايان قىلىپ كەلمەكتە، ئۇدا بىر نەچچە نۆۋەت مەملىكەت ۋە ئاپتونوم رايون بويىچە يەكەندە بادام دويپا مەدەنىيىتى ۋە يەرلىك قول ھۈنەرۋەنچىلىك مەدەنىيىتى بويىچە مەخسۇس ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنلىرى ئۆتكۈزۈلۈپ، ئالىم - مۇتەخەسسسلەرنىڭ تەتقىقات تېمىلىرىغا ئايلىنىپ، بادام دويپىنىڭ شان - شۆھرىتى شىنجاڭ ۋە مەملىكەت ئىچى - سىرتىغا تارالدى.

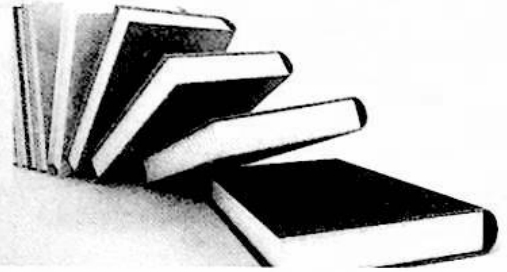
كاچۇڭلۇقلارنىڭ تۇماق مەدەنىيىتى: يارىشىملىق كىيىم - كېچەك ئادەمنىڭ چىراي گۈزەللىكى ۋە ئىچكى دۇنياسىنى تېخىمۇ روشەن گەۋدىلەندۈرۈپ بېرىدىغان مۇھىم ۋاسىتىدۇر، خەلقىمىز ئەزەلدىن باش كىيىملىرىنى ئۆزلىرىنىڭ گۈزەللىك تۇيغۇسى، جۇغراپىيەلىك شارائىتى، ۋە يەرلىك ئۆرپ - ئادەتلىرىگە ئاساسەن تىكىپ كىيگەن. كاچۇڭلۇقلارنىڭ باش كىيىمى — كاچۇڭ تۇمىقىمۇ

شۋېتسىيەلىك مىسسىيونېر سىگفرىد موئېن توپلىغان ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرىدىن تاللانما

مامۇت ئىمىن

كىرىش سۆز: شۋېتسىيەلىك مىسسىيونېر سىگفرىد موئېن (Sigfrid Moen Rev ، 1897-1989) ئەينى دەۋردە جەنۇبىي شىنجاڭدا دىن تارقىتىش پائالىيىتى بىلەن شۇغۇللانغاندا 1930 - يىلىدىن 1938 - يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا قەشقەر، يەكەن قاتارلىق جايلارنى ئارىلاپ خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىغا ئالاقىدار بولغان نۇرغۇن ماتېرىياللارنى توپلىغان. بۇ ئەسەرلەر ئىچىدىن مەخسۇس خەلق قوشاقلرى تاللىنىپ، كۈننار يارىتىش رەتلىشى بىلەن 1996 - يىلى لۇند ئۇنىۋېرسىتېتى تېئولوگىيە ئىنىستىتۇتى نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان. مەن فرانسىيە ئۇنىۋېرسىتېتى تۈركىيە فاكولتېتىغا ئوقۇغۇلى چىققاندا فاكولتېت ماتېرىيال بۆلۈمىدىن كۈننار يارىتىش ئەسەرلىرىنى توپلاش جەريانىدا كۈننار يارىتىش تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان «شەرقىي تۈرك ياكى يېڭى ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرىدىن تاللانما» دېگەن ئەسەرنى كۆرۈپ قالدىم. جەمئىي 46 بەتلىك بۇ كىچىك كىتابقا سىگفرىد موئېن توپلىغان جەمئىي 79 پارچە قەشقەر خەلق قوشىقى كىرگۈزۈلگەن بولۇپ، ئاۋۋال قوشاقلارنىڭ ئۇيغۇرچىسى، ئاندىن ئۇنىڭ ئىنگلىزچە تەرجىمىسى بېرىلگەن. ئالدىنقى ئەسىرنىڭ 30 - يىللىرىدا توپلانغان بۇ قوشاقلارنى بۈگۈنكى كۈندىكى ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرى بىلەن سېلىشتۇرۇپ كۆرىدىغان بولساق، ئۇلار ئوتتۇرىسىدا ئۇنچۇالا چوڭ پەرقنىڭ يوق ئىكەنلىكىنى بايقايمىز. بىز ئۇيغۇر خەلق قوشاقلرىنىڭ تارىخى ئۆزگىرىش ئەھۋالى، مۇھىمى، ئالدىنقى ئەسىرنىڭ 30 - يىلىدىكى ئاغزاكى ئۇيغۇر تىلى بىلەن نۆۋەتتىكى ئاغزاكى ئۇيغۇر تىلى ئوتتۇرىسىدىكى سېلىشتۇرمىلىق تەتقىقات ئۈچۈن ماتېرىيال بولۇش مۇمكىنچىلىكىنى كۆزدە تۇتۇپ، سىگفرىد موئېن توپلىغان قەشقەر خەلق قوشاقلرىنى ھۇزۇرۇڭلارغا سۇندۇق.

— تەييارلىغۇچىدىن

ئوتتا كۆيەيمۇ دوستۇم،
چوغدا كۆيەيمۇ دوستۇم.
ئوتىڭىزغا پايلىماي،
ھەرەمگە كېتەيمۇ دوستۇم.
قوغۇن تېرىدىم خەسكە،
پىچىپ بېرەمەن بەگگە.

ئاتنىڭ ئالدىدا خەت ئىبەردىم،
دوستۇم ساڭا.
ئۆستەڭ بويى يۇلقۇنلۇق،
دوپاسى بادام گۈللۈك.
سەن خانىمنى ئويناتقان،
چۆرەسى قىزىل گۈللۈك.

تاغقا چىقتىم داۋانسىز،
ساڭا كۆيدۈم ئارامسىز.
كۆيگەنمى بىلەمسىز،
كۆڭلى قارا ئىمانسىز.
ئاق تامىڭدا ئات يۈگۈردۈم،
يىقىلدىم تۈزگە.

ئايدىن ئايدىن كېچىلەر

ئاتامۇ يوق، ئانامۇ يوق،
بۇ يۇرتتا ئۆزۈم يەككە.

قايەردە بولسا ئاتامنى،
بىز خۇداغا تاپشۇردۇق.

تاشيولدا ھەيدەيدۇر،
شوپۇر بالالار ماشىنا.
ئەگەر ئوقۇغان بولساڭ،
كۈن بولمايدۇ ئاشىنا.

قاشى قارا مۇنايم،
تولادۇر مېنىڭ گۇناھىم.
گۇناھىمنى تونۇرمەن،
رەھىم قىلغىل خۇدايىم.

مەن ئاتىمنى سۇغاردىم،
مارالبېشى بۇلاقتا.
ئوغۇل بالا، ياش بالا،
سىپا يەردە سولاقتا.

مەن كېتەي، يارىم كېتەي،
ئەرزىم بەيان ئەيلەپ كېتەي.
مېنىڭ يارىم قايدا دەپ،
چۆللەردە مەن يىغلاپ كېتەي.

قىزىل گۈل ئاچلىپدۇر،
باغ يول ئىچىدە.
قارا كۆز ئولتۇرادۇر،
ھۇجرا ئىچىدە.

ۋاپا قىلامكى دەپتىم،
جاپا قىلىشنى كىم بىلدى.
ئايرىلماسىمكى دەپتىم،
ئايرىلىشنى كىم بىلدى.

قىزىل گۈل ئاراسىدە،
بويىغانى كۆرۈپ قالدىم.
ئېيتىمىغانغە بولمايدۇر،
سىزگە مەن كۆيۈپ قالدىم.

ئېگىز ئېرىققا نو(ر) قويغان.
پەس ئېرىققا گۈلدۈرمە.
سىزگە مەن كۆيۈپ قالغان،
ھېچكىشىگە بىلدۈرمە.

باشىڭدىكى دويىنىڭ،
كۆلگە تۇشتى شولسى.
مېنى كۆيدۈرگەن يارنىڭ،
يول تۆپەسىدە ھويلەسى.

سەنمۇ غېرىب، مەنمۇ غېرىب،
باغقا بۇغداينى تېرىپ.
ئالتە ساچقانى قاتىپ،
لەيلەي ئېيتقان شاھ غېرىب.

ئۆيىڭ ئارقاسى شولۇق (شورلۇق)،
پۇتۇڭ ئاغرامدىكىن يارىم.
شول ئوتدە ئۆلۈپ كەتسەم،
ئىچىڭ ئاغرىمىدىكىن يارىم.

ھاۋادىكى بوز قۇشەن،
خېنىم دەردىڭدە بەھوشمەن.
مەيلىڭ بولسا كەل يارىم،
ئالتۇن بىرلەن كۈمۈشمەن.

ئالما تۇ دېگەن شەھەرنىڭ،
ئالھاسى تولا ئىكەن.
غېرىبلىك ماڭا يەتتى.
كەلمەسەم بولار ئىكەن.

كېتەردە خۇش دېمەي كەتكەن،
مېنىڭ ئانداغىمۇ يارىم يوق.
پىشانەمگە پۈتۈلگەندۇر،
ئانى تارتىمىغا چارەم يوق.

ئېلىخونىڭ يوللەرى،
چىلان بىلەن چۆل قۇدۇق.

دۇتارى يۇ، دۇتارى،
دۇتارىغە پەي تارى.

يا دەردىدە مەن ئادا بولدۇم،
غەمگە مەن يەنە تولدۇم.
(ياكى) غەمگە مۇفتالا بولدۇم.
بىر كۆرۈپ جامالىغىنى،
ئاشىق بىقارا بولدۇم.

كەتتى ئول كۆڭلى قارا،
كېتەمسە يارىم دېمەدى.
(ياكى) بارامسە يارىم دېمەدى.
چىنىگە چايىنى قۇيۇپ،
ئىچەمسە يارىم دېمەدى.

سەن چىمەننىڭ بۇلبۇلى سەن،
مەن چىمەننىڭ بىر گۈلى.
سەن چىرايىڭغا ئىشەنسەڭ،
مەن خۇدايىمنىڭ قۇلى.

راۋاب چالغان قوللەرنىڭ،
تالھامدۇر بىلەكلەرنىڭ.

ئۇشتۇيەڭدىن مەن ئۆتسەم،
كۆيمەمدۇر يۈرەكلەرنىڭ.

باغقا كىرمەكلىك ئاسان،
شورا بولغاندىن كىن.

ئاشىنا تۇتاقلىق ئاسان،
مەيلى بولغاندىن كىن.

مەن بۇ يولغە ماڭما ئەتتىم،
باشلاپ كەلدى ئىبراھىم.

ئاشۇق بىرلەن مەشۇقنى،
ئايرىۋەتتى خۇدايىم.

راۋابىچى ئوتۇپ كەتتى،
ئارقادىكى يول بىرلەن.
كۆڭلۈمنى ئوتۇپ ئالدى،
قولدىكى گۈل بىرلەن.

باغقا كىرىپ باغبان بولۇپ،
تېرىسام تەيدى گۈللەرنىڭدىن.
زۇرەكمىنى ئوتتا داغلاپ،
ئەگسەم نازۇك بەللەرنىڭدىن.

ئەجەب يەمان كۈنلەر كېلۇر،
ئوغۇل بالانىڭ باشغە.
سايدا تۇگۈرمەن چۆرگۈلەمدۇر،
كۆزىدىن ئاققان ياشغە.

كېچە بولسا ياتمايدۇر،
تەرەكنىڭ باشدا قارغا.
نېمە ئۈنچە يىغلايسەن،
ۋاپا قىلمىغان يارغا.

سېنى دەيمۇ، مېنى دەيمۇ،
سېنى كۆرمەي ئۆلەرمەنمۇ.
سېنى كۆرمەي ئۆلۈپ كەتسەم
بەھىشت ئۆزى كۆرەرمەنمۇ.

ھەر شەنبە چىقىپ گەچتىم،
مەي باغلانغان ئۈجمەڭنى.
بۇ شەنبە چىقالمايم،
نە قىلاي غېرىبلىقنى.

سەھەردە سايراغان بۇلبۇل،
خۇداغا نالە قىلمايدۇر.
ئاتامز يوق، ئانامز يوق،
خۇدايم رەھمە قىلمايدۇر.

كۆك قومۇشقا ئوتنى ياقسام،
ساغرا كۆيمەس دېدىم.
يۈزى ئاق ۋە كۆڭلى قارا،
مەندىن ئايرىلماس دېدىم.

كەتتى ئۆستەڭ ياقىلاپ،
تاش بىرلەن قۇمنى ساناپ.

كېچە بولسا ئۇيقۇ يوق،
كۈندۈزدەكى يارنى ئويلاپ.

ئاتلارنى ھەيدەيدىكەن،
مۇز داۋان بىرلەن.

بىر ياخشىنى قىينايدىكەن،
بىر يامان بىرلەن.

ئارپا بۇغداي سامانىنى،
سالقىن ئارىيدۇر.

بىر تۇغقان قارىنداشىم،
ئۆلۈم ئارىيدۇر.

ئاتام مېنى ئانام مېنى،
بالام دېمەسۇن.

خۇدا ساپتۇر شۇ كويلارغا،
يەمان دېمەسۇن.

ئاتاڭ قىچقىردىمۇ كەكلىك،
ئاتاڭ قىچقىردىمۇ كەكلىك.

قەبەسىنىڭ قەدرىنى بىلمەي،
ئۇچۇپ كەتتىڭ نادان كەكلىك.

بارسام، بارسام ياز بولۇپتۇر،
كەلسەم زىمىستان.

كەچكەن كۈنۈم كەتمەسۇمۇ،
ياردىن ئايرىلسام.

ئۈجمىلەر پىشىپ قاپتۇ،
شاخ - شاخدا مەي باغلاپ.

چوكانلار قېرىپ قاپتۇ،
ئەمچەكلەرى تور باغلاپ.

مەن ئاتىمنى سالىمايمەن،
ئۆستەڭ بويى ئۆلمۈمگە.

ئەجەپ ئىچىم ئاغرىيدۇر،
ئۆتۈپ كەتكەن ئۆمرۈمگە.

مەنمۇ ئۆستەڭ بويىدا،

سەنمۇ ئۆستەڭ بويىدا.

خۇدا بۇيرۇسا كۆرۈشەرمىز،

ناچۇق ئۆستەڭ بويىدا.

قۇيرۇقۇم قانات قويدى،
سايدىكى سۆڭەكلەرگە.

يارغا خەت بىرەر چاغدا،
ئوت كەتتى يۈرەكلەرگە.

باغدا كاككۇك سايرايدۇر،
ئاڭلاڭلا نېمە دەيدۇر.

ھەر كۈن ھەر نېمە دەيدۇر،
دەرد كەلمەيدۇر بىلمەيدۇر.

شوتتا قويدۇم شاتۇتقا،

بىز مۇساپىر بۇ يۇرتقا.

مۇساپىر دەپ خار كۆرمەڭ،

بىز كېتەرەمىز ئۆز يۇرتقا.

قۇشقاچلار جىلۋىدايدۇر،

لاچىن كەلگەن ئوخشايدۇر.

يۈرەكم جىغىلدايدۇر،

يارىم كەلگەن ئوخشايدۇر.

چىرايم زەفران بولدى،

ساماندىن ئايرىيالمايمەن.

مېنىڭ بىچارە كۆڭلۈمنى،

يەماندىن ئايرىيالمايمەن.

چارە چاقۇ چاۋاچاق،

چاۋا تەردىم بىر قۇچچاق.

چاۋارىمنى ئەپ كەتتى،

پاقا بىرلەن قۇمۇچاق.

ئاشنا تۇت چىرايلىقنى،

يولدا قوي نىشانىڭنى.

ئاشنا قولغە كەلمەسە،

ئۇرۇپ قوي پەشانىڭنى.

ئىلىغا چىقىپ كەتتى،

يول بىلمەيدۇرغان باللا.

سوداسىنى قىلالامدۇر،

سودا قىلماغان باللا.

ئايىدىك كېچىلەر

ئول يان ئۆتۈپ بۇيان ئۆتۈپ،
نەرگە بارۇرسەن.
ئوسما قويۇپ گۈلنى قىسىپ،
جاننى ئالۇرسەن.

ئامراقم دەيمۇ سېنى، ۋاي،
تاتلىقىم دەيمۇ سېنى.
ششەدىن ساندۇق ئېتىپ،
ساقلاپ سۆيەيمۇ ۋاي، سېنى.

باغدا باققان پاخانم دەپ،
ئۆلتۈرۈپ يەيمۇ سېنى.
ششەدىن ساندۇق ئېتىپ،
ساقلاپ سۆيەيمۇ سېنى.

ئايۋانغدا ياتايىمۇ،
سەرايغدا سەن.
ئاق راباتتا ئايرىلغان،
يارىمىسەن.

مەن بۇ يەرگە كەلمەيتتىم،
ئالپ كەلگەن ئىبراھىم.
ئاشۇق بىلەن مەشۇقى،
ئايرىپ ئاتقان خۇدايىم.

ئايىنى كۆردۈم ئاسماندا،
كۈننى كۆردۈم ئاسماندا.
مەن ساغما بېرىپ قويماي،
قەرزىڭ بولسا دوستاندا.

ئايىنى كۆردۈم ئاسماندە،
قەرزىڭ بارمۇ دوستۇمدە.
قەرزىڭ بولسا مەن بېرەي.
نەق نەرسىنى يىققاندە.

تام تۆپەسىدە ئولتۇرادۇر،
غۇنچە بويلۇق بىر يىگىت.
ئىشارەتلىسىم شەرەتكە كەلمەس،
ئىشارىتى تاتلىق يىگىت.

(ئاپتور: مەزكۇبى مىللەتلەر ئۇنۋېرسىتېتى ئۇيغۇر تىلى فاكولتېتى چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى - ئەدەبىياتى كەسپىنىڭ 2008 - يىللىق دوكتور ئاسپىرانتى)

يارغا يار كېرەك بولسا،
قول سالپ كېلۇر مۇندا.

كاككۇكلار كېلىپ قاپتۇ، يارەي،
باھار بولغانغا ئوخشايدۇر.
كۆڭلۈم خوش بولۇپ قاپتۇ، جانىما،
يارىم كەلگەنگە ئوخشايدۇر.

كاككۇكلار كېلىپ قاپتۇ، يارەي،
ياش ئوسما تېرەكلەرگە.

يارىمنى خىيال قىلسام جانىما،
ئوت كەتتى يۈرەكلەرگە.

كاككۇك ئاشۇقى زەينەپ، يارەي،
بىرى باغدا، بىرى تاغدا.

بۇلبۇل سايرىغان چاغدا، جانىما،
مەن يارىم بىرلەن باغدا.

ئالمانى ئاتتىم دەرياغا،
لەيلىمەيدۇر چۆكمەيدۇر.

ئايىم خانىنىڭ ئوتلارى،
يالىدىرلايدۇر ئۆچمەيدۇر.

چىنانى بەرمەك نادانغا،
ئويناپ، ئويناپ سىندۇرۇر.

بىۋەفاغا ئاشنا بولساڭ،
قاچان كۆڭۈلنى تىندۇرۇر.

كۆڭۈلنىڭ كەينىگە كىرمەك،
كۆڭۈل ھەر جايغا باشلايدۇر.

سەمەرقەند ئالھاسدەك،
ئالپ چۆللەرگە تاشلايدۇر.

ئوتان كەسكەن كەرەمكىن،
يارغاچ كەسكەن كەرەمكىن.

تاتلىق گەپنى ئىشتەيدۇر،
يارنىڭ كۆڭلى تەتۈرمىكىن.

بارغۇم بار ھەي بارغۇم بار،
بۇغدايلىقتا زارغۇن بار.

كىمىنىڭ قىزى ئۈز بولسا،
شۇنى بارىپ ئالغۇم بار.

فەيزابادنى چۆل دەيسەن،
چۆل ئەمەسكەن ئاۋاتكەن.
يېڭى يارچى يار تۇتسام،
قەند ئەمەسكەن ناۋاتكەن.

قايقارادۇر قاشلارنىڭ،
يەلبۇنەدۇر ساچلارنىڭ.
سىزگە نېمە دەرد كەلدى،
تۆكۈلدۇر ياشلارنىڭ.

ئارتۇشنىڭ يولى يامان،
توشۇيدۇر ئوتان-سامان.
نادان بالالار بىلمەيدۇ،
ھەممەدىن كۆيەك يامان.

ناخشىنى تولا ئېيتسام،
ئەل مېنى ساراڭ دەيدۇر.
قەدىردان ئاتام بولسا،
دەردى بار بالام دەيدۇ.

ھاراق ئىچسەدۇر دەيدۇر،
تاماكۇ چەكسەدۇر دەيدۇر.
ھەركىم ھەر نېمە دەيدۇر،
دەرد كەلمەيدۇر بىلمەيدۇر.

ئاتىمنى توقۇپ قويدۇم،
يىغۇرغان يامان قاردا.
باشىمغا ھەر بالا كەلسە،
مېنىڭ كۆڭلۈم تېخى ياردا.

ئاتىمنى توقۇپ قويدۇم
ئايىللەرنى مەن تارتماي.
بۇ دەردنى كىم تارتسۇن،
سەن بىرلەن مەن تارتماي.

ئاق لەيلى، قىزىل لەيلى،
باغدا قىلايلى سەيلى.
يار كېلمەيدۇر كەلمەيدۇر،
يارنىڭ ئۆزىنىڭ مەيلى.

يار كېلۇرمىكىن مۇنداق،
مەن بارامدۇرمەن ئاندا.

0
1
3

主管:新疆维吾尔自治区文学艺术界联合会
编辑出版:《美拉斯》杂志社(乌市友好南路 716
号文联大楼 14 层)
电话:(0991)4554017 传真:(0991)4559756
发行:乌鲁木齐市邮局
订阅:全国各地邮局
国内统一连续出版物号:CN65—1130/I
国际标准连续出版物号:ISSN1004—3829
代号:58-60 广告许可证号:6500006000040
E-mail:mirasuyghur@126.com
海外发行代号:1130BM
国外发行:中国图书进出口总公司
印刷:新疆日报社印务中心
邮编:830001 定价:6.00 元

CHINA NATIONAL PUBLICATIONS
IMPORT & EXPORT(GROUP)CORPORATION
16Gongti E.Road,Chaoyang District,P.O.Box88,Beijing 100020,PR China
E-Mail:exprt@cnpic.com.cn or library@cnpic.com.cn
Fax:0086-10-6563069 Tel:0086-65856781 0086-10-65004552

باشقۇرغۇچى: ش ئۇ ئار ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسى
نەشر قىلغۇچى: «مىراس» ژۇرنىلى نەشرىياتى
ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى دوستلۇق جەنۇبىي يولى 716 - نومۇر،
14 - قەۋەت Tel: 0991- 4554017 Fax:0991-4559756
«شىنجاڭ گېزىتى» ئىدارىسى باسما ئىشلىرى مەركىزىدە بېسىلدى
ئۈرۈمچى شەھەرلىك پوچتا ئىدارىسىدىن تارقىتىلدى
جايلاردىكى پوچتا ئىدارىلىرى مۇشتەرى قوبۇل قىلىدۇ
مەملىكەت بويىچە بىرلىككە كەلگەن نومۇرى: CN65- 1130 /I
خەلقئارالىق نومۇرى: ISSN1004 - 3829
پوچتا ۋاكالىت نومۇرى: 60 - 58 باھاسى: 6.00 يۈەن
پوچتا نومۇرى: 830001

E-mail: mirasuyghur@126.com
چەت ئەلگە تارقىتىش ۋاكالىت نومۇرى: 1130BM
ئېلان ئىجازەتنامە نومۇرى: 6500006000040